SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-108-20

Druk nr 859

Warszawa, 28 grudnia 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896) wprowadza się następujące zmiany:

[1)] Niniejsza ustawa:

1) uzupełnia wdrożenie:
   a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 113, Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 362, Dz. Urz. UE L 341 z 18.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 219 z 25.07.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155),
   b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20);
2) w zakresie swojej regulacji wdraża:
   a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20),
   b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającą dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64 oraz Dz. Urz. UE L 195 z 19.06.2020, str. 120);
3) służy stosowaniu:
   a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4),
   b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13),
   c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2115 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającego dyrektywę 2014/65/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i (UE) 2017/1129 w odniesieniu do promowania korzystania z rynków rozwoju MŚP (Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1).

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa:

1) zasady prowadzenia działalności bankowej, tworzenia i organizacji banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych, a także oddziałów instytucji kredytowych, oraz zasady postępowania naprawczego, likwidacji i upadłości banków;

2) niektóre zasady prowadzenia działalności przez finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej i organizacji tych spółek, a także niektóre zasady sprawowania nadzoru nad tymi spółkami;

3) zasady sprawowania nadzoru bankowego, w tym skonsolidowanego.”;

2) w art. 4 w ust. 1:

a) po pkt 11c dodaje się pkt 11d–11t w brzmieniu:

„11d) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11e) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11f) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru

---

[2)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11g) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11h) dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11i) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013;

11j) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej;

11k) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013;

11l) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej;

11m) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013;

11n) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej;

11o) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013;

11p) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej;

11q) dominująca firma inwestycyjna – dominującą firmę inwestycyjną z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29a rozporządzenia nr 575/2013;

11r) unijna dominująca firma inwestycyjna – unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia nr 575/2013;

11s) dominująca instytucja kredytowa – dominującą instytucję kredytową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29c rozporządzenia nr 575/2013;

11t) unijna dominująca instytucja kredytowa – unijną dominującą instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia nr 575/2013;”,

b) po pkt 40 dodaje się pkt 40a w brzmieniu:

„40a) rozporządzenie 2017/2402 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy

2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.[3)]);”,

c) w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49–53 w brzmieniu:

„49) grupa – grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia nr 575/2013;

50) grupa z państwa trzeciego – grupę, w której jednostka dominująca, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, ma siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim;

51) kadra kierownicza wyższego szczebla – członka zarządu, dyrektora lub inną osobę, posiadających wiedzę z zakresu ryzyka związanego z działalnością banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz podejmujących decyzje mające wpływ na to ryzyko;

52) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji:

a) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 i …) lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 74 ust. 1 tej ustawy jako podmiot, wobec którego przewidziano podjęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 albo art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 tej ustawy, lub wykonanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji,

---

[3)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 195 z 19.06.2020, str. 119.

b) bank krajowy, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec której w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 73 tej ustawy przewidziano podjęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 albo art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 tej ustawy, lub wykonanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji;

53) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji:

a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, o ile:

– nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji,

– nie są podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji,

– nie są podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzą w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji ani nie są podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów,

b) organ centralny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, bank krajowy lub instytucję kredytową trwale powiązane

w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 575/2013 z organem centralnym, a także ich podmioty zależne w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jeden bank krajowy lub instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.”;

3) w art. 9b po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Bank stosuje wewnętrzne systemy oceny ryzyka stopy procentowej albo standardową metodykę lub uproszczoną standardową metodykę, określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 84 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.[4)]), zwanej dalej „dyrektywą 2013/36/UE”. Uproszczoną standardową metodykę może stosować wyłącznie bank będący małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013.

2b. W przypadku gdy wewnętrzne systemy wdrożone przez bank na potrzeby oceny ryzyka stopy procentowej są niezadowalające, w szczególności gdy nie uwzględniają w odpowiedni sposób takiego ryzyka, metod jego identyfikacji i pomiaru lub są niewystarczające dla celów zarządzania takim ryzykiem i jego ograniczania, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać:

1) bankowi stosowanie standardowej metodyki;

2) bankowi, będącemu małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013, stosowanie uproszczonej standardowej metodyki.

2c. W przypadku gdy uproszczona standardowa metodyka nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej, Komisja Nadzoru Finansowego może, w

---

4) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20.

drodze decyzji, nakazać bankowi będącemu małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013, stosowanie standardowej metodyki.”;

4) w art. 9ca:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, jest osoba, która:

1) pełni funkcję członka rady nadzorczej lub

2) należy do kadry kierowniczej wyższego szczebla, lub

3) świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, o ile:

a) łączne wynagrodzenie tej osoby w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz

b) świadczona praca lub realizowane zadania przez tę osobę w ramach istotnej jednostki gospodarczej mają znaczny wpływ na profil ryzyka tej jednostki.

1b. Bank, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego średnia wartość aktywów – obliczona dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy – nie przekracza równowartości w złotych 5 000 000 000 euro, stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie. Stosowanie polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie dotyczy zmiennych składników wynagrodzenia oraz uznaniowych świadczeń emerytalnych.

1c. Bank stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osoby, której zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza równowartości w złotych 50 000 euro ani jednej trzeciej jej łącznego rocznego wynagrodzenia.

1d. Bank może stosować politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie także w przypadku, gdy średnia wartość jego aktywów, obliczona zgodnie z ust. 1b:

1) jest wyższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie przekracza średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie

art. 9f ust. 3 pkt 1 ani równowartości w złotych 15 000 000 000 euro – jeżeli bank ten spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia nr 575/2013,

2) jest niższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie niższa od średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 3 pkt 2

– w przypadku gdy przemawiają za tym charakter, skala, złożoność działalności i struktura organizacyjna banku, a w przypadku banku należącego do grupy – cechy grupy, do której bank należy.

1e. Bank może nie stosować polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1c, w przypadku których przemawiają za tym przyjęte w banku praktyki w zakresie wynagrodzeń i których charakter obowiązków i profil stanowisk uzasadnia takie niestosowanie, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 4.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i oraz k rozporządzenia nr 575/2013, a także informacje udzielane przez bank o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć, oraz wykorzystuje te informacje w celu prowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez banki.”,

c) w ust. 5 po wyrazach „co najmniej równowartość” dodaje się wyrazy „w złotych”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Równowartość w złotych kwot w euro, o których mowa w ust. 1a–1d i 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który są przekazywane dane zgodnie z ust. 5.”,

e) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Bank będący podmiotem dominującym nie stosuje przepisów ust. 1–7 oraz art. 9cb ust. 1 pkt 1 na zasadzie skonsolidowanej wobec podmiotów zależnych:

1) mających siedzibę na terytorium państw członkowskich, jeżeli stosują one szczególne przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w obowiązujących w tych państwach przepisach stanowiących implementację

innych niż dyrektywa 2013/36/UE przepisów prawa Unii Europejskiej lub w innych niż ta dyrektywa przepisach prawa Unii Europejskiej, lub

2) mających siedzibę w państwie trzecim, jeżeli stosowałyby one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, gdyby miały siedzibę w państwie członkowskim.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się wobec osób świadczących pracę lub realizujących zadania na rzecz podmiotów zależnych banku, będących spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia nr 575/2013 lub firmą inwestycyjną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 albo zagraniczną osobą prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, nieprowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej, które świadczą usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, 3, 4, 6 i 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz wywierają bezpośredni, istotny wpływ na profil ryzyka działalności banku.”;

5) w art. 9f:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń, w tym polityki wynagrodzeń stosowanej w ograniczonym zakresie, oraz sposób jej ustalania, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania w banku polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na zarządzanie ryzykiem.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, średnią wartość aktywów, o której mowa w:

1) art. 9ca ust. 1d pkt 1,

2) art. 9ca ust. 1d pkt 2

– uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, kategorię osób, o których mowa w art. 9ca ust. 1e, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem.”;

6) w art. 10a:

a) w ust. 4 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–13 w brzmieniu:

„10) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875 i 1086);

11) udzielenie informacji Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu lub Bankowi Światowemu, na ich wniosek, w zakresie niezbędnym do programów oceny sektora finansowego;

12) udzielenie informacji Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, na jego wniosek, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez ten bank ilościowych badań skutków;

13) udzielenie informacji Radzie Stabilności Finansowej, na jej wniosek, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej mandatu.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4 pkt 11–13, zawiera w szczególności:

1) uzasadnienie potrzeby udzielenia informacji w odniesieniu do zadań wykonywanych przez wnioskodawcę;

2) określenie charakteru, zakresu i formy informacji oraz sposobu ich ujawniania lub przekazywania;

3) zapewnienie, że informacje:

a) są niezbędne do realizacji zadań wykonywanych przez wnioskodawcę i nie wykraczają poza zakres zadań przez niego wykonywanych,

b) zostaną przekazane lub ujawnione wyłącznie osobom realizującym zadanie, na potrzeby którego został złożony wniosek, oraz które na mocy przepisów prawa obowiązującego w państwie siedziby wnioskodawcy lub prawa międzynarodowego są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

4b. Informacje udostępniane wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11–13, przekazywane są wyłącznie zbiorczo lub w formie zanonimizowanej.

4c. Komisja Nadzoru Finansowego może udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11–13, informacje inne niż określone w ust. 4b, wyłącznie w siedzibie Komisji Nadzoru Finansowego.”;

7) w art. 11 w ust. 2:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zatwierdzenia albo zwolnienia z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o których mowa w art. 48q i art. 48s,”,

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) nakazania bankowi ograniczenia lub wstrzymania dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 3,”,

c) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) nakazania finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenia lub wstrzymania wypłat z zysku lub odsetek zgodnie z art. 141fa ust. 1 pkt 6,”,

d) pkt 11–13 otrzymują brzmienie:

„11) zawieszenia w czynnościach członków rady nadzorczej lub członków zarządu banku, instytucji finansowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

12) ograniczenia zakresu działalności banku, oddziału banku zagranicznego, oddziału instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

13) nałożenia kary finansowej na bank, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej,”,

e) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16) odwołania członka rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

17) nałożenia kary pieniężnej na członków zarządu banku, instytucji finansowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, na osoby odpowiedzialne, o których mowa w art. 141fa ust. 1 pkt 3 lit. b, oraz na władze oddziału instytucji kredytowej,”,

f) pkt 20a i 21 otrzymują brzmienie:

„20a) nakazania bankowi przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 1,

21) nakazania bankowi przestrzegania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 2,”;

8) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Tworzenie i organizacja banków, oddziałów i przedstawicielstw banków oraz organizacja finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej”;

9) tytuł oddziału C w rozdziale 2 otrzymuje brzmienie:

„Banki w formie spółek akcyjnych oraz finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej”;

10) art. 22aa otrzymuje brzmienie:

„Art. 22aa. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadają wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dają rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków. Rękojmia, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, odnosi się w szczególności do reputacji, uczciwości i rzetelności danej osoby oraz zdolności do prowadzenia spraw banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w sposób ostrożny i stabilny.

2. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności danego podmiotu.

3. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej może pełnić jednocześnie nie więcej niż:

1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo

2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

4. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 3, uznaje się:

1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w podmiotach należących do tej samej grupy;
2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w:
   a) podmiotach objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub
   b) podmiotach, w których bank, finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcji pełnionych przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

6. Na wniosek rady nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez bank, finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, może wyrazić zgodę na pełnienie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 3 i 4, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

7. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z zarządzaniem bankiem, finansową spółką holdingową i finansową spółką holdingową o działalności mieszanej.

8. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia.

9. Przy wyborze kandydatów na członków zarządu lub rady nadzorczej właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej uwzględnia cechy i kompetencje istotne z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań przez zarząd lub radę nadzorczą.

10. W celu zapewnienia ostrożnego i stabilnego zarządzania, bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej identyfikuje kluczowe funkcje inne niż wymienione w ust. 1, z którymi jest związany zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności umożliwiający wywieranie znaczącego wpływu na kierowanie bankiem, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają, że osoby pełniące te funkcje spełniają odpowiednio wymagania, o których mowa w ust. 1.

11. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej żądają od kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej oraz od osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji w banku, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedłożenia:

1) dokumentów lub oświadczeń dotyczących:
   a) zmiany imienia, nazwiska lub obywatelstwa,
   b) sytuacji materialnej i stanu majątku;
2) informacji niezbędnych do oceny spełniania warunków, o których mowa w ust. 1, dotyczących:
   a) adresu zamieszkania lub pobytu,
   b) wykształcenia, zawodu, umiejętności i doświadczenia zawodowego, w tym dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej, ukończonych szkoleń zawodowych, miejsca i stanowiska pracy oraz funkcji pełnionych w organach podmiotów sektora finansowego,
   c) karalności, postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzonych przeciwko kandydatowi na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osobie ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji,
   d) nałożonych sankcji administracyjnych,
   e) sankcji administracyjnych nałożonych na inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji,

f) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których występował lub występuje jako strona,

g) znajomości języka polskiego oraz języków obcych,

h) sposobu działania w życiu, środowisku i kontaktach zawodowych oraz sposobu zachowania się wobec osób pokrzywdzonych przez jego działania.

12. Dane osobowe, o których mowa w ust. 11, przechowuje się nie dłużej niż przez okres 25 lat.”;

11) w art. 22b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja Nadzoru Finansowego, badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.”;

12) po art. 22c dodaje się art. 22ca w brzmieniu:

„Art. 22ca. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny, czy członkowie zarządu i rady nadzorczej spełniają wymogi określone w art. 22aa. W ocenie uwzględnia się w szczególności przypadki uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, lub uzasadnionego podejrzenia usiłowania popełnienia tego przestępstwa z wykorzystaniem działalności banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub istnienia podwyższonego ryzyka popełnienia tego przestępstwa.”;

13) art. 22d otrzymuje brzmienie:

„Art. 22d. 1. W przypadku gdy członek rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa, Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwego organu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z wnioskiem o jego odwołanie albo, w drodze decyzji, odwołać członka rady nadzorczej lub zarządu danego podmiotu.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki

holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w ust. 1, do czasu podjęcia przez właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony lub odwołany.”;

14) w art. 25g po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy podmiotem składającym zawiadomienie jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, która jest stroną toczącego się postępowania w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w art. 48q ust. 3, albo gdy podmiotem składającym zawiadomienie jest finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, która jest stroną toczącego się postępowania w przedmiocie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, na okres od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 48q ust. 4, do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 48q ust. 3, stała się prawomocna, albo na czas trwania postępowania w przedmiocie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, jednak nie krócej niż na okres 21 dni roboczych.”;

15) w art. 25l w ust. 6 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”;

16) w art. 31 w ust. 2 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) schemat struktury organizacyjnej grupy, do której należy bank, w tym wskazanie jednostek dominujących w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej z państwa członkowskiego;”;

17) w art. 36 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jest przygotowany organizacyjnie do rozpoczęcia działalności, w szczególności posiada system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej pozwalające skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z prowadzeniem działalności bankowej;”;

18) w art. 37 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wydania zezwolenia na utworzenie banku, jeżeli bank, który ma zostać utworzony, należy do grupy z państwa trzeciego, do której nie należy pośrednia unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 42g, a z przepisów oddziału Db w niniejszym rozdziale wynika obowiązek przynależenia pośredniej unijnej jednostki dominującej do takiej grupy.”;

19) w art. 40:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, warunki dostępu do systemu wyliczania, o którym mowa w art. 2 pkt 64 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do postępowania przy tworzeniu oddziału banku zagranicznego w kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 32–38.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o:

1) wydanych zezwoleniach na utworzenie oddziału banku zagranicznego oraz o zmianach tych zezwoleń;

2) kwocie całkowitych aktywów i zobowiązań oddziału banku zagranicznego;

3) nazwie grupy z państwa trzeciego, do której należy oddział banku zagranicznego.

6b. Informacje, o których mowa w ust. 6a pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego co najmniej raz w roku.”;

20) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40b. 1. Oddział banku zagranicznego przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia przez właściwy organ tego banku, sprawozdanie z prowadzonej działalności za poprzedni rok obrotowy zawierające informacje o:

1) systemie gwarantowania depozytów, w którym uczestniczy, oraz o zasadach funkcjonowania tego systemu, o ile nie jest to obowiązkowy system gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
2) wdrożonych zasadach zarządzania ryzykiem;
3) zasadach zarządzania wraz ze wskazaniem osób pełniących kluczowe funkcje;
4) zatwierdzonym przez właściwe władze nadzorcze państwa siedziby tego banku planie naprawy obejmującym dany oddział.

2. Oddział banku zagranicznego przekazuje, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, inne informacje, które są niezbędne w celu monitorowania działalności oddziału.

3. Oddział banku zagranicznego przekazuje, na żądanie Narodowego Banku Polskiego, dane niezbędne do oceny jego sytuacji finansowej oraz stabilności i ryzyka systemu bankowego. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027) oraz przepisy art. 23 ust. 5–8a i art. 23a tej ustawy stosuje się odpowiednio.”;

21) po art. 42f dodaje się oddział Db w brzmieniu:

„Db. Pośrednia unijna jednostka dominująca

Art. 42g. 1. Do grupy z państwa trzeciego, do której należą:

1) co najmniej dwa podmioty będące bankiem albo finansową spółką holdingową, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub
2) instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub
3) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub

4) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub
5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1

– należy także jeden podmiot będący pośrednią unijną jednostką dominującą; pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca instytucja kredytowa albo unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q.

2. W przypadku gdy do grupy z państwa trzeciego nie należy bank ani instytucja kredytowa, pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

3. Do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, mogą należeć dwa podmioty będące pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi, po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego. Zgody udziela się na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Komisja Nadzoru Finansowego może wydać zgodę, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy:

1) przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą byłoby niezgodne z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, w którym znajduje się siedziba podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji grupy z państwa trzeciego, z których wynika obowiązek rozdzielenia działalności, lub z decyzjami właściwego organu nadzoru tego państwa, z których wynika obowiązek takiego rozdzielenia**,** lub
2) organ właściwy dla pośredniej unijnej jednostki dominującej w sprawach przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą zmniejszyłoby możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji takiej pośredniej unijnej jednostki dominującej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy obowiązek rozdzielenia działalności, o którym mowa w tym przepisie, związany jest z działalnością o charakterze inwestycyjnym, jednym z podmiotów będących pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

Art. 42h. 1. W przypadku gdy bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, należą do grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich jest niższa niż 40 000 000 000 euro, przepisu art. 42g nie stosuje się.

2. Łączna wartość aktywów, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę:

1) aktywów każdego z podmiotów, o których mowa w art. 42g ust. 1 pkt 1–5, należących do grupy z państwa trzeciego, działających na terenie państw członkowskich, wynikającą z bilansu skonsolidowanego lub bilansów tych podmiotów sporządzonych na poziomie jednostkowym, jeżeli podmiot nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu, oraz
2) aktywów każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału utworzonego przez bank zagraniczny, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, oraz każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału zagranicznej osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim.

3. Równowartość w euro aktywów, o których mowa w ust. 1, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą:

1) nazwę podmiotów należących do grupy z państwa trzeciego, nad którymi Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór, i wartość ich aktywów;
2) nazwę oddziału banku zagranicznego należącego do grupy, rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;

3) nazwę oddziału zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską, o której mowa w art. 115 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należącego do grupy, rodzaj czynności, o których mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;
4) nazwę podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy, do której pośrednia unijna jednostka dominująca należy.”;

22) po art. 48p dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Zatwierdzanie działalności finansowych spółek holdingowych oraz finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej

Art. 48q. 1. Prowadzenie działalności przez dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, unijną dominującą finansową spółkę holdingową i unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej wymaga zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego.

2. Prowadzenie działalności przez finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, inne niż określone w ust. 1, wymaga zatwierdzenia prowadzenia działalności przez Komisję Nadzoru Finansowego, w przypadku gdy podmioty te podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie subskonsolidowanej i do tych podmiotów stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej.

3. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza działalność podmiotów, o których mowa w ust. 1 albo 2, w drodze decyzji.

4. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, zawiera informacje:

1) o strukturze organizacyjnej grupy, do której należy podmiot, o którym mowa w ust. 1 albo 2, oraz o podmiotach należących do tej grupy, w tym adresie, siedzibie i rodzaju prowadzonej działalności;
2) o osobach powołanych na funkcję prezesa i wiceprezesa zarządu spółki albo prezesa i członka zarządu spółki, albo prezesa zarządu spółki i osoby zastępującej prezesa zarządu spółki oraz o spełnieniu przez te osoby wymogów, o których mowa w art. 22aa ust. 1–9;

3) niezbędne do oceny, czy zapewnione będzie ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem krajowym lub instytucją kredytową, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2, na bank krajowy lub instytucję kredytową, lub z uwagi na sytuację finansową podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2 – w przypadku gdy podmiotem zależnym podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2, jest bank krajowy lub instytucja kredytowa; przepis art. 25h ust. 2 stosuje się odpowiednio;
4) o wewnętrznej strukturze organizacyjnej grupy i podziale zadań w ramach grupy.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może żądać przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 albo 2, także innych informacji niż określone w ust. 4, niezbędnych do wydania decyzji, o której mowa w ust. 3.

Art. 48r. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza prowadzenie działalności przez podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 albo 2, w przypadku gdy:

1) wewnętrzne zasady i podział zadań w ramach grupy zapewniają spełnianie przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej określonych w rozporządzeniu nr 575/2013 wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej oraz przyczyniają się do:
   a) koordynacji podmiotów zależnych finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, w tym podziału zadań pomiędzy instytucje będące podmiotami zależnymi,
   b) zapobiegania konfliktom wewnątrzgrupowym lub ich rozwiązywania,
   c) realizowania ogólnogrupowych polityk określonych przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;
2) struktura organizacyjna grupy umożliwia sprawowanie nadzoru przez Komisję Nadzoru Finansowego nad bankiem lub domem maklerskim w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, będącym podmiotem zależnym lub podmiotem dominującym, który podlega wymogom rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej;
3) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 22aa ust. 1;
4) z oceny, o której mowa w art. 48q ust. 4 pkt 3, wynika, iż zapewnione będzie ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem krajowym lub instytucją kredytową

będących podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

2. Oceniając spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę:

1) pozycję finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie;
2) strukturę akcjonariuszy podmiotów w grupie;
3) rolę finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie.

Art. 48s. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zwalnia podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 2, z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 2, jeżeli:

1) podstawową działalnością finansowej spółki holdingowej jest nabywanie pakietów akcji w podmiotach zależnych lub podstawową działalnością finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej względem instytucji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub instytucji finansowych jest nabywanie pakietów akcji w podmiotach zależnych;
2) finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie zostały wyznaczone jako podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji w żadnej z grup podlegających przymusowej restrukturyzacji zgodnie z grupowym planem przymusowej restrukturyzacji;
3) bank albo instytucja kredytowa będące podmiotem zależnym zostały wyznaczone do zapewnienia spełniania przez grupę wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej, udostępniono im wszystkie niezbędne środki i upoważniono je do wywiązania się z tego obowiązku;
4) finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie uczestniczą w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania, decyzji operacyjnych ani decyzji finansowych mających wpływ na grupę lub jej podmioty zależne będące instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub instytucjami finansowymi;
5) nadzór nad grupą sprawowany jest na zasadzie skonsolidowanej.

2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 48q ust. 2, przestaną spełniać warunki, o

których mowa w ust. 1, przepisy art. 48q ust. 2–5 oraz art. 48r stosuje się. W takim przypadku finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej niezwłocznie występuje z wnioskiem o zatwierdzenie działalności.”;

23) art. 79b otrzymuje brzmienie:

„Art. 79b. 1. Bank, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, przekazuje informacje o kredytach, pożyczkach pieniężnych, gwarancjach bankowych oraz poręczaniach udzielonych:

1) członkom zarządu i członkom rady nadzorczej banku;
2) osobom zajmującym kierownicze stanowiska w banku;
3) małżonkom, dzieciom lub rodzicom członka zarządu lub rady nadzorczej banku;
4) spółkom, w których osoby, o których mowa w pkt 1–3, posiadają co najmniej 10% udziałów w kapitale lub praw głosu, lub na które te osoby mogą wywierać znaczący wpływ, lub w których te osoby pełnią funkcje członka rady nadzorczej albo kadry kierowniczej wyższego szczebla;
5) akcjonariuszom banku, z wyłączeniem akcjonariuszy posiadających wyłącznie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w ilości uprawniającej do wykonywania nie więcej niż 5% głosów na walnym zgromadzeniu;
6) w przypadku banku spółdzielczego – członkom tego banku.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może zażądać dokumentów dotyczących kredytów i pożyczek udzielonych podmiotom, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, przechowuje się nie dłużej niż przez okres 5 lat od dnia:

1) zakończenia sprawowania funkcji – w przypadku informacji dotyczących osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
2) zakończenia sprawowania funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej banku przez małżonka, rodzica lub dziecko osób, którym udzielono kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia – w przypadku informacji dotyczących osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
3) w którym przestały być spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6 – w przypadku informacji dotyczących spółek i osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6.”;

24) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. b tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– określone w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego,”;

25) w art. 110 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa w związku z postępowaniami, o których mowa w przepisach o ochronie informacji niejawnych;”;

26) w art. 133a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badanie i ocena nadzorcza obejmuje identyfikację wielkości i charakteru ryzyka, na jakie jest narażony bank, ocenę jakości procesu zarządzania ryzykiem, ocenę poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności banku oraz zarządzania bankiem, w tym zgodności działalności banku z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ze statutem i decyzjami o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku i rozpoczęcie przez niego działalności, oraz ocenę działań podjętych przez bank w następstwie zastosowania środków, o których mowa w art. 138, art. 138c i art. 141.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu:

„5a. Na podstawie wyniku procesu badania i oceny nadzorczej, w którym badaniu podlegał kapitał wewnętrzny banku, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje bankowi zalecenia w zakresie oczekiwanego poziomu funduszy własnych, które bank powinien utrzymywać ponad kwotę funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w:

1) art. 138 ust. 2 pkt 2,

2) art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym,

3) częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub

4) określonych na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013.

5b. W badaniu kapitału wewnętrznego banku sprawdza się w szczególności, czy kwota funduszy własnych pozwala zaabsorbować potencjalne straty wynikające z testów warunków skrajnych, w tym testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 133b.

5c. Zalecenia dotyczą ryzyka, które nie zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2.

5d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;
2) dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2b;
3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013.

5e. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013;
2) wymogu dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2a;
3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, lub uzasadnione podejrzenie usiłowania popełnienia tego przestępstwa lub istnieje podwyższone ryzyko popełnienia tego przestępstwa, Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej banków, w tym kryteria stosowania zasady proporcjonalności, a także informacje w zakresie spełniania przez banki wymogów lub norm, o których mowa w przepisach ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy banki o podobnym profilu ryzyka, w szczególności podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyko, Komisja Nadzoru Finansowego może, w odniesieniu do takich banków, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.”;

27) w art. 133c w ust. 2 uchyla się pkt 2;

28) w art. 138:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1a–2a,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ograniczenie ryzyka występującego w działalności banku, w tym ryzyka wynikającego z powierzenia wykonywania czynności, o którym mowa w art. 6a ust. 1;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi:

1) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę w szczególności model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a;

2) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku:

a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub

identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji,

b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem,

c) stwierdzenia, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, że:

– bank jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402,

– bank nie spełnia wymogów określonych w art. 128 ustawy lub w art. 393 rozporządzenia nr 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów,

– korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych bank mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat,

– bank systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnego do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a;

3) ograniczenie lub wstrzymanie dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania przez bank, w celu zwiększania funduszy własnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku;

4) wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2l w brzmieniu:

„2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego, nakazując bankowi przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, określa, że:

1) co najmniej 75% wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych stanowi kapitał Tier I;
2) co najmniej 75% kapitału Tier I, o którym mowa w pkt 1, składa się z kapitału podstawowego Tier I.

2b. W przypadku dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, Komisja Nadzoru Finansowego nakazuje spełnianie takiego wymogu za pomocą kapitału Tier I.

2c. Komisja Nadzoru Finansowego, nakazując bankowi przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, może nakazać spełnianie takiego wymogu większym niż określony w ust. 2a udziałem kapitału Tier I lub kapitału podstawowego Tier I, jeżeli wynika to z potrzeby zwiększenia zdolności absorpcji potencjalnych strat zidentyfikowanych w wyniku badania, o którym mowa w art. 133a.

2d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;
2) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013;
3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.

2e. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której

mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013;
2) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli zalecenia uwzględniają rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni.

2f. Ryzyko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c tiret pierwsze, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu, w przypadku gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 2 pkt 2, z uwzględnieniem oszacowań kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, jest wyższa niż kwota funduszy własnych wynikająca z wymogów określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

2g. Komisja Nadzoru Finansowego ocenia ryzyko istotne, na jakie narażony jest bank, wynikające z prowadzonej działalności, z uwzględnieniem profilu ryzyka banku oraz:

1) specyficznego dla banku ryzyka, które wyraźnie zostało wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub które w tych przepisach nie zostało wyraźnie uwzględnione;
2) specyficznego dla banku ryzyka, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie niedoszacowane mimo spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

2h. Do oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 2g pkt 2, nie uwzględnia się ryzyka podlegającego rozwiązaniom przejściowym lub przepisom przewidującym zasadę praw nabytych określonych w rozporządzeniu nr 575/2013.

2i. Ryzyko z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych w ramach portfela bankowego może zostać uznane przez Komisję Nadzoru Finansowego za istotne, w szczególności gdy:

1) wartość ekonomiczna kapitału własnego banku zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy 2013/36;
2) wynik odsetkowy netto banku obniżył się znacznie, w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1.

2j. Komisja Nadzoru Finansowego może nie zastosować wobec banku nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeżeli na podstawie przeglądu i oceny nadzorczej uzna, że zarządzanie przez dany bank ryzykiem stopy procentowej wynikającym z działalności w ramach portfela bankowego jest odpowiednie, a bank nie jest nadmiernie narażony na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego.

2k. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie płynności.

2l. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja Nadzoru Finansowego informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od banku oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w rozporządzeniu nr 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”,

d) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, przepisów rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem art. 92a i art. 92b tego rozporządzenia, oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, może, po uprzednim upomnieniu na piśmie:”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) nakazać osobie fizycznej odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości lub nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości 21 312 000 zł;

2b) zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej banku bezpośrednio nadzorującego obszar, w którym miało miejsce naruszenie, lub członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;”,

e) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego może zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku w przypadku:”,

f) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie:

„4a. Członek rady nadzorczej lub zarządu banku jest obowiązany poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, w terminie 30 dni od dnia postawienia zarzutów.

5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka rady nadzorczej lub zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo umyślne

lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”;

29) w art. 138b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 lub 2 lub art. 133a ust. 5a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.

2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia:

1) dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy – w przypadku decyzji, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2, lub zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a;

2) dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy – w przypadku decyzji, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te władze oraz uzasadnia istotne odstępstwa od opinii właściwych władz nadzorczych, otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 lub 2.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środków odpowiadających środkom, o których mowa w ust. 1, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

7. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje raz w roku oceny przesłanek oraz skutków wydania decyzji lub zaleceń, o których mowa w ust. 1. Przesłanki oraz skutki decyzji lub zalecenia wydanych w przypadku braku wspólnego stanowiska mogą być poddane ocenie także, jeżeli wystąpi o to właściwa władza nadzorcza.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank informację o przekazanych bankowi zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a.”;

30) w art. 141:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 138 ust. 3, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w przypadku niewykonania obowiązków określonych w rozdziale 11b, Komisja Nadzoru Finansowego może nakładać na członków rady nadzorczej lub zarządu banku kary pieniężne do wysokości 21 312 000 zł.”,

b) w ust. 1a:

– pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) stopień przyczynienia się członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;

3) sytuację finansową członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;

4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;”,

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) gotowość członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego;

7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka rady nadzorczej lub zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;”;

31) w art. 141e po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacje przekazywane przez Komisję Nadzoru Finansowego właściwym władzom nadzorczym zgodnie z ust. 1 i 2 w zakresie niezbędnym do monitorowania płynności i wypłacalności instytucji kredytowej lub banku są tym władzom nadzorczym przekazywane niezwłocznie.”;

32) w art. 141f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzorowi skonsolidowanemu podlega:

1) bank krajowy, który działa w holdingu:

a) bankowym krajowym,

b) bankowym zagranicznym,

c) finansowym,

d) mieszanym,

e) hybrydowym;

2) finansowa spółka holdingowa;

3) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.”,

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego może zawierać z właściwymi władzami nadzorczymi innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 18.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi,

finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138 ust. 2 pkt 2 i art. 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję, o której mowa w art. 48q ust. 3, może zawrzeć z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa sprawującymi nadzór skonsolidowany, a w przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany – z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, które zatwierdziły działalność dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, o którym mowa w ust. 3. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.”,

e) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany w przypadku gdy:”,

– uchyla się pkt 1–3,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) bank krajowy jest dominującą instytucją kredytową lub unijną dominującą instytucją kredytową;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podmiotami dominującymi wobec banku krajowego są dominujące firmy inwestycyjne lub unijne dominujące firmy inwestycyjne, lub dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, lub dominujące

finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, lub dominujące podmioty nieregulowane w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym – jeżeli do grupy nie należy żadna instytucja kredytowa lub jeżeli bank krajowy ma większą sumę bilansową od jakiejkolwiek instytucji kredytowej z tej grupy;”,

– uchyla się pkt 5,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) łączna suma bilansowa banków krajowych należących do grupy jest większa od każdej z łącznych sum bilansowych instytucji kredytowych mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, należących do tej samej grupy.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W szczególnych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze porozumienia, uzgodnić z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, że kryteriów, o których mowa w ust. 6 pkt 3a lub 4, nie stosuje się, jako niewłaściwych z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub z uwagi na względną istotność ich działalności w Rzeczypospolitej Polskiej albo innych państwach członkowskich. Uzgodnienia takiego nie dokonuje się, gdy podmiotem dominującym banku krajowego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, a do grupy nie należy instytucja kredytowa.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 8, właściwe władze nadzorcze mogą zasięgnąć opinii unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, instytucji kredytowej lub banku krajowego o najwyższej sumie bilansowej.”,

h) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Komisja Nadzoru Finansowego informuje unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej albo bank krajowy o najwyższej sumie bilansowej o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego.”,

i) ust. 11b i 11c otrzymują brzmienie:

„11b. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia nr 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażających płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tego samego holdingu co bank krajowy, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności lub w którym uzyskały zatwierdzenie działalności, lub państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność istotne oddziały banku krajowego, Komisja Nadzoru Finansowego, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

11c. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego.”,

j) ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia kolegia właściwych władz nadzorczych, zwane dalej „kolegiami”, i przewodniczy tym kolegiom, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z państw trzecich, w których mają siedziby

podmioty zależne unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej lub unijnych instytucji dominujących, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.”,

k) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:

„18a. W kolegium może uczestniczyć właściwy organ w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, którym Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdziła działalność zgodnie z art. 48q ust. 3. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;

33) po art. 141f dodaje się art. 141fa i art. 141fb w brzmieniu:

„Art. 141fa. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej prowadzi działalność bez wymaganego zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3, albo po uzyskaniu takiego zatwierdzenia przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji:

1) zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów w podmiotach zależnych, będących:

a) instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub

b) finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub

c) finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, lub

d) dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego, dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego i unijnymi

dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q

– posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego przysługujących finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej;

2) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości;

3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:

a) w przypadku osoby prawnej lub finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej niemającej osobowości prawnej:

– kwoty 21 312 000 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 21 312 000 zł, albo

– dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

b) w przypadku osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie:

– kwoty 21 312 000 zł albo

– dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie;

4) zawiesić w czynnościach członka zarządu finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;

5) wyznaczyć, na czas określony, inną finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, bank lub dom maklerski w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami

finansowymi, należące do grupy, jako podmiot obowiązany do zapewnienia spełniania wymogów określonych w ustawie i w rozporządzeniu nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej;

6) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenie lub wstrzymanie wypłat z zysku lub odsetek akcjonariuszom;

7) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedstawienie Komisji Nadzoru Finansowego planu przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu;

8) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zbycie całości lub części posiadanych przez te spółki akcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a–d lub w innych podmiotach sektora finansowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia nr 575/2013;

9) zalecić finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej nabycie przez jej akcjonariuszy udziałów kapitałowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia nr 575/2013 posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a–d;

10) ograniczyć zakres działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

3. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego realizacja planu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, przedstawionego przez finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej nie przywróci zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, lub wskazany termin realizacji planu nie zapewnia przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru

Finansowego może wyznaczyć finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej termin jego uzupełnienia albo opracowania nowego planu.

Art. 141fb. 1. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w art. 48q ust. 3, na wniosek złożony przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

2. Komisja Nadzoru Finansowego, po otrzymaniu wniosku, niezwłocznie podejmuje współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, w którym siedzibę ma finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, lub z właściwym koordynatorem zagranicznym, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym, zwanym dalej „koordynatorem zagranicznym”, w celu wydania decyzji, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do samego rozstrzygnięcia, jak i jego przesłanek. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje wniosek tym władzom lub koordynatorowi zagranicznemu, wraz ze swoim stanowiskiem w sprawie.

3. Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia w decyzji stanowiska właściwych władz nadzorczych innego państwa lub koordynatora zagranicznego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania wniosku do właściwych władz nadzorczych innego państwa lub koordynatora zagranicznego.

5. W przypadku wydania decyzji o odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować jeden ze środków, o których mowa w art. 141fa ust. 1.

6. Komisja Nadzoru Finansowego, w uzasadnionych przypadkach, może wydać decyzję o:

1) odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymana wniosku lub jego uzupełnienia;
2) zatwierdzeniu lub o odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymana wniosku.

7. W przypadku gdy przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, nie osiągnięto wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego kieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010 lub do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2001, str. 48, z późn. zm.[5)]), zwanego dalej „Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych".

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, albo w przypadku gdy właściwa władza nadzorcza innego państwa lub koordynator zagraniczny skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010 lub do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Komisja Nadzoru Finansowego zawiesza postępowanie do czasu podjęcia rozstrzygnięcia przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego lub Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

9. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję po otrzymaniu rozstrzygnięcia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego lub Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

10. Do postępowania w sprawach, o których mowa w:

1) art. 141fa – przepisy ust. 2–9,

2) art. 48s – przepisy ust. 1–9

– stosuje się odpowiednio.";

34) w art. 141g:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Banki krajowe działające w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej przekazują Komisji Nadzoru Finansowego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia:

---

5) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 1.

1) przez walne zgromadzenie, własne skonsolidowane sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z badania;

2) sprawozdania finansowe podmiotów zależnych od banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz sprawozdania finansowe podmiotów, z którymi bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada bliskie powiązania, które nie zostały ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, wraz ze sprawozdaniem z badania.

2. Banki krajowe działające w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, niezależnie od sprawozdań, o których mowa w ust. 1, przekazują Komisji Nadzoru Finansowego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zatwierdzenia, skonsolidowane sprawozdanie finansowe pierwotnego podmiotu dominującego w holdingu lub sprawozdanie finansowe sporządzone na najwyższym szczeblu konsolidacji.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządzone w języku obcym, bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej przekazuje wraz z ich tłumaczeniem na język polski dokonanym przez tłumacza przysięgłego.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja Nadzoru Finansowego, na uzasadniony wniosek banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, może zwolnić bank, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z obowiązków określonych w ust. 1–3 lub ograniczyć ich zakres.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli w podmiotach, o których mowa w art. 141f ust. 1, działają przedsiębiorstwa pomocniczych usług bankowych, dane zawarte w sprawozdaniach tych przedsiębiorstw włącza się do skonsolidowanego sprawozdania finansowego sporządzanego przez podmiot dominujący.”,

d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Komisja Nadzoru Finansowego monitoruje spełnianie przez finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o

których mowa w art. 48q ust. 1 i 2, warunków, o których mowa w art. 48r ust. 1 albo art. 48s ust. 1.

9. Finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2, przekazują, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, informacje niezbędne do monitorowania spełniania warunków, o których mowa w art. 48r ust. 1 albo art. 48s ust. 1.”;

35) w art. 141h:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W celu sprawdzenia uzyskanych informacji inspektorzy nadzoru bankowego oraz osoby upoważnione przez Komisję Nadzoru Finansowego mogą dokonywać czynności kontrolnych w podmiotach działających w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1, finansowych spółkach holdingowych, finansowych spółkach holdingowych o działalności mieszanej oraz przedsiębiorstwach pomocniczych usług bankowych świadczących usługi na rzecz przedsiębiorstw działających w tych holdingach, finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja Nadzoru Finansowego może żądać od:

1) banku dominującego w holdingu bankowym krajowym lub
2) mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiotu dominującego w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. c–e, lub
3) finansowej spółki holdingowej, lub
4) finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej

– zlecenia wskazanemu przez Komisję biegłemu rewidentowi zbadania sytuacji finansowej podmiotów od nich zależnych lub podmiotów posiadających z nimi bliskie powiązania, w przypadku gdy w ocenie Komisji istnieją wątpliwości co do rzetelności zatwierdzonych sprawozdań lub gdy konieczne jest zbadanie ich związku gospodarczego z innym podmiotem; koszt zleconego badania ponosi odpowiednio bank, podmiot dominujący w holdingu**,** finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.”;

36) w art. 141k:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 141f ust. 1 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b i c”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 141f ust. 1 pkt 2–5” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e”;

37) w art. 141q ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli bank nie podejmie działań, o których mowa w ust. 7, lub Komisja Nadzoru Finansowego uzna je za niewystarczające, Komisja Nadzoru Finansowego może zalecić lub nakazać bankowi podjęcie środków, o których mowa odpowiednio w art. 138 ust. 1 lub 2.”;

38) w art. 141t w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) bank udzielający wsparcia spełnia wymagania określone w art. 92, art. 412 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013, a także nakazy, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2, oraz zalecenia, o których mowa w art. 138 ust. 1 pkt 4–6, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje ich naruszenia;”;

39) w art. 142 w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) art. 92 rozporządzenia nr 575/2013 z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2,

2) art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych (Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 1, z późn. zm.[6)]) z uwzględnieniem wyższego wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 128 ust. 6a pkt 5, oraz obowiązku przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1,

3) nadzorczych miar płynności, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 5, obowiązku przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1, a także przepisów art. 412, art. 429 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013 lub przepisów działu IV rozdziału 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,”;

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 28 z 04.02.2016, str. 18 oraz Dz. Urz. UE L 271 z 30.10.2018, str. 10.

40) w art. 146a w ust. 6 wyrazy „art. 141f ust. 1 pkt 2–5” zastępuje się wyrazami „art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e”;

41) w art. 146b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wobec banku spółdzielczego Komisja Nadzoru Finansowego może także wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, jeżeli:

1) bank spółdzielczy nie spełnia obowiązku zrzeszania się, zgodnie z art. 16 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, lub

2) fundusze własne obniżyły się poniżej poziomu 1 000 000 euro, o którym mowa w art. 5 ust. 1a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przepisu art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, w zakresie dotyczącym możliwości ograniczenia przez Komisję Nadzoru Finansowego zakresu działalności banku spółdzielczego związanego z wysokością kapitału założycielskiego, nie stosuje się.”;

42) w art. 171 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność polegającą na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób, podlega grzywnie do 20 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 5.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449 i 695) w art. 10c w ust. 1a w pkt 2 wyrazy „art. 138 ust. 1 pkt 2 i 2a ustawy – Prawo bankowe” zastępuje się wyrazami „art. 138 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo bankowe”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198) w art. 3 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. BGK przestrzega przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla

instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013", oraz aktów przyjętych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.".

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 4z dodaje się pkt 4za i 4zb w brzmieniu:

„4za) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.[8)]);

4zb) rozporządzeniu 2017/587 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387, z późn. zm.[9)]);",

b) w pkt 59 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 60 w brzmieniu:

[7)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

[8)] Patrz odnośnik nr 3.

[9)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2019, str. 56.

„60) kadrze kierowniczej wyższego szczebla – rozumie się przez to członka zarządu, dyrektora lub inną osobę, posiadających wiedzę z zakresu ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego oraz podejmujących decyzje mające wpływ na to ryzyko.”;

2) w art. 18b dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Spółka prowadząca rynek regulowany może odstąpić od stosowania systemów minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1, w przypadku kojarzenia zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych instrumentów finansowych w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2017/587.”;

3) w art. 73 ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2017/587, pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.”;

4) po art. 78i dodaje się art. 78j w brzmieniu:

„Art. 78j. Emitent, którego instrumenty finansowe zostały wprowadzone do ASO MŚP, uwzględnia na liście osób posiadających dostęp do informacji poufnej wszystkie osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a rozporządzenia 596/2014.”;

5) w art. 100:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę lub zobowiązać dom maklerski do zlecenia kontroli tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej wskazanej przez Komisję.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Koszty kontroli zleconej przez Komisję lub kontroli, do której zlecenia Komisja zobowiązała dom maklerski, ponosi Komisja.

1b. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1a, stwierdzono istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.”;

6) w art. 102a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja, badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.”;

7) w art. 102c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie albo, w drodze decyzji, odwołać go.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony albo odwołany.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Komisja dokonuje oceny, czy członkowie zarządu i rady nadzorczej spełniają wymogi określone w art. 103. W ocenie uwzględnia się w szczególności przypadki uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), lub uzasadnionego podejrzenia usiłowania popełnienia tego przestępstwa z wykorzystaniem działalności domu maklerskiego, lub istnienia podwyższonego ryzyka popełnienia tego przestępstwa.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, nad którymi, zgodnie z art. 110g, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.”;

8) w art. 103:

a) w ust. 1e w pkt 1 wyrazy „grupy kapitałowej” zastępuje się wyrazami „grupy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa

w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, nad którymi, zgodnie z art. 110g, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.”;

9) w art. 110a w ust. 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18–20 w brzmieniu:

„18) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;

19) grupie z państwa trzeciego – rozumie się przez to grupę, w której jednostka dominująca, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, ma siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim;

20) unijnej dominującej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia 575/2013.”;

10) w art. 110e uchyla się ust. 4;

11) w art. 110f w ust. 6:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) niezwłocznie udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału;

2) niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.”;

12) po art. 110f dodaje się art. 110fa i art. 110fb w brzmieniu:

„Art. 110fa. 1. Do grupy z państwa trzeciego, do której należą:

1) co najmniej dwa podmioty będące domem maklerskim albo finansową spółką holdingową, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q tej ustawy, lub

2) zagraniczna firma inwestycyjna i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub
3) instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub
4) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 1, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub
5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 1, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1

– należy także jeden podmiot będący pośrednią unijną jednostką dominującą; pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia 575/2013 albo unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ustawy, o której mowa w pkt 1.

2. W przypadku gdy do grupy z państwa trzeciego nie należy instytucja kredytowa, pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

3. Do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, mogą należeć dwa podmioty będące pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi, po uzyskaniu zgody Komisji. Zgody udziela się na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Komisja może wydać zgodę, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy:

1) przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą byłoby niezgodne z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, w którym znajduje się siedziba podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji grupy z państwa trzeciego, z których wynika obowiązek rozdzielenia działalności, lub z decyzjami właściwego organu nadzoru tego państwa, z których wynika obowiązek takiego rozdzielenia, lub
2) organ właściwy dla pośredniej unijnej jednostki dominującej w sprawach przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą zmniejszyłoby możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji takiej pośredniej unijnej jednostki dominującej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy obowiązek rozdzielenia działalności, o którym mowa w tym przepisie, związany jest z działalnością o charakterze inwestycyjnym, jednym z podmiotów będących pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna.

Art. 110fb. 1. W przypadku gdy dom maklerski, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, należą do grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich jest niższa niż 40 000 000 000 euro, przepisu art. 110fa nie stosuje się.

2. Łączna wartość aktywów, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę:

1) aktywów każdego z podmiotów, o których mowa w art. 110fa ust. 1 pkt 1–5, należących do grupy z państwa trzeciego, działających na terenie państw członkowskich, wynikającą z bilansu skonsolidowanego lub bilansów tych podmiotów sporządzonych na poziomie jednostkowym, jeżeli podmiot nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu, oraz
2) aktywów każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału utworzonego przez bank zagraniczny w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, oraz każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału zagranicznej osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim.

3. Równowartość w euro aktywów, o których mowa w ust. 1, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą:

1) nazwę podmiotów należących do grupy z państwa trzeciego, nad którymi Komisja sprawuje nadzór, i wartość ich aktywów;
2) nazwę oddziału banku zagranicznego w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1, należącego do grupy, rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;

3) nazwę oddziału zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską, o której mowa w art. 115, należącego do grupy, rodzaj czynności, o których mowa w art. 69, do których wykonywania oddział został upoważniony, i wartość jego aktywów;

4) nazwę podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy, do której pośrednia unijna jednostka dominująca należy.”;

13) w art. 110g:

a) ust. 3–6 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą oraz żaden z podmiotów zależnych nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.

4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz żaden z podmiotów zależnych nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową ze wszystkich firm inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013 w grupie.

6. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna

dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz żaden z podmiotów zależnych nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez Komisję, także gdy żaden z domów maklerskich nie ma największej sumy bilansowej ze wszystkich firm inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013 w grupie, ale łączna suma bilansowa domów maklerskich należących do grupy jest większa od każdej z łącznych sum bilansowych innych instytucji należących do samej grupy mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim.”,

b) uchyla się ust. 7;

c) w ust. 8 wyrazy „ust. 5–7” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 5”;

14) w art. 110h:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zaleceń w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a;”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja wydaje decyzje lub zalecenia, o których mowa w ust. 1, w terminie:

1) czterech miesięcy od dnia dostarczenia pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 1a;

2) czterech miesięcy od dnia dostarczenia pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Komisja w decyzjach lub zalecaniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 lub wydać zalecenia, o których mowa w art. 110r ust. 2a, na zasadzie skonsolidowanej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 lub wydać zalecenia, o których mowa w art. 110r ust. 2a na zasadzie indywidualnej w rozumieniu art. 6–10 rozporządzenia 575/2013 albo subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany.”,

d) w ust. 8 w zdaniu pierwszym po wyrazach „wydaje decyzję” dodaje się wyrazy „lub zalecenie”,

e) ust. 9–14 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję lub zalecenie po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji lub zaleceniu zainteresowanym właściwym organom nadzoru.

10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji lub zaleceniu wraz z informacją o decyzjach i zaleceniach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru.

11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji lub zaleceniu organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim.

12. Przesłanki wydania decyzji lub zalecenia, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji lub zalecenia może zostać przeprowadzona częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji lub zalecenia do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą.

13. Przesłanki wydania decyzji lub zaleceń, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję lub zalecenie.

14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, lub zalecenia, o którym mowa w art. 110r ust. 2a, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji lub zalecenia w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.”;

15) użyte w art. 110i w ust. 1, 2 i 4, w art. 110j w ust. 2, w ust. 4 w pkt 3 i 5 i w ust. 5 w pkt 6, w art. 110k w ust. 2 w pkt 1–3 i w ust. 4, w art. 110m w ust. 3, w art. 110o w ust. 5 oraz w art. 110w w ust. 7 w różnym przypadku wyrazy „grupa kapitałowa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „grupa”;

16) w art. 110j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, ustanawia kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;

17) w art. 110r:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 2,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Komisja, w ramach badania i oceny nadzorczej, dokonuje przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego domów maklerskich oraz wyników testów, o których mowa w art. 110t. Na podstawie tych przeglądów Komisja przekazuje domowi maklerskiemu zalecenia w zakresie dodatkowych funduszy własnych ponad kwotę funduszy własnych obliczoną na podstawie wymogów określonych w:

1) art. 110y ust. 3,

2) art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym,

3) częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub

4) określonych na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

2b. Zalecenia dotyczą ryzyka, które nie zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 110y ust. 3 pkt 1 i 4.

2c. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013;

2) dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110y ust. 3b;

3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.

2d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013;
2) wymogu dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110y ust. 3a;
3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub uzasadnione podejrzenie usiłowania popełnienia tego przestępstwa lub istnieje podwyższone ryzyko popełnienia tego przestępstwa, Komisja niezwłocznie informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, w tym kryteria stosowania zasady proporcjonalności, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.”;

18) w art. 110v:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, jest osoba, która:

1) pełni funkcję członka rady nadzorczej lub
2) należy do kadry kierowniczej wyższego szczebla, lub
3) świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na

podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, o ile:

a) łączne wynagrodzenie tej osoby w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz

b) świadczona praca lub realizowane zadania przez tę osobę w ramach istotnej jednostki gospodarczej mają znaczny wpływ na profil ryzyka tej jednostki.

1b. Dom maklerski, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia 575/2013, i którego średnia wartość aktywów, obliczona dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy, nie przekracza równowartości w złotych 5 000 000 000 euro, stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie. Stosowania polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie dotyczy zmiennych składników wynagrodzenia oraz uznaniowych świadczeń emerytalnych.

1c. Dom maklerski stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osoby, której zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza równowartości w złotych 50 000 euro ani jednej trzeciej jej łącznego rocznego wynagrodzenia.

1d. Dom maklerski może stosować politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie także w przypadku, gdy średnia wartość jego aktywów, obliczona zgodnie z ust. 1b:

1) jest wyższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie przekracza średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 1 pkt 1 ani równowartości w złotych 15 000 000 000 euro – jeżeli dom maklerski spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia 575/2013,

2) jest niższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie niższa od średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 1 pkt 2

– w przypadku gdy przemawiają za tym charakter, skala, złożoność działalności i struktura organizacyjna domu maklerskiego, a w przypadku domu maklerskiego należącego do grupy – cechy grupy, do której dom maklerski należy.

1e. Dom maklerski może nie stosować polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1c, w przypadku których przemawiają za tym przyjęte w domu maklerskim praktyki w zakresie wynagrodzeń i których charakter obowiązków i profil stanowisk uzasadnia takie niestosowanie, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 2.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja gromadzi informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i oraz k rozporządzenia 575/2013, a także informacje udzielane przez dom maklerski o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć, oraz wykorzystuje te informacje w celu prowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.”,

c) w ust. 5 po wyrazach „co najmniej równowartość” dodaje się wyrazy „w złotych”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Równowartość w złotych kwot w euro, o których mowa w ust. 1a–1d i 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który przekazywane są dane zgodnie z ust. 5.”,

e) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Dom maklerski będący podmiotem dominującym nie stosuje przepisów ust. 1–8 na zasadzie skonsolidowanej wobec podmiotów zależnych:

1) mających siedzibę na terytorium państw członkowskich, jeżeli stosują one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w obowiązujących w tych państwach przepisach stanowiących implementację innych niż dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami

inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE przepisów prawa Unii Europejskiej lub w innych niż ta dyrektywa przepisach prawa Unii Europejskiej lub

2) mających siedzibę w państwie trzecim, jeżeli stosowałyby one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, gdyby miały siedzibę w państwie członkowskim.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się wobec osób świadczących pracę lub realizujących zadania na rzecz podmiotów zależnych domu maklerskiego, będących spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013, firmą inwestycyjną, zagraniczną firmą inwestycyjną nieprowadzącą działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo zagraniczną osobą prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, nieprowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej, które świadczą usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, 3, 4, 6 i 7, oraz wywierają bezpośredni, istotny wpływ na profil ryzyka działalności domu maklerskiego.”;

19) w art. 110x pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń, w tym polityki wynagrodzeń stosowanej w ograniczonym zakresie, i sposób jej ustalania”;

20) po art. 110x dodaje się art. 110xa w brzmieniu:

„Art. 110xa. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, średnią wartość aktywów, o której mowa w:

1) art. 110v ust. 1d pkt 1,

2) art. 110v ust. 1d pkt 2

– uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, kategorię osób, o których mowa w art. 110v ust. 1e, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.”;

21) w art. 110y:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nakazać lub zalecić ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności, w tym ryzyka wynikającego z powierzenia wykonywania czynności, o którym mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565;”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 4,

c) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b, art. 110c art. 110g, art. 110e lub w art. 393 rozporządzenia 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów,”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110u, wynika, że:

a) działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych,

b) dom maklerski jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402,

c) korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych dom maklerski mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat,

d) dom maklerski systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnego do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a,”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3j w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja, nakazując domowi maklerskiemu przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, określa, że:

1) co najmniej 75% wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych stanowi kapitał Tier I;
2) co najmniej 75% kapitału Tier I, o którym mowa w pkt 1, składa się z kapitału podstawowego Tier I.

3b. W przypadku dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, Komisja nakazuje spełnianie takiego wymogu za pomocą kapitału Tier 1.

3c. Komisja, nakazując domowi maklerskiemu przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, może nakazać spełnianie takiego wymogu większym niż określony w ust. 3a udziałem kapitału Tier I lub kapitału podstawowego Tier I, jeżeli wynika to z potrzeby zwiększenia zdolności absorpcji potencjalnych strat zidentyfikowanych w wyniku badania i oceny nadzorczej.

3d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013;
2) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013;
3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.

3e. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski:

1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013;
2) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym;
3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli zalecenia uwzględniają rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni.

3f. Ryzyko, o którym mowa w ust. 3 pkt 4 lit. b, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu, w przypadku gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 3 pkt 4, z uwzględnieniem oszacowań kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 110e, jest wyższa niż kwota funduszy własnych wynikająca z wymogów określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

3g. Komisja ocenia ryzyko istotne, na jakie narażony jest dom maklerski, wynikające z prowadzonej działalności, z uwzględnieniem profilu ryzyka domu maklerskiego oraz:

1) specyficznego dla domu maklerskiego ryzyka, które wyraźnie zostało wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub które w tych przepisach nie zostało wyraźnie uwzględnione;
2) specyficznego dla domu maklerskiego ryzyka, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie niedoszacowane mimo spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402.

3h. Do oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 3g pkt 2, nie uwzględnia się ryzyka podlegającego rozwiązaniom przejściowym lub przepisom przewidującym zasadę praw nabytych określonych w rozporządzeniu 575/2013.

3i. Ryzyko z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych w ramach portfela niehandlowego z działalności domu maklerskiego może zostać uznane przez Komisję za istotne, w szczególności gdy:

1) wartość ekonomiczna kapitału własnego domu maklerskiego zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier 1, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE;

2) wynik odsetkowy netto domu maklerskiego obniżył się znacznie, w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1.

3j. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny o nałożeniu na dom maklerski dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny o zaleceniach, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od domu maklerskiego oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w rozporządzeniu 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”,

e) w ust. 4 uchyla się pkt 4,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.”;

22) w art. 110z ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może zobowiązać dom maklerski do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdawczych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej, poziomu płynności lub dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia 575/2013, lub ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane, i nie dotyczą informacji będących w posiadaniu Komisji Nadzoru Finansowego.”;

23) w art. 110zi w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;”;

24) w art. 143 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy jest prowadzone postępowanie karne, w którym zachodzi uzasadnione podejrzenie, że środki objęte systemem rekompensat mogą mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, prokurator może postanowieniem wstrzymać wypłatę rekompensaty przysługującej inwestorowi z tytułu tych środków na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.”;

25) w art. 150:

a) w ust. 1 w pkt 15 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m–o w brzmieniu:

„m) Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu lub Bankowi Światowemu, na ich wniosek, w zakresie niezbędnym do programów oceny sektora finansowego,

n) Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, na jego wniosek, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez ten Bank ilościowych badań skutków,

o) Radzie Stabilności Finansowej, na jej wniosek, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej mandatu;”,

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, zawiera w szczególności:

1) uzasadnienie potrzeby udzielenia informacji w odniesieniu do zadań wykonywanych przez wnioskodawcę;
2) określenie charakteru, zakresu i formy informacji oraz sposobu ich ujawniania lub przekazywania;
3) zapewnienie, że informacje:
   a) są niezbędne do realizacji zadań wykonywanych przez wnioskodawcę i nie wykraczają poza zakres zadań przez niego wykonywanych,
   b) zostaną przekazane lub ujawnione wyłącznie osobom realizującym zadania, na potrzeby którego złożony został wniosek oraz które na mocy przepisów prawa obowiązującego w państwie siedziby wnioskodawcy lub prawa międzynarodowego są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

4. Informacje udostępniane wnioskodawcom, o których mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, są przekazywane wyłącznie zbiorczo lub w formie zanonimizowanej.

5. Komisja może udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, informacje inne niż określone w ust. 4, wyłącznie w siedzibie Komisji.”;

26) w art. 167a:
   a) w ust. 1 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”,
   b) w ust. 2 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
   „11) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.[10)]).”;
2) w art. 3a w pkt 1 wyrazy „art. 124 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 124 ust. 1a”;

[10)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13.

3) po art. 11a dodaje się art. 11aa w brzmieniu:

„Art. 11aa. 1. W sprawach z zakresu właściwości Komisji, dotyczących wyrażenia zgody na pełnienie funkcji w organach podmiotów podlegających nadzorowi Komisji, stroną postępowania jest wyłącznie wnioskodawca. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Odpis ostatecznej decyzji odmawiającej wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, doręcza się osobie, której dotyczył wniosek.

3. W odpisie decyzji doręczanej osobie, o której mowa w ust. 2, pomija się informacje ustawowo chronione, chyba że osoba ta ma dostęp do tych informacji w związku z pełnioną funkcją lub na podstawie przepisów odrębnych.

4. Osobie, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego na tę decyzję.”;

4) w art. 12 w ust. 2 w pkt 1 w lit. zg średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zh w brzmieniu:

„zh) wydawania decyzji, o której mowa w art. 48q ust. 3 lub art. 48s ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;”;

5) w art. 17ca:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i

informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacje przekazywane przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z ust. 2 nie obejmują informacji, o których mowa w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2020 r. poz. 27).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483 oraz z 2020 r. poz. 695) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – rozumie się przez to globalną instytucję o znaczeniu systemowym, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia 575/2013;”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;”,

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) jednostce zależnej – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;”,

d) po pkt 14 dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) rozporządzeniu 806/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1, z późn. zm.[11)]);

[11)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 226 oraz Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1.

14b) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.[12)]);”;

2) w art. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) identyfikowanie instytucji finansowych istotnych dla systemu finansowego;

3) współpraca z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego, w tym informowanie o podjętych działaniach makroostrożnościowych, współpraca z innymi organami Unii Europejskiej, organami nadzoru makroostrożnościowego z państw członkowskich lub państw trzecich, a także instytucjami międzynarodowymi;”;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Członkowie Komitetu, w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej na rzecz realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1, mogą zawierać porozumienia z organami realizującymi zadania z tego zakresu w państwach członkowskich, z bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, oraz z organami nadzoru nad rynkiem finansowym w państwach członkowskich i właściwymi ministrami w tych państwach.”;

4) w art. 19:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 92 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 1 lit. a–c”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i …),

---

[12)] Patrz odnośnik nr 3.

uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 i …).”;

5) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet informuje Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.”;

6) w art. 21:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 92 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 1 lit. a–c”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;

7) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet informuje Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.”;

8) w art. 24:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych ocenia co kwartał natężenie cyklicznego ryzyka systemowego oraz wysokość i adekwatność wskaźnika bufora antycyklicznego, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rekomendację Komitetu dotyczącą natężenia cyklicznego ryzyka systemowego oraz wysokości i adekwatności wskaźnika bufora antycyklicznego;”;

9) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Globalną instytucją o znaczeniu systemowym może być:

1) grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, lub

2) instytucja, która nie jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.”,

b) uchyla się ust. 2;

10) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, na poziomie co najmniej 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, zgodnie z kategorią, do której została przyporządkowana (bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym).”,

b) w ust. 3:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kategorii wyższych niż czwarta – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie wyższym niż 2,5%.”,

– uchyla się pkt 6;

11) w art. 35:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku przyporządkowania do kategorii, o której mowa w art. 34 ust. 3 pkt 5, decyzja określa również poziom bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Komisja Nadzoru Finansowego, w uzasadnionych przypadkach, może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować podmiot, o którym mowa w art. 33 ust. 1, do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, jeżeli na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 36 ust. 1, podmiot ten nie zostałby przyporządkowany do żadnej z tych kategorii, identyfikując jednocześnie ten podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym.

2b. Komisja Nadzoru Finansowego, po dodatkowej identyfikacji, o której mowa w art. 36 ust. 1a, może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować globalną instytucję o znaczeniu systemowym do kategorii, której odpowiada bufor na niższym poziomie.”,

c) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2b”,

d) uchyla się ust. 4;

12) w art. 36:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego dodatkowo identyfikuje globalne instytucje o znaczeniu systemowym i przyporządkowuje je do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz na podstawie kryterium transgranicznej działalności danej grupy, z wyłączeniem transgranicznej działalności między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 806/2014.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyjmuje procedury w celu identyfikacji, o której mowa w ust. 1 i 1a, w oparciu o rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 1222/2014 z dnia 8 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz

definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Dz. Urz. UE L 330 z 15.11.2014, str. 27, z późn. zm.[13)]).”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie przysługuje zażalenie.”;

13) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Inną instytucją o znaczeniu systemowym niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, zwaną dalej „inną instytucją o znaczeniu systemowym”, może być instytucja albo grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, dominująca instytucja z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013 lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013.”;

14) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie większej niż 3% albo w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a, większej niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia (bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym).”;

15) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym do wysokości 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

[13)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 240 z 08.09.2016, str. 1.

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu oraz po otrzymaniu zgody Komisji Europejskiej, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym większy niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.”,

c) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,

d) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–2”,

e) uchyla się ust. 4,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu dotyczącą metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym.”;

16) art. 40–44 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. Wydając decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1 i 1a, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę, czy bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym nie będzie wywierał nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego Unii Europejskiej poprzez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

Art. 41. W przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, która jest instytucją albo grupą, na czele której stoi unijna instytucja dominująca, i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, bufor, o którym mowa w art. 38 ust. 1, który ma zastosowanie na poziomie indywidualnym lub subskonsolidowanym, nie przekracza niższej z następujących wartości:

1) sumy:

a) wyższego z buforów – globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, mającego zastosowanie wobec grupy na zasadzie skonsolidowanej,

b) 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 oraz

2) 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 lub wskaźnika, o którym mowa w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a.

Art. 42. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym utrzymują w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 43. W przypadku gdy grupa na zasadzie skonsolidowanej podlega wymogowi bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oraz wymogowi bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym ma zastosowanie wyższy z tych buforów.

Art. 44. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o:

1) zidentyfikowanych globalnych instytucjach o znaczeniu systemowym oraz innych instytucjach o znaczeniu systemowym;
2) kategoriach przyporządkowania poszczególnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym;
3) uzasadnieniu przyporządkowania do kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3;
4) poziomach nałożonych buforów.

2. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza informacje, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.

3. Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zamiarze nałożenia bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym co najmniej na:

1) miesiąc przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1;
2) 3 miesiące przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) uzasadnienie wprowadzenia albo zmiany bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia ryzyka;
2) ocenę przewidywanego wpływu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej;
3) propozycję wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, który Komisja Nadzoru Finansowego zamierza nałożyć lub zmienić.”;

17) w art. 45:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, oraz globalne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może, w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komitetu w zakresie, o którym mowa w art. 36, wydać, zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 1–2b. W przypadku zmiany decyzji Komisja Nadzoru Finansowego przyporządkowuje globalną instytucję o znaczeniu systemowym do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”,

c) uchyla się ust. 4;

18) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym i adekwatności wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu w zakresie, o którym mowa w art. 39 ust. 5 i 6, w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, może wydać, zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1 lub 1a.

4. Do opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”;

19) art. 47–52 otrzymują brzmienie:

„Art. 47. Instytucja utrzymuje dodatkową kwotę kapitału podstawowego Tier I w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, w celu zapobiegania ryzyku systemowemu nieobjętemu tym rozporządzeniem, buforem antycyklicznym specyficznym dla instytucji, buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym i ograniczania tego ryzyka, w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 (bufor ryzyka systemowego).

Art. 48. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą instytucja utrzymuje w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 47, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez tę instytucję wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których

mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Przepisy art. 43 stosuje się odpowiednio.

Art. 49. 1. Bufor ryzyka systemowego stosuje się łącznie z buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Jeżeli wymóg stanowiący sumę kwot dodatkowego kapitału podstawowego Tier I nałożony na instytucję na podstawie art. 47 oraz wyższej z kwot nałożonych na tę instytucję na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 38 ust. 1 w stosunku do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 miałby być wyższy niż 5%, na stosowanie tego wymogu w takiej wysokości wymagana jest zgoda Komisji Europejskiej.

3. Z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komitetu, występuje:

1) Komisja Nadzoru Finansowego – w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5%, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, po określeniu przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wskaźnika bufora ryzyka systemowego, bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, albo
2) minister właściwy do spraw instytucji finansowych – w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5%, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem określenia, przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, po nałożeniu przez Komisję Nadzoru Finansowego bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, wskaźnika bufora ryzyka systemowego.

4. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Art. 50. 1. Bufor ryzyka systemowego jest obliczany w odniesieniu do kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, wobec których bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie zgodnie z ust. 8, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub subskonsolidowanej.

2. Instytucja oblicza bufor ryzyka systemowego według wzoru:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

gdzie:

B_{SR} – oznacza bufor ryzyka systemowego,

r_T – oznacza wskaźnik bufora mający zastosowanie do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji,

E_T – oznacza łączną kwotę ekspozycji na ryzyko instytucji obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013,

i – oznacza podzbiór ekspozycji, o którym mowa w ust. 3,

r_i – oznacza wskaźnik bufora mający zastosowanie do kwoty ekspozycji na ryzyko podzbioru ekspozycji i,

E_i – oznacza kwotę ekspozycji na ryzyko instytucji w odniesieniu do podzbioru ekspozycji i obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.

3. Bufor ryzyka systemowego może mieć zastosowanie do:

1) wszystkich ekspozycji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) ekspozycji sektorowych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
   a) ekspozycji detalicznych wobec osób fizycznych, które są zabezpieczone przez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach mieszkalnych,
   b) ekspozycji wobec osób prawnych zabezpieczonych przez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach komercyjnych,
   c) ekspozycji wobec osób prawnych, z wyłączeniem ekspozycji określonych w lit. b,
   d) ekspozycji wobec osób fizycznych, z wyłączeniem ekspozycji określonych w lit. a;
3) wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska;
4) ekspozycji sektorowych określonych w pkt 2 znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska, wyłącznie w celu umożliwienia uznania wskaźnika bufora ustalonego przez to państwo zgodnie z art. 53;
5) ekspozycji znajdujących się w państwach trzecich;
6) podzbiorów dowolnej kategorii ekspozycji wskazanych w pkt 2.

4. Bufor ryzyka systemowego może być zmieniany o 0,5 punktu procentowego lub wielokrotność 0,5 punktu procentowego, z tym że w przypadku podwyższenia tego bufora

o więcej niż 0,5 punktu procentowego określa się harmonogram, zgodnie z którym instytucje powinny osiągnąć podwyższony poziom tego bufora.

5. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego może być zróżnicowany dla różnych podzbiorów instytucji i ekspozycji.

6. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego nałożony na ekspozycje znajdujące się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska jest określany w tej samej wysokości.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, co najmniej raz na dwa lata, ocenia adekwatność wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, w tym kategorie instytucji, rodzaje i podzbiory ekspozycji, do których ma on zastosowanie, nałożonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 8, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu w zakresie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego;
2) rodzaje ekspozycji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego, oraz państwa, w których one się znajdują;
3) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;
4) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego;
5) harmonogram, o którym mowa w ust. 4.

9. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia:

1) rekomendację Komitetu dotyczącą:
   a) wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego,
   b) rodzajów ekspozycji, do których ma on być stosowany,
   c) kategorii instytucji, do których ma on być stosowany

   – wydaną po przeprowadzonej przez Komitet analizie w zakresie wywierania przez bufor ryzyka systemowego nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego przez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej;
2) opinię, zalecenie lub decyzję, o których mowa w art. 51 ust. 4 i 5;
3) potrzebę zapobiegania ryzyku systemowemu nieobjętemu rozporządzeniem 575/2013, buforem antycyklicznym specyficznym dla instytucji lub buforem

globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym;

4) wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010.

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia o zamiarze nałożenia albo zmiany wysokości bufora ryzyka systemowego:

1) Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz

2) w przypadku gdy wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego ma objąć jednostkę zależną jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim – organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8, nie przekracza 3%, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych przekazuje nie później niż na miesiąc przed dniem określenia tego wskaźnika.

3. Do progu 3%, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 w wysokości od 3% do 5%:

1) w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się także o opinię Komisji Europejskiej; w przypadku gdy opinia jest negatywna, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia tę opinię albo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem Komitetu, o przyczynach jej nieuwzględnienia;

2) jeżeli wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego ma objąć jednostkę zależną jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się o wydanie zalecenia do Komisji Europejskiej i

Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego; powiadomienie wysyła się nie później niż na 6 tygodni przed dniem określenia tego wskaźnika, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Jeżeli zalecenia Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, o których mowa w ust. 4 pkt 2, są negatywne, a w sprawie określenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego w wysokości od 3% do 5% nie osiągnięto porozumienia z organem powiadomionym zgodnie z ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010. W takim przypadku określenie wskaźnika bufora ryzyka systemowego następuje po podjęciu decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

6. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 przekracza 5%, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych przekazuje nie później niż na trzy miesiące i sześć tygodni przed dniem określenia tego wskaźnika, zwracając się jednocześnie do Komisji Europejskiej o zgodę na określenie go w takiej wysokości.

7. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się także w przypadku, gdy bufor ryzyka systemowego ma mieć zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) opis ryzyka systemowego w Rzeczypospolitej Polskiej;
2) powody, dla których rozmiar ryzyka systemowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniające wysokość wskaźnika bufora ryzyka systemowego;
3) uzasadnienie wprowadzenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia tego ryzyka;
4) ocenę prawdopodobnego wpływu wskaźnika bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej na podstawie dostępnych informacji;
5) wskaźnik bufora ryzyka systemowego i ekspozycje oraz państwa, w których one się znajdują, do których ten wskaźnik ma zastosowanie, oraz instytucje, które podlegają takim wskaźnikom;

6) w przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji, uzasadnienie, dlaczego bufor ryzyka systemowego dotyczy innego rodzaju ryzyka niż to objęte buforami globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub innej instytucji o znaczeniu systemowym.

Art. 52. Komitet zamieszcza informacje o wskaźniku bufora ryzyka systemowego na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, zawierające w szczególności:

1) wysokość obowiązującego wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego;
2) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;
3) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego;
4) rodzaje ekspozycji i państwa, w których one się znajdują;
5) uzasadnienie określenia wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego, o ile informacja ta nie zagraża stabilności systemu finansowego.”;

20) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska ustalił wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla tego państwa, instytucja stosuje wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do swoich ekspozycji w tym państwie, jeżeli bufory pokrywają różne rodzaje ryzyka. W przypadku gdy bufory pokrywają te same rodzaje ryzyka, zastosowanie ma bufor wyższy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o określeniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego zgodnie z ust. 2.”;

21) w art. 55:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Instytucja jest obowiązana przeprowadzać wewnętrzny proces oceny w celu sprawdzenia, czy spełnia wymóg połączonego bufora i wymóg bufora wskaźnika dźwigni.

2. Instytucja nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy

którym wymóg połączonego bufora lub wymóg bufora wskaźnika dźwigni nie byłby spełniony.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora oraz wymogów określonych w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;

22) w art. 56:

a) po ust. 1 dodaje się ust 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Instytucja, która nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie powiązaną z wskaźnikiem dźwigni (L-MDA) i niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o jej wysokości. W takim przypadku instytucja nie może dokonywać wypłat, o których mowa w ust. 4, w wysokości przekraczającej L-MDA.

1b. W przypadku gdy instytucja nie wykonuje zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może dokonać wypłat, o których mowa w ust. 3 i 4, jeżeli spełnia:

1) wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2012 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 oraz

2) wymogi w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz

3) wymóg:

a) połączonego bufora lub

b) bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustalenie MDA oraz L-MDA następuje wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań, które powodują obniżenie kapitału podstawowego Tier I, jeżeli ograniczenie to nie skutkuje niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem istniejących zobowiązań instytucji.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przed obliczeniem L-MDA instytucja:

1) nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I;

2) nie podejmuje zobowiązań w zakresie wypłat zmiennych składników wynagrodzeń lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;

3) nie dokonuje wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do ich wypłaty powstało w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu bufora wskaźnika dźwigni;

4) nie dokonuje wypłat z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013.”;

23) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 3, oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 3.”;

24) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. L-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie obliczeń, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika L-MDA ustalonego zgodnie z art. 58, pomniejszony o kwoty, o których mowa w art. 56 ust. 4.

2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 4, oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 4.

3. Od kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.”;

25) art. 58 i art. 59 otrzymują brzmienie:

„Art. 58. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0;
2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,2;
3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,4;
4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,6.

2. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 492 ust. 4 tego rozporządzenia, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0;

2) drugim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0,2;
3) trzecim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0,4;
4) czwartym kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0,6.

3. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się jako:
1) dolny kres kwartylu – ((wymóg połączonego bufora)/4) x (Qn – 1),
2) górny kres kwartylu – ((wymóg połączonego bufora)/4) x Qn

– w których „Qn" oznacza numer porządkowy danego kwartylu.

4. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się jako:
1) dolny kres kwartylu – ((wymóg bufora wskaźnika dźwigni)/4) x (Qn – 1),
2) górny kres kwartylu – ((wymóg bufora wskaźnika dźwigni)/4) x Qn

– w których „Qn" oznacza numer porządkowy danego kwartylu.

5. Przez kwartyl, o którym mowa w ust. 1–4, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.

Art. 59. 1. W przypadku gdy instytucja, która nie spełnia wymogu połączonego bufora lub bufora wskaźnika dźwigni, planuje dokonać wypłaty, o której mowa odpowiednio w art. 56 ust. 3 lub 4, niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o:
1) wysokości utrzymywanego przez nią kapitału w podziale na:
   a) kapitał podstawowy Tier I,
   b) kapitał dodatkowy Tier I,
   c) kapitał Tier II – w przypadku wypłaty, o której mowa w art. 56 ust. 3;
2) wysokości zysków z bieżącego okresu i zysków rocznych;
3) MDA obliczonej zgodnie z art. 57 lub L-MDA obliczonej zgodnie z art. 57a;
4) wysokości zysków podlegających podziałowi, które ma zamiar przeznaczyć na:
   a) wypłatę dywidendy,
   b) nabycie akcji własnych,
   c) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013,

d) wypłatę zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno w wyniku powstania nowego zobowiązania do ich wypłaty, jak i w przypadku wypłat wynikających z zobowiązania powstałego w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni.

2. Instytucja opracowuje metodę, która pozwala prawidłowo obliczyć wysokość zysków podlegających podziałowi, MDA i L-MDA, oraz przedstawia ją Komisji Nadzoru Finansowego, na jej żądanie.”;

26) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni przygotowuje plan ochrony kapitału, który przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego w terminie 5 dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu.”;

27) w art. 61:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) plan podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia zgodności z wymogiem połączonego bufora oraz wymogiem bufora wskaźnika dźwigni i przewidywany okres, w jakim to nastąpi;”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Komisja Nadzoru Finansowego ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan, jeżeli uzna, że jego wdrożenie pozwoli utrzymać lub pozyskać wystarczający kapitał, aby umożliwić instytucji spełnienie jej wymogu połączonego bufora i wymogu bufora wskaźnika dźwigni w terminach określonych przez Komisję.”;

28) w art. 62 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia naruszenia przez instytucję przepisów art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 47, art. 55 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 1 lub 1a lub art. 61 ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego może:”.

Art. 7. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895 i 1180) w art. 416 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Organ nadzoru pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą nie dokonuje weryfikacji równoważności, o której mowa w ust. 1, w przypadku państwa, wobec którego dokonał już takiej weryfikacji albo gdy takiej weryfikacji dokonał organ nadzorczy z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej

pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą, o treści sprzecznej z tymi weryfikacjami, chyba że wynika to z konieczności uwzględnienia istotnych zmian dokonanych w systemie nadzoru, jaki sprawowany jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustawy oraz na terytorium innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie przepisów stanowiących implementację tytułu I dyrektywy 2009/138/WE oraz w odpowiednim systemie nadzoru tego państwa.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842) w art. 70 w ust. 10 wyrazy „art. 138 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe” zastępuje się wyrazami „art. 138 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe”.

Art. 9. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[14)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.

Art. 10. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e ustawy zmienianej w art. 4, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.

[14)] Patrz odnośnik nr 7.

Art. 11. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez

instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

Art. 12. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1

i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

Art. 13. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na

poczet spełniania przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów

nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

Art. 14. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych

funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

Art. 15. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego

spełniania wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w

art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 – w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.

Art. 16. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r., w przypadku gdy utrzymywany przez instytucję, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0;
2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,2;
3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,4;
4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik

MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,6.

2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., w przypadku gdy utrzymywany przez instytucję, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w:

1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0;
2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,2;
3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,4;
4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora, obliczonego zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – współczynnik MDA, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 0,6.

Art. 17. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 22b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. W przypadku wniosków w sprawach, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wnioskodawca, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, uzupełnia wniosek zgodnie z art. 31 ust. 2 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. 1. Bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 42g ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, należące do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy zmienianej w art. 1, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 42h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wynosiła co najmniej 40 000 000 000 euro, dostosowują swoją działalność do wymogów, o których mowa odpowiednio w art. 42g–42h ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r.

2. Dom maklerski, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 110fa ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, należące do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 19 ustawy zmienianej w art. 4, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 110fb ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, wynosiła co najmniej 40 000 000 000 euro, dostosowują swoją działalność do wymogów, o których mowa w art. 110fa i art. 110fb ustawy zmienianej w art. 4, w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r.

3. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, na wniosek banku, który należy do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy zmienianej w art. 1, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 42h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wynosiła co najmniej 40 000 000 000 euro, stosuje się art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do postępowań w takich sprawach, wszczętych i niezakończonych przed upływem tego terminu, stosuje się art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na wniosek banku innego niż bank, o którym mowa w ust. 4, stosuje się art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Równowartość w euro kwoty, o której mowa w ust. 1–3, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu 27 czerwca 2019 r.

Art. 20. 1. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, które prowadziły działalność w dniu 27 czerwca 2019 r. i po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nadal ją prowadzą, występują do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 28 czerwca 2021 r.

2. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, inne niż podmioty, o których mowa w ust. 1, które prowadzą działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, występują do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, które prowadzą działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą w terminie określonym w ust. 2 wystąpić z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48s ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. W przypadku wystąpienia z takim wnioskiem i uzyskania takiego zwolnienia przepisów ust. 2 nie stosuje się.

4. Do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 1–3, podmioty, o których mowa w ust. 1–3, mogą prowadzić działalność bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Jeżeli podmioty obowiązane do złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 2 , w terminach, o których mowa w ust. 1 lub 2, nie wystąpią z takimi wnioskami, przepis art. 141fa ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.

Art. 21. Przepisy art. 146b ust. 3 i 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także, gdy obniżenie funduszy własnych banku spółdzielczego, o którym mowa w art. 146b ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Do postępowań w sprawach, o których mowa w:

1) art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,

2) art. 110y ust. 3 pkt 1 lub 4 ustawy zmienianej w art. 4, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

– stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. W sprawach z zakresu właściwości Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 11aa ustawy zmienianej w art. 5, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 11aa ustawy zmienianej w art. 5 stosuje się.

Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9f ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
2) art. 110x pkt 4 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 110x pkt 4 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 10 marca 2021 r.;
2) art. 1 pkt 3, pkt 26 lit. a i lit. c w zakresie art. 133a ust. 5d pkt 1 oraz art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2c pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.;
3) art. 1 pkt 26 lit. c w zakresie art. 133a ust. 5a pkt 4 i ust. 5d pkt 3, pkt 28 lit. b w zakresie art. 138 ust. 2d pkt 2, art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 4 i ust. 2c pkt 3 oraz pkt 21 lit. d w zakresie art. 110y ust. 3d pkt 2, art. 6 pkt 21 lit. a, pkt 22 lit. a w zakresie art. 56 ust. 1a i ust. 1b pkt 3 lit. b, pkt 22 lit. b i c, pkt 24, pkt 25 w zakresie art. 58 ust. 2 i 4 i art. 59 oraz pkt 26–28, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, *tzw. CRD V/CRR II*, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą CRD V",
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem CRR II".

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296) oraz
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 226).

Pakiet ten jest wynikiem reformy przeprowadzonej przez UE polegającej na zmianie ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi

na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007 i 2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest uzupełnienie programu reform o rozwiązania wypracowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej.

Zmiany w zakresie rozporządzenia CRR II dotyczą m.in.:

- wiążącego wskaźnika dźwigni, który uniemożliwi instytucjom stosowanie nadmiernej dźwigni, np. celem skompensowania niskiej rentowności,
- wiążącego wskaźnika stabilnego finansowania netto (NSFR), który uzupełni wzmocnione profile finansowania instytucji i będzie stanowił zharmonizowany standard służący określeniu wysokości stabilnych i długoterminowych źródeł finansowania, których instytucja potrzebuje, aby poradzić sobie w okresach napięć rynkowych i w zakresie finansowania,
- uwzględnienia w większym stopniu ryzyka dla instytucji, które na znaczną skalę prowadzą obrót papierami wartościowymi i instrumentami pochodnymi, co pozwoli uniknąć zbyt dużej rozbieżności tych wymogów, która nie wynika z profili ryzyka instytucji,
- nowych wymogów w zakresie całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC) w przypadku globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (G-SII), zgodnie z którymi instytucje te będą zobowiązane do posiadania zwiększonych zdolności pokrycia strat i dokapitalizowania.

Główne zmiany wynikające z dyrektywy CRD V dotyczą:

- zatwierdzania działalności finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej. Finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej mogą być jednostkami dominującymi grup bankowych i stosowanie wymogów ostrożnościowych jest wymagane na podstawie skonsolidowanej sytuacji takich spółek holdingowych. Ponieważ instytucja kontrolowana przez takie spółki holdingowe nie zawsze jest w stanie zapewnić spełnienie wymogów na zasadzie skonsolidowanej w całej grupie, konieczne jest, aby niektóre finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności

mieszanej zostały objęte bezpośrednim zakresem uprawnień nadzorczych w celu zapewnienia spełnienia wymogów na zasadzie skonsolidowanej,

- obowiązku posiadania pośredniej unijnej jednostki dominującej, w przypadku gdy co najmniej dwie instytucje z siedzibą w Unii wchodzą w skład tej samej grupy z państwa trzeciego, a całkowita wartość aktywów w Unii grupy z państwa trzeciego wynosi co najmniej 40 mld euro,
- stosowania przez instytucje standardowej metodyki i uproszczonej standardowej metodyki oceny ryzyka stopy procentowej (oprócz dotychczas funkcjonującego systemu zarządzania ryzykiem),
- określenia kategorii instytucji oraz pracowników zwolnionych z obowiązku stosowania określonych elementów polityki wynagrodzeń. W celu zapewnienia zbieżności praktyk nadzorczych oraz wspierania równych warunków prowadzenia działalności przez instytucje i odpowiednią ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w Unii Europejskiej, doprecyzowano zasady stosowania polityki wynagrodzeń przez zdefiniowanie kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, oraz wskazano kryteria na potrzeby identyfikacji podmiotów podlegających obowiązkowi sporządzenia i stosowania polityki wynagrodzeń. Uznano bowiem, że wymogi dotyczące odroczenia wypłaty i wypłaty w instrumentach są zbyt uciążliwe i niewspółmierne do korzyści osiąganych pod względem ostrożnościowym w przypadku stosowania tych wymogów w odniesieniu do małych instytucji. Stwierdzono także, że koszty związane ze stosowaniem tych wymogów przekraczają korzyści osiągane pod względem ostrożnościowym w przypadku pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne, gdyż taka wysokość wynagrodzenia zmiennego nie stwarza dla tych pracowników żadnych zachęt do podejmowania nadmiernego ryzyka lub zachęty te są niewielkie,
- obowiązku dostarczenia przez podmiot składający wniosek o zezwolenie na utworzenie banku, oprócz dotychczas wymaganych dokumentów, także informacji o podmiotach należących do tej samej grupy oraz o powiązaniach w ramach grupy,
- upoważnienia dla organu właściwego do odwołania członka organu zarządzającego instytucji, w przypadku gdy dana osoba nie spełnia wymogów niezbędnych do pełnienie danej funkcji,

- umożliwienia organowi nadzoru nałożenia na podmiot nadzorowany dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości. Dodatkowe obowiązki będą mogły być nałożone tylko w przypadku, gdy będą odpowiednie i proporcjonalne z punktu widzenia celu, w którym będą wymagane, a żądane informacje nie będą mogły być tożsame z informacjami przekazywanymi z innych tytułów,
- rozszerzenia katalogu podmiotów, którym udzielenie określonych informacji nie stanowi naruszenia tajemnicy zawodowej,
- uelastycznienia bufora ryzyka systemowego – dotychczas mógł zostać nałożony na sektor finansowy lub jego podzbiór; po zmianach dodatkowo będzie możliwość ustanowienia bufora albo na wszystkie ekspozycje, albo na określony podzbiór ekspozycji. Dzięki tej zmianie łatwiejsze stanie się dopasowanie narzędzia do zidentyfikowanego ryzyka systemowego. Ponadto nowa regulacja wprowadza wzór służący do wyliczenia bufora ryzyka systemowego,
- zmiany maksymalnego poziomu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym (O-SII) z 2% do 3%. Ponadto, za zgodą Komisji Europejskiej, będzie możliwość ustanowienia bufora O-SII w wysokości przekraczającej 3%,
- w odniesieniu do bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (G-SII) – rozszerzenia dotychczasowej definicji G-SII przez dodanie przepisu, zgodnie z którym G-SII jest też grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. Ponadto wprowadza się dodatkową metodę identyfikacji G-SII, której dodatkowy łączny wynik może przyczynić się do przeniesienia G-SII z wyższej do niższej kategorii,
- ograniczenia dotyczącego wypłat zysków w razie niespełniania wymogu bufora wskaźnika dźwigni.

Dodatkowo w projekcie ustawy znajdują się przepisy uzupełniające transpozycję:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) zwanej dalej „dyrektywą CRD IV".

Konieczność uzupełnienia transpozycji została zasygnalizowana przez Komisję Europejską.

Ponadto projekt uwzględnia:

- część przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającej dyrektywy (…) 2013/36/UE (Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą IFD", których wdrożenia należało dokonać do dnia 26 marca 2020 r.,
- zakres niezbędnych zmian wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2115 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającego dyrektywę 2014/65/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i (UE) 2017/1129 w odniesieniu do promowania korzystania z rynków rozwoju MŚP (Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1), które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.,
- rozszerzenie zakresu nadzoru nad rynkiem finansowym o nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.), które wejdzie w życie z dniem 10 marca 2021 r.

Dyrektywa CRD V wejdzie w życie z dniem 29 grudnia 2020 r. zaś dyrektywa IFD z dniem 26 czerwca 2021 r., w związku z czym Państwa Członkowskie są zobowiązane do zaimplementowania przepisów dyrektywy CRD V również w odniesieniu do firm inwestycyjnych (w Polsce – domów maklerskich). Niemniej jednak przepisy art. 84 i art. 98 ust. 5 i 5a dyrektywy CRD V, których obowiązywanie przewidziano od 28 czerwca 2021 r., nie zostały zaimplementowane w odniesieniu do domów maklerskich, gdyż od dnia 26 czerwca 2021 r. podmioty te będą podlegały reżimowi dyrektywy IFD.

Mając powyższe na uwadze, konieczne jest dokonanie zmian w:

- ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896),
- ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198),
- ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059),
- ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842).

W **art. 1** dokonano zmian w ustawie – Prawo bankowe („Prawo bankowe"), a w **art. 4** – w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi („ustawa o obrocie").

Należy wskazać, że dyrektywa CRD V dotyczy zarówno instytucji kredytowych (banki), jak i firm inwestycyjnych (domy maklerskie). Dlatego niektóre zmiany wprowadzone do Prawa bankowego (regulującego działalność banków) oraz ustawy o obrocie (która reguluje działalność domów maklerskich) są analogiczne.

Przepis **art. 1 pkt 1** dookreśla zakres Prawa bankowego (art. 1) w kontekście poszerzenia zakresu regulacji o finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej.

W **art. 1 pkt 2 i art. 4 pkt 1** dostosowano słowniczek pojęć zamieszczony odpowiednio w art. 4 i art. 3 zmienianych ustaw do definicji zawartych w art. 3 dyrektywy CRD V. Projektowane zmiany sprowadzają się głównie do wprowadzenia odesłań do rozporządzenia CRR II. Dodatkowo wprowadza się definicję grupy z państwa trzeciego, podmiotu podlegającego

przymusowej restrukturyzacji, grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz rozporządzenia 2017/2402, do których odwołują się przepisy zmienianych ustaw.

Art. 1 pkt 3 wprowadza w art. 9b zmienianej ustawy, oprócz dotychczas funkcjonującego systemu zarządzania ryzykiem, standardową metodykę i uproszczoną standardową metodykę oceny ryzyka stopy procentowej. Co do zasady uproszczona standardowa metodyka dedykowana jest małym i niezłożonym instytucjom, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia CRR II. Niemniej jednak Komisji Nadzoru Finansowego powierzono kompetencje, zgodnie z którymi będzie mogła, w uzasadnionych przypadkach, nakazać podmiotom, bez względu na ich wielkość, stosowanie standardowej metodyki.

Należy wyjaśnić, że regulacja w tym zakresie obejmie wyłącznie banki, gdyż przepisy te wejdą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r., a domy maklerskie od dnia 26 czerwca 2021 r. zostaną objęte regulacjami wynikającymi z dyrektywy IFD, która nie przewiduje stosowania standardowej metodyki i uproszczonej standardowej metodyki oceny ryzyka stopy procentowej przez domy maklerskie.

W **art. 1 pkt 4 i art. 4 pkt 18** doprecyzowano zasady stosowania polityki wynagrodzeń, o której mowa odpowiednio w art. 9ca i art. 110v zmienianych ustaw. Wskazano kryteria dla banków i domów maklerskich, które nie muszą stosować polityki wynagrodzeń w zakresie przyznawania co najmniej 50% zmiennych składników wynagrodzenia w postaci instrumentów finansowych, odroczenia wypłaty co najmniej 40% zmiennych składników wynagrodzenia oraz wstrzymania wypłaty uznaniowych świadczeń emerytalnych w postaci instrumentów finansowych. Ponadto projektowane przepisy przewidują, że polityka wynagrodzeń we wskazanym zakresie nie będzie stosowana wobec wskazanej w projekcie ustawy kategorii osób.

W art. 9ca ust. 1a oraz art. 110v ust. 1a zmienianych ustaw zdefiniowano także kategorię pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku lub domu maklerskiego, czyli pracowników, wobec których należy stosować politykę wynagrodzeń w pełnym zakresie.

Art. 1 pkt 5 i art. 4 pkt 20, dotyczące odpowiednio art. 9f oraz dodanego art. 110xa zmienianych ustaw, wprowadzają upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia w sprawie zmiany wartości aktywów, wskazanej odpowiednio w art. 9ca ust. 1d i art. 110v ust. 1d zmienianych ustaw, która jest jednym z kryteriów identyfikujących podmioty objęte regulacjami w zakresie polityki wynagrodzeń.

Druga delegacja ustawowa upoważnia do wskazania kategorii osób, w przypadku których mimo wynagrodzenia zmiennego nieprzekraczającego 50 000 euro ani jednej trzeciej ich łącznego rocznego wynagrodzenia należy stosować politykę wynagrodzeń w pełnym zakresie.

W **art. 1 pkt 6 i art. 4 pkt 25,** w zakresie odpowiednio art. 10a i art. 150 zmienianych ustaw, rozszerza się katalog podmiotów, którym udzielenie informacji, określonych w projektowanych przepisach, nie stanowi naruszenia tajemnicy zawodowej. Podmiotami, o których mowa, są Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy, Bank Rozrachunków Międzynarodowych i Rada Stabilności Finansowej oraz, w przypadku Prawa bankowego, Generalny Inspektor Informacji Finansowej. Ponadto projektowane przepisy określają wymogi formalne, których spełnienie jest niezbędne w celu udzielenia ww. informacji, oraz formę, w jakiej te informacje mogą zostać przekazane wnioskującemu podmiotowi.

Art. 1 pkt 7 rozszerza katalog decyzji Komisji Nadzoru Finansowego (art. 11 ust. 2 Prawa bankowego) mających moc ostatecznych decyzji administracyjnych i podlegających natychmiastowemu wykonaniu o decyzje w sprawie zatwierdzenia albo zwolnienia z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o których mowa w dodanym art. 48q zmienianej ustawy (zatwierdzanie działalności finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej). Ponadto część decyzji obecnie znajdujących się w tym przepisie (art. 11 ust. 2 pkt 9, 11–13, 16 i 17 Prawa bankowego) zostało odpowiednio zmienionych z uwagi na rozszerzenie kompetencji Komisji Nadzoru Finansowego w stosunku do finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej. Zaś w odniesieniu do art. 11 ust. 2 pkt 20a i 21 nastąpiła zmiana mająca na celu dostosowanie do nowych regulacji, które oprócz wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych wprowadzają także wytyczne w zakresie dodatkowych funduszy własnych, co wiąże się z koniecznością jasnego określenia nakazów i zaleceń. Wskazane punkty stanowią o obowiązku, w związku z czym „zalecenie” w dotychczasowym brzmieniu zamienia się na „nakaz”.

Z uwagi na rozszerzenie zakresu Prawa bankowego o finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wprowadzono stosowne zmiany w nazwie rozdziału 2 i oddziału C, o czym stanowi **art. 1 pkt 8 i 9** projektu.

Zgodnie z dyrektywą CRD V, członkowie zarządu i rady nadzorczej finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej muszą spełniać identyczne wymagania jak członkowie zarządu i rady nadzorczej banków. W związku z czym dokonano stosownej zmiany art. 22aa Prawa bankowego, co zawarte zostało w **art. 1 pkt 10**.

Należy dodać, że tylko finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej posiadające zarząd i radę nadzorczą mają możliwość ubiegania się o zatwierdzenie działalności przez Komisję Nadzoru Finansowego, gdyż stanowi to jedno z kryteriów determinujących uzyskanie zatwierdzenia. Ponadto, zgodnie z art. 21a ust. 3 lit. c dyrektywy CRD V, warunkiem koniecznym jest posiadanie odpowiednich kwalifikacji przez członków organu zarządzającego finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Mając na uwadze definicję organu zarządzającego zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 7 dyrektywy CRD IV, na gruncie prawa polskiego, organ zarządzający, który odpowiada treści tej definicji, jest organem funkcjonującym w spółkach kapitałowych, a nie osobowych. Wobec tego regulacja nakładająca wymagania i ograniczenia w odniesieniu do członków zarządu i rady nadzorczej nie może dotyczyć podmiotów, w których nie przewiduje się występowania organu zarządzającego w rozumieniu wspomnianej definicji.

Dotychczas w przepisach określających, ile i jakie funkcje mogą pełnić członkowie zarządu lub rady nadzorczej, funkcjonowało odniesienie do grupy kapitałowej, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.). W projekcie zaproponowano zmianę, zgodnie z którą będą brane pod uwagę funkcje pełnione w ramach grupy w rozumieniu rozporządzenia CRR II. W celu zachowania spójności przepisów analogiczną zmianę wprowadzono w **art. 4 pkt 8** (art. 103 ust. 1e pkt 1 ustawy o obrocie).

Art. 1 pkt 11 i art. 4 pkt 6 stanowi implementację art. 69 ust. 2 dyrektywy CRD IV polegającą na uregulowaniu odpowiednio w art. 22b ust. 2a i art. 102a ust. 2a obowiązku weryfikacji kandydatów na prezesa zarządu i członka zarządu odpowiedzialnego za zarządzanie ryzykiem w centralnej bazie sankcji administracyjnych EUNB.

Art. 1 pkt 12 i art. 4 pkt 7 lit. c dodaje się odpowiednio art. 22ca i art. 102c ust. 4 i 5 regulujące przeprowadzanie przez Komisję Nadzoru Finansowego sprawdzenia, czy członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub domu maklerskiego spełniają wymagania określone odpowiednio w art. 22aa i art. 103 ust. 1a zmienianych ustaw. Ocena będzie przeprowadzana ze szczególnym uwzględnieniem przypadków uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, usiłowania popełnienia tych przestępstw lub podwyższonego ryzyka zaistnienia tego zdarzenia z wykorzystaniem ww. podmiotów.

W **art. 1 pkt 13** projektu rozszerzono podmiotowy zakres stosowania art. 22d Prawa bankowego o finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności

mieszanej. Dodatkowo nadano Komisji Nadzoru Finansowego kompetencje do odwołania członka rady nadzorczej i zarządu banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a w **art. 4 pkt 7 lit. a**, dotyczącym art. 102c ust. 1 ustawy o obrocie, odwołania członka zarządu domu maklerskiego.

W **art. 1 pkt 14** przez zmianę w zakresie art. 25g Prawa bankowego została uregulowana kwestia kolejności rozpatrywania wniosku finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej o zatwierdzenie prowadzenia działalności oraz zawiadomienia, o którym mowa w art. 25 zmienianej ustawy. Zgodnie z projektowanymi przepisami Komisja Nadzoru Finansowego najpierw wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia prowadzenia działalności.

W **art. 1 pkt 15 i 30** oraz **art. 4 pkt 26** (w zakresie odpowiednio art. 25l ust. 6 i art. 141 ust. 1 oraz art. 167a zmienianych ustaw) wprowadza się zmianę wysokości kary pieniężnej z 20 000 000 zł na 21 312 000 zł. Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, maksymalna wysokość kary pieniężnej wynosi równowartość kwoty 5 000 000 euro w walucie krajowej obliczonej według kursu z dnia 17 lipca 2013 r. Średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski, obowiązujący w ww. dniu, wynosił 4,2624, co oznacza, że maksymalna kwota przedmiotowej kary pieniężnej powinna wynosić 21 312 000 zł. W związku z czym proponuje się przepis korygujący wysokość kary pieniężnej. Zaś w **art. 1 pkt 42** w zakresie art. 171 ust. 1 Prawa bankowego wprowadza się zmianę wysokości grzywny z poziomu 10 000 000 zł na 20 000 000 zł.

Art. 1 pkt 16 w zakresie art. 31 ust. 2 Prawa bankowego przewiduje wymóg załączenia do wniosku o wydanie zezwolenia na utworzenie banku struktury organizacyjnej grupy, do której należy wnioskujący podmiot, wraz ze wskazaniem jednostek dominujących, finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej.

W **art. 1 pkt 17** wprowadza się doprecyzowanie w art. 36 ust. 3 pkt 1 Prawa bankowego, zawierającego kryteria, których spełnienie warunkuje uzyskanie zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez bank. Aktualne brzmienie przepisu zostało rozszerzone w celu podkreślenia znaczenia posiadania przez bank systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej pozwalających należycie i skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z prowadzeniem działalności bankowej.

Art. 1 pkt 18 dodaje nowy ustęp w art. 37 Prawa bankowego, który stanowi, że Komisja Nadzoru Finansowego jest zobowiązana do odmowy wydania zezwolenia na utworzenia banku, jeżeli podmiot wnioskujący o zezwolenie, będąc do tego zobowiązanym na mocy dodawanego do Prawa bankowego art. 42g, nie będzie posiadał pośredniej unijnej jednostki dominującej.

W **art. 1 pkt 19** zniesiono obowiązek, o którym mowa w art. 40 Prawa bankowego, w odniesieniu do informowania Komisji Europejskiej i Europejskiego Komitetu Bankowego o wydanych zezwoleniach na utworzenie oddziału banku zagranicznego. Ponadto został doprecyzowany zakres informacji, jakie Komisja Nadzoru Finansowego jest zobowiązana przekazywać Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego w przedmiotowym zakresie.

Art. 1 pkt 20 dodaje art. 40b Prawa bankowego, zgodnie z którym na oddziały banków zagranicznych nakłada się obowiązek przedkładania Komisji Nadzoru Finansowego rocznego sprawozdania z prowadzonej działalności wraz ze wskazaniem informacji, jakie powinno dane sprawozdanie zawierać.

Art. 1 pkt 21 dodaje się nowy oddział „Db. Pośrednia unijna jednostka dominująca" w Prawie bankowym, w zakresie którego znajdują się art. 42g i art. 42h regulujące kwestię pośredniej unijnej jednostki dominującej, którą posiadać musi grupa z państwa trzeciego, jeżeli łączna wartość jej aktywów na terenie państw członkowskich wynosi co najmniej 40 mld euro oraz grupa posiada więcej niż jeden podmiot, wskazany w projektowanych przepisach, z siedzibą na terenie Unii Europejskiej. Wskazano także przesłanki stanowiące podstawę do wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego zgody na posiadanie dwóch pośrednich unijnych jednostek dominujących. Analogiczne przepisy wprowadza się w **art. 4 pkt 12**, przez dodanie art. 110fa i art. 110fb w ustawie o obrocie.

W **art. 1 pkt 22** wprowadza się do Prawa bankowego nowy rozdział (art. 48q–48s) dotyczący zatwierdzania prowadzenia działalności wskazanych w projektowanych przepisach podmiotów. Każda dominująca finansowa spółka holdingowa, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa i unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, chcąc prowadzić działalność, musi uzyskać zatwierdzenie Komisji Nadzoru Finansowego. Natomiast finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej podlegające nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego są zobowiązane do uzyskania zatwierdzenia prowadzenia działalności, jeżeli przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012

stosuje się do nich na zasadzie subskonsolidowanej. W odniesieniu do finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej wskazano, jakie informacje muszą zostać zawarte we wniosku o zatwierdzenie prowadzenia działalności oraz jakie kryteria muszą być spełnione, aby Komisja Nadzoru Finansowego mogła wydać przedmiotową decyzję. Istotnym elementem regulacji jest określenie kategorii podmiotów, które, w drodze decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, mogą zostać zwolnione z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności.

W **art. 1 pkt 23** zmieniono art. 79b w Prawie bankowym, na podstawie którego wprowadza się upoważnienie dla Komisji Nadzoru Finansowego do żądania od banków informacji i dokumentów dotyczących kredytów i pożyczek pieniężnych udzielonych wskazanym w regulacji osobom i podmiotom. Projektowane przepisy określają także okres przechowywania przedmiotowych dokumentów, tj. 5 lat.

Art. 1 pkt 24, dotyczący art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. b tiret trzecie, stanowi zmianę wynikową powiązaną ze zmianami wprowadzonymi w art. 22ca, gdzie wprowadzono skrót „kodeks karny".

Zmiana zawarta w **art. 1 pkt 25** w zakresie art. 110 pkt 6 zmienianej ustawy ma na celu umożliwienie bezpłatnego uzyskiwania niezbędnych informacji z banków przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Agencję Wywiadu, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policję, Żandarmerię Wojskową, Straż Graniczną, Służbę Więzienną i Służbę Ochrony Państwa w związku z postępowaniami prowadzonymi na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 1 pkt 26 i art. 4 pkt 17, dotyczące art. 133a i art. 110r zmienianych ustaw, regulują zasady wydawania przez Komisję Nadzoru Finansowego zaleceń w zakresie dodatkowych funduszy własnych ponad kwotę funduszy własnych. Zalecenia dotyczą rodzajów ryzyka innych niż te, które zostały pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych.

Ponadto dodaje się przepis stanowiący o obowiązku informowania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, usiłowania popełnienia tych przestępstw lub podwyższonego ryzyka zaistnienia tego zdarzenia, które zostały zidentyfikowane przez Komisję Nadzoru Finansowego w toku prowadzonego badania i oceny nadzorczej. Obowiązek informacyjny nałożony na Komisję Nadzoru Finansowego na mocy ww. przepisów nie wyłącza obowiązku zawiadomienia, na podstawie

art. 304 par. 2 k.p.k., prokuratora lub Policji o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 k.k., lub uzasadnionego podejrzenia usiłowania popełnienia takiego przestępstwa.

W **art. 1 pkt 27** uchyla się art. 133c ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej, co stanowi implementację art. 1 pkt 28 lit. a dyrektywy CRD V.

W **art. 1 pkt 28 i art. 4 pkt 21,** dotyczących art. 138 i art. 110y zmienianych ustaw, dokonano zmian w zakresie środków nadzorczych będących w kompetencjach organu nadzoru oraz przesłanek, jakie Komisja Nadzoru Finansowego powinna uwzględnić, podejmując określone środki nadzorcze (usunięto obowiązek uwzględniania systemowego ryzyka płynności stwarzanego przez podmiot w procesie ustanawiania dodatkowych wymogów w zakresie płynności). W projektowanych przepisach zawarto także warunki, jakie spełniać muszą dodatkowe fundusze własne (udział poszczególnych kapitałów). Komisji Nadzoru Finansowego nadano upoważnienie do nakazania bankom i domom maklerskim spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych większym udziałem kapitału Tier I lub kapitału podstawowego Tier I niż wartości zdefiniowane w przepisach.

Organ nadzoru został umocowany m.in. do nakładania na podmioty nadzorowane dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości, pod warunkiem że nałożony obowiązek jest odpowiedni i proporcjonalny z punktu widzenia celu, w którym został nałożony, zaś żądanie informacji nie może dotyczyć informacji będących w posiadaniu Komisji Nadzoru Finansowego. Analogiczne przepisy zawiera **art. 4 pkt 22** (dotyczące art. 110z ust. 3 ustawy o obrocie).

Ponadto w art. 138 ust. 3 dokonano zmian mających na celu pełną implementację art. 67 ust. 2 lit. b i d dyrektywy CRD IV. W przypadku naruszeń prawa dokonywanych przez osoby fizyczne (członków organów lub pracowników banku) dotychczasowe instrumentarium nadzorcze miało ograniczony charakter i nie pozwalało na adekwatną reakcję nadzorczą, pozwalając m.in. uniknąć odpowiedzialności przez rezygnację z zajmowanej funkcji czy *de facto* adresowało całość reakcji nadzorczej na podmiot, pomijając rzeczywistego sprawcę naruszenia (wbrew przepisom dyrektywy CRD IV). Wysokość kary w projektowanym przepisie dostosowano do wysokości przewidzianej w dyrektywie CRD V. Jednocześnie zaproponowano, aby Komisja Nadzoru Finansowego mogła zawiesić członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Ponadto w **art. 1 pkt 28 i art. 4 pkt 21 lit. f** zobowiązano Komisję Nadzoru Finansowego do informowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o nałożonych na banki i domy maklerskie zaleceniach i dodatkowych wymogach w zakresie funduszy własnych oraz Narodowego Banku Polskiego w określonym przepisami zakresie w przypadku banków.

Art. 1 pkt 29 wprowadza zmianę art. 138b ust. 1 Prawa bankowego przez dodanie obowiązku i zasad współpracy Komisji Nadzoru Finansowego z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, przed przekazaniem bankowi zaleceń w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o ile Komisja Nadzoru Finansowego w danym przypadku sprawuje nadzór skonsolidowany.

Art. 1 pkt 31 i art. 4 pkt 11 stanowią implementację art. 50 ust. 2 i 3 dyrektywy CRD IV. Dotychczasowe brzmienie art. 141e oraz art. 110f ust. 6 zostało uzupełnione o przepisy o konieczności niezwłocznego przekazywania lub udostępniania informacji właściwym władzom nadzorczym w przypadkach wskazanych w przepisach Prawa bankowego i ustawy o obrocie.

W **art. 1 pkt 32** zostaje rozszerzony katalog podmiotów objętych nadzorem skonsolidowanym w art. 141f Prawa bankowego, przez dodanie finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz wprowadza się odpowiednie zmiany w poszczególnych przepisach. W przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego wyda decyzję o zatwierdzeniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 48q ust. 3 Prawa bankowego, projektowane przepisy umożliwią zawieranie z właściwymi władzami nadzorczymi porozumień dotyczących współpracy i koordynacji działań nadzorczych. Ponadto umożliwia się udział w kolegiach właściwych władz nadzorczych organom, które wydały decyzję o zatwierdzeniu prowadzenia działalności.

Art. 1 pkt 33 dodaje art. 141fa i art. 141fb Prawa bankowego, regulujące kwestię kar i sankcji możliwych do nałożenia na finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, która prowadzi działalność bez zatwierdzenia lub nie uzyskała zwolnienia z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności. Ponadto przepis określa terminy i zasady współpracy zainteresowanych organów nadzoru i koordynatorów zagranicznych w zakresie procedowania wniosku o zatwierdzenie prowadzenia działalności ww. podmiotów.

Zmiany zaproponowane w **art. 1 pkt 34 i 35** dotyczące art. 141g i art. 141h Prawa bankowego mają głównie charakter dostosowujący i wynikają z objęcia przedmiotowymi przepisami finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności

mieszanej. Regulacja nakłada także na Komisję Nadzoru Finansowego obowiązek monitorowania spełniania przez finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wskazanych w przepisach warunków oraz upoważnia organ nadzoru do żądania od tych podmiotów informacji niezbędnych do realizacji tego obowiązku.

Dodatkowo w **art. 1 pkt 36**–**40** koryguje się odwołania znajdujące się w art. 141k ust. 1 i 2, art. 141q ust. 8, art. 141t ust. 2 pkt 7, art. 142 ust. 1 oraz art. 146a ust. 6 Prawa bankowego, które uległy zmianie w wyniku wdrożonych przepisów.

W **art. 1 pkt 41** dokonuje się zmiany art. 146b Prawa bankowego. Celem projektowanej zmiany art. 146b ustawy – Prawo bankowe jest umożliwienie wydania decyzji przez Komisję Nadzoru Finansowego o przejęciu banku spółdzielczego przez inny bank, w sytuacji gdy fundusze własne banku spółdzielczego obniżą się poniżej minimum regulacyjnego tj. poziomu 1 000 000 euro. Na bankach spółdzielczych spoczywa obowiązek stałego spełniania wymaganego poziomu funduszy własnych, co jest warunkiem koniecznym kontynuowania działalności. W związku z tym nie przewiduje się nowelizacji art. 5 ust. 1 i 1a i art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, które regulują kwestię obszaru, na którym bank spółdzielczy może prowadzić działalność w zależności od posiadanego kapitału założycielskiego. Projektowana zmiana pozwoli na uniknięcie likwidacji banków spółdzielczych, których fundusze własne obniżą się poniżej 1 000 000 euro, w drodze decyzji Komisji Nadzoru Finansowego zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 4 oraz art. 147 ust. 2 Prawa bankowego.

Obecnie wysokość kapitału założycielskiego dla banku spółdzielczego określa art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Gdyby fundusze własne banku spółdzielczego spadły poniżej określonego w powyższym przepisie poziomu 1 000 000 euro, bank przestałby spełniać minimalny wymóg kapitałowy niezbędny do jego założenia. Zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 4 oraz art. 147 ust. 2 Prawa bankowego, Komisja Nadzoru Finansowego mogłaby wówczas wydać decyzję o jego likwidacji. Projektowany art. 146b ust. 3a przesądza, że Komisja Nadzoru Finansowego wobec banku spółdzielczego, którego fundusze własne obniżą się poniżej 1 000 000 euro, może podjąć decyzję o jego likwidacji lub połączeniu (a nie o ograniczeniu zakresu działalności banku spółdzielczego).

Proponowana zmiana wprowadza do art. 146b ust. 3 dodatkową przesłankę upoważniającą Komisję Nadzoru Finansowego do podjęcia decyzji o przejęciu banku, którego fundusze spadły poniżej minimalnego wymogu kapitałowego, przez inny bank za zgodą banku przejmującego.

Ponadto dodaje się w art. 146b ust. 3a, który wyłącza stosowanie przepisu art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, w odniesieniu do możliwości ograniczenia przez Komisję Nadzoru Finansowego zakresu działalności banku, którego kapitał założycielski obniżył się poniżej poziomu 1 000 000 euro.

Ponadto w ustawie o obrocie wprowadza się dodatkowe zmiany.

Art. 4 pkt 2 i 3, dotyczące odpowiednio art. 18b ust. 3 i art. 73 ust. 6c, stanowią wdrożenie do krajowego porządku prawnego art. 64 pkt 5 dyrektywy 2019/2034, który zmienia art. 49 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE. Przepisy przewidują wprowadzenie wyjątku od ogólnej zasady, zgodnie z którą rynki regulowane są obowiązane do przyjęcia i stosowania systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych. Wprowadzany wyjątek przewiduje możliwość niestosowania tego obowiązku w przypadku kojarzenia na rynku regulowanym zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową.

Zmiana ma charakter prorynkowy, a jej celem jest umożliwienie rynkom regulowanym działania na takich samych zasadach, jakie obecnie są przewidziane dla podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, czyli tych, które w sposób zorganizowany i w znacznych wielkościach zawierają transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym.

Zmiana w art. 73 ust. 6c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ma charakter porządkowy i polega na wprowadzeniu w projektowanym art. 18b ust. 3 tej ustawy skrótu nazwy rozporządzenia 2017/587.

Uzasadnieniem dla podjęcia pilnej interwencji ustawodawczej jest określony w art. 67 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2019/2034 termin jej implementacji na dzień 26 marca 2020 r.

Zmiana zaproponowana w **art. 4 pkt 4** w zakresie art. 78j wynika z faktu, że dnia 1 stycznia 2021 r. wejdą w życie przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2115 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającego dyrektywę 2014/65/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i (UE) 2017/1129 w odniesieniu do promowania korzystania z rynków rozwoju MŚP. Art. 1 tego rozporządzenia nowelizuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.) w zakresie zasad

sporządzania przez emitentów, których instrumenty finansowe zostały wprowadzone do ASO MŚP, zwanych dalej „emitentami z ASO MŚP", listy osób mających dostęp do informacji poufnych (tzw. listy insiderów). Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2021 r. każdy emitent instrumentów finansowych zobowiązany jest do sporządzenia listy wszystkich osób pracujących dla niego lub na jego zlecenie i mających dostęp do informacji poufnych oraz do przedstawienia tej listy na każde żądanie organu nadzoru. Znowelizowane przepisy zobowiązują natomiast emitentów z ASO MŚP do prowadzenia i przekazywania organowi nadzoru wyłącznie listy osób, które mają regularny dostęp do informacji poufnych. Po wskazanej dacie emitenci z ASO MŚP nie będą zatem musieli na liście insiderów wskazywać osób, które mają jedynie incydentalny dostęp do informacji poufnych. Jednocześnie rozporządzenie, jeżeli jest to uzasadnione „konkretnymi obawami dotyczącymi integralności rynku krajowego", daje państwom członkowskim możliwość nałożenia na emitentów z ASO MŚP obowiązku uwzględniania na listach wszystkich osób mających dostęp do informacji poufnych, to jest również tych, które mają do nich dostęp incydentalny.

Projektodawca zdecydował się skorzystać ze wskazanej powyżej opcji krajowej. Dopuszczenie możliwości sporządzania wyłącznie list osób mających tylko stały dostęp do informacji poufnych osłabi ochronę inwestorów, uniemożliwiając pełną weryfikację wszystkich osób mających dostęp do tych informacji. Dotychczasowe doświadczenia nadzorcze wskazują, że bezprawne ujawnianie lub wykorzystywanie informacji poufnych dokonywane jest najczęściej przez osoby mające do nich dostęp incydentalny. Zatem prowadzenie list zawierających informacje o wszystkich osobach mających dostęp do tych informacji pozwala prowadzić efektywny nadzór nad rynkiem, w tym nad ASO MŚP, oraz wzmacnia tym samym ochronę inwestorów.

Należy również zauważyć, że zgodnie z projektem rozporządzenia wykonawczego w sprawie list insiderów opublikowanym dnia 6 maja 2020 r., zakres informacji wskazywanych na listach insiderów sporządzanych przez emitentów z ASO MŚP, w przypadku skorzystania z opcji krajowej, będzie ograniczony w stosunku do list sporządzanych przez emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na pozostałych rynkach. Na takiej liście nie będzie m.in. adresu służbowego oraz adresu zamieszkania osoby mającej dostęp do informacji poufnych. Tak więc wymogi wobec emitentów z ASO MŚP będą złagodzone w stosunku do wymogów dla pozostałych emitentów, nawet w przypadku skorzystania z opcji krajowej.

W **art. 4 pkt 5** wprowadza się zmianę do art. 100 ustawy o obrocie, zgodnie z którą Komisja Nadzoru Finansowego, w uzasadnionych przypadkach, może nie tylko zlecić kontrolę

sprawozdania finansowego, ale także może zobowiązać dom maklerski do zlecenia takiej kontroli wskazanej firmie audytorskiej. Dotychczas, w przypadkach wskazanych w przepisach, kontrolę firmie audytorskiej mógł zlecić organ nadzoru.

Art. 4 pkt 9 wprowadza do słowniczka oddziału 2a, znajdującego się w art. 110a ust. 1, definicję grupy, grupy z państwa trzeciego i unijnej dominującej firmy inwestycyjnej. Ponadto definicję grupy w brzmieniu nadanym rozporządzeniem CRR II wprowadza się w **art. 4 pkt 23** także do słowniczka mającego zastosowanie do oddziału 2c ustawy o obrocie (art. 110zi ust. 1).

Art. 4 pkt 10 uchyla ust. 4 w art. 110e ustawy o obrocie. Zmiana jest konieczna z uwagi na uchylenie przepisu art. 108 ust. 3 dyrektywy CRD IV, którego implementację stanowił art. 110e ust. 4.

Art. 4 pkt 13 wprowadza zmiany w dotychczasowych przepisach zawartych w art. 110g zmienianej ustawy określających, kiedy nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez Komisję.

W **art. 4 pkt 14**, dotyczącym art. 110h ustawy o obrocie, w ust. 1 pkt 1 wprowadza się zmianę „grupy kapitałowej" na „grupę", zaś w ust. 2 pkt 2 wprowadza się zmianę (z jednego miesiąca na cztery miesiące) terminu przewidzianego na wydanie decyzji w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego.

Art. 4 pkt 15 zawiera wykaz przepisów, w których wprowadza się zmianę terminu „grupa kapitałowa" na „grupa".

Art. 4 pkt 16 stanowi implementację art. 116 ust. 1 dyrektywy CRD IV. Dokonuje się zmiany brzmienia art. 110j ust. 1 projektowanej ustawy, zgodnie z którym, w przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, ustanowienie kolegium właściwych organów nadzoru jest koniecznością, a nie możliwością.

Art. 4 pkt 24 wprowadza zmianę legislacyjną w art. 143 ust. 1a polegającą na usunięciu metryczki ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

Art. 2 dotyczy ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. W ustawie tej należało dokonać zmiany odwołania do przepisów ustawy – Prawo bankowe, w związku ze zmianą jednostki redakcyjnej.

Art. 3 wprowadza zmiany dostosowawcze w art. 3 ust. 1a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego do zmian, jakie wprowadzono rozporządzeniem CRR II.

Art. 5 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Zmiana przewidziana w **art. 5 pkt 1** projektu ustawy ma na celu rozszerzenie zakresu nadzoru nad rynkiem finansowym, sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „Komisją", o nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2088". Rozporządzenie to dotyczy podmiotów działających we wszystkich segmentach rynku finansowego, tj. na rynku bankowym, na rynku kapitałowym i na rynku ubezpieczeniowym. W związku z tym ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym jest najwłaściwszym aktem prawnym do zapewnienia stosowania przepisów tego rozporządzenia. Dodawany przepis ma również na celu zapewnienie stosowania przepisu art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia 2019/2088, zgodnie z którym „Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wyznaczone zgodnie z przepisami sektorowymi, w szczególności przepisami sektorowymi, o których mowa w art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, oraz zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, monitorowały przestrzeganie przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych wymogów niniejszego rozporządzenia.". Rozszerzenie zakresu przedmiotowego art. 1 ust. 2 wskaże wprost, że w zakresie właściwości Komisji znajduje się również dbanie o przestrzeganie przez podmioty obowiązane wymogów informacyjnych wynikających z przepisów rozporządzenia 2019/2088.

W **art. 5 pkt 2**, dotyczącym art. 3a zmienianej ustawy, wprowadza się zmianę, która jest zmianą dostosowawczą do przepisów rozporządzenia CRR II, wynikającą z nadania nowego brzmienia art. 124 rozporządzenia CRR.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego prowadzi liczne postępowania administracyjne w przedmiocie wyrażenia zgody na powołanie członków zarządów podmiotów nadzorowanych, zaś obecna linia orzecznicza jest odmienna od dotychczasowego orzecznictwa sądów. Proponowana zmiana, zawarta w **art. 5 pkt 3** (dotycząca art. 11aa), jest konsekwencją wydania przez Naczelny Sąd Administracyjny wyroków z dnia 31 października 2019 r. (II GSK 2725/17), z dnia 20 września 2019 r. (II GSK 1407/18) oraz postanowienia NSA z dnia 6 listopada 2019 r. (II GZ 137/19). Obecnie również toczy się już kilka postępowań przed WSA. W orzeczeniach tych wskazano, iż w postępowaniach w przedmiocie wyrażenia zgody przez Komisję Nadzoru Finansowego na powołanie członka zarządu instytucji nadzorowanej status

strony postępowania przysługuje kandydatowi do zarządu. Zdaniem NSA przyznanie kandydatowi do zarządu statusu strony postępowania pozwoli na realizację przez niego konstytucyjnego prawa do sądowej kontroli decyzji administracyjnej.

Proponowane rozwiązanie opiera się na następujących założeniach:

- w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego w przedmiocie reglamentacji powołania członków organów podmiotów nadzorowanych stroną postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a. jest wyłącznie podmiot nadzorowany jako inicjujący to postępowanie. W postępowaniu nie bierze udziału kandydat na członka zarządu – taka możliwość jest wprost wykluczona. Wyłączony jest także udział w tego rodzaju sprawach podmiotów na prawach strony (organizacji społecznych),
- na Komisji Nadzoru Finansowego spoczywać będzie obowiązek doręczenia kandydatowi odpisu decyzji w przedmiocie odmowy wyrażenia zgody. Ten obowiązek aktualizować się będzie po stronie Komisji Nadzoru Finansowego w przypadku stwierdzenia, że decyzja stała się ostateczna w rozumieniu k.p.a.,
- kandydatowi nie będzie doręczany oryginał decyzji, lecz jej odpis, co istotne – z wyłączeniem informacji chronionych na mocy przepisów szczególnych, chyba że kandydat będzie posiadać tytuł prawny do dostępu do tego rodzaju danych,
- doręczenie decyzji administracyjnej będzie służyło realizacji przyznawanego na mocy ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym uprawnienia do jej zaskarżenia do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu odpisu decyzji negatywnej.

Podstawową zaletą powyższego rozwiązania jest wyeliminowanie zarzutu, że kandydat na członka zarządu nie ma możliwości doprowadzenia do sądowej kontroli prawidłowości decyzji Komisji Nadzoru Finansowego odmawiającej zgody na powołanie w skład zarządu.

Sądy administracyjne dostrzegły, iż biorąc pod uwagę treść przepisu art. 77 ust. 2 Konstytucji, ustawa nie powinna nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw. Proponowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw ustaleniom sądów administracyjnych, wyposażając kandydatów w uprawnienie do zaskarżenia negatywnej decyzji administracyjnej do sądu administracyjnego, jednocześnie nie włączając kandydata w prowadzone postępowanie administracyjne w charakterze strony postępowania administracyjnego. Ponadto na gruncie

proponowanej regulacji realizowane jest konstytucyjne prawo do sądu, gdyż kandydat, wobec którego decyzja administracyjna Komisji Nadzoru Finansowego będzie negatywnie oddziaływać, w tym przede wszystkim wpływać na prawo do wyboru i wykonywania przez niego zawodu, będzie mógł zainicjować postępowanie sądowoadministracyjne, którego przedmiotem będzie kontrola legalności kwestionowanej decyzji ostatecznej.

Dodatkowo nowe przepisy będą stosowane bezpośrednio do zawisłych postępowań administracyjnych, co pozostaje w zgodzie z przyjętymi standardami prawa międzyczasowego na gruncie regulacji administracyjnoprawnych. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, iż problem intertemporalny zasadniczo powinien rozstrzygać prawodawca przez wskazanie odpowiednich reguł prawa międzyczasowego. Tak też należy oceniać przedstawioną propozycję. Jest ona wprowadzona, aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości prawnych co do reguł międzyczasowych. Rozstrzygnięcie kwestii intertemporalnych przez ustawodawcę polegać może na przyjęciu jednej z trzech zasad:

- zasady bezpośredniego działania nowego prawa (nowe prawo od momentu wejścia w życie reguluje wtedy także wszelkie zdarzenia z przeszłości),
- zasady dalszego obowiązywania dawnego prawa, zgodnie z którą prawo to, mimo wejścia w życie nowych regulacji, nie ma zastosowanie do zdarzeń, które wystąpiły w przeszłości,
- zasady wyboru prawa, zgodnie którą wybór reżimu prawnego, mającego zastosowanie do zdarzeń sprzed wejścia w życie nowego prawa, pozostawia się zainteresowanym podmiotom.

Na gruncie prawa administracyjnego dominuje rozwiązanie, które nakazuje organom administracji kierować się zasadą aktualności, zobowiązującą do rozstrzygania sprawy administracyjnej z uwzględnieniem wszelkich okoliczności faktycznych i prawnych istniejących w chwili orzekania. Innymi słowy uznaje się, że nowe akty normatywne prawa administracyjnego w odniesieniu do sytuacji „dawnych", w tym zawisłych postępowań administracyjnych, powstałych pod rządami starego prawa, powinno stosować są bezpośrednio. Zasada bezpośredniego działania nowego prawa polega bowiem na tym, iż od chwili wejścia w życie nowych norm prawnych, w tym o charakterze formalnym, należy stosować je do wszelkich stosunków prawnych, zdarzeń czy stanów rzeczy danego rodzaju, zarówno tych, które dopiero powstaną, jak i tych, które powstały wcześniej, przed wejściem w życie nowych przepisów, ale które trwają w czasie dokonywania zmiany prawa.

Art. 5 pkt 4, dotyczący art. 12 ust. 2 zmienianej ustawy, poszerza katalog postanowień i decyzji administracyjnych, których Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze upoważnienia, nie może przekazać ani członkom Komisji, ani pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Do katalogu dodaje się decyzje, o których mowa w nowym art. 48q ust. 3 i art. 48s ust. 1 Prawa bankowego.

Zgodnie z przepisami dyrektywy CRD V organ nadzoru jest zobowiązany do ścisłej współpracy oraz udostępniania określonych dokumentów i informacji organowi odpowiedzialnemu za przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowanie terroryzmu. W związku z czym w **art. 5 pkt 5,** dotyczącym art. 17ca ust. 1 i 2 zmienianej ustawy, dodaje się odpowiednie przepisy dotyczące Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.

Art. 6 obejmuje zmiany ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym („ustawa o nadzorze makroostrożnościowym").

W **art. 6 pkt 1** wprowadzono zmiany w słowniczku zawartym w art. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, służące dostosowaniu siatki pojęciowej ww. ustawy do przepisów rozporządzenia CRR II (pojęcie globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oraz grupy) oraz wprowadzeniu definicji rozporządzeń 806/2014 i 2017/2402, do których odwołują się przepisy ustawy. Ponadto uporządkowano terminologię stosowaną w ustawie zmienianej. Dotychczas w słowniczku zawarta była definicja „podmiotu zależnego", natomiast w ustawie operowano terminem „jednostki zależnej". W związku z czym w słowniczku wprowadzono stosowną zmianę na „jednostkę zależną", aby zachować spójność.

Art. 6 pkt 2, dotyczący art. 5 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, doprecyzowuje kompetencje Komitetu w zakresie nadzoru makroostrożnościowego, dotyczące informowania o podjętych przez Komitet działaniach makroostrożnościowych, co jest zgodne z zaleceniem Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego (ERRS)[1].

Art. 6 pkt 3 wprowadza zmianę do przepisu art. 16, na mocy którego Komitet Stabilności Finansowej jest upoważniony do współpracy i zawierania porozumień z podmiotami z innych państw członkowskich, które realizują zadania związane z nadzorem makroostrożnościowym. Zgodnie z obecnym brzmieniem podmioty te określone są mianem instytucji, co może

[1] Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3) (Dz. Urz. UE C 41 z dnia 14.02.2011 r.).

prowadzić do błędnej interpretacji. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wprowadza się zmianę polegającą na zastąpieniu terminu „instytucja" terminem „organ".

Zmiana zaproponowana w **art. 6 pkt 4** ma charakter dostosowujący i wynika z wprowadzenia w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 nowego art. 92 ust. 1 lit. d odnoszącego się do nowego wymogu w zakresie funduszy własnych – wskaźnika dźwigni, który nie jest uwzględniany do utrzymywania przez instytucje bufora zabezpieczającego, o którym mowa w art. 19 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. Ponadto przepis dookreśla, że kwota kapitału utrzymywana w celu spełnienia wymogu bufora zabezpieczającego nie może być zaliczana na poczet spełniania innych wymogów kapitałowych.

Analogiczna zmiana w zakresie bufora antycyklicznego znajduje się w **art. 6 pkt 6**.

Art. 6 pkt 5 modyfikuje przepis art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, ograniczając obowiązek informacyjny Komitetu do przekazywania informacji jedynie do ERRS, która zgodnie z prawodawstwem unijnym będzie odgrywać kluczową rolę w koordynacji środków makroostrożnościowych, a także w przekazywaniu informacji na temat środków makroostrożnościowych planowanych w państwach członkowskich. Zgodnie z dyrektywą CRD V, do obowiązku ERRS należy poinformowanie Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o informacjach otrzymanych od krajowych organów makroostrożnościowych. Rozwiązanie to jest znacznym ułatwieniem dla Komitetu. Analogiczna zmiana dotycząca uproszczenia obowiązku informacyjnego Komitetu znajduje się w **art. 6 pkt 7, 16, pkt 17 lit. a, pkt 18** i **19**.

Zmiany zawarte w **art. 6 pkt 8,** dotyczące art. 24 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, rozszerzają katalog kwestii, które powinien brać pod uwagę minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie określające wskaźnik bufora antycyklicznego, o natężenie cyklicznego ryzyka systemowego oraz adekwatność wskaźnika bufora antycyklicznego. Dzięki temu wskaźnik ten będzie ustalany w sposób bardziej adekwatny.

Art. 6 pkt 9 modyfikuje art. 33 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym – wynika to ze zmiany definicji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym przez uwzględnienie, że może to być również grupa.

Art. 6 pkt 10, dotyczący art. 34 ust. 1 i 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, wprowadza minimalną wartość bufora globalnej instytucji systemowej oraz zmiany w kategoriach, do których przyporządkowane są globalne instytucje o znaczeniu systemowym, przez skreślenie piątej i szóstej kategorii oraz określenie ostatniej kategorii jako wyższej niż czwarta, co skutkuje obowiązkiem utrzymania przez globalną instytucję o znaczeniu systemowym bufora takiej instytucji na poziomie wyższym niż 2,5%. Poziom bufora będzie ustalany w decyzji, o której mowa w **art. 6 pkt 11 lit. a**, zmieniającym art. 35 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

Nowe ust. 2a i 2b, dodawane w **art. 6 pkt 11 lit. b**, umożliwią przeniesienie globalnej instytucji o znaczeniu systemowym do kategorii, której odpowiada bufor na niższym poziomie, z uwagi na możliwość przeprowadzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego dodatkowej identyfikacji, która została wprowadzona w **art. 6 pkt 12 lit. a**, dotyczącym art. 36 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. W tym przepisie znajduje się odniesienie do rozporządzenia 806/2014, które zostało zdefiniowane w słowniczku do ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

Zmiana zawarta w **art. 6 pkt 12 lit. b** wynika z wprowadzenia możliwości dodatkowej identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.

Art. 6 pkt 13, dotyczący art. 37 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, rozszerza definicję innej instytucji o znaczeniu systemowym przez uwzględnienie, że może to być również grupa.

Zmiana w **art. 6 pkt 14**, odnosząca się do art. 38 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, wynika z faktu, że zmianie uległ maksymalny poziom bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym z 2% do 3%.

Modyfikacje ujęte w **art. 6 pkt 15**, dotyczące art. 39 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, precyzują, w jaki sposób Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym do wysokości 3% lub ponad 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko. Zgodnie z dyrektywą CRD V nałożenie bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym ponad wartość 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko wymaga zgody Komisji Europejskiej.

Art. 6 pkt 16 projektu wprowadza nowe brzmienie art. 40–44 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. Art. 40 wskazuje na konieczność wzięcia pod uwagę przez Komisję Nadzoru Finansowego, czy bufor nie będzie wywierał nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla systemu finansowego Unii Europejskiej, tworząc przeszkody dla funkcjonowania

rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. Zmiana art. 41 jest konsekwencją ustalenia sposobu wyznaczania dolnej granicy wysokości bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym (w odróżnieniu od aktualnego brzmienia przepisu, które odnosi się do górnej granicy wysokości bufora). Modyfikacja wprowadzona w art. 42 wynika z wprowadzenia wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012. Art. 43 ustawy zmienianej w art. 4 projektu określa, który z buforów, globalnej instytucji o znaczeniu systemowym czy innej instytucji o znaczeniu systemowym, ma zastosowanie, jeżeli grupa podlega wymogowi obu buforów. Zgodnie z art. 44 zmieniony zostaje obowiązek informacyjny Komisji Nadzoru Finansowego nakazujący powiadamianie wyłącznie ERRS. Jednocześnie przepis ten rozszerza zakres informacji, które mają być przekazane w powiadomieniu. Przepis ten wskazuje również na terminy powiadamiania (odpowiednio 1 miesiąc lub 3 miesiące przed nałożeniem bufora).

Art. 6 pkt 17 lit. a, dotyczący art. 45 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, umożliwia Komisji Nadzoru Finansowego, oprócz obecnie obowiązujących możliwości uchylenia lub zmiany decyzji o identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, wydanie nowej decyzji w wyniku przeglądu identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.

Art. 6 pkt 18 i 19 obejmuje nowe brzmienie art. 46–52 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. W art. 46 doprecyzowano kwestie związane z przeglądem adekwatności wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, m.in. przez stosowanie do opinii wydawanej przez Komitet art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Zmiana wynika z faktu, iż wobec opinii Komitetu nie można stosować środków zaskarżenia o dewolutywnej konstrukcji, gdyż polski porządek prawny nie przewiduje organu wyższego stopnia wobec Komitetu, jak też ustawodawca nie wskazał innego organu odwoławczego. W związku z tym zasadne jest doprecyzowanie, że ustawodawca wyłączył możliwość stosowania środka przewidzianego w art. 127 § Kodeksu postępowania administracyjnego, tj. wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zmiany w art. 47–52 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym dotyczą bufora ryzyka systemowego.

Art. 47 określa, w jakich przypadkach instytucja powinna utrzymywać dodatkową kwotę kapitału podstawowego Tier I.

Art. 48 rozszerza katalog wymogów, na poczet których nie zalicza się jednocześnie dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I utrzymywanej w celu zapobiegania długoterminowemu niecyklicznemu ryzyku systemowemu. Celem tego rozwiązania jest zapobieganie utrzymywaniu kapitału podstawowego Tier I jednocześnie na różne rodzaje ryzyka.

Art. 49 ust. 1 przesądza o łącznym zastosowaniu buforów ryzyka systemowego oraz bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub innej instytucji o znaczeniu systemowym. Art. 49 ust. 2 wprowadza wymóg zwrócenia się o zgodę Komisji Europejskiej, w przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego lub Minister Finansów zamierzają stosować wymóg na poziomie wyższym niż 5%, co ma na celu ochronę danej instytucji przed nadmiernymi wymogami.

Art. 50 wprowadza zmiany odnoszące się do obliczania bufora ryzyka systemowego. Ust. 2 wprowadza do ustawy wzór, według którego oblicza się bufor ryzyka systemowego, natomiast ust. 3 wymienia katalog ekspozycji, wobec których może mieć zastosowanie ten bufor. Ust. 4 wskazuje, podobnie jak art. 50 ust. 2 obowiązującej ustawy, na możliwość zmiany bufora o wielokrotność 0,5 punktu procentowego. Ust. 9 określa obowiązek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych oceny adekwatności wskaźnika bufora ryzyka systemowego. Podobnie jak w obecnie obowiązującej ustawie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych jest obowiązany brać pod uwagę opinię Komitetu, ale tylko w zakresie określonym w ustawie. W ust. 11 rozszerzono listę przesłanek, które minister właściwy do spraw instytucji finansowych jest obowiązany wziąć pod uwagę, wydając rozporządzenie dotyczące wskaźnika bufora ryzyka systemowego, o wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z ERRS.

W art. 51 ust. 1 i 2 – tak jak obecnie – jest mowa o nałożeniu wskaźnika bufora osiągającego wysokość na poziomie niższym niż 3%, z tą różnicą, że aktualny projekt ustawy uzupełnia przepis o obowiązek informowania ERRS również o zmianach wskaźnika bufora. Wprowadzono nowy ust. 3 stanowiący o niewliczaniu do progu 3% wskaźnika bufora ustalonego przez organ nadzorczy państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska. Ust. 4 i 5 stanowią o przypadku określenia bufora ryzyka systemowego na poziomie znajdującym się w przedziale od 3% do 5%. Zaś w ust. 6 projektu jest mowa o obowiązkach ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w przypadku wprowadzenia bufora wyższego niż 5%. Należało uregulować tę kwestię, ponieważ dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad

instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, nie przewidywała takiego poziomu bufora.

Art. 52 uzupełnia informacje dotyczące wskaźnika bufora ryzyka systemowego, które Komitet umieszcza na stronie Narodowego Banku Polskiego, o uzasadnienie określenia wskaźnika bufora. Należy jednak wskazać, że takie uzasadnienie będzie zawarte na stronie internetowej tylko wtedy, gdy informacja ta nie zagrozi stabilności systemu finansowego.

Art. 6 pkt 20 dotyczy art. 53 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, który zapewnia, że w przypadku gdy organ nadzorczy państwa innego niż Polska ustalił bufor dla tego państwa, instytucja ma stosować bufor w odniesieniu do swoich ekspozycji w tym państwie, jeżeli bufory zabezpieczają inne rodzaje ryzyka. W przeciwnym razie przepis nakazuje stosowanie wyższego bufora. Art. 53 ust. 4 stanowi o obowiązku powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego o określeniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 53 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

Art. 6 pkt 21 lit. a, odnoszący się do art. 55 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, uzupełnia zatem obowiązek instytucji przeprowadzania wewnętrznego procesu oceny o sprawdzenie, czy poza wymogiem połączonego bufora spełniony jest również wymóg bufora wskaźnika dźwigni. **Art. 6 pkt 21 lit. b** zapewnia, że nie można dokonywać wypłat w sytuacji, gdyby nie był spełniony zarówno wymóg połączonego bufora, jak i wymóg wskaźnika dźwigni, a także oparte na ryzyku składniki wymogów z rozporządzenia CRR II i z ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 6 pkt 22 wprowadza zmiany w art. 56 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. W **lit. a** przewiduje się dodanie ust. 1a, który stanowi analogiczny przepis do obecnie obowiązującego art. 56 ust. 1, mówiący o obowiązku obliczenia przez instytucję maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie powiązanej z wskaźnikiem dźwigni (L-MDA), w sytuacji gdy nie spełnia ona wymogu wskaźnika dźwigni. Ust. 1b wprowadza przepis określający sytuację, gdy instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora i wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, natomiast ust. 1c określa przypadki, w których instytucja może dokonać wypłat zysków nawet, jeżeli nie spełnia zaleceń, o których mowa w dodawanym art. 133a ust. 5a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. W **lit. b,** odnoszącej się do art. 56 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, uzupełnia się aktualny przepis o ustalenie

L-MDA. W **lit. c** przewiduje się dodanie ust. 4, który jest analogiczny do obecnie obowiązującego art. 56 ust. 3, tylko odnosi się do L-MDA.

Art. 6 pkt 23 w zakresie art. 57 ust. 2 zmienia sposób obliczania jednej ze składowych stanowiących podstawę do oszacowania maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie.

Podobnie **art. 6 pkt 24–27** wprowadzają analogiczne zmiany wynikające z wprowadzenia przez dyrektywę CRD V wskaźnika L-MDA. Art. 57a ustawy o nadzorze makroostrożnościowym określa, w jaki sposób obliczyć L-MDA. Art. 58 wskazuje wysokości współczynnika L-MDA. Art. 59 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym wprowadza niezbędne zmiany dotyczące powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego, w sytuacji gdy instytucja planuje dokonać wypłaty zysków, a nie spełnia wymogu wskaźnika dźwigni. Natomiast w art. 60 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym zawarto zmianę, która uzupełnia przyczyny przygotowania planu ochrony kapitału o brak spełniania wymogu bufora wskaźnika dźwigni. Należało również odpowiednio uzupełnić art. 61 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym w odniesieniu do wprowadzenia do projektu ustawy bufora wskaźnika dźwigni.

W art. 6 pkt 28, dotyczącym art. 62 ust. 1, wprowadza się przepisy sankcyjne za naruszenie zakazu wypłaty, o których mowa w art. 56 ust. 4, w wysokości przekraczającej poziom L-MDA.

Art. 7 wprowadza zmiany w art. 416 ust. 3a ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Konieczność zmiany brzmienia wiąże się ze skierowaniem przez Komisję Europejską do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 14 maja 2020 r. uzasadnionej opinii na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z brakiem transpozycji art. 260 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II). Przepis art. 260 ust. 1 akapit trzeci zdanie trzecie dyrektywy Wypłacalność II został implementowany do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej jako przepis art. 416 ust. 3a. Dotychczas obowiązujący przepis uniemożliwiał krajowemu organowi nadzoru pełniącemu obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą podejmowanie decyzji w odniesieniu do państw trzecich, które byłyby sprzeczne z wcześniejszymi decyzjami w sprawie równoważności w odniesieniu do tego samego państwa podjętymi przez ten organ jako organ pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą. Komisja Europejska w uzasadnionej opinii stwierdziła,

że tak skonstruowany przepis nie uniemożliwia krajowemu organowi nadzoru pełniącemu obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą podejmowania decyzji w odniesieniu do państw trzecich, które byłyby sprzeczne z wcześniejszymi decyzjami w sprawie równoważności w odniesieniu do tego samego państwa podjętymi przez organy nadzorcze z innych państw członkowskich Unii Europejskiej jako organy pełniące obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą. W celu zapewnienia poprawnej transpozycji art. 260 ust. 1 dyrektywy Wypłacalność II należy dokonać zmiany brzmienia przepisu art. 416 ust. 3a ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zgodnie z uwagami Komisji Europejskiej.

Równocześnie proponuje się doprecyzowanie brzmienia przepisu przez dodanie w treści regulacji wyrazów „o treści sprzecznej z tymi weryfikacjami". Taka treść regulacji odzwierciedlałaby w pełni brzmienie przepisu art. 260 ust. 1 akapit 3 dyrektywy Wypłacalność II, w którym mowa o powstrzymaniu się przez organ pełniący obowiązki organu nadzoru sprawującego nadzór nad grupą od podjęcia decyzji stojącej w sprzeczności do uprzednio wydanych decyzji. W ocenie projektodawcy w art. 260 ust. 1 akapit 3 dyrektywy Wypłacalność II jest mowa o niewydawaniu decyzji sprzecznej, ponieważ organ nadzorczy z każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przyjmując obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą, jest obowiązany wydać rozstrzygnięcie odnośnie do równoważności systemu państwa trzeciego z systemem Wypłacalność II.

Art. 8 dotyczy ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. W ustawie tej należało dokonać zmiany odwołania do przepisów ustawy – Prawo bankowe, w związku ze zmianą jednostki redakcyjnej.

Art. 9 i 10 stanowią przepisy przejściowe, które dotyczą buforów globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym w zakresie uwzględniania innego rodzaju ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni w szacowaniu dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I.

Art. 11–16 są przepisami przejściowymi, których wprowadzenie jest wymagane w związku z różnymi terminami wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy oraz art. 92 ust. 1 lit. d i art. 92 ust. 1a rozporządzenia CRR II, tj. odpowiednio dnia 28 czerwca 2021 r. i dnia 1 stycznia 2023 r. Ponadto przepis ten reguluje kwestię szacowania dodatkowych funduszy własnych w sytuacji określenia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy

własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8. Celem jest uniknięcie skokowego wzrostu obciążeń banków związanych ze spełnianiem wymogu MREL po wejściu w życie przepisów implementujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE.

Art. 17 i 18 stanowią przepisy przejściowe w zakresie odpowiednio art. 22b ust. 1 i art. 31 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 19 stanowi przepis przejściowy, zgodnie z którym banki, domy maklerskie, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, spełniające warunki kwalifikujące je do obowiązku posiadania pośredniej unijnej jednostki dominującej, są zobowiązane do dostosowania prowadzonej działalności do wymogów art. 42g–42h ustawy zmienianej w art. 1 ustawy zmieniającej lub art. 110fa–110fb ustawy zmienianej w art. 4 ustawy zmieniającej, w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r.

Art. 20 stanowi przepis przejściowy określający terminy złożenia przez podmioty, o których mowa art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, wniosków o zatwierdzenie prowadzenia działalności lub wniosków o zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności.

Art. 21 jest przepisem przejściowym odnoszącym się do wprowadzanych zmian w art. 146b Prawa bankowego w zakresie przejmowania banków spółdzielczych.

Art. 22 wprowadza przepisy przejściowe do mające zastosowanie do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 102a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 4 oraz art. 110y ust. 3 pkt 1 lub 4 ustawy zmienianej w art. 4.

W **art. 23** wprowadza się przepisy przejściowe do zmian wprowadzonych w art. 11aa ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, które dotyczą zgody Komisji Nadzoru Finansowego na powołanie członków zarządów podmiotów nadzorowanych.

Art. 24 jest przepisem przejściowym utrzymującym w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze do dnia wydania nowych, niemniej jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Art. 25 określa wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów odnoszących się do art. 84 i art. 98 dyrektywy CRD V, które wchodzą w życie z

dniem 28 czerwca 2021 r. Wejście w życie ww. przepisów wynika z obowiązku implementacji dyrektywy CRD V.

Ponadto przepisy art. 5 pkt 1 dotyczące art. 1 ust. 2 pkt 10 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym wejdą w życie z dniem 10 marca 2021 r.

W związku z dokonanym przez grupę prezesów banków centralnych i szefów nadzoru przeglądu harmonogramu wdrażania końcowych elementów ram Bazylea III ustalono, że wymóg dotyczący bufora wskaźnika dźwigni dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym został już wdrożony w drodze zmian wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/876. W związku z tym, a także w celu zapewnienia instytucjom mającym siedzibę w Unii i prowadzącym działalność również poza Unią Europejską równych warunków działania na poziomie międzynarodowym, odroczono – o rok, tj. do dnia 1 stycznia 2023 r. – określoną w tym rozporządzeniu datę rozpoczęcia stosowania wymogu dotyczącego bufora wskaźnika dźwigni. Tym samym w art. 22 pkt 3 zawarto przepisy, których wejście w życie nastąpi z dniem 1 stycznia 2023 r.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projekt zawiera przepisy, które wykraczają poza minimalny zakres wymagany prawem UE. Przepisy te zostały ujęte w załączonej do projektu odwróconej tabeli zgodności i pozostają bez wpływu na zgodność z prawem UE.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Małgorzata Piskorz, malgorzata.piskorz@mf.gov.pl , tel. 22 694 51 53 Jarosław Niezgoda, jaroslaw.niezgoda@mf.gov.pl, tel. 22 694 58 49	**Data sporządzenia** 01.12.2020 **Źródło:** Prawo UE **Nr w wykazie prac:** **UC28**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu jest dokonanie zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, tzw. pakietu CRD V/CRR II, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą CRD V”,
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296) oraz
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/877 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 226).

Pakiet ten jest wynikiem reformy przeprowadzonej przez UE polegającej na zmianie ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007 i 2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest uzupełnienie programu reform o rozwiązania wypracowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej.

Dodatkowo w projekcie ustawy znajdują się przepisy uzupełniające transpozycję:

– dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz
– dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.).

Konieczność uzupełnienia transpozycji została zasygnalizowana przez Komisję Europejską.

Ponadto projekt uwzględnia:

– część przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniającej dyrektywy (…) 2013/36/UE (Dz. Urz. UE

L 314 z 05.12.2019, str. 64, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą IFD", których wdrożenia należało dokonać do dnia 26 marca 2020 r.,

- zakres niezbędnych zmian wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2115 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającego dyrektywę 2014/65/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 596/2014 i (UE) 2017/1129 w odniesieniu do promowania korzystania z rynków rozwoju MŚP (Dz. Urz. UE L 320 z 11.12.2019, str. 1), które wejdą w życie dnia 1 stycznia 2021 r.,
- rozszerzenie zakresu nadzoru nad rynkiem finansowym o nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.), które wejdzie w życie w dniu 10 marca 2021 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym (koniecznym) rozwiązaniem jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do implementacji dyrektywy CRD V. Główne zmiany wynikające z dyrektywy CRD V implikują wprowadzenie:

- przepisów dotyczących zatwierdzania finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej. Finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej mogą być jednostkami dominującymi grup bankowych i stosowanie wymogów ostrożnościowych jest wymagane na podstawie skonsolidowanej sytuacji takich spółek holdingowych. Ponieważ instytucja kontrolowana przez takie spółki holdingowe nie zawsze jest w stanie zapewnić spełnienie wymogów na zasadzie skonsolidowanej w całej grupie, konieczne jest, aby niektóre finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej zostały objęte bezpośrednim zakresem uprawnień nadzorczych w celu zapewnienia spełnienia wymogów na zasadzie skonsolidowanej. W związku z tym wprowadzona zostanie procedura zatwierdzania działalności oraz bezpośrednie uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do niektórych finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, aby zapewnić bezpośrednią odpowiedzialność takich spółek holdingowych za zapewnienie spełniania skonsolidowanych wymogów ostrożnościowych bez obejmowania tych spółek dodatkowymi wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie na zasadzie indywidualnej,
- obowiązku posiadania pośredniej unijnej jednostki dominującej, w przypadku gdy co najmniej dwie instytucje z siedzibą w Unii wchodzą w skład tej samej grupy z państwa trzeciego, a całkowita wartość aktywów w Unii grupy z państwa trzeciego wynosi co najmniej 40 mld euro,
- standardowej metodyki i uproszczonej standardowej metodyki oceny ryzyka stopy procentowej (oprócz dotychczas funkcjonującego systemu zarządzania ryzykiem),
- określenia kategorii instytucji oraz pracowników zwolnionych z obowiązku stosowania określonych elementów polityki wynagrodzeń. W celu zapewnienia zbieżności praktyk nadzorczych oraz wspierania równych warunków prowadzenia działalności przez instytucje i odpowiednią ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w Unii, doprecyzowano zasady stosowania polityki wynagrodzeń przez zdefiniowanie kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, oraz wskazano kryteria na potrzeby identyfikacji podmiotów podlegających obowiązkowi sporządzenia i stosowania polityki wynagrodzeń. Uznano bowiem, że wymogi dotyczące odroczenia wypłaty i wypłaty w instrumentach są zbyt uciążliwe i niewspółmierne do korzyści osiąganych pod względem ostrożnościowym w przypadku stosowania tych wymogów w odniesieniu do małych instytucji. Stwierdzono także, że koszty związane ze stosowaniem tych wymogów przekraczają korzyści osiągane pod względem ostrożnościowym w przypadku pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne, gdyż taka wysokość wynagrodzenia zmiennego nie stwarza dla tych pracowników żadnych zachęt do podejmowania nadmiernego ryzyka lub zachęty te są niewielkie,
- obowiązku dostarczenia przez podmiot składający wniosek o zezwolenie na utworzenie banku, oprócz dotychczas wymaganych dokumentów, także informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej oraz o powiązaniach w ramach grupy,
- upoważnienia dla Komisji Nadzoru Finansowego do odwołania członka zarządu banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz członka zarządu domu maklerskiego, w przypadku gdy dana osoba nie spełnia wymogów niezbędnych do pełnienie danej funkcji,
- umożliwienia organowi nadzoru nałożenia na podmiot nadzorowany dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości. Dodatkowe obowiązki będą mogły być nałożone tylko w przypadku, gdy będą odpowiednie i proporcjonalne z punktu widzenia celu, w którym będą wymagane, a żądane informacje nie będą mogły być tożsame z informacjami przekazywanymi z innych tytułów,

– rozszerzenia katalogu podmiotów, którym udzielenie określonych informacji nie stanowi naruszenia tajemnicy zawodowej,

– uelastycznienia bufora ryzyka systemowego – dotychczas mógł zostać nałożony na sektor finansowy lub jego podzbiór; po zmianach dodatkowo będzie możliwość ustanowienia bufora albo na wszystkie ekspozycje, albo na określony podzbiór ekspozycji. Dzięki tej zmianie łatwiejsze stanie się dopasowanie narzędzia do zidentyfikowanego ryzyka systemowego. Ponadto nowa regulacja wprowadza algorytm służący do wyliczenia bufora ryzyka systemowego,

– zmiany maksymalnego poziomu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym (O-SII) z 2% do 3%. Ponadto, za zgodą Komisji Europejskiej, będzie możliwość ustanowienia bufora O-SII w wysokości przekraczającej 3%,

– w odniesieniu do bufora globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (G-SII) – rozszerzenia dotychczasowej definicji G-SII przez dodanie przepisu, zgodnie z którym G-SII jest też grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. Ponadto wprowadza się dodatkową metodę identyfikacji G-SII, której dodatkowy łączny wynik może przyczynić się do przeniesienia G-SII z wyższej do niższej kategorii,

– ograniczenia dotyczącego wypłat zysków w razie niespełniania wymogu bufora wskaźnika dźwigni.

Mając powyższe na uwadze, konieczne jest dokonanie zmian:

– ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896),
– ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449, z późn. zm.),
– ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198),
– ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.),
– ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059),
– ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483, z późn. zm.),
– ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.),
– ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Aktualnie nie występują w tym zakresie rozwiązania w innych krajach z uwagi na jednakowy termin na implementację dyrektywy. Zgodnie z informacją dostępną w bazie krajowych środków wykonawczych systemu EUR-lex, do dnia 17 stycznia 2020 r. żadne z państw członkowskich nie notyfikowało wdrożenia dyrektywy CRD V do krajowego porządku prawnego.

Dyrektywa CRD V weszła w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE, tj. w dniu 27 czerwca 2019 r. Czas przewidziany na jej transpozycję wynosi 18 miesięcy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	29 banków komercyjnych (w tym 2 zrzeszające), spośród których Komisja Nadzoru Finansowego zidentyfikowała 9 innych instytucji systemowych (O-SII), 1 bank państwowy, 535 banków spółdzielczych	Wykaz podmiotów sektora bankowego prowadzony przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl – stan na 8 czerwca 2020 r.) Wykaz O-SII https://www.nbp.pl/nadzormakroostroznosciowy/insrtumenty.aspx	– dostosowanie się do nowych wymogów, m.in. złagodzenie polityki wynagrodzeń dla małych banków, – posiadanie (w określonych przypadkach) pośredniej unijnej jednostki dominującej, – możliwość nałożenia przez organ nadzoru obowiązku utrzymywania wyższego bufora O-SII
Oddziały banków zagranicznych	35	Wykaz podmiotów sektora bankowego prowadzony przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl – stan na 8 czerwca 2020 r.)	nałożenie obowiązku składania właściwemu organowi co najmniej raz w roku sprawozdania dotyczącego m.in. posiadanych aktywów, ochrony depozytów, zarządzania ryzykiem

Domy maklerskie	40	Wykaz podmiotów rynku kapitałowego prowadzony przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl – stan na 8 czerwca 2020 r.)	– dostosowanie się do nowych wymogów, m.in. złagodzenie polityki wynagrodzeń dla małych podmiotów, – posiadanie (w określonych przypadkach) pośredniej unijnej jednostki dominującej
Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	1		– uprawnienia nadzorcze i uprawnienia do nakładania sankcji w stosunku do finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, – możliwość nałożenia na małe i niezłożone instytucje obowiązku stosowania standardowej metodyki identyfikacji i oceny ryzyka stopy procentowej, – stosowanie dodatkowej metody określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, – możliwość przekazywania lub udostępniania niektórych informacji do wskazanych organów międzynarodowych, – uszczegółowienie zasad nakładania na podmioty nadzorowane wymogu posiadania dodatkowych funduszy własnych.
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1		otrzymywanie informacji od organu nadzoru o nałożonym na podmiot nadzorowany wymogu posiadania dodatkowych funduszy własnych oraz wszelkich wytycznych w tym zakresie,
Narodowy Bank Polski	1		– otrzymywanie informacji od organu nadzoru o nałożonym na podmiot nadzorowany wymogu posiadania dodatkowych funduszy własnych oraz wszelkich wytycznych w tym zakresie, – otrzymywanie informacji od organu nadzoru o nałożonym na podmiot nadzorowany dodatkowych wymogach w zakresie płynności
Komitet Stabilności Finansowej (KSF)	1		– zmniejszenie liczby instytucji UE, które KSF będzie musiał poinformować o nałożeniu buforów kapitałowych, – opiniowanie zasadności przypisania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym do niższej kategorii, – możliwość przekazywania lub udostępniania niektórych informacji

			do wskazanych organów międzynarodowych
Minister właściwy do spraw instytucji finansowych	1		wydanie aktów wykonawczych na podstawie upoważnienia ustawowego

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został zaopiniowany przez instytucje sieci bezpieczeństwa finansowego, tj. Narodowy Bank Polski, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, a także Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Giełdę Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych, Związek Maklerów i Doradców, Izbę Domów Maklerskich, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami, Radzę Banków Depozytariuszy, Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenie Rynków Finansowych – ACI Polska, Krajową Izbę Biegłych Rewidentów.

Przewidziano 14-dniowy termin na zgłoszenie uwag.

Podsumowanie wyników konsultacji znajduje się w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Projektowana regulacja nie przewiduje zmian w zakresie zwiększenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Ponadto od dnia 1 stycznia 2019 r. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego jest państwową osobą prawną, dzięki czemu zyskał większą swobodę w gospodarowaniu środkami. Każdego roku sporządzany jest plan finansowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego na następny rok, który zatwierdzany jest przez Prezesa Rady Ministrów.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z …… r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie powinno mieć bezpośredniego wpływu na rodzinę, obywateli, przedsiębiorczość i gospodarstwa domowe. W ujęciu długoterminowym projektowane rozwiązania zapewnią pozytywne skutki dla sektora finansowego przez wzmocnienie bazy kapitałowej oraz lepsze zabezpieczenie się przed ryzykiem płynności, dzięki czemu zostanie ograniczone ryzyko angażowania w przyszłości funduszy publicznych w ratowanie podmiotów zagrożonych upadłością. Zmiany wprowadzane projektowaną regulacją w zakresie buforów kapitałowych nie są możliwe do oszacowania. Projekt przewiduje zmianę maksymalnej możliwej wartości bufora nakładanego na inne instytucje o znaczeniu systemowym (O-SII) z 2% do 3%. Należy zaznaczyć, że bufor O-SII nakładany jest na podmiot w drodze indywidualnej decyzji Komisji Nadzoru Finansowego. Nie jest on też nakładany w takiej samej wysokości na wszystkie zidentyfikowane podmioty O-SII. Przegląd i identyfikacja O-SII dokonywana jest raz w roku, w związku z czym ulec może zarówno wysokość nałożonego bufora, jak i grupa podmiotów zidentyfikowanych jako O-SII. Mając na uwadze powyższe, zmiany wartości granicznych nie są równoznaczne ze zmianą wysokości nałożonego bufora na poszczególną instytucję. Informacje nt. podmiotów zidentyfikowanych jako O-SII wraz z nałożonymi na nie buforami znajdują się na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego https://www.nbp.pl/nadzormakroostroznosciowy/insrtumenty.aspx

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Banki będą objęte nowymi normami regulacyjnymi i sprawozdawczymi, które przyczynią się do zwiększenia ich odporności. Organ nadzoru zostanie umocowany do nałożenia na podmiot nadzorowany dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości. Z jednej strony wpłynie to korzystnie na bezpieczeństwo podmiotów nadzorowanych, a z drugiej strony będzie wymagało zwiększenia rodzaju i zakresu zadań analitycznych realizowanych przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego. Jednocześnie mniejsze banki o relatywnie prostszym modelu biznesowym będą w większym stopniu objęte zasadą proporcjonalności, co w szczególności przełoży się dla nich na mniejsze wymogi dotyczące sprawozdawczości i ujawniania informacji względem dużych banków.

Ulegnie zmianie maksymalna wartość bufora nakładanego na inne instytucje o znaczeniu systemowym (O-SII) z 2% do 3%, a za zgodą Komisji Europejskiej powyżej 3%. Oszacowanie wpływu zmiany maksymalnej możliwej do nałożenia wartości bufora nie jest możliwe, gdyż bufor O-SII nakładany jest w drodze indywidualnej decyzji Komisji Nadzoru Finansowego.

Na organ nadzoru zostaną nałożone nowe obowiązki wynikające z objęcia nadzorem finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, a także wydawania zgody na posiadanie w grupie dwóch

pośrednich unijnych jednostek dominujących. Związane jest to m.in. z licencjonowaniem finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej i zatwierdzaniem ich organów zarządzających.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: …	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10. Wejście w życie ustawy nie wpłynie na wymienione obszary oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem wejścia w życie ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco, na podstawie wniosków wynikających z działań nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego.

Zgodnie z art. 1 pkt 57 dyrektywy CRD V Komisja Europejska przeprowadzi przegląd dotyczący wdrożenia i stosowania uprawnień nadzorczych w zakresie nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości oraz wymagania ujawniania dodatkowych informacji. Sprawozdanie zostanie przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 19 marca 2020 r.)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/ opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	**Uwaga ogólna**	**UKNF**	Implementacja przepisów CRDV z dniem 29 grudnia 2020 r. w odniesieniu do domów maklerskich, w ocenie UKNF jest wysoce niezasadna, ze względu na konieczność implementacji przepisów dyrektywy 2019/2034, które to przepisy powinny wejść w życie w terminie do dnia 26 czerwca 2021 r. Zaproponowane zmiany do ustawy o obrocie po pół roku od wejścia w życie będą podlegały rewizji i w dużej mierze będą musiały zostać usunięte lub zmodyfikowane ze względu na niezgodność z przepisami rzeczonej dyrektywy. Z tego względu UKNF wnioskuje o usunięcie zaproponowanych zmian do ustawy o obrocie.	Uwaga nieuwzględniona Dyrektywa IFD wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2021 natomiast przepisy Dyrektywy CRDV od 29 grudnia 2020 r.
Uwagi do art. 1 (zmiany w ustawie – Prawo bankowe)				
2.	**Art. 1 pkt 1 (dot. art. 1)**	**NBP**	Analiza treści ustawy rodzi wątpliwości, czy zakres ustawy jest właściwie wskazany w zmienianym art. 1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. *zmieniająca dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału* (zwana dalej: „CRDV"), rozszerza właściwym władzom krajowym obowiązki i uprawnienia związane ze sprawowaniem nadzoru finansowego nad finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, przy czym obowiązki te naszym zdaniem wykraczają poza dotychczas ustawowo rozumiane obowiązki nadzoru bankowego, które są częściowo zdefiniowane w ustawie – Prawo bankowe. Dlatego proponujemy następującą modyfikację brzmienia art. 1: *„Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności bankowej, tworzenia i organizacji banków, oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych, oddziałów instytucji kredytowych oraz finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, a także* ***niektóre*** *zasady sprawowania* ***nad nimi***	Uwaga częściowo uwzględniona

			*nadzoru ~~bankowego i~~, **w tym** nadzoru skonsolidowanego~~.~~ **Ustawa określa także zasady** postępowania naprawczego, likwidacji i upadłości banków.”.*	
3.	**Art. 1 pkt 2 (dot. art. 4 ust. 1)**	**UKNF**	UKNF proponuje dodanie w art. 4 Prawa bankowego, po ust. 1 pkt 33a (tj. po definicji „metod wewnętrznych”), pkt 33b i 33c : „33b) rozszerzenia i zmiany znaczne w metodach wewnętrznych – rozszerzenia lub zmiany, które zgodnie z art. 143 ust. 3, art. 312 ust. 2 i art. 363 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013 wymagają uzyskania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego; 33c) pozostałe rozszerzenia lub zmiany – rozszerzenia i zmiany zdefiniowane w art. 2 ust 2 lit. a) Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) nr 529/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metody wewnętrznych ratingów oraz metody zaawansowanego pomiaru (Dz.Urz.UE.L Nr 148, str. 36, z późn. zm.);”.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Kwestie te regulują przepisy rozporządzenia CRR, które stosowany jest bezpośrednio – art. 143, art. 312 oraz 363 CRR.
4.	**Art. 1 pkt 2 (dot. art. 4 ust. 1)**	**NBP**	W projekcie pojawia się pojęcie „małego i niezłożonego banku”. Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 145 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (zwanego dalej: „CRR”) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (zwanym dalej: „CRRII”), instytucja może być uznana za „małą i niezłożoną” po spełnieniu wszystkich wskazanych w tym ustępie kryteriów, w tym niespełnianiu kryteriów do klasyfikacji jej jako „dużej instytucji”, oraz braku decyzji właściwego organu, że na podstawie analizy wielkości danej instytucji, jej powiązań, złożoności lub profilu ryzyka nie można uznać tej instytucji za małą i niezłożoną instytucję . Projekt nie określa, który organ będzie organem „właściwym” klasyfikującym instytucje jako małe i niezłożone, a także tryb, w jakim przebiegać będzie identyfikacja banków jako „małe i niezłożone instytucje”. Podajemy pod rozwagę wskazanie, że rolę tą pełnić będzie Komisja Nadzoru Finansowego.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Zgodnie z art. 3a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, Komisja Nadzoru Finansowego jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia nr 575/2013.
5.	**Art. 1 pkt 3 (dot. art. 9b ust. 2a-2c)**	**UKNF**	UKNF proponuje brzmienie: W art. 9b po ust. 2 Prawa bankowego dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. Bank stosuje wewnętrzne systemy oceny ryzyka stopy procentowej. Do oceny może także stosować standardową metodykę lub uproszczoną standardową metodykę , zgodnie z	<u>Uwaga uwzględniona</u>

			rozporządzeniem delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 84 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE. Uproszczoną standardową metodykę może stosować wyłącznie bank, będący małym i niezłożonym bankiem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013. 2b. W przypadku gdy wewnętrzne systemy wdrożone przez bank na potrzeby oceny ryzyka stopy procentowej są niezadowalające Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać bankowi stosowanie standardowej metodyki. Bankowi, będącemu małym i niezłożonym bankiem, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać stosowanie uproszczonej standardowej metodyki. 2c. W przypadku gdy uproszczona standardowa metodyka nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać małemu i niezłożonemu bankowi, stosowanie standardowej metodyki”;	
6.	**Art. 1 pkt 3 (dot. art. 9b ust. 2a-2c)**	**NBP**	Projektowany art. 9b ust. 2a wymaga zmiany w zakresie, w którym odsyła do rozporządzenia delegowanego Komisji wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 84 ust. 5 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. *w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE* (dalej: „CRDIV”) w brzmieniu nadanym przez CRDV. Artykuł 84 ust. 5 akapit trzeci przewiduje upoważnienie dla Komisji do uzupełnienia przedmiotowej dyrektywy przez przyjęcie odpowiednich regulacyjnych standardów technicznych, które dookreślą standardową metodykę i standardową uproszczoną metodykę. Proponujemy następującą zmianę ust. 2a: *„2a. Bank może stosować standardową metodykę lub uproszczoną standardową metodykę oceny ryzyka stopy procentowej,* ***określone*** ~~*zgodnie z*~~ *w* ***rozporządzeniu*** ~~*rozporządzeniem*~~ *delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 84 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE.”.* Projektowany art. 9b ust. 2c przewiduje upoważnienie KNF do wydania decyzji nakazującej małemu i niezłożonemu bankowi stosowanie standardowej metodyki, o której mowa w projektowanym ust. 2a, w przypadku gdy stosowana przez bank uproszczona standardowa metodyka nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej. Należy zauważyć, że sformułowanie „nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej” jest bardzo ogólne, w szczególności w zestawieniu z jasno określonym wskazaniem co do konsekwencji, jakie wiążą się ze stwierdzeniem nieuwzględniania w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej przez bank. Konieczne wydaje się doprecyzowanie określenia „nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej”.	Uwaga częściowo uwzględniona w zakresie cz. 1. Wspomniane w części drugiej uwagi doprecyzowanie wykracza poza zakres dyrektywy. Doprecyzowanie nastąpi na poziomie regulacyjnych standardach technicznych.

7.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. art. 9ca ust. 1a pkt 3)**	**UKNF**	W projekcie jako osobę, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, wymieniono osobę, która „pełni obowiązki kierownicze realizując zadania funkcji kontroli w banku lub istotnej jednostce gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE". Z kolei art. 92 ust. 3 pkt c) CRD V brzmi: „pracownicy pełniący obowiązki kierownicze względem funkcji kontrolnych instytucji lub istotnych jednostek gospodarczych". Zgodnie z definicją funkcji kontroli jest ona elementem systemu kontroli wewnętrznej (art. 9c ust. 2 pkt 1), na który składają się – zgodnie z Rekomendacją H KNF dotyczącą systemu kontroli wewnętrznej w bankach – wszystkie mechanizmy kontrolne w procesach funkcjonujących w banku, niezależne monitorowanie przestrzegania tych mechanizmów kontrolnych oraz raportowanie w ramach funkcji kontroli. Mając powyższe na uwadze, proponowany przepis w projekcie może skutkować uznaniem każdej osoby pełniącej obowiązki kierownicze jako osoby, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka. Należy zweryfikować, czy taka jest intencja CRD V. Dodatkowo, z uwagi na systematykę przepisów prawa pracy oraz dotychczasową spójność terminologiczną ustawy – Prawo bankowe należałoby utrzymać zasadę posługiwania się definicją „osoby", zamiast pracownika. W ten sposób zakres zastosowania ustawy będzie jak najszerszy. Zwłaszcza, że projektowana zmiana w art. 9ca ust. 1a potwierdza tę tendencje i wprowadza pojęcie osoby, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku. W tej sytuacji należałoby przepis art. 9ca ust. 1c Prawa bankowego zamienić na: „Bank nie stosuje polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych w odniesieniu do osoby, której zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza 50 000 euro ani jednej trzeciej jego łącznego rocznego wynagrodzenia."	Uwaga uwzględniona
8.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. art. 9ca ust. 1a pkt 4 lit. a)**	**BFG**	Projektowany przepis przewiduje, że osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, jest osoba, która świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, o ile m.in. łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2 Projektowany przepis nie precyzuje jednak o czyje wynagrodzenie chodzi i z jakiego tytułu	Uwaga uwzględniona
9.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. art. 9ca ust. 1a pkt 4 lit. a)**	**KZBS**	W świetle zmienianego art. 9 ca Prawa bankowego, celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych zasadnym byłoby doprecyzowanie pojęć „osoby, która pełni obowiązki kierowniczej" oraz „obowiązków kierowniczych realizujących zadania funkcji kontroli w banku". Na tle zaproponowanego brzmienia powstaje m.in. wątpliwość czy osoba zajmująca samodzielne stanowisko bezpośrednio podległe Członkowi Zarządu/Prezesowi Zarządu uważana jest za osobę	Uwaga uwzględniona

			pełniącą obowiązki kierownicze, jak również czy przez obowiązki kierownicze realizujące zadania funkcji kontroli w banku należy rozumieć również osoby zastępujące kierowników/dyrektorów jeżeli zostali umiejscowieni w matrycy funkcji kontroli.	
10.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. Art. 9ca ust. 1b)**	**UKNF**	W związku z brzmieniem art. 94 ust. 3 CRD (dodany przez CRDV), a także uzasadnieniem projektu UC28, proponowane uzupełnienie art. 9ca o ust. 1b Prawa bankowego jest zbyt szerokie. Celem tego przepisu powinno być odstąpienie od stosowania niektórych zasad CRD w zakresie zmiennych składników wynagrodzeń w ramach stosowanej polityki wynagrodzeń przez banki niebędące bankami dużymi (zgodnie z definicją CRR). Wynika to z ww. przepisu CRD, który stanowi, że jedynie zasady określone w lit. l) i m) oraz lit. o) akapit drugi art. 94 ust.1 nie mają zastosowania do takich banków. Tymczasem, proponowany art. 9ca ust 1b stanowi, że taki bank „nie sporządza polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych". Wyłączenie jest zatem zbyt szerokie, a sformułowanie „nie sporządza polityki" może budzić wątpliwości, szczególnie, że co do zasady żaden bank nie jest zwolniony z posiadania takiej polityki w rozumieniu art. 92 CRD, tj. w zakresie stałych i zmiennych wynagrodzeń, z wyjątkiem banku niebędącego dużym, który korzysta z enumeratywnie wskazanych w CRDV odstępstw (tzn. jego polityka musi uwzględniać pozostałe zasady zmiennych składników wynagrodzenia z art. 94 ust 1 lit. a)-k), n), o) akapit pierwszy, p)-q CRD). Na odmienne od celu CRD rozumienie wyłączeń z zakresu zmiennych składników (a także na odmienną definicję banku korzystającego z wyłączenia – mały bank) wskazuje fragment uzasadnienia UC28: „Zwolnienie małych instytucji oraz pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne ze stosowania polityki wynagrodzeń - doprecyzowano zasady stosowania polityki wynagrodzeń poprzez zdefiniowanie kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji oraz wskazano kryteria na potrzeby identyfikacji podmiotów podlegających obowiązkowi sporządzenia i stosowania polityki wynagrodzeń". Odpowiednie określenie zakresu odstępstwa od stosowania zasad dot. zmiennych składników wynagrodzeń ma też znaczenie ze względu na rozszerzenie katalogu informacji, które mają być gromadzone i przetwarzane przez KNF zgodnie ze zmienianym art. 9ca ust 4 Prawa bankowego o informacje z art. 450 ust. 1 lit. k) CRR, czyli dotyczących tego, czy bank korzysta z odstępstwa określonego w art. 94 ust. 3 CRD, czyli z niestosowania wymogów, określonych w lit. l) i m) oraz lit. o) akapit drugi art. 94 ust. 1 CRD. Przepis ten pozwala na precyzyjne odwołanie do pakietu CRD w celu ustalenia przedmiotu ujawnień przez bank, a co za tym idzie – zakresu informacji gromadzonej przez KNF. Dla spójności wyżej wymienionych obowiązków banków i możliwości należytego wykonania obowiązku KNF w zakresie informacji o zmiennych składnikach wynagrodzeń banków, które nie	Uwaga uwzględniona

			są duże proponuje się nadanie art. 9ca ust. 1b Prawa bankowego brzmienia literalnie zgodnego z dyrektywą poprzez zawężenie wyłączenia z polityki wynagrodzeń do zasad enumeratywnie wymienionych w art. 94 ust.1 lit. l) i m) oraz lit. o) akapit drugi CRD, w brzmieniu: „1b. Wobec banku, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego wartość aktywów – średnio oraz na zasadzie indywidualnej – nie przekracza 5 000 000 000 euro w czteroletnim okresie bezpośrednio poprzedzającym bieżący rok obrachunkowy, nie mają zastosowania zasady, o których mowa w § 25 ust. 2 pkt. 7, 8 i 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach (Dz. U. z …, poz. …). 1c. Przepis ust. 1b stosuje się odpowiednio w odniesieniu do pracownika banku, którego zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza 50 000 euro ani jednej trzeciej jego łącznego rocznego wynagrodzenia”.	
11.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. Art. 9ca ust. 1a)**	**Spółdzielnia SOZ BPS**	Ust. 1a ”osoba, która pełni obowiązki kierownicze” - jak i według jakich kryteriów/ należy ją definiować? Czy samodzielne stanowisko bezpośrednio podległe Członkowi Zarządu/Prezesowi Zarządu uważane jest za osobę pełniącą obowiązki kierownicze? Prośba o dodanie definicji.	Uwaga nieuwzględniona
12.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. Art. 9ca ust. 1a)**	**Spółdzielnia SOZ BPS**	Ust. 1a ”pełni obowiązki kierownicze realizując zadania funkcji kontroli w banku” – czy przez obowiązki kierownicze realizujące zadania funkcji kontroli w banku należy rozumieć również osoby zastępujące kierowników/dyrektorów jeżeli zostali umiejscowieni w matrycy funkcji kontroli?	Uwaga nieuwzględniona
13.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. Art. 9ca ust. 1a pkt 4 i 1 c)**	**NBP**	W projektowanym art. 9ca ust. 1a pkt 4 proponujemy wprowadzić zmianę polegającą na wyraźnym wskazaniu, czy przesłanki określone w lit. a i b, mają być spełnione łącznie czy wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Również uzasadnienie projektu nie wyjaśnia powyższej wątpliwości. Ponadto w art. 9ca ust. 1c wyraz „pracownik” należy zastąpić wyrazem „osoba”, gdyż nie każda osoba, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku (patrz art. 9ca ust. 1a) będzie pozostać w stosunku pracy. Projektowane brzmienie art. 9ca ust. 1b nie jest poprawne. Proponujemy wprowadzenie następujących korekt: *„1b. Bank, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego* ***średnia*** *wartość aktywów –* ~~*średnio oraz*~~ ***obliczona*** *na zasadzie indywidualnej* ***dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy*** *– nie przekracza 5 000 000 000 euro w* ~~*czteroletnim okresie bezpośrednio poprzedzającym bieżący rok obrachunkowy,*~~ *- nie sporządza polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i*	Uwaga uwzględniona

			uznaniowych świadczeń emerytalnych." W projektowanym art. 9ca ust. 7 ustawy w odesłaniu do równowartości w euro wynagrodzenia, nie objęto ust. 1c, w którym również próg wysokość wynagrodzenia ustalony jest w euro.	
14.	**Art. 1 pkt 4 lit. a (dot. Art. 9ca ust. 1b i 1c)**	**BGK**	Przepis w takiej postaci wykracza poza zakres dyrektywy CRD V. Przepis dyrektywy nie mówi, że wobec wskazanej kategorii banków w ogóle nie ma obowiązku sporządzania polityki, ani, że wobec określonej kategorii pracowników w ogóle nie ma obowiązku jej stosowania. Dodany w dyrektywie w art. 94 ust. 3, w stosunku do banków, które spełniają warunki określone w proponowanym ust. 1b oraz w stosunku do pracowników, o których mowa w proponowanym ust. 1c w zakresie polityki wynagrodzeń wyłącza jedynie wymogi dotyczące: a) przyznawania min. 50% zmiennych składników wynagrodzenia w instrumentach finansowych; b) odroczenia min. 40% wynagrodzenia zmiennego, c) zatrzymania uznaniowego świadczenia emerytalnego w postaci instrumentów finansowych. Proponowany przepis stanowiący, że polityki nie stosuje się/nie sporządza się „w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia" można rozumieć w ten sposób, że chodzi o wszystkie aspekty wynagrodzenia zmiennego, w tym o jego uzależnienie od oceny efektów pracy oraz o ograniczenie jego wysokości poprzez stosowanie limitu proporcji między stałym a zmiennym wynagrodzeniem. Taki zakres wyłączenia jest znacznie szerszy w stosunku do wyjątku przewidzianego dyrektywą i może powodować wątpliwości, jakie zasady wynagradzania stosować wobec pracowników zidentyfikowanych, jako mających istotny wpływ na profil ryzyka banku zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy. Proponuje się wprowadzenie jedynie częściowego ograniczenia w stosowaniu polityki wynagrodzeń, w odniesieniu do wskazanej kategorii banków/pracowników, na wzór przepisów dyrektywy CRD V.	Uwaga uwzględniona
15.	**Art. 1 pkt 4 lit. b (dot. Art. 9ca ust. 4)**	**UKNF**	W projekcie wprowadzono przepis wskazujący, że „4. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i oraz k rozporządzenia nr 575/2013, a także informacje udzielane przez bank o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć, oraz wykorzystuje te informacje w celu prowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez banki.". Z kolei art. 1 pkt 26 lit. b) (ii) (art. 92 ust. 2 pkt aa) CRD) CRD V wskazuje, że „polityka wynagrodzeń jest neutralna pod względem płci". Wprowadzony w CRD V przepis ma na celu zlikwidowanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć. Zaproponowany przepis dotyczy jedynie gromadzenia przez KNF informacji udzielanych przez bank o zróżnicowaniu wynagrodzenia ze względu na płeć, co	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie wdrożony w rozporządzeniu Ministra Finansów *zmieniającym rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału*

			może nie w pełni implementować przepisy CRD V dotyczące neutralnej polityki wynagrodzeń. Dodatkowo, tabela zbieżności nie wskazuje w jaki sposób art. 1 pkt 26 lit. b) (ii) (art. 92 ust. 2 pkt aa) CRD) CRD V został zaimplementowany. Rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach oraz projekt zmieniający te rozporządzenie, także nie reguluje tej kwestii.	*wewnętrznego w bankach*
16.	**Art. 1 pkt 4 (dot. art. 9ca)**	**ZBP**	Pytania i wątpliwości odnoszą się do dodanych ustępów: w art. 9ca (po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c). 1) 1a – czy kryteria zawarte w podpunktach a i b punktu 4 należy rozpatrywać łącznie, czy rozdzielnie? Prośba o doprecyzowanie intencji autora. 2) 1a – jak należy interpretować odniesienia do art. 94, ust.2 dyrektywy 2013/36/UE, w kontekście projektowanych zmian do treści Rozporządzania Komisji UE nr 604/2014, w których używa się sformułowania „jednostka biznesowa" a nie „istotna jednostka gospodarcza". Czy nie byłoby właściwym zdefiniowanie istotnej jednostki gospodarczej w ustawie prawo bankowe albo Rozporządzeniu dot. systemu kontroli wewnętrznej, nie tylko ze względu na rozwianie wątpliwości, ale także z uwagi na ewentualne różnice w terminach wejścia w życie ww. aktów prawnych? 3) 1a- „osoba, która pełni obowiązki kierownicze" - jak i według jakich kryteriów należy ją definiować, czy osoba która czasowo, w ramach zastępstwa wykonuje te obowiązki także powinna zostać zakwalifikowana do tej grupy? Czy bank może sam zdefiniować tą kategorię osób mając na uwadze strukturę organizacyjną i zadania jak i podległość takich osób? Czy samodzielne stanowisko bezpośrednio podległe Członkowi Zarządu także mieści się w tej grupie? 4) 1b – limit aktywów należy sprawdzać łącznie średnio za 4 ostatnie lata, czy w każdym roku składającym się na ten 4 letni okres? 5) 1b – jak należy interpretować „nie sporządzanie" polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych – czy przepis ten należy rozumieć jako brak obowiązku sporządzania Polityki a jednocześnie konieczność identyfikowania i prowadzenia listy mających istotny wpływ na profil ryzyka, czy też jedynie brak obowiązku sporządzania Polityki. Czy wobec brzmienia tego zapisu, iż obowiązek jest zniesiony jedynie w zakresie zmiennych i uznaniowych świadczeń emerytalnych, należy rozumieć iż w pozostałym zakresie np. wynagrodzenia stałego, zarówno polityka jak i identyfikacja RT winna obowiązywać w tych małych instytucjach. 6) 1b – skoro należy badać okres czteroletni przed bieżącym rokiem obrachunkowym – prośba o doprecyzowanie, że aktualizacja polityki /zaprzestanie stosowania polityki może obowiązywać od kolejnego roku obrachunkowego po roku, w którym dokonano weryfikacji (czyli od początku 6-go roku, licząc w kolejności od 1-go roku okresu badanego). Powyższe wynika z faktu uzyskania danych niezbędnych do dokonania ww. badania na koniec danego roku	Ad. 1. Kryteria należy rozpatrywać łącznie. W projekcie uwzględniono doprecyzowanie. Ad. 2. Termin „istotna jednostka gospodarcza" wynika bezpośrednio z dyrektywy, w związku z czym nie ma możliwości zamiany na inny. Ad. 3. Nowe brzmienie przepisu zawiera doprecyzowanie. Ad. 4. Nowe brzmienie przepisu zawiera doprecyzowanie. Ad. 5. Nowe brzmienie przepisu zawiera doprecyzowanie. Ad. 6. Nowe brzmienie przepisu zawiera doprecyzowanie. Ad. 7. Zaproponowane doprecyzowanie wykracza poza zakres dyrektywy. Ad. 8. Nowe brzmienie przepisu zawiera doprecyzowanie. Ad. 9. Wdrożenie regulacji w tym zakresie wynika z dyrektywy.

			lub z początkiem kolejnego, co też uniemożliwia wprowadzenie Polityki z początkiem takiego roku. Zależy nam na uniknięciu sytuacji, w której aktualizacja/wprowadzenie wewnętrznych regulacji dotyczących zmiennych składników wynagrodzeń w trakcie roku powoduje, iż zmiany będą obowiązywać z datą wsteczną. Wówczas, w przypadku zmian niekorzystnych (np. mała instytucja przechodzi na poziom takiej która Politykę w całości winna stosować) może zostać naruszona zasada praw nabytych dla pracowników (art. 84 Kodeksu Pracy). 7) 1c – sformułowanie „zmienne roczne wynagrodzenie" wymaga doprecyzowania, ze względu na specyfikę dystrybucji wynagrodzenia zmiennego i obowiązujące odroczenia z lat poprzednich może być różnie interpretowane, np: zmienne wypłacone w poprzednim roku obrachunkowym, zmienne przyznane za poprzedni rok obrachunkowy, zmienne należne w aktualnym roku obrachunkowym, średnia z poprzednich lat -etc., zatem które z tych wynagrodzeń obejmuje pojęcie w projekcie ustawy? 8) 1c – co oznacza „nie stosowanie polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych": nie stosowanie tylko zapisów dotyczących wypłaty w instrumentach i odroczeń, czy też nie stosowanie polityki co do zmiennych w pełnym zakresie tj. z uwzględnieniem nie przyznania, czy wstrzymania wypłaty za dany rok obrachunkowy? Chcemy zwrócić uwagę, że zerowa premia za jeden rok obrachunkowy wynikająca ze stosowania polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników, automatycznie wyklucza stosowanie polityki wobec tego pracownika w kolejnym roku. 9) Uwaga ogólna: wprowadzenie kryteriów wyłaniania Risk Takers do Prawa bankowego mnoży regulacje dotyczące tej kwestii. Aktualnie banki stosują jedynie Rozporządzenie delegowane 604/2014, które w zmienionej formie nadal będzie obowiązywało – w sytuacji niespójności, czy różnic interpretacyjnych banki narażone będą na kolejne wątpliwości związane ze stosowaniem dwóch regulacji w tym zakresie tj. na poziomie unijnym i krajowym.	
17.	**Art. 1 pkt 4**	**Spółdzielnia SOZ BPS**	Spółdzielnia SOZ BPS zwraca się z prośba aby przy dokonaniu zmian w art. 9ca, dodać ustęp mający na celu zaznaczenie, że powyższy katalog ma częściowe zastosowanie do Banków Spółdzielczych. Należy przy jego zastosowaniu kierować się podejściem opartym na zasadzie proporcjonalności. Ocena osoby zajmującej postanowienia powinny być stosowane przez banki z uwzględnieniem skali, złożoności i specyfiki prowadzonej przez nie działalności (czyli takich czynników, jak np. forma prawna, w jakiej działa bank, rozmiar jego działalności, rodzaje ryzyka związane z prowadzoną działalnością, wewnętrzna organizacja, struktura właścicielska, geograficzny obszar prowadzonej działalności, czy też etap rozwoju korporacyjnego). Powyższe dotyczy w szczególności banków spółdzielczych oraz banków zrzeszających, będących uczestnikami systemów ochrony, o których mowa w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 613, z późn. zm.)	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Projektowane przepisy (art. 9f) przewidują delegację ustawową dla Ministra Finansów do zastosowania odstępstwa, w związku z czym ewentualne odstępstwo jest możliwe w drodze rozporządzenia, a nie na poziomie ustawy.

18.	**Art. 1 pkt 5 (dot. art. 9f ust. 3 i 4)**	**UKNF**	Przepis odsyła do nieistniejącego art. 9ca ust. 1b pkt 2 Prawa bankowego. Powinien odsyłać do art. 9ca ust. 1c Prawa bankowego. Dodatkowo, ust. 4 odsyła zbyt szeroko do całego ust. 3. W ocenie UKNF przepis powinien odsyłać do ust. 3 pkt. 1. Ostatecznie wydaje się, że, że po ust. 4 powinien zostać dodany ust. 5, tak aby był on odwzorowaniem art. 94 ust. 5 CRD5, tak aby ostatecznie cały przepis przybrał postać: „3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia: 1) wartość aktywów inną niż w art. 9ca ust. 1b; 2) kategorię osób, do których nie ma zastosowania art. 9ca ust. 1c. 4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia: 1) w przypadku podwyższenia progu wartości aktywów: a) spełnienie przez bank kryteriów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia nr 575/2013, b) maksymalny próg, który nie może być wyższy niż 15 000 000 000 euro; 2) charakter, skalę, złożoność działalności i strukturę organizacyjną banku, oraz, w stosownych przypadkach, cech grupy, do której należy. 5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia specyfikę rynku krajowego pod względem praktyk w zakresie wynagrodzenia lub ze względu na charakter obowiązków i profil stanowiska osób do których nie ma zastosowania art. 9ca ust. 1c.”	Uwaga uwzględniona
19.	**Art. 1 pkt 5 (dot. art. 9f ust. 3 i 4)**	**NBP**	Zakres przewidywanej w art. 9f ust. 3 delegacji dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wydaje się za ogólny i powinien zostać doprecyzowany. Minister nie może dowolnie określić wartości aktywów innej niż w art. 9ca ust. 1b. Przepisy art. 94 ust. 4 CRDIV w brzmieniu nadanym przez CRDV wskazują jasno, że wysokość progu wartości aktywów może być tylko podwyższona lub obniżona względem bazowej wartości – 5 mld euro – a także wskazują maksymalny poziom takiego podwyższenia i dodatkowe warunki jakie muszą spełniać instytucje jeśli próg został podwyższony. Proponujemy następujące zmiany do propozycji art. 9f ust. 3 i 4: *„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia:* *1) wartość aktywów ~~inną niż~~* ***, o której mowa*** *w art. 9ca ust. 1b****, na poziomie niższym****;* ***2) wartość aktywów, o której mowa w art. 9ca ust. 1b, na poziomie do 15 000 000 000***	Uwaga uwzględniona

			euro - w przypadku banku, który spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia nr 575/2013 – uwzględniając charakter, skalę, złożoność działalności i strukturę organizacyjną banku, oraz, w stosownych przypadkach, cechy grupy, do której należy. ***4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia kategorię osób, do których nie stosuje się art. 9ca ust. 1c, uwzględniając praktyki w zakresie wynagrodzenia lub charakter obowiązków i profil stanowiska tych pracowników.”.*** Niezależnie od zaproponowanej zmiany w zakresie art. 9f ust. 4, wydaje się, że w odniesieniu do kategorii osób, co do których nie stosuje się wynagrodzenia, ewentualne odstępstwa od dyrektywy powinny zostać uwzględnione w ustawie, a nie w akcie wykonawczym.	
20.	**Art. 1 pkt 5 (dot. art. 9f ust. 3 pkt 2)**	**BGK**	Omyłka redakcyjna - w proponowanym art. 9f ust. 3 pkt 2 – odesłanie powinno być do art. 9ca ust. 1c (nie istnieje art. 9ca ust. 1b pkt 2). <u>Proponowane brzmienie:</u> „2) kategorie pracowników, do których nie ma zastosowania art. 9ca ust. 1c.”	<u>Uwaga uwzględniona</u>
21.	**Art. 1 pkt 5 (dot. art. 9f ust. 4)**	**BFG**	W dodawanym ust. 4 w pkt 2 wyraz „cech” należy zastąpić wyrazem „cechy”	<u>Uwaga uwzględniona</u>
22.	**Art. 1 pkt 6 (dot. art. 10a ust. 4 pkt 12)**	**NBP**	Proponujemy doprecyzowanie w proponowanym art. 10a ust. 4 pkt 12, zakresu informacji możliwych do przekazania Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych. Obecne brzmienie wskazuje, że Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych mogą być przekazane informacje służące tej instytucji do „ilościowych badań skutków”, co może wskazywać na *Quantitative Impact Studies* (QIS). Badania takie instytucja ta prowadzi w ramach swoich różnych komitetów (np. Bazylejski Komitet ds. Nadzoru Bankowego) i służą głównie do oceny projektowanych rozwiązań regulacyjnych. Bank Rozrachunków Międzynarodowych prowadzi również inne badania, które obejmują podmioty sektora bankowego, a które nie są związane z projektowaniem rozwiązań regulacyjnych, dlatego też zasadne wydaje nam się rozstrzygnięcie celu przekazywanych danych i odpowiednie doprecyzowanie zakresu w tym punkcie.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Proponowana zmiana wykracza poza zakres dyrektywy.
23.	**Art. 1 pkt 6 lit. b (dot. art. 10a)**	**NBP**	Proponujemy rozważyć zmianę sposobu udostępniania przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji w formie innej niż zbiorczo lub zanonimizowanej, o których mowa w projektowanym ust. 4c. Warunek udostępniania takich informacji wyłącznie w siedzibie Komisji Nadzoru Finansowego wydaje się wysoce niepraktyczny i może pociągać za sobą skutki niewspółmierne do celów takiego ograniczenia. Proponujemy, żeby kwestię udostępniania informacji o pojedynczych podmiotach rozwiązać podobnie jak w art. 23 ust 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Przepis wynika z dyrektywy.

			1997 r. o *Narodowym Banku Polskim*. Projektowany ust. 4c mógłby mieć następujące brzmienie: *„4c. Komisja Nadzoru Finansowego może* ***w uzasadnionych wypadkach, w szczególności wynikających z zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej,*** *udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11-13, informacje, inne niż w ust. 4b~~, wyłącznie w siedzibie Komisji Nadzoru Finansowego.~~”.*	
24.	**Art. 1 pkt 7 lit. a (dot. art. 11 ust. 2 pkt 3a)**	**BGK**	Zmiana redakcyjna – obecnie sformułowanie może budzić wątpliwości interpretacyjne Proponowane brzmienie: „3a) zatwierdzenia prowadzenia działalności” + ew. „o którym mowa w art.48q”.”	Uwaga uwzględniona
25.	**Art. 1 pkt 7 lit. d (dot. art. 11 ust. 2 pkt 16)**	**UKNF**	Regulacja jest niepełna, należy dodać również przepis dotyczący odwołania członka rady nadzorczej, który w obecnym brzmieniu pominięto.	Uwaga nieuwzględniona
26.	**Art.1 pkt 8 (dot. art. 22aa)**	**UKNF**	UKNF proponuje dodanie nowej regulacji w brzmieniu: „13. W przypadku: a) odmowy wyrażenia zgody, o której mowa w art. 22b ust. 1, na powołanie danej osoby na stanowisko prezesa zarządu banku, członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 4, a także powierzenia funkcji członka zarządu banku, o którym mowa w tym przepisie, powołanemu członkowi zarządu; b) uwzględnienia przez właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wniosku KNF o odwołanie członka zarządu lub rady nadzorczej stosownie do art. 22d ust. 1 lub c) odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej przez KNF na podstawie art. 22d ust. 1 - z powodu negatywnej oceny rękojmi, o której mowa w art. 22aa ust. 1, osoba ta nie może pełnić żadnej funkcji w zarządzie ani w radzie nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.”.	Uwaga nieuwzględniona
27.	**Art.1 pkt 8 (dot. art. 22aa)**	**UKNF**	W uzupełnieniu do przepisu opisanego we wcześniejszym punkcie, UKNF proponuje dodanie następującej regulacji: „14. Jeżeli powodem: a) odmowy wyrażenia zgody, o której mowa w art. 22b ust 1, na powołanie danej osoby na stanowisko prezesa zarządu banku, członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 4, a także powierzenia funkcji członka zarządu banku, o którym mowa w tym przepisie; b) złożenia przez KNF wniosku o odwołanie przez właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej członka zarządu lub rady nadzorczej stosownie do art. 22d ust. 1 lub	Uwaga nieuwzględniona

			c) odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej przez KNF na podstawie art. 22d ust. 1 - był brak wiedzy, umiejętności lub doświadczenia odpowiednich do pełnienia funkcji i powierzonych obowiązków stosownie do art. 22aa ust. 1, osoba ta nie może pełnić funkcji prezesa zarządu banku lub członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 4. Osoba ta może pełnić inne funkcje w zarządzie, jeżeli według oceny rady nadzorczej posiada wiedzę, umiejętności i doświadczenie odpowiednie do ich pełnienia.”.	
28.	**Art.1 pkt 8 (dot. art. 22aa)**	**BFG**	BFG proponuje rozważenie wyłączenia stosowania przepisu art. 22aa do Instytucji Pomostowych. Konieczność pozyskania z rynku osób spełniających wszystkie wymagania art. 22aa dla realizacji krótkoterminowych celów wynikających z działalności Instytucji Pomostowej, może stanowić istotną przeszkodę w powołaniu takiej instytucji. W przypadku braku możliwości wyłączenia stosowania całego art. 22 aa w odniesieniu do instytucji pomostowej, BFG proponuje dodać ust. 13 w brzmieniu: „13. Przepisu ust. 11 nie stosuje się do kandydata na członka rady nadzorczej instytucji pomostowej, której jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny.” Instytucja pomostowa stanowi szczególną formę działania banku, która podlega kompleksowej kontroli Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, natomiast członkowie rady nadzorczej instytucji pomostowej powoływani są spośród członków Zarządu i pracowników Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W związku z powyższym żądania określone w art. 22aa ust. 11 wobec tych osób są nadmiarowe.	Uwaga nieuwzględniona
29.	**Art. 1 pkt 8 (dot. art. 22aa ust. 7)**	**UKNF**	UKNF rekomenduje dodanie do dotychczasowej treści przepisu podkreślonych słów: „Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny, poświęcać wystarczająco dużo czasu wykonywaniu swoich funkcji w banku oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z zarządzaniem bankiem, finansową spółką holdingową i finansową spółką holdingową o działalności mieszanej.”. Art. 91 ust. 2 Dyrektywy CRD IV, którego implementację stanowi art. 22aa ust. 7 Prawa bankowego wskazuje, że „Wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu wykonywaniu swoich funkcji w instytucji.”, podczas gdy w polskim przepisie brak jasnego wskazania, że poświęcanie wystarczającej ilości czasu jest wymagane od członków zarządu i rady nadzorczej banku. W ten sposób bardziej bezpośrednio wykluczy się możliwość pełnienia zbyt wielu dodatkowych funkcji przez członka zarządu banku, nawet jeżeli formalnie pozwalałby na to art. 22aa ust. 4 Prawa bankowego.	Uwaga nieuwzględniona Prawo bankowe przewiduje ograniczenia co do ilości zajmowanych stanowisk

30.	**Art. 1 pkt 8 (dot. art. 22aa ust. 10)**	**UKNF**	Wprawdzie CRD V nie wprowadza jeszcze wymogów odnośnie *key function holders* – UKNF sugeruje dodanie ogólnikowego wymogu odpowiedniości również dla nich – po pierwsze z uwagi na ujęcie tej kwestii w Wytycznych EBA, po drugie ze względu na kierunek prac nad CRD VI. Obecne brzmienie jest wystarczające, przy czym aby ułatwić nadzór w tym zakresie rekomendujemy dodanie dodatkowego zdania (podkreślone): „10. W celu zapewnienia ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem, bank identyfikuje inne niż wymienione w ust. 1 kluczowe funkcje w banku, z którymi związany jest zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności umożliwiający wywieranie znaczącego wpływu na kierowanie bankiem. Bank zapewnia, że osoby pełniące te funkcje spełniają odpowiednio wymagania określone w ust. 1. Bank przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego nie rzadziej niż raz na dwa lata wykaz funkcji zidentyfikowanych zgodnie ze zdaniem pierwszym wraz z informacją odnośnie spełniania przez osoby pełniące te funkcje wymogów, o których mowa w zdaniu drugim.”	Uwaga nieuwzględniona Propozycja wykracza poza zakres dyrektywy.
31.	**Art.1 pkt 8 (dot. art. 22aa ust. 11 pkt 1 lit. b)**	**NBP**	Przewidywany w art. 22aa ust. 11 pkt 1 lit. b wymóg zażądania od kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej oraz od osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji w banku, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedłożenia dokumentów lub oświadczeń dotyczących sytuacji materialnej i stanu majątku jest nadmiarowy. Sytuacja materialna i stan majątku nie powinny mieć wpływu na ocenę kandydatów na wymienione stanowiska. Niezależnie od powyższego, wymóg ten wydaje się nieproporcjonalnym naruszeniem prawa do prywatności.	Uwaga nieuwzględniona Przepis analogiczny do obecnie obowiązujących przepisów.
32.	**Art. 1 pkt 8 (dot. art. 22aa ust. 11 pkt 2 lit. c i f)**	**UKNF**	Lista informacji zawarta w tym przepisie nie obejmuje informacji o karalności kandydata i to należy uzupełnić.	Uwaga uwzględniona
33.	**Art.1 pkt 8 (dot. art. 22aa ust. 11)**	**BGK**	Pomimo tego, że przepis tej treści, odnoszący się do aktualnego kręgu adresatów – istnieje w obecnie obowiązującej ustawie, budzi on wątpliwości interpretacyjne. Nie jest jasne, jak interpretować pojęcie ”kluczowej funkcji” oraz jakich informacji banki mogą i powinny żądać od osoby ubiegającej się o wymienione w tym przepisie stanowiska – w tym szczególnie istotna wydaje się interpretacja przepisu ust.11 pkt 2 h) – nie jest jasne jak intepretować to pojęcie (pomijając okoliczność, że informacje te na pewno nie wchodzą w zakres pojęciowy danych, o których mowa w pkt 1, pomimo treści wprowadzenia do wyliczenia, tj. : (art.9aa ust.11):1) dokumentów lub oświadczeń dotyczących: a) zmiany imienia, nazwiska lub obywatelstwa, b) sytuacji materialnej i stanu majątku; 2) informacji niezbędnych do oceny spełniania warunków określonych w ust. 1, dotyczących: (…)”	Uwaga nieuwzględniona Przepis analogiczny do obecnie obowiązujących przepisów.

			Również okres przechowywania – maks.25 lat przy ogólnej zasadzie niezbędności przetwarzania danych osobowych – wydaje się nadmiarowy. Usunięcie ust.11 pkt 2 pkt h) bądź jego doprecyzowanie co do rodzaju informacji. Rozważanie skrócenia terminu 25- letniego w kontekście zasady niezbędności przetwarzania danych.	
34.	**Art.1 pkt 9 (dot. art. 22d ust. 1)**	**UKNF**	Ostatnie słowa przepisu powinny zostać zmienione z „odwołać członka zarządu danego podmiotu" na „odwołać członka rady nadzorczej lub zarządu danego podmiotu". We wcześniejszej części przepisu jest mowa zarówno o członkach rady nadzorczej lub zarządu, a w ostatnim zdaniu – niezwykle istotnym, bo dotyczącym kompetencji KNF w zakresie odwoływania tych osób – mowa wyłącznie o członkach zarządu (najwyraźniej wskutek niedopatrzenia – prośba o skorygowanie).	Uwaga nieuwzględniona
35.	**Art.1 pkt 9 (dot. art. 22d ust. 4)**	**UKNF**	Art. 91 ust. 1 akapit 2 zdanie 2 CRD IV w brzmieniu nadanym przez CRD V w sposób szczególny traktuje w ocenie członków organu zarządzającego kwestie dotyczące prania pieniędzy i finansowania terroryzmu dlatego jako podstawę działań nadzoru wskazuje też: „istnienie podwyższonego ryzyka takich czynów w związku z tą instytucją". Ta przesłanka koniecznie powinna być ujęta w treści projektowanego przepisu. Wspomniane podwyższone ryzyko to np. brak odpowiednich procedur, stanowisk/funkcji w strukturze instytucji zajmujących się tymi tematami, ich wadliwe działanie. Już bowiem samo „podwyższone ryzyko" wystąpienia takiej sytuacji jest podstawą do oceny i ewentualnego odwołania członków organu zarządzającego. Obecne brzmienie art. 22d ust. 4 jest jednak problematyczne, gdyż można *a contrario* wywodzić, że KNF nie może prowadzić oceny *ad hoc* w innych sytuacjach. Przestępstwa, o których mowa w projekcie wchodzą w zakres standardowej oceny rękojmi. Ewentualne podkreślanie wagi powinno się odbywać na poziomie regulacji i procedur wewnętrznych organu przeprowadzającego ocenę np. KNF. Podstawowe zastrzeżenia dotyczą dwóch kwestii: Przepis posługuje się pojęciem „W przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa". To pojęcie z art. 303 k.p.k., a kwalifikacji, czy takie uzasadnione podejrzenie zachodzi dokonują organy ścigania, a nie nadzór finansowy, dlatego możemy mieć problem z jego zastosowaniem, chyba że zapewnione byłoby przekazywanie do UKNF przez organy ścigania informacji o wszczęciu śledztwa dotyczącego prania lub finasowania, bo taki jest skutek „uzasadnionego podejrzenia". Znacznie lepszym rozwiązaniem byłoby zastąpienie tego zwrotu innym, który pozwoliłby zachować UKNF pełną kontrolę nad stosowaniem przepisu, np.: „W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość popełnienia przestępstwa". W ocenie UKNF przepis nie powinien nawiązywać do przepisów k.p.k. Ta sama uwaga dotyczy zwrotu „lub usiłowania dokonania tego przestępstwa". Sugerujemy	Uwaga częściowo uwzględniona. Mając na uwadze zasady spójności i niesprzeczności systemu prawa proponowana zmiana brzmienia art. 22 d ust. 4 prawa bankowego nie może zostać uwzględniona. Określenia „stwierdzenie okoliczności wskazujących na możliwość popełnienia przestępstwa" oraz „próba dokonania tego przestępstwa" to wyrażenia pozakodeksowe i niedookreślone. Sugerujemy pozostawienie pojęć przewidzianych przez k.p.k. i poszerzenie zakresu przedmiotowego przepisu poprzez dodanie zwrotu „w szczególności":

			brzmienie pierwotnej wersji: „próby dokonania tego przestępstwa”. Propozycja zmiany sformułowania uwzględniająca zgłoszone uwagi: „Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny czy członkowie zarządu i rady nadzorczej spełniają wymogi określone w art. 22aa w szczególności w przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r., poz. 1950 z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, lub próby dokonania tego przestępstwa z wykorzystaniem działalności banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, lub istnienia podwyższonego ryzyka takich czynów.”	
36.	**Art. 1 pkt 11 (dot. art. 25l ust. 6)**	**UKNF**	Brak uzasadnienia dla zmiany w takiej formie. UKNF proponuje wyrazić kwotę maksymalnej wysokości kary od osoby fizycznej za nabycie akcji banku wobec braku złożenia zawiadomienia/uzyskania sprzeciwu KNF jako równowartość kwoty w euro (jak w przypadku kapitału założycielskiego banku – *vide* aktualne brzmienie art. 32 ust. 1). Pozwoliłoby to uniknąć konieczności nowelizowania ustawy w przypadku znaczniejszych różnic kursu PLN/EUR), a przede wszystkim poprawiłoby implementację przepisu dot. górnej granicy sankcji z CRD (art. 66 ust. 2 pkt c i d). W przypadku przejścia na kwotę w euro, analogicznej zmianie będzie trzeba poddać art. 141 ust. 1 i wszystkie inne fragmenty (również w projektowanej regulacji, gdzie jest mowa o kwocie 20 000 000 zł / 21 312 000 zł).	Uwaga nieuwzględniona Dyrektywa CRD IV określa datę kursu.
37.	**Art. 1 pkt 12 (dot. art. 31 ust. 2 pkt 3b)**	**UKNF**	Przedstawiona powinna zostać nie „struktura” (organizacyjna grupy, do której należy bank), a „schemat struktury”. Należy wprowadzić pełną implementacje dyrektywy. UKNF proponuje następujące brzmienie przepisu: „strukturę organizacyjną grupy, do której należy bank, w tym wskazanie jednostek dominujących, finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej”	Uwaga uwzględniona
38.	**Art. 1 pkt 16 (dot. art. 40b)**	**UKNF**	W obecnym porządku prawnym oddziały banków zagranicznych są obowiązane do przekazywania co do zasady takiego samego zakresu danych sprawozdawczych jak banki. Wynika to wprost z par. 1 Uchwały 71/2016 Zarządu Narodowego Banku Polskiego w sprawie w sprawie trybu i szczegółowych zasad przekazywania przez banki do Narodowego Banku Polskiego danych (…), wydanej na podstawie art. 23 ust. 4 ustawy o NBP. Należy wskazać, że celem CRD V jest ujednolicenie podejścia do zbierania danych oddziałów banków zagranicznych w poszczególnych krajach członkowskich. Zakres danych wynikających z CRD V jest jednak mniejszy niż wynikający z obecnych regulacji krajowych. Nie ma uzasadnienia do ograniczania zakresu danych do wskazanych wprost w Dyrektywie. UKNF proponuje następujące brzmienie przepisu: „1. Oddział banku zagranicznego przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie do 6 miesięcy o zakończeniu roku obrotowego, sprawozdanie z prowadzonej działalności za poprzedni	Uwaga częściowo uwzględniona Proponowany ust. 3 wykracza poza zakres dyrektywy.

			rok obrotowy zawierające informacje o: 1) systemie gwarantowania depozytów i zasad jego funkcjonowania; 2) wdrożonych zasadach zarządzania ryzykiem; 3) zasadach zarządzania wraz ze wskazaniem osób pełniących kluczowe funkcje; 4) zatwierdzonym planie naprawy obejmującym dany oddział. 2. Do działalności oddziału banku zagranicznego 23 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2019 r., poz. 1810 z późn. zm.) stosuje się odpowiednio.” Do oddziału banku zagranicznego powinny mieć odpowiednio zastosowanie przepisy prawa bankowego w szerszym zakresie niż w przypadku oddziału instytucji kredytowej. Proponujemy zatem wprowadzenie następującego przepisu w art. 40b: „3. Do oddziału banku zagranicznego przepisy art. 1-7, art. 9-11, art. 40a ust. 1, art. 49-70, art. 73-78a, art. 80-95, art. 101-112, art. 112c, art. 112d, art. 124, art. 124a, art. 133-139, art. 141 i art. 171 ust. 4-7 stosuje się odpowiednio.”	
39.	**Art. 1 pkt 16 (dot. art. 40b)**	**BFG**	Proponuje się nowe brzmienie zmiany 16: „16) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu: Art. 40b. 1. Oddział banku zagranicznego przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie do 6 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego, sprawozdanie z prowadzonej działalności za poprzedni rok obrotowy zawierające informacje o: 1) wartości aktywów całkowitych; 2) wartości aktywów płynnych, w tym aktywów płynnych w walutach państw członkowskich; 3) kwocie funduszy własnych; 4) systemie gwarantowania depozytów, w którym uczestniczy oraz o zasadach funkcjonowania tego systemu, o ile nie jest to obowiązkowy system gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji; 5) wdrożonych zasadach zarządzania ryzykiem; 6) zasadach zarządzania wraz ze wskazaniem osób pełniących kluczowe funkcje; 7) zatwierdzonym planie naprawy obejmującym dany oddział. 2. Oddział banku zagranicznego przekazuje, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, inne informacje, które są niezbędne w celu monitorowania działalności oddziału.”;” Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie, iż informacja o zasadach funkcjonowania systemu gwarantowania depozytów, do którego przynależy oddział banku zagranicznego, jest przekazywana Komisji Nadzoru Finansowego wyłącznie w sytuacji, gdy oddział ten jest członkiem innego niż polski system gwarantowania depozytów. W opinii Funduszu zbędne wydaje się przekazywanie Komisji Nadzoru Finansowego informacji dotyczących zasad obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, które są określone w ustawie z dnia 10	Uwaga uwzględniona

			czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	
40.	**Art. 1 pkt 16 (dot. art. 40b)**	**NBP**	CRDV nakłada na oddziały banków zagranicznych obowiązek dostarczania co najmniej raz w roku określonych informacji dotyczących działalności oddziału w poprzednim roku obrotowym. Wydaje się, że narzucony w proponowanym art. 40b ust. 1, obowiązek przekazywania raz do roku informacji za poprzedni rok obrotowy w terminie do 6 miesięcy po zakończeniu roku obrotowego może być niepraktyczny i utrudniać pozyskiwanie z oddziałów banków zagranicznych informacji aktualnych i właściwych z punktu widzenia nadzoru mikro- i makroostrożnościowego. Proponujemy, żeby na spełnienie tego obowiązku oddział banku zagranicznego miał 30 dni od daty zatwierdzenia sprawozdania banku zagranicznego przez jego walne zgromadzenie. Zatwierdzenie sprawozdania przez walne zgromadzenie daje podstawy, aby sądzić, że dane zawarte w sprawozdaniu (np. wielkość aktywów) są właściwie ustalone (np. aktywa właściwie zaklasyfikowane i wycenione).	Uwaga uwzględniona
41.	**Art. 1 pkt 16 (dot. art. 40b ust. 1 pkt 3)**	**KDPW**	W nowym art. 40b dodawanym do ustawy – Prawo bankowe użyto niezdefiniowanego pojęcia *kwoty funduszy własnych* oddziału banku zagranicznego. Nie jest jasne, czy należy przez to rozumieć *wielkość funduszy przydzielonych do dyspozycji oddziału*, o której mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo Bankowe. Jeżeli pojęcia te mają tożsame znaczenie należałoby rozważyć posługiwanie się w ustawie tylko jednym z nich. Proponowalibyśmy stosowanie pojęcia *wielkość funduszy przydzielonych do dyspozycji oddziału* jako bardziej precyzyjnego.	Uwaga nieuwzględniona W związku ze zmianą brzmienia przepisu uwaga nieaktualna.
42.	**Art. 1 pkt 17 (dot. art. 42g ust. 1)**	**UKNF**	„Obowiązane są należeć do grupy" – aktualne brzmienie przepisu nie definiuje prawidłowo adresata normy prawnej – od opisanych w tym przepisie podmiotów nie zależy czy należą one do takiej czy innej grupy. Przepis powinien zostać poprawiony i rozwinięty, oprócz przytoczenia wyłącznie przepisu z dyrektywy, o kontekst praktyczny, rekomendujemy napisanie go od nowa z uwzględnieniem: czasu na dostosowanie się dla już działających grup oraz trybów w jakim miałoby to zostać dokonane.	Uwaga nieuwzględniona art. 8 projektu reguluje okres i tryb przejściowy.
43.	**Art. 1 pkt 17 (dot. art. 42h ust. 4 pkt 2)**	**UKNF**	„Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą zmniejszyłaby się możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji pośredniej unijnej jednostki dominującej" – należy rozwinąć zdanie poprzez wskazanie, w wyniku jakiej sytuacji, zgodnie z opinią właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, zmniejszyłaby się możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji. Należy wskazać nie tylko na sam fakt wydania opinii, ale przede również na okoliczność faktyczną, która stoi u podstaw wydania opinii w takiej, a nie innej wymowie.	Uwaga nieuwzględniona Wskazanie konkretnych przypadków może spowodować niepełną implementację.

44.	**Art. 1 pkt 17 (dot. art. 42h)**	**NBP**	Wątpliwości budzi proponowane brzmienie zdania w art. 42g ust. 1 następującego po punkcie 2. Zgodnie z art. 21b ust. 1 dodawanym przez CRDV, jeżeli „co najmniej dwie instytucje z siedzibą w Unii wchodzą w skład tej samej grupy z państwa trzeciego, muszą one posiadać jedną pośrednią unijną jednostkę dominującą z siedzibą w Unii", natomiast w proponowanym art. 42g ust. 1 – bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej są obowiązane należeć do grupy z państwa trzeciego, w skład której wchodzi unijna dominująca instytucja kredytowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze, zwana dalej „pośrednią unijną jednostką dominującą". Proponujemy następującą poprawkę redakcyjną: *„Art. 42g. 1. W przypadku gdy:* *1) bank, finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej należą do grupy z państwa trzeciego oraz* *2) w skład grupy, o której mowa w pkt 1, wchodzą co najmniej dwa podmioty, o których mowa w pkt 1, lub instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub firma inwestycyjna i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1* *– bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej* ***muszą posiadać w grupie jedną** unijną dominującą instytucję kredytową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze, **zwaną** ~~zwana~~ dalej „pośrednią unijną jednostką dominującą".* W proponowanym art. 42h ust. 2 pkt 1 błędnie określono naszym zdaniem sytuację, kiedy grupa nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu. Brzmienie art. 21b ust. 5 lit. a dodawane przez CRDV wskazuje, że w sumie aktywów uwzględniać należy aktywa instytucji należących do grupy z państwa trzeciego wynikające ze skonsolidowanego bilansu każdej z instytucji lub ich bilansów jednostkowych w przypadku, gdy instytucja nie ma obowiązku sporządzania bilansu skonsolidowanego. Dlatego proponujemy następującą korektę proponowanego art. 42h ust. 2 pkt 1: *„1) aktywów każdego podmiotu należącego do grupy z państwa trzeciego działającego na terenie państw członkowskich, wynikającą z bilansu skonsolidowanego lub ~~poszczególnych~~ bilansów **instytucji sporządzonych na poziomie jednostkowym**, jeżeli ~~grupa~~ **instytucja** nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu oraz…".* W art. 42h ust. 5 proponujemy następującą korektę:	Uwaga uwzględniona

			„5. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą: *1) ~~nazwę i wartość łącznych aktywów~~ **nazwę** podmiotów nadzorowanych należących do grupy z państwa trzeciego **i wartość ich łącznych aktywów;*** *2) ~~nazwę i wartości łącznych aktywów~~ **nazwę** oddziału banku zagranicznego oraz rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział banku został upoważniony **i wartość jego łącznych aktywów;*** *3) nazwę banku będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy, do której ten bank należy.”.*	
45.	**Art. 1 pkt 18 (dot. art. 48q)**	**UKNF**	UKNF postuluje rozwinięcie procesu „zatwierdzenia” w aspekcie uprzedniości, lub następczości i terminu istniejących spółek holdingowych.	Uwaga nieuwzględniona przepisy dla istniejących spółek holdingowych zwiera art. 8.
46.	**Art. 1 pkt 18 (dot. art. 48q)**	**NBP**	Przepisy proponowanych art. 48q ust. 1 i 2 należy skorygować, bowiem mogą błędnie wskazywać obowiązek uzyskiwania zatwierdzania działalności przez KNF spółek holdingowych niemających siedziby w Polsce i nieobjętych nadzorem skonsolidowanym KNF. Proponujemy następujące korekty: *„Art. 48q. 1. Prowadzenie działalności przez dominującą finansową spółkę holdingową ~~z państwa członkowskiego~~, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej ~~z państwa członkowskiego~~, unijną dominującą finansową spółkę holdingową i unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, **mające siedzibę w Polsce** wymaga zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego.* *2. Prowadzenie działalności przez finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, **inne niż określone** ~~innej niż określona~~ w ust. 1, wymaga zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego w przypadku gdy **podmioty te podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie subskonsolidowanej i** do tych podmiotów stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej”.* Ponadto, biorąc pod uwagę zmienianą przez CRRII definicję finansowej spółki holdingowej[1], która jest zależna od wskaźników udziału/wpływu instytucji finansowych wchodzących	Uwaga uwzględniona

[1] Artykuł 4 pkt 20 zmieniany przez CRRII: „(20) „finansowa spółka holdingowa” oznacza instytucję finansową, której jednostki zależne są wyłącznie lub głównie instytucjami lub instytucjami finansowymi, i która nie jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej; jednostkami zależnymi instytucji

			w skład grupy, wydaje się, że może być potrzebne uregulowanie na wypadek sytuacji, kiedy dochodzi do przekroczenia udziału/wpływu instytucji finansowych wchodzących w skład grupy na działalność grupy i konieczne staje się zatwierdzenie przez KNF. Uzasadnione wydaje się także dookreślenie, czy w sytuacji, gdy decyzja KNF w sprawie zatwierdzenia będzie negatywna, instytucja finansowa ma się zlikwidować czy tylko ograniczyć „powiązania", z powodu których wymaga się od niej wniosku o zatwierdzenie przez KNF.	
47.	**Art. 1 pkt 18 (dot. art. 48q ust. 4 pkt 3 oraz art. 48r ust. 1)**	**UKNF**	W art. 48q ust. 4 pkt 3 Prawa bankowego UKNF wprowadzono konieczność poinformowania o spełnianiu wymogów identycznych jak przy zawiadomieniach o zamiarze nabycia akcji banku krajowego (za wyjątkiem tego, że w omawianej sytuacji brak jest konieczności złożenia zobowiązań inwestorskich, o których mowa w art. 25h ust. 3), a jednocześnie wspomniane wymogi nie korespondują z kryteriami zatwierdzenia spółki holdingowej, o których mowa w art. 48r ust. 1 Prawa bankowego (a więc holding może zostać zatwierdzony nawet wobec braku spełnienia ww. wymogów). Wspomniane przepisy powinny zostać ujednolicone w taki sposób, aby negatywna ocena wymaganych dokumentów umożliwiała wydanie decyzji odmownej przez KNF.	Uwaga uwzględniona
48.	**Art. 1 pkt 18 (dot. art. 48s)**	**BFG**	Poddajemy pod rozwagę wprowadzenie w ustawie definicji podmiotu podlegającego przymusowej restrukturyzacji i grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji. Definicje te zostały zaproponowane w konsultacjach nad projektem zmiany ustawy o BFG implementującej BRRD2 (art. 2 pkt 19a i 41a ustawy): „grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji: a)podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne, które: - nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, - nie są podmiotami zależnymi innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, - nie mają siedziby w państwie trzecim i nie wchodzą w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji, b)organ centralny oraz instytucję kredytową trwale z nim powiązaną, a także ich podmioty zależne w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jedna instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji;", „podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji: a)osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która jest wskazana jako podmiot, wobec którego w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej	Uwaga uwzględniona

finansowej są głównie instytucje lub instytucje finansowe, w przypadku gdy co najmniej jedna z nich jest instytucją oraz gdy ponad 50 % kapitału własnego instytucji finansowej, skonsolidowanej sumy bilansowej, przychodów, personelu lub innego wskaźnika uznanego za istotny przez właściwy organ jest związane z jednostkami zależnymi będącymi instytucjami lub instytucjami finansowymi;".

			restrukturyzacji przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji, lub b) instytucję kredytowa lub firmę inwestycyjną, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego implementującymi art. 111 i art. 112 dyrektywy 2013/36/UE, wobec której w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji przewidziano działanie w ramach przymusowej restrukturyzacji"	
49.	**Art. 1 pkt 18 (dot. art. 48s pkt 4)**	**UKNF**	Przepis nie jest dostosowany do polskiego stanu prawnego, przesłanka wyłączenia konieczności zatwierdzenia holdingu z uwagi na „brak uczestniczenia w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania, decyzji operacyjnych ani decyzji finansowych mających wpływ na grupę lub jej podmioty zależne będące bankami" będzie zachodziła w zasadzie zawsze, gdyż art. 375 (1) k.s.h. zabrania uczestniczenia akcjonariuszom w operacyjnym zarządzaniu podmiotem zależnym.	Uwaga nieuwzględniona Proponowany przepis jest zgodny z Dyrektywą.
50.	**Art. 1 pkt 18 (dot. art. 48t)**	**UKNF**	Przepis powinien zostać wzmocniony i szczegółowo pokrywać konsekwencje opisanej w nim sytuacji. W aktualnym brzmieniu kara finansowa jest jedyną sankcją możliwą do nałożenia na niezatwierdzony holding, który mógłby w takiej sytuacji (zakaz karania dwa razy za to samo) funkcjonować przez dowolny czas bez zatwierdzenia przez KNF, ani dalszych sankcji nadzorczych. Regulacja powinna być znacznie bardziej kompleksowa i np. wzorować się na art. 25l ust. 2 pkt 1 Prawa bankowego (gdzie wskazano, że wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego wobec banku krajowego z naruszeniem przepisu art. 25 ust. 1 z mocy prawa skutkuje bezskutecznością opisanych tam czynności, a w dalszej kolejności KNF może nakazać zbycie akcji banku wobec którego taki podmiot wykonuje uprawnienia podmiotu dominującego).	Uwaga uwzględniona poprzez zmianę art. 141fa.
51.	**Art. 1 pkt 19 (dot. art. 79d)**	**UKNF**	Proponowany przepis w pewnym stopniu powiela obecny przepis art. 79b Prawa bankowego. Występują jednak następujące różnice: obecne przepisy nakładają obowiązek informowania KNF o udzielonych pożyczkach, podczas gdy projekt zakłada przekazywanie takich informacji na wniosek KNF, obecnie katalog instrumentów jest szerszy (obejmuje także gwarancje i poręczenia), natomiast zakres podmiotowy jest węższy (nie uwzględnia członków rodziny), ponadto obecnie obowiązuje próg kwotowy równowartości 30 tys. euro. Powyższy obowiązek banki spełniają poprzez przekazywanie informacji w formularzach NB300 (które będzie zastąpione przez Krajowy Rejestr Kredytowy). W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych UKNF proponuje, aby projektowany przepis zastąpił art. 79b Prawa bankowego, który brzmiałby: „art. 79b. 1. Bank przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informacje o kredytach, pożyczkach pieniężnych, gwarancjach bankowych oraz poręczaniach udzielonych: 1) członkom zarządu i członkom rady nadzorczej banku; 2) osobom zajmującym kierownicze stanowiska w banku; 3) małżonkom, dzieciom lub rodzicom członka zarządu lub rady nadzorczej banku;	Uwaga uwzględniona

			4) spółkom, w których osoby, o których mowa w pkt 1 i 2, posiadają co najmniej 10% udziałów w kapitale lub praw głosu, lub na które te osoby mogą wywierać istotny wpływ, lub w których te osoby pełnią funkcje członka zarządu albo rady nadzorczej albo pełnią obowiązki kierownicze i podlegają bezpośrednio członkom zarządu; 5) akcjonariuszom banku, z wyłączeniem akcjonariuszy posiadających wyłącznie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w ilości uprawniającej do wykonywania nie więcej niż 5% głosów na walnym zgromadzeniu; 6) członkom banku spółdzielczego. 2. Komisja Nadzoru Finansowego może zażądać dokumentów dotyczących udzielonych kredytów i pożyczek podmiotom wymienionym powyżej".	
52.	**Art. 1 pkt 19 (dot. art. 79d)**	**BFG**	Rozważyć należy, czy realizacja obowiązku wprowadzonego w dodawanym art. 79d, dotyczącego przekazywania na żądanie KNF informacji i dokumentów dotyczących kredytów i pożyczek pieniężnych udzielonych członkom zarządów banków, członkom rad nadzorczych i wskazanym członkom ich rodzin, wymaga wykazywania całego aktualnego zaangażowania, niezależnie od wielkości, czy też wystarczyłoby ograniczenie się do kwot przekraczających limit ustalony już w art. 79b, ust. 1 Prawa bankowego.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza zakres delegacji.
53.	**Art. 1 pkt 19 (dot. art. 79d)**	**BGK**	Nie jest jasne: (1) jaka jest relacja proponowanego przepisu do przepisów art.79a)-79c), które regulują kwestie udzielania kredytów i pożyczek członkom organów banku oraz osobom i podmiotom powiązanym, w tym: (2) czy obowiązek informacyjny ma dotyczyć finansowania w każdej kwocie – również niższej niż wskazana w art. 79 b bądź w art.79 a ust.2 (3) jakie informacje mają być przekazywane. Dodatkowo – w aspekcie praktycznym : problematyczna jest realna możliwość gromadzenia przez bank danych, których może zażądać organ. Trudne będzie pozyskanie informacji na temat aktualnej wartości udziałów kapitałowych w spółkach jak również danych dot. małżonków, nazwisk dzieci, rodziców (bo to może się dynamicznie zmieniać w czasie), trudno będzie stworzyć narzędzia do monitorowania tego procesu aby zapewnić posiadanie przez bank kompletnych i aktualnych danych, mających podlegać raportowaniu. Proponujemy doprecyzować przepis, aby uniknąć wskazanych wątpliwości.	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez nowe brzmienie art. 79b.
54.	**Art. 1 pkt 19 (dot. art. 79d)**	**KZBS**	Zgodnie z dodawanym art. 79d Prawa bankowego bank, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, przekazuje informacje i dokumenty o kredytach i pożyczkach pieniężnych udzielonych: 1. członkom zarządu i członkom rady nadzorczej banku; 2. małżonkom, dzieciom lub rodzicom członka zarządu lub rady nadzorczej banku; 3. spółkom, w których osoby, o których mowa w pkt 1 i 2, posiadają co najmniej 10% udziałów w kapitale lub praw głosu, lub na które te osoby mogą wywierać istotny wpływ, lub w których te osoby pełnią funkcje członka zarządu albo rady nadzorczej albo pełnią obowiązki	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez nadanie nowego brzmienia art. 79b oraz dodanie definicji „kadry kierowniczej".

			kierownicze i podlegają bezpośrednio członkom zarządu. We wskazanym powyżej przepisie wątpliwość budzi w jaki sposób należy rozumieć wywieranie przez osoby wymienione w pkt 1 i 2 istotnego wpływu na spółkę. Zważywszy na odniesienie się w przedmiotowym przepisie do instytucji spółek, należy wnioskować, iż odnosi się ono zarówno do spółki w rozumieniu przepisów ustawy – Kodeks cywilny oraz spółek handlowych, o których mowa w ustawie Kodeks spółek handlowych. Zatem dokonując oceny istotności wpływu danej osoby na spółkę, należałoby odwołać się bezpośrednio do ww. ustaw. Prowadziłoby to do wniosku, że jako osoby które mogą wywierać istotny wpływ na spółkę uznaje się w szczególności wspólnika spółki cywilnej oraz spółki osobowej, członka zarządu oraz członka rady nadzorczej spółki kapitałowej, członka rady dyrektorów prostej spółki akcyjnej, a także prokurenta spółek handlowych. Ponadto w świetle proponowanego brzmienia art. 79 d jak również dodawanego w art. 9ca ustawy Prawo bankowe katalogu osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, powstaje wątpliwość czy oceniając istotność wpływu danej osoby na spółkę należy również uwzględniać przepis art. 9 ca– Prawa bankowego. Niejasne jest również, czy dokonując przedmiotowej oceny osoba fizyczna, niepełniąca funkcji określonych w ustawie – Kodeks cywilny oraz ustawie Kodeks spółek handlowych, ani obowiązków kierowniczych podlegając bezpośrednio członkom zarządu, jak również nie posiadająca udziałów w kapitale lub praw głosu, mogąca jednak w zakresie swoich kompetencji w istotny sposób wpływać na podejmowanie kluczowych dla spółki decyzji gospodarczych, powinna być traktowana jako wywierającą istotny wpływ na spółkę w świetle dodawanego art. 79 d Prawa bankowego? Mając na uwadze powyższe wątpliwości, w ocenie KZBS konieczne jest doprecyzowanie, jak należy rozumieć wywieranie istotnego wpływu na spółkę przykładowo poprzez wskazanie w projektowanym art. 79d pkt 3 ustawy – Prawo bankowe katalogu osób, o których mowa w ustawie – Kodeks cywilny oraz ustawie Kodeks spółek handlowych, które mogą wywierać istotny wpływ na spółkę tj. wspólnika spółki cywilnej, wspólnika spółki jawnej, partnera spółki partnerskiej, komplementariusza spółki komandytowej i komandytowo-akcyjnej, członka organów komplementariuszy, wspólnika spółki kapitałowej, członka organów spółek kapitałowych, członka rady dyrektorów prostej spółki akcyjnej, a także prokurenta spółek handlowych. Wprowadzenie tego rodzaju doprecyzowania do Projektu umożliwi bankom realizację nowych obowiązków sprawozdawczych w zakresie udzielanych kredytów i pożyczek pieniężnych, zgodnie z intencją ustawodawcy oraz oczekiwaniami organu nadzoru.	

55.	**Art. 1 pkt 20 (dot. art. 128 ust. 1)**	**NBP**	Przepisy CRDV wprowadzają do zbioru rozwiązań ostrożnościowych nowe rozwiązanie nadzorcze, tzw. zalecenia w zakresie oczekiwanego przez nadzór poziomu funduszy własnych określonego ponad wymogami z filara I (wymogi określone w art. 92 CRR w brzmieniu nadanym przez CRRII), filara II (wymogi określone w art. 104 ust. 1 lit. a i 104a w brzmieniu wynikającym z CRDV), wymogiem utrzymywania minimalnych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (dalej: „MREL", o którym mowa w art. 45 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. *ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012*, dalej: „BRRD", w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/879 z dnia 20 maja 2019 r. *zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE*, dalej: „BRRDII") czy wymogu połączonego bufora (art. 128 pkt 6 CRDIV). CRDV nie zmienia zakresu definicyjnego pojęcia „kapitał wewnętrzny". Przepisy art. 104b CRDV, opisujące proces wydawania zalecenia w sprawie oczekiwanego przez nadzór poziomu funduszy własnych, wskazują tylko dodatkowo, że kapitał wewnętrzny ma być ustalony na odpowiednim poziomie funduszy własnych, tak aby wystarczał na pokrycie wszystkich rodzajów ryzyka, na które narażony jest bank oraz w celu zapewnienia, by jego fundusze własne mogły zaabsorbować potencjalne straty wynikające ze scenariuszy warunków skrajnych, w tym strat stwierdzonych w ramach nadzorczego testu warunków skrajnych. Z kolei poziom tego kapitału wewnętrznego podlega ocenie w ramach przeglądu i oceny nadzorczej, w wyniku którego bank może otrzymać zalecenia (*Pillar 2 Guidance*) w zakresie oczekiwanego przez nadzór poziomu funduszy własnych, które przekraczać będą kwotę funduszy własnych wynikającą z obowiązku spełniania wymogów z filara I, filara II, wymogu MREL czy wymogu połączonego bufora. W związku z tym proponujemy, żeby art. 128 ust. 1 otrzymał następujące brzmienie: *„1) **wartości wynikającej** ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013*; *2) **kapitału wewnętrznego, którą stanowi** oszacowana przez bank kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka ~~(kapitał wewnętrzny) oraz pozwalająca zaabsorbować potencjalne straty wynikające z testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 133b~~.";*	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez niedokonywanie zmian w art. 128.

56.	**Art. 1 pkt 20 (dot. art. 128 ust. 1)**	**ZBP**	Art. 1 pkt 20 (Art. 128 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. d Prawa bankowego). Zgodnie z projektem niespełnianie dyspozycji przewidzianej w zmienianym art. 128 ust. 1 pkt 2 (pokrycie kapitałem istotnych rodzajów ryzyka oraz potencjalnych strat wynikających z testów warunków skrajnych) stanowi podstawę do nakładania na banki dodatkowego wymogu kapitałowego w ramach tzw. filara 2 - Pillar 2 Requirement, (P2R) zgodnie ze zmienianym art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. d tiret pierwsze. Art. 104a ust. 1 CRDV enumeratywnie wymieniający przesłanki do nałożenia wymogów P2R nie wskazuje natomiast wśród nich wyników testów warunków skrajnych. Zgodnie z art. 104b ust. 1 CRDV wyniki te mogą być uwzględnione jedynie w ramach zaleceń Pillar 2 Guidance, których niespełnianie nie skutkuje ograniczeniami w wypłacie dywidendy (vide. Art. 104b ust. 6 CRDV)	Uwaga częściowo uwzględniona
57.	**Art. 1 pkt 21 lit. a (dot. art. 133a ust. 2)**	**UKNF**	UKNF wnosi o wykreślenie sformułowania zamieszczonego w proponowanej treści art. 133a ust. 2 Prawa bankowego o brzmieniu: „w tym ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności,” W proponowanej treści art. 133a ust. 2 Prawa bankowego w sposób nieuzasadniony wyszczególnione zostało ryzyko stopy procentowej jako element podlegający badaniu i ocenie nadzorczej (dalej BION). Art. 133a ust.2 Prawa bankowego zawiera ogólny zakres badania i oceny nadzorczej, natomiast poszczególne rodzaje ryzyka i obszary, które uwzględniane są w ramach BION wymienia Rozporządzenie MFiR z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej w bankach, wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 133e Prawa bankowego. Rozporządzenie to wskazuje w § 2 ust. 2 pk1) lit. b) oraz f), że przeprowadzając badanie i ocenę nadzorczą KNF uwzględnia stopień narażenia banku na ryzyko rynkowe oraz ryzyko stopy procentowej w portfelu bankowym związane z działalnością banku. Te dwa rodzaje ryzyka obejmują w całości zakres ryzyka stopy procentowej, które badane jest w ramach portfela bankowego i portfela handlowego, przy czym w przypadku tego portfela handlowego jako element ryzyka rynkowego.	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie zaimplementowany w rozporządzeniu Ministra Finansów zmieniającym rozporządzenie w sprawie kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej w bankach.
58.	**Art. 1 pkt 21 lit. c (dot. art. 133a ust. 5a)**	**UKNF**	UKNF proponuje wprowadzenie modyfikacji w treści art.133a ust. 5a Prawa bankowego, tak aby uzyskał on następujące brzmienie: „5a. Komisja Nadzoru Finansowego, **w ramach** badania i oceny nadzorczej, **dokonuje przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego banków oraz wyników testów, o których mowa w art. 133b.** Na podstawie tych przeglądów Komisja Nadzoru Finansowego, przekazuje bankowi zalecenia w zakresie dodatkowych funduszy własnych ponad kwotę funduszy własnych oszacowaną na podstawie wymogów określonych w art. 138 ust. 1 pkt 2a, art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402 lub na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013.” Obecne brzmienie art.133a ust. 5a nie transponuje do Prawa bankowego przepisów art. 104b ust.	Uwaga uwzględniona

			2 Dyrektywy CRDV określających sposób wyznaczania poziomu wytycznych (zaleceń) dotyczących dodatkowych funduszy własnych. Przywołany art. 104b ust. 2 Dyrektywy CRD stanowi, że: „2. W ramach przeglądów i ocen przeprowadzanych zgodnie z art. 97 i 101 właściwe organy regularnie dokonują przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego ustalonego przez każdą instytucję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w tym wyników testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 100. Na podstawie tych przeglądów właściwe organy określają dla każdej instytucji ogólny poziom funduszy własnych, który uznają za odpowiedni." Mając na uwadze wyraźne rozróżnienie w Dyrektywie CRDV podstawy do wyznaczania zalecanych (art. 104b) i wymaganych (art. 104a) dodatkowych funduszy własnych, wnioskuje się o wprowadzenie tego rozróżnienia w treści art.133a ust. 5a zawartej w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw.	
59.	**Art. 1 pkt 21 lit. c (dot. art. 133a ust. 5a)**	**NBP**	Proponujemy, żeby w przepisach artykułu 133a doprecyzować, że przegląd i ocena nadzorcza, służy zarówno ustaleniu, czy konieczne jest zastosowanie sankcji nadzorczej w postaci wymogu filara II (*Pillar 2 Requirement*) – wymogu dodatkowych funduszy własnych jakie bank jest zobowiązany utrzymywać ponad wymogi wynikające z art. 92 CRRII – jak i ustaleniu, jaki jest oczekiwany poziom funduszy własnych, które oczekuje się, że bank powinien utrzymywać ponad kwotę funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – *Prawo bankowe*, art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia CRR i rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402 lub na podstawie art. 92 ust. 1a CRRII, które w literaturze określa się mianem wytycznych lub zaleceń nadzorczych filara II (*Pillar 2 Guidance*). Punktem wyjścia do formułowania oczekiwań nadzorczych jest bowiem poziom utrzymywanego przez bank kapitału wewnętrznego (który ma pokrywać również zidentyfikowane przez bank ryzyka inne niż te, na które CRR przewiduje wymogi kapitałowe) i zdolność banku do zaabsorbowania potencjalnych strat wynikających z testów warunków skrajnych przeprowadzanych samodzielnie przez bank oraz nadzorczych testów warunków skrajnych. Obecnie proponowane brzmienie może być mylące, dlatego proponujemy następujące doprecyzowanie art. 133a ust. 5a: *„5a. Komisja Nadzoru Finansowego, na podstawie wyniku* ***procesu*** *badania i oceny nadzorczej,* ***w którym badaniu podlegał kapitał wewnętrzny banku,*** *przekazuje bankowi zalecenia* *w zakresie* ***poziomu*** ~~*dodatkowych*~~ *funduszy własnych,* ***które oczekuje się, że*** *bank* ***powinien utrzymywać*** *ponad kwotę funduszy własnych* ***wynikającą z*** ~~*oszacowaną na podstawie*~~ *wymogów określonych w art. 138 ust. 1 pkt 2a, art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013*	Uwaga częściowo uwzględniona poprzez zmianę brzmienia ust. 5a oraz uwzględnienie proponowanego ust. 5c oraz 5d.

			i rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402 lub na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013. ***W badaniu kapitału wewnętrznego banku sprawdza się m.in. czy kwota funduszy własnych pozwala zaabsorbować potencjalne straty wynikające z testów warunków skrajnych, w tym nadzorczych testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 133b.*** *5b. Zalecenia**, o których mowa w ust. 5a mogą dotyczyć rodzajów*** ~~*dotyczą*~~ *ryzyka, które zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a* ***wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczą aspektów tych rodzajów ryzyka, które nie są jeszcze objęte tym wymogiem.*** *5c. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami**, o których mowa w ust. 5a** w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez bank:* *1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;* *2) dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 1c;* *3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013.* *5d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami**, o których mowa w ust. 5** w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są wykorzystywane do spełnienia:* *1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013;* *2) wymogu dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 1d;* *3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”.*	
60.	**Art. 1 pkt 21 lit. c (dot. art. 133a ust. 5b)**	**UKNF**	Treść art.133a ust.5b Prawa bankowego należy uzupełnić o słowo „nie”, tak aby przepis ten był transpozycją postanowień art. 104b ust. 4 i 5 Dyrektywy CRD V i uzyskał następujące brzmienie: „5b. Zalecenia dotyczą ryzyka, które **nie** zostały pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a.” Przekazywanie do banku przez KNF zaleceń w zakresie dodatkowych funduszy własnych, ma być stosowane tylko w przypadku tych rodzajów ryzyka, dla których KNF nie wprowadził wymogu utrzymywania przez bank dodatkowych funduszy własnych. W innym przypadku bank na to samo ryzyko zobowiązany byłby utrzymywać zarówno wymóg jak i zalecenie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych – co czyniłoby nieuzasadnionym rozróżnianie tych dwóch środków nadzorczych.	Uwaga uwzględniona poprzez zmianę ust. 5b.

			W uzasadnieniu przytacza się treść art. 104b ust. 4 Dyrektywy CRDV, z której wynika, że „Wytyczne dotyczące dodatkowych funduszy własnych" - które w opiniowanym projekcie zmian do ustawy Prawo bankowe, nazywane są zaleceniami w zakresie dodatkowych funduszy własnych – „(…) mogą dotyczyć rodzajów ryzyka uwzględnionych w wymogach w zakresie dodatkowych funduszy własnych nałożonych na podstawie art. 104 ust. 1 lit. a) wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczą aspektów tych rodzajów ryzyka, które **nie** są jeszcze objęte tym wymogiem."	
61.	**Art. 1 pkt 21 lit. c (dot. art. 133a ust. 5b)**	**ZBP**	Art. 1 pkt 21 (rt. 133a ust. 5b Prawa bankowego) - projektowany art. 133a ust. 5b jest niezgodny z art. 104b ust. 4 CRDV, według którego zalecenia KNF w ramach Pillar 2 Guidance mogą dotyczyć rodzajów ryzyka uwzględnionych w ramach domiaru kapitałowego (P2R) „wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczą aspektów tych rodzajów ryzyka, które nie są jeszcze objęte tym wymogiem". Z projektowanego brzmienia tego ustępu wynika natomiast coś przeciwnego – że zalecenia mają dotyczyć ryzyka , które zostało pokryte w ramach wymogu filara 2 (P2R).	Uwaga uwzględniona poprzez zmianę ust. 5b.
62.	**Art. 1 pkt 21 lit. c (dot. art. 133a ust. 6)**	**NBP**	Ponadto proponujemy zmianę w projektowanym art. 133a ust. 6a polegającą na odniesieniu się do przypadku, gdy z badania i oceny nadzorczej wynika uzasadnione podejrzenie dokonania lub usiłowania dokonania czynów, o których mowa w art. 165a lub art. 299 k.k. Orzeczenie o popełnieniu czynów zabronionych może nastąpić dopiero w postępowaniu sądowym; w projektowanych przepisach powinna być zatem mowa o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia określonych czynów. Podobnej zmiany wymaga projektowany art. 110r ust. 3a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.	Uwaga uwzględniona
63.	**Art. 1 pkt 22 (dot. art. 138 ust. 7a pkt 4)**	**UKNF**	UKNF proponuje zmianę brzmienia przepisu, która jest konsekwencją zmiany art. 22d ust. 1 Prawa bankowego poprzez dodanie KNF kompetencji do odwołania członka rady nadzorczej lub zarządu. Propozycja dotyczy reakcji KNF na konkretne naruszenie prawa, które ma charakter rażący i uporczywy, co należy łączyć z utratą rękojmi, dlatego działanie nadzoru może polegać tylko na odwołaniu, bez występowania do rady nadzorczej o jego odwołanie. Proponowane brzmienie: „4) odwołać członka zarządu – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1, przy czym przepis art. 22d stosuje się odpowiednio;".	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy KNF może odwołać członka zarządu na mocy art.. 22 ust. 1. Projektodawca nie widzi konieczności nakładania podwójnej regulacji.
64.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1)**	**UKNF**	UKNF proponuje dodanie w art. 138 ust. 1 dodatkowego pkt w brzmieniu: „11. usunięcie w wyznaczonym terminie uchybień stwierdzonych w toku postępowania w sprawie zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznej lub zezwolenia na wprowadzenie rozszerzeń lub zmian znacznych w zakresie metody wewnętrznej, o których mowa w art. 128d ust. 1 oraz uchybień stwierdzonych w toku oceny pozostałych rozszerzeń lub zmian znacznych w zakresie metody wewnętrznej".	Uwaga nieuwzględniona

65.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1)**	**NBP**	w ust. 1: *„1 Komisja Nadzoru Finansowego może w ramach nadzoru* ***nad bankiem*** ~~*zalecić bankowi*~~ *w szczególności:* *1)* ***nakazać*** *podjęcie środków koniecznych do przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia i przestrzegania innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku;* *1a)* ***nakazać*** *przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a;* ~~*2)zwiększenie funduszy własnych;*~~ *2a)* ***nakazać*** *przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku:* *a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji,* *b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem,* *c)* ~~*stwierdzenia, że bank stwarza ryzyko systemowe;*~~**,** *d) stwierdzenia, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, że:* *– bank jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte* ~~*oszacowanym przez bank kapitałem wewnętrznym, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2*~~ ***wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402****,* *– bank nie spełnia wymogów określonych w art. 128* ***ustawy*** *lub w art. 393 rozporządzenia nr 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów,* *– korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych, sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat,* ***– bank systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnego do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a*** ~~*bank nie posiada odpowiedniego*~~	Uwaga częściowo uwzględniona

			*~~poziomu funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a;”~~**;*** *3) **nakazać lub zalecić** zaniechanie określonych form reklamy;* *4) **nakazać** opracowanie i stosowanie procedur, które zapewnią utrzymywanie, bieżące szacowanie i przegląd kapitału wewnętrznego oraz funkcjonowanie systemu zarządzania bankiem;* *5) **nakazać** zastosowanie szczególnych zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków lub odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub szczególnego traktowania aktywów przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych;* *6) **nakazać lub zalecić** ograniczenie ryzyka występującego w działalności banku w tym ryzyka **wynikające z** powierzenia wykonywania czynności, **o których** mowa w art. 6a ust. 1;* *7) **nakazać** ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia osób objętych polityką wynagrodzeń, jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia spełnianie wymogów w zakresie funduszy własnych;* *8) **nakazać** wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane, i nie dotyczą informacji będących w posiadaniu Komisji Nadzoru Finansowego;* *9) **nakazać lub zalecić** ujawnianie dodatkowych informacji;* *10) **nakazać** przestrzeganie art. 92ba-92bd oraz art. 111c.”.*	
66.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1 pkt 1a)**	**UKNF**	Z dotychczasowego brzmienia tego przepisu: „Komisja Nadzoru Finansowego może w ramach nadzoru zalecić bankowi w szczególności: 1a) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, <u>oraz systemowe ryzyko płynności stwarzane przez bank</u>”, wykreślone zostały podkreślone słowa. Nie jest jasny powód, dla którego KNF, zalecając bankowi przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, nie mogłaby dłużej brać pod uwagę systemowego ryzyka płynności stwarzanego przez bank oraz mogłaby kierować się oceną tylko kilku ww. wskazanych aspektów. Intencją wykreślenia zaznaczonych słów było, jak się wydaje, dążenie do zdjęcia z KNF obowiązku brania pod uwagę czynnika w postaci systemowego ryzyka płynności, ale obecny przepis eliminuje również przy okazji opcję brania go pod uwagę, zamykając katalog czynników. Dlatego też, uzasadnione wydaje się przeformułowanie przepisu na następujący: „1a) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę <u>w szczególności</u> model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a”.	<u>Uwaga uwzględniona</u>

67.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1 pkt 2)**	**NBP**	W sytuacji, kiedy przepisy z pakietu CRDV/CRRII/BRRDII szczegółowo określają wymóg z filara II (*Pillar 2 Requirement*), wymóg połączonego bufora, wymóg MREL i „miękkie" zalecenia nadzorcze dotyczące oczekiwanych przez nadzór poziomów współczynników kapitałowych (*Pillar 2 Guidance*) oraz hierarchę tych instrumentów, po ich transponowaniu do prawa krajowego, uprawnienie KNF określone w art. 138 ust. 1 pkt 2 będzie w naszej ocenie nadmiarowe. Ponadto, zalecenia nadzorcze – *Pillar 2 Guidance* – mogą być narzędziem skuteczniejszym i lepiej motywującym banki do odpowiedniego zwiększania funduszy własnych i współczynników kapitałowych niż uzależnianie możliwości wypłacenia dywidendy z zysku z poprzedniego roku obrotowego od osiągnięcia określonych poziomów współczynników kapitałowych w ramach tzw. „polityki dywidendowej[2]. Jak pokazują doświadczenia ostatnich kilku lat, niektóre banki zamiast zwiększać poziom funduszy własnych pozostawiają istotną część zysku za poprzedni rok obrotowy niepodzieloną i w kolejnych latach bez większych przeszkód[3] mogą wypłacić tę część w postaci dywidendy. Dodatkowo ściślejsze powiązanie oczekiwań nadzorczych co do wysokości funduszy własnych i poziomu współczynników kapitałowych, bezpośrednio wpłynie na bodźce banku do skutecznego zarządzania ryzykiem w działalności, w tym odpowiedniej kalkulacji kapitału wewnętrznego. Ponieważ mechanizm *Pillar 2 Guidance* jest narzędziem zharmonizowanym wynikającym z CRDV, powinien spotkać się ze zrozumieniem wśród inwestorów z UE i ułatwić im decyzję o ewentualnym zaangażowaniu środków w instrumenty finansowe emitowane przez polskie banki. Większość banków krajowych ma duże potrzeby plasowania instrumentów dłużnych umożliwiających spełnienie wymogu MREL i będą musiały kierować emisje takich instrumentów na rynki zagraniczne i do zagranicznych inwestorów. Brak spójności z rozwiązaniami znanymi z CRDV może narażać te banki na niepowodzenie emisji albo roszczenia ze strony inwestorów, którym anulowane będą kupony przy instrumentach w kapitale dodatkowym Tier I (AT1). Przepisy pakietu CRDIV/CRR wraz z nowelizującymi go CRDV i CRRII, przewidują również odpowiednie sankcje za naruszenie norm i zaleceń nadzorczych, w tym w postaci wstrzymywania wypłat z pozycji podlegających podziałowi w przypadku naruszenia wymogu połączonego bufora (MDA, o którym mowa w art. 141 CRDV) czy bufora dźwigni (L-MDA, o którym mowa w art. 141b CRDV), czy w ramach działań w zakresie wczesnej interwencji, dlatego postulujemy usunięcie dublujących te rozwiązania uprawnień KNF w zakresie wstrzymywania wypłat z zysków.	Uwaga uwzględniona

[2] Oprócz poziomów współczynników kapitałowych, wśród pozostałych kryteriów wyróżnić można jeszcze: brak obowiązku realizacji programu naprawczego, ocenę BION nie gorszą niż 2,5, wskaźnik dźwigni przekraczający 5%.

[3] Art. 129 ust. 3 wymaga od banku uzyskania zgody KNF tylko w przypadku wypłacania w postaci dywidendy kwoty przekraczającej zysk za ostatni rok obrotowy, pomniejszony o niepokryte straty, akcje własne oraz o kwoty, które nie mogą być przeznaczone na wypłatę dywidendy.

68.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. c)**	**UKNF**	UKNF proponuje dodanie punkt w brzmieniu: „w art. 138 ust. 1 pkt 2a uchyla się lit. c)" Przepis art. 138 ust.1 pkt 2a lit. c) dotyczy obowiązku przestrzegania przez bank dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku stwierdzenia, że bank stwarza ryzyko systemowe. UKNF proponuje uchylić ten przepis, gdyż dodatkowe fundusze własne na ryzyko systemowe, bank zobowiązany jest utrzymywać w postaci bufora ryzyka systemowego, którego zasady stosowania określa ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.	Uwaga uwzględniona
69.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. c)**	**NBP**	Wymóg utrzymywania dodatkowego kapitału w ramach filara II (Pillar 2 Requirement) zgodnie z przepisami CRDV nie może pokrywać ryzyka systemowego. Pokrywać to ryzyko można buforem ryzyka systemowego, którego maksymalna możliwa wysokość została podniesiona. Dlatego naszym zdaniem należy uchylić art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. c. Dodatkowo, zgodnie z wyżej wspomnianym zhierarchizowaniem wymogów nadzorczych i wcześniejszymi propozycjami poprawek do zmienianego art. 133a, organ nadzoru w rezultacie przeprowadzonego badania i oceny nadzorczej może stwierdzić, że ryzyka w działalności banku są niedostatecznie pokryte wymogami kapitałowymi filara I, albo że bank kilkukrotnie nie był w stanie osiągnąć lub utrzymać odpowiedniego poziomu funduszy własnych, aby zastosować się do oczekiwań nadzorczych filara II (Pillar 2 Guidance), i w konsekwencji nakazać bankowi utrzymywanie dodatkowego wymogu kapitałowego w ramach filara II (Pillar 2 Requirement). W celach porządkowych proponujemy dalsze odróżnienie zaleceń nadzorczych od bezwzględnie obowiązujących wymogów nadzorczych i w przypadkach, kiedy w ustawie występuje wymóg nadzorczy, stosować słowo „nakazać" zamiast „zalecać".	Uwaga uwzględniona
70.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. c)**	**ZBP**	Art. 1 pkt 22 (Art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. d oraz art. 138 ust. 1e PrB) Zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a CRDV wymogi w ramach P2R mogą być nałożone m.in. w sytuacji niepokrycia albo pokrycia w niewystarczającym stopniu wymogami określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej CRR oraz w rozdziale 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402. Projektodawca odnosząc się do ryzyka niepokrytego bądź niepokrytego w całości stosuje natomiast odesłanie do art. 128 ust. 1 pkt 2, w którym mowa o „oszacowanej przez bank kwocie niezbędnej do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniającej przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny)".Tym samym projektowane przepisy nie spełniają intencji transponowanej regulacji, którą jest niestosowanie P2R w celu zaadresowania ryzyka albo elementów ryzyka, które zostały już pokryte środkami przewidzianymi w CRR (vide recital (14)	Uwaga uwzględniona

			CRDV – wymogi P2R „mogą być nakładane w celu eliminowania ryzyka lub elementów ryzyka, które są wyraźnie wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub które nie są wyraźnie objęte tymi wymogami").	
71.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1c)**	**NBP**	Proponujemy również doprecyzowanie w proponowanym art. 138 ust. 1c, gdzie mowa jest o wymogu dźwigni i wymogu filara II w zakresie dźwigni, w jakiej sytuacji organ nadzoru może wymagać spełniania przez bank wyższego niż 3% minimalnego wskaźnika dźwigni. Wydaje nam się, że część zdania wprowadzającego powinna brzmieć „(…) w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013".	Uwaga uwzględniona
72.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1c-e)**	**NBP**	- *„1c. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu ~~objętego~~* ***pokryte wymogiem określonym w*** *art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych* ***wynikającą z*** *~~oszacowaną na podstawie~~ wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank:"* - *„1d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych* ***wynikającą z*** *~~oszacowaną na podstawie~~ wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank:"* - *„1e. Ryzyko, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a lit. d tiret pierwsze, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu w przypadku gdy* ***kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję Nadzoru Finansowego, z uwzględnieniem oszacowań*** *~~oszacowana kwoty~~ kapitału* ***wewnętrznego*** *~~tworzącego fundusze własne~~, o* ***którym*** *~~której~~ mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, jest wyższa niż kwota funduszy własnych* ***wynikająca z*** *~~oszacowana na podstawie~~ wymogów określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402."*	Uwaga uwzględniona
73.	**Art. 1 pkt 22 lit. a (dot. art. 138 ust. 1 pkt 2a lit. d)**	**UKNF**	UKNF postuluje usunięcie z proponowanej treści art. 138 ust.1 pkt 2a lit. d) Prawa bankowego tiretu pierwszego w brzmieniu „bank jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte oszacowanym kapitałem wewnętrznym, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2", tak aby artykuł ten uzyskał następujące brzmienie: „d) stwierdzenia, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, że: – bank nie spełnia wymogów określonych w art. 128 lub w art. 393 rozporządzenia nr 575/2013 i	Uwaga uwzględniona poprzez nowe brzmienie art. 138 ust. 1.

			jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów, – korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych, sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat, – bank nie posiada odpowiedniego poziomu funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a;". Wniosek jest konsekwencją postulowanej modyfikacji Art.133a ust. 5a, w zakresie transpozycji postanowień art. 104b Dyrektywy CRD V dotyczących zasad wyznaczania zalecanych dodatkowych funduszy własnych, na podstawie przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego banków. W tym kontekście, jeśli bank nie posiada odpowiedniego poziomu zalecanych dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a - na co wskazuje art. 138 ust.1 pkt 2a lit. d), tiret czwarty - tzn., że nie posiada również właściwych oszacowań w zakresie kapitału wewnętrznego.	
74.	**Art. 1 pkt 22 (dot. art. 138 ust. 1 lit. d)**	**BFG**	Odesłanie zawarte w tiret 3 powinno zostać dodatkowo zweryfikowane. Wydaje się, że odesłanie do art. 105 rozporządzenia nr 575/2013 powinno być zastąpione odwołaniem do przepisu, który implementuje art. 98 ust. 4 CRD. Przepis art. 105 CRR dotyczy bowiem wymogów w zakresie wyceny, a nie korekt.	Uwaga nieuwzględniona Art. 98 odwołuje się do art. 105 CRR.
75.	**Art. 1 pkt 22 (dot. art. 138 ust. 2)**	**NBP**	w ust. 2.: *„2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi wstrzymanie wypłat z zysku lub wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej. ~~lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku~~.*	Uwaga nieuwzględniona propozycja wykracza poza zakres dyrektywy.
76.	**Art. 1 pkt 22 (dot. art. 138 ust. 3)**	**NBP**	ust 3. zdanie wprowadzające: „3. W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń lub nakazów określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, a także przepisów rozporządzenia nr 575/2013 i innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:". W przypadku przyjęcia propozycji NBP w przedmiocie uporządkowania nakazów i zaleceń nadzorczych konieczne będzie również odpowiednie dostosowanie punktów 20a i 21 w art. 11 ust. 2, wskazujących, że decyzje wymienione w tym artykule mają moc ostatecznych decyzji administracyjnych i podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Konieczna będzie następująca zmiana ich brzmienia:	Uwaga uwzględniona

			„20a) nakazania zalecenia bankowi przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 1a, 21) nakazania zalecenia bankowi utrzymywania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 2a,”.	
77.	**Art. 1 pkt 22 (art. 138 ust. 1f)**	**NBP**	W uzupełnieniu do powyższych propozycji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiedniej koordynacji działań związanych ze sprawowaniem nadzoru makroostrożnościowego, proponujemy rozszerzenie kręgu adresatów informacji z KNF o nałożeniu na bank dodatkowego wymogu kapitałowego (Pillar 2 Requirement) lub zalecenia dotyczącego oczekiwanego przez nadzór poziomu funduszy własnych o którym mowa w art. 133a ust. 5a, o Narodowy Bank Polski lub inne podmioty sieci bezpieczeństwa finansowego. Zasadne z punktu widzenia mandatu NBP jako pożyczkodawcy ostatniej instancji, wydaje się również rozszerzenie katalogu informacji przekazywanych do NBP także o zalecenia i wymogi dotyczące zarządzania płynnością banków. Poprawić należy odesłanie do przypadków, o których mowa w ust. 1–2a, ponieważ w projektowanych przepisach nie ma art. 138 ust. 2a. Wydaje się, że poprawne odesłanie to art. 138 ust 1 pkt 2a. W związku z powyższym proponujemy następujące zmiany do art. 138 ust. 1f: „1f. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie płynności. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2a 1–2a, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja Nadzoru Finansowego informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o swoich zaleceniach w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeśli z zaleceń tych wynika, że od banku oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikające z innych wymogów wynikających z rozporządzenia nr 575/2013 czy ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”.	Uwaga uwzględniona
78.	**Art. 1 pkt 23 (dot. art. 138b)**	**NBP**	W procesie wydawania zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a, naszym zdaniem CRDV nie przewiduje uzgodnień między nadzorcą goszczącym a macierzystym instytucji i wydania wspólnej decyzji (tzw. *joint decision*). Proponujemy wykreślenie z proponowanego brzmienia ust. 1 zaleceń, o których mowa w art. 133a ust 5a i dodanie nowego ustępu wskazującego, że właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, przekazywana jest informacja o przekazanych bankowi zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a: a) w art. 138b ust. 1 otrzymuje brzmienie *„1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a*	Uwaga uwzględniona

			lub 2a ~~oraz art. 133a ust. 5a~~, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek."; b) w art. 138b po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu: ***„Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, informację o przekazanych bankowi zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a.".***	
79.	**Art. 1 pkt 25 (dot. art. 141f)**	**NBP**	Zaproponowane brzmienie art. 141f może powodować wątpliwości interpretacyjne dotyczące przebiegu zakresu uprawnień KNF do sprawowania nadzoru skonsolidowanego. Implementowane przepisy CRDV wprowadzają bowiem definicje finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz holdingu mieszanego i dodatkowo dzielą je na krajowe, zagraniczne z UE i zagraniczne z krajów trzecich. Sugerujemy ponowne przeanalizowanie, czy proponowany przebieg zakresu uprawnień nadzorczych w ramach grup kapitałowych odpowiada uprawnieniom wynikającym ze znowelizowanego pakietu regulacji CRDIV/CRR. Naszym zdaniem konstrukcja przepisów pakietu CRDIV/CRR i CRDV dąży do objęcia nadzorem podmiotów stanowiących grupę kapitałową na poziomie podmiotu skonsolidowanego ostrożnościowo. W takiej konsolidacji uwzględniane są instytucje finansowe z wyłączeniem zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, w tym finansowe spółki holdingowe, które mogą być podmiotem dominującym w ramach grup bankowych. Dopiero do podmiotów skonsolidowanych ostrożnościowo nadzór upoważniony jest do stosowania wszystkich swoich uprawnień w zakresie takim jak do indywidualnego banku. Z kolei pewnego rodzaju odpowiednikiem nadzoru skonsolidowanego nad grupą kapitałową, w skład której wchodzą banki i zakłady ubezpieczeń i reasekuracji, jest nadzór uzupełniający nad konglomeratami finansowymi, o którym mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U z 2019 poz. 2146 i 2217). Ponadto powstają wątpliwości, czy proponowane brzmienie ust. 6 pkt 3-5 jest spójne z brzmieniem ust. 1. Dodatkowo, naszym zdaniem zasadne może być rozróżnienie, kiedy KNF może objąć nadzorem skonsolidowanym całą grupę kapitałową, a kiedy może nim objąć wyłącznie podmioty na poziomie subskonsolidowanym. Ponadto ponownej analizy wymaga projektowany art. 141f ust. 11c ustawy, zgodnie z którym w przypadku, gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, inne właściwe władze nadzorcze, które sprawują nadzór skonsolidowany nad podmiotami należącymi do holdingu, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Zmiana przepisu polega na zmianie definicji, pozostała cześć przepisu nie ulega zmianie.

			mieszanej oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Ponadto w przywołanym przepisie posłużono się zbyt ogólnymi wyrażeniami, których interpretacja, w kontekście ustawowych zadań NBP, może budzić wątpliwości. W uzasadnieniu projektu nie zawarto wyjaśnienia w tym zakresie. Nałożenie przedmiotowego obowiązku na Narodowy Bank Polski nie wydaje się uzasadnione i proponujemy jego wykreślenie.	
80.	**Art. 1 pkt 25 (dot. art. 141f)**	**BFG**	Zdecydowanie opowiadamy się za propozycją rozszerzenia katalogu podmiotów objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisje Nadzoru Finansowego w art. 141f ust. 1 ustawy Prawo bankowe o finansową spółkę holdingową oraz finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej. Chcielibyśmy zwrócić jednak uwagę na szereg kwestii, które wymagają dalszych wyjaśnień lub wprowadzenia korekt do obowiązujących i proponowanych przepisów art. 141f: 1) Wobec rozszerzenia katalogu podmiotów w ust. 1 powstaje wątpliwość, czy nie wymaga korekty również zdanie wprowadzające do wyliczenia w ust. 6, ponieważ w obecnym brzmieniu odwołuje się ono tylko do banku krajowego. Wydaje się, że projektowany pkt 4 i 6 odnoszą się właśnie do sytuacji, w których KNF powinien objąć nadzorem skonsolidowanym podmiot holdingowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3. Jeżeli intencją projektodawcy jest określenie w art. 141f warunków w jakich nadzorem skonsolidowanym zostają objęte podmioty, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2 i 3, rekomendujemy określenie ich w osobnym ustępie, zamiast rozszerzania zakresu podmiotowego regulacji ust. 6. 2) Wydaje się, że porozumienie, o którym mowa w art. 141f ust. 3a Prawa Bankowego (w brzmieniu obowiązującym) może dotyczyć „transferu" kompetencji do sprawowania nadzoru zarówno nad instytucją kredytową będącą podmiotem zależnym w grupie, jak i spółki holdingowej będącej podmiotem dominującym. W takim wypadku konieczna jest również korekta obecnego ust. 3b i ust. 3e.	Uwaga niezasadna W ocenie projektodawcy katalog podmiotów objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisje Nadzoru Finansowego uwzględnia finansową spółkę holdingową oraz finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej o których mowa w ust. 1,2 oraz 3.
81.	**Art. 1 pkt 25 lit. e (dot. art. 141f ust. 6 pkt 4)**	**UKNF**	1) W art. 141f ust. 6 pkt 4 Prawa bankowego należy wykreślić wyrazy „w których wydano zezwolenie na działanie tych instytucji kredytowych".	Uwaga uwzględniona
82.	**Art. 1 pkt 25 lit. e tiret drugi (dot. art. 141f ust. 6 pkt 6)**	**BFG**	Brzmienie pkt 6 jest niejasne – przede wszystkim traktując niejako odrębnie banki i instytucje kredytowe, pomimo utożsamienia wynikającego z art. 4 ust. 4 Prawa bankowego, odwołującego się do definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt 1 CRR. Jeżeli byłyby to inne twory prawne, to sumy bilansowe banków byłyby merytorycznie nieporównywalne z sumami bilansowymi instytucji kredytowych. Poza tym miesza się tu sumy bilansowe poszczególnych banków z łączną suma bilansową całej grupy banków / instytucji kredytowych.	Uwaga nieuwzględniona Zmiana przepisu polega na zmianie definicji, pozostała cześć przepisu nie ulega zmianie.
83.	**Art. 1 pkt 25 lit. f (dot. art. 141f ust.**	**UKNF**	2) W ust. 7 odesłanie powinno być do ust. 6 pkt 3–6.	Uwaga uwzględniona

	7)			
84.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fa)**	**UKNF**	Wydaje się że nie została zaimplementowana możliwość z wynikająca z art. 21a ust. 6 lit. c) tj. „c) udzielanie instrukcji lub wskazówek finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej co do przekazywania swoim akcjonariuszom udziałów kapitałowych w instytucjach będących jednostkami zależnymi". W odniesieniu do art. 141fa patrz też uwaga do art. 48q.	Uwaga uwzględniona
85.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fa ust. 1 pkt 1 i 2)**	**UKNF**	Art. 141fa ust.1 pkt 1 i 2 Prawa bankowego UKNF proponuje nadać brzmienie: „1) zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji podmiotów zależnych **posiadanych przez finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej** lub wykonywania przysługujących uprawnień podmiotu dominującego; 2) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń **i niepodejmowanie** tych działań w przyszłości;"	Uwaga uwzględniona
86.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fa ust. 1 pkt 4)**	**UKNF**	W art. 141fa ust.1 pkt 4 proponuje się wykreślenie wyrazu „jednak"	Uwaga uwzględniona
87.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fa ust. 1 pkt 6)**	**UKNF**	W art. art. 141fa ust.1pkt 6 przepis mówi o nakazaniu wstrzymania wypłat z zysku; W dyrektywie w art. 21a ust.6 lit. e) mówi się o ograniczeniu lub zakazaniu wypłat zysków lub odsetek akcjonariuszom. W ocenie Urzędu przepis wymaga doprecyzowania.	Uwaga uwzględniona
88.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fa ust. 1 pkt 6)**	**NBP**	W proponowanym art. 141fa ust. 1 mowa jest o sankcjach, w przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 48r ust. 1. Jedną z sankcji jest wymienione w pkt 6 „nakazanie wstrzymania wypłat z zysku". W naszej ocenie brzmienie to nie odpowiada w pełni treści CRDV, która wskazuje na „ograniczenie lub zakazanie wypłat zysków lub odsetek akcjonariuszom", przy czym prawdopodobnie chodzi o odsetki od posiadanych instrumentów dłużnych w kapitale dodatkowym Tier I (AT1), w przypadku których możliwe jest niekumulacyjne anulowanie naliczonych odsetek, albo innych instrumentów dłużnych, gdzie następuje zawieszenie wypłaty i skumulowanie odsetek. Proponujemy następujące brzmienie tego punktu: *„6) nakazać **ograniczenie lub zakazać** ~~wstrzymanie~~ wypłat **dywidend** ~~z zysku~~ **lub odsetek od obligacji kapitałowych**;".*	Uwaga nieuwzględniona Trwają prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o obligacjach oraz niektórych innych ustaw. Uwaga powinna zostać zgłoszona na późniejszym etapie.

89.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fa ust. 1 pkt 8)**	**NBP**	W pkt 8 z kolei jest mowa o sankcji w postaci nakazu zbycia akcji. Naszym zdaniem intencją CRDV w tym zakresie jest ograniczenie stanu posiadania finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej o pakiety akcji w instytucjach lub innych podmiotach sektora finansowego, które sprawi, że finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie będą musiały spełniać warunków określonych w art. 48r ust. 1. Proponujemy następujące brzmienie tego punktu: *„8) nakazać zbycie całości lub części akcji w instytucjach lub innych podmiotach sektora finansowego posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.”.*	Uwaga uwzględniona
90.	**Art. 1 pkt 26 (dot. art. 141fb)**	**UKNF**	Ponadto z art. 21a ust. 10 akapit końcowy wynika, że do odmowy załącza się w razie konieczności jeden ze środków, o których mowa w ust. 6. Do rozważania, czy nie należałoby uzupełnić odpowiednio przepisu art. 141fb	Uwaga uwzględniona
91.	**Art. 1 pkt 27**	**NBP**	Wydaje się, że wymaganie tłumaczenia przysięgłego na język polski sprawozdań finansowych sporządzonych w języku angielskim może stanowić nadmierny obowiązek, nieuzasadniony potrzebami bieżącego nadzoru. Instytucje działające międzynarodowo, w tym prowadzące emisje instrumentów kapitałowych i dłużnych adresowane do inwestorów z różnych krajów, bardzo często sporządzają swoje sprawozdania finansowe w języku angielskim. Proponujemy na potrzeby bieżącego nadzoru zwolnić z obowiązku, o którym mowa w art. 141 g ust. 3, tj. dostarczania tłumaczeń przysięgłych na język polski sprawozdań finansowych, podmiotów, których sprawozdania finansowe są sporządzane w języku angielskim. Jednocześnie można utrzymać obowiązek dostarczania, oprócz dokumentów sporządzanych w języku angielskim, także tłumaczeń przysięgłych w przypadku wybranych postępowań dowodowych.	Uwaga nieuwzględniona Zmiana przepisu polega na zmianie definicji, pozostała cześć przepisu nie ulega zmianie.
92.	**Art. 1 pkt 27 lit. b (dot. art. 141g ust. 5)**	**UKNF**	Zdaniem UKNF, przepis art. 141g ust. 5 Prawa bankowego powinien przybrać brzmienie: „5. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej może zwolnić bank, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z obowiązków określonych w ust. 1–3 lub ograniczyć ich zakres.”	Uwaga uwzględniona
93.	**Art. 1 pkt 28 lit. b (dot. art. 141h ust. 3)**	**UKNF**	Zdaniem UKNF, należy przywrócić *in fine* wyrazy: z zastrzeżeniem ust. 4.	Uwaga nieuwzględniona Proponowana zmiana jest niezgodna z zasadami prawodawstwa.
Uwagi do art. 2 (zmiany w ustawie o Banku Gospodarstwa Krajowego)				
94.	**Art. 2 (dot. art. 3 ust. 1a pkt 2 lit. e i**	**BGK**	W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego zmieniany jest art. 3 ust. 1a pkt 2 lit. e i f, przy czym w lit. f dotyczącej dźwigni finansowej zostały uwzględnione art. 430-430c, które dotyczą całej sprawozdawczości, nie tylko dźwigni.	Uwaga uwzględniona

	f)		Dodatkowo powinna zostać uchylona lit. d z uwagi na uchylenie art. 404-410 CRR rozporządzeniem nr 2017/2401 z dnia 12 grudnia 2017 r. Proponujemy zmianę art. 3 ust. 1a w taki sposób, aby odwoływał się do CRR bez wymieniania poszczególnych artykułów. Taka zmiana nie zmieni zakresu stosowania CRR przez BGK, ponieważ ust. 1a wymienia wszystkie artykuły CRR bez wyjątku, natomiast pozwoli na uniknięcie kolejnych zmian ustawy o BGK przy kolejnych zmianach CRR. Proponuje się brzmienie: „e) płynności – art. 411–428az, f) dźwigni finansowej – art. 429–429g, fa) wymogów dotyczących sprawozdawczości – art. 430 – 430c" „Art. 3 ust. 1a. BGK przestrzega przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.) zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013" oraz aktów przyjętych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej."	
95.	**Art. 2 (dot. art. 3)**	**NBP**	1Poddajemy pod rozwagę, czy Bank Gospodarstwa Krajowego, który jest szczególną instytucją państwową i znaczna część jego działalności związana jest z realizacją zadań publicznych i prorozwojowych, powinien w takim samym stopniu jak „zwykłe" banki komercyjne i banki spółdzielcze podlegać wymogowi utrzymywania wskaźnika dźwigni powyżej minimalnego poziomu 3%. Zgodnie z art. 2 ust. 5 pkt 19 CRDIV w brzmieniu nadanym przez CRDV, przepisy pakietu CRDIV/CRR nie mają zastosowania do BGK. Uzasadnione może być zmodyfikowanie sposobu kalkulacji miary ekspozycji, o której mowa w art. 429 CRRII tak, by ograniczyć wpływ na wysokość współczynnika operacji wynikających z nałożonych zadań publicznych, takich jak np. program gwarancji *de minimis*.	Uwaga nieuwzględniona
96.	**Art. 2 (dot. art. 3)**	**NBP**	Sugerujemy także rozważyć, czy limit dużych ekspozycji, którego BGK musi przestrzegać, określony w art. 3 ust. 5, powinien dalej odnosić się do kategorii uznanego kapitału, zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 71 CRR. „Zwykłe" banki komercyjne i banki spółdzielcze, objęte bezpośrednio działaniem rozporządzenia CRR w brzmieniu zmodyfikowanym przez CRRII, limit dużych ekspozycji będą odnosiły do kwoty kapitału Tier I.	Uwaga nieuwzględniona
Uwagi do art. 3 (zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)				
97.	**Art. 3 – uwaga ogólna**	**NBP**	Uwaga ogólna dotycząca zgłaszanych uwag. Mając na uwadze, że w ciągu pół roku od planowanej daty implementacji CRDV do prawa krajowego planowana jest implementacja pakietu regulacji - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. *w sprawie nadzoru*	Uwaga nieuwzględniona Dyrektywa IFD wchodzi w życie z dniem 26 czerwca 2021 natomiast przepisy Dyrektywy CRDV od 29 grudnia 2020 r.

			ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. *w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014* – który ograniczy zakres stosowania niektórych przepisów pakietu regulacji CRDIV/CRR oraz jego zmian, w stosunku do prawie wszystkich domów maklerskich w Polsce, NBP nie zgłasza do projektowanych zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi wszystkich analogicznych uwag jak do ustawy - Prawo bankowe.	
98.	**Art. 3 pkt 2 (dot. art. 100)**	**UKNF**	W ocenie UKNF proponowana zmiana w art. 100 ustawy o obrocie nie wynika z przepisów implementowanej dyrektywy, w szczególności przywołany w tabeli zgodności art. 63 ust. 1 dyrektywy CRDV nie odpowiada treścią zmianie w art. 100. UKNF proponuje usunąć zmiany proponowane w art. 100 ustawy o obrocie.	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy przepis implementuje art. 63 ust. 1.
99.	**Art. 3 pkt 2 (dot. art. 100 ust. 1)**	**NBP**	W projektowanym art. 100 ust. 1 ustawy umożliwiono KNF zobowiązanie domu maklerskiego do zlecenia kontroli sprawozdania finansowego „wskazanej firmie audytorskiej". Sugerujemy doprecyzować, że podmiotem wskazującym firmę audytorską byłaby w takim przypadku KNF. W związku z tym proponujemy, aby art. 100 ust. 1 wspomnianej ustawy otrzymał następujące brzmienie: „1. *W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę lub zobowiązać dom maklerski do zlecenia kontroli tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych ~~wskazanej~~ firmie audytorskiej **wskazanej przez Komisję**.*".	Uwaga uwzględniona
100.	**Art. 3 pkt 2 lit b (dot. art. 100 ust. 1a i 1b)**	**IDM**	Zwracamy się o dodanie słowa „istotne" i definicji „istotności": *"1a. Koszty kontroli zleconej przez Komisję ponosi Komisja.* *1b. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1a, stwierdzono istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli, przy czym poziom istotności określany jest na podstawie warunków istotności wyznaczanych przez audytora przy badaniu sprawozdań finansowych."* Pozwoli to na zniesienie obowiązku zwrotu UKNF kosztów kontroli przeprowadzanej przez firmę audytorską w przypadku nieznacznych nieprawidłowości. Poziom istotności określany jest na podstawie warunków istotności wyznaczanych przez audytora przy badaniu sprawozdań finansowych. Przepis nie ma odzwierciedlenia w implementowanej Dyrektywie.	Uwaga uwzględniona

101.	**Art. 3 pkt 3 lit. a (dot. art. 102c ust. 1)**	**NBP**	W projektowanym art. 102c ust. 1 ustawy powstają wątpliwości, dlaczego przyznawane KNF uprawnienie dotyczy tylko odwołania członka zarządu domu maklerskiego (w sytuacji, gdy nie spełnia on wymogów określonych w art. 103 ust. 1a tej ustawy). Jednocześnie w proponowanym art. 22d ust. 1 ustawy – Prawo bankowe takie uprawnienie dawałoby KNF możliwość odwoływania zarówno członka zarządu, jak i członka rady nadzorczej banku. W uzasadnieniu do opiniowanego projektu ustawy nie wyjaśniono przyczyn, dla których proponuje się odmienne rozwiązania w tej kwestii. Pragniemy zauważyć, że art. 1 pkt 25 CRDV wprowadza w tym zakresie uprawnienia dla organu nadzoru do odwoływania wszystkich członków organu zarządzającego. Mając na uwadze, że zawarte w CRDIV pojęcie organu zarządzającego obejmuje w polskim systemie ładu korporacyjnego zarówno członków zarządu, jak i rady nadzorczej, proponujemy rozważyć uzupełnienie proponowanego art. 102c ust. 1 ustawy w taki sposób, aby wspomniane uprawnienie KNF odnosiło się także do członków rady nadzorczej domu maklerskiego.	Uwaga nieuwzględniona Zarówno w przypadku banków jak i domów maklerskich KNF może odwołać wyłącznie członka zarządu
102.	**Art. 3 pkt 3 lit. a (dot. art. 102c ust. 1)**	**IDM**	Proponujemy pozostawienie w obecnej wersji i nie dodawanie możliwości Komisji na samodzielne podjęcie decyzji o usunięcia członka zarządu.: *„1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie ~~albo, w drodze decyzji, odwołać go~~.”,*	Uwaga nieuwzględniona
103.	**Art. 3 pkt 4, pkt 9 lit. b, pkt 10 lit. a, pkt 11, pkt 12 lit. c i d**	**UKNF**	W przywołanych artykułach w oznaczeniach rozporządzenia 575/2013 i rozporządzenia 2017/2402 należy usunąć skrót „nr”, aby były zgodne z definicjami określonymi w ustawie o obrocie.	Uwaga uwzględniona
104.	**Art. 3 pkt 5 (dot. art. 110b ust. 2a-2c)**	**UKNF**	W ocenie UKNF należy pominąć niniejsze zmiany. Termin ich transpozycji do prawa krajowego upływa w czerwcu 2021 r., kiedy wchodzi też w życie dyrektywa 2019/2034, wprowadzająca do dyrektywy CRD zmiany polegające na wyłączeniu firm inwestycyjnych z definicji instytucji, tym samym w dacie wejścia w życie proponowanej zmiany, przepisy CRDV nie będą miały zastosowania do domów maklerskich. Z tego względu niniejszy przepis nie będzie znajdował zastosowania do domów maklerskich.	Uwaga uwzględniona
105.	**Art. 3 pkt 6 lit. a (dot. art. 110e ust. 1)**	**UKNF**	Zmiana ta powinna zostać usunięta. Zmiana merytorycznie polega na nałożeniu nakazu, aby dom maklerski szacując kapitał wewnętrzny uwzględniał wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 110t, jednakże to są testy przeprowadzane przez KNF, podmiot nie ma możliwości uwzględnienia wyników tych testów, ponieważ nie są one podawane podmiotom indywidualnie do wiadomości.	Uwaga nieuwzględniona Przepis jest zgodny z dyrektywą.
106.	**Art. 3 pkt 7**	**UKNF**	1) w art. 110i błędnie wskazuje się na potrzebę dokonania zmiany w ust. 5 w pkt 6. W przepisie	Uwaga uwzględniona

			tym brak w ust. 5 pkt 6. 2) należy rozważyć zasadność rozszerzenia wyliczenia o wskazanie art. 110j ust.2, ust. 4 pkt 3 i 5, ust.5 pkt 6. 3) ponadto wydaje się, że projektodawcy chodzi o „grupę" w znaczeniu wynikającym ze zmienionego rozporządzenia 575/2013, i tak jak wskazano w propozycji zmiany w art. 103 w ust. 1e w pkt 1 chodzi o „grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013" W związku z powyższym pkt 7 proponuje się nadać brzmienie *(z uwzględnieniem uwag z pkt 1 -3 powyżej):* *„7) użyte w art. 110h w ust. 1 w pkt 1, w ust. 2 w pkt 1 i 2, w ust. 12, w ust. 14, w art. 110i w ust. 2 i 4,* ***w art. 110j ust.2, ust. 4 pkt 3 i 5, ust.5 pkt 6,*** *w art. 110k, w ust. 2 w pkt 1–3, w ust. 4, w art. 110m w ust. 3, w art. 110o w ust. 5, w art. 110w w ust. 7 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „grupa kapitałowa" zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazem „grupa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013";*	
107.	**Art. 3 pkt 7**	**NBP**	W związku z zastąpieniem w projektowanych przepisach oddziału 2a *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* wyrażenia „grupa kapitałowa" wyrazem „grupa" proponujemy, aby w art. 110a tej ustawy (zawierającym słowniczek do wspomnianego oddziału 2a) wprowadzić definicję „grupy", odwołującą się do art. 4 pkt 138 rozporządzenia CRRII. Analogiczne podejście przyjęto w projektowanym art. 110zi ust. 1 pkt 9 ustawy.	Uwaga uwzględniona
108.	**Art. 3 pkt 7**	**KDPW**	dotyczy zastąpienia pojęcia „grupa kapitałowa" pojęciem „grupa" w Oddziale 2a, w Dziale IV, Rozdział IV ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Proponowaną zmianą zastępuje się dotychczas używane w przepisach ww. Oddziału 2a pojęcie „grupa kapitałowa", zdefiniowane w art. 3 pkt 18 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, pojęciem „grupa", które z kolei zostało zdefiniowane w art. 110zi ust.1 pkt 9, ale tylko na potrzeby przepisów zgromadzonych w Oddziale 2c. W związku z powyższym wydaje się, że istnieje potrzeba zdefiniowania pojęcia „grupy" także w art. 110a ust.1 na potrzeby przepisów objętych Oddziałem 2a.	Uwaga uwzględniona
109.	**Art. 3 pkt 9 lit. a (dot. art. 110r ust. 2)**	**NBP**	Proponujemy rozważyć zmianę w projektowanym art. 110r ust. 3a ustawy polegającą na odniesieniu się do przypadku, gdy z badania i oceny nadzorczej wynika uzasadnione podejrzenie dokonania lub usiłowania dokonania czynów, o których mowa w art. 165a lub art. 299 k.k. Orzeczenie o popełnieniu czynów zabronionych może nastąpić dopiero w postępowaniu sądowym; w projektowanych przepisach powinna być zatem mowa o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia określonych czynów.	Uwaga uwzględniona
110.	**Art. 3 pkt 9 lit. a (dot. art. 110r ust. 2 pkt 2)**	**KDPW**	Uchylany przepis przewiduje, że w ramach dokonywania badania i oceny nadzorczej regulacji, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez dom maklerski w zakresie zarządzania ryzykiem, Komisja Nadzoru Finansowego ma oceniać także ryzyko, jakie działalność domu maklerskiego stwarza dla rynku kapitałowego. Proponowana zmiana będzie prowadzić do	Uwaga nieuwzględniona Zmiana wynika z uchylenia art. 97 ust. 1 lit. b dyrektywy.

			zaniechania dokonywania oceny tego ryzyka. Uzasadnienie do projektowanej ustawy nie zawiera informacji na temat tej zmiany, a wydaje się ona dość istotna. W tym kontekście proponowalibyśmy, aby w uzasadnieniu wyjaśnić motywy tej zmiany.	
111.	**Art. 3 pkt 9 lit. b (dot. art. 110r ust. 2a-2d)**	**UKNF**	1) UKNF wskazuje, że dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych powinny być nakładane przez KNF w formie decyzji. Forma zaleceń, przewidziana w art. 110r ust. 2a – 2d, jest formą niewładczą, Komisja nie będzie miała środków wystarczających do egzekwowania dodatkowych wymogów, pomimo iż zasadne było ich nałożenie. Zdaniem UKNF niezbędne jest przeredagowanie przepisów w taki sposób, aby wynikało z nich, że dodatkowe wymogi są nakładane w formie decyzji: „2a. Komisja, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej, nakazuje domowi maklerskiemu, w drodze decyzji, utrzymywanie dodatkowych funduszy własnych ponad kwotę funduszy własnych oszacowaną na podstawie wymogów określonych w art. 110y ust. 3, art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013. 2b. Dodatkowe wymogi, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ryzyka, które zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 110y ust. 3. 2c. Dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych utrzymywane zgodnie z ust. 1 w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez dom maklerski: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013; 2) dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110y ust. 3c; 3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013. 2d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są wykorzystywane do spełnienia: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013; 2) wymogu dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110y ust. 3d; 3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i	Uwaga uwzględniona

			zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.”	
112.	**Art. 3 pkt 9 lit. c (dot. art. 110r ust. 3a)**	**UKNF**	2) Ponadto UKNF wskazuje, że w ust. 3a zostało użyte wyrażenie „*w domu maklerskim* dokonano lub usiłowano dokonać czynów, o których mowa w art. 165a lub art. 299 kodeksu karnego” podczas gdy w art. 102c ust. 4 mówi się „o usiłowaniu dokonania przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 kodeksu karnego *z wykorzystaniem działalności domu maklerskiego”* Wyrażenia dokonanie/usiłowania czynu zabronionego „w domu maklerskim” i dokonanie czynu zabronionego „z wykorzystaniem działalności domu maklerskiego” nie są znaczeniowo tożsame. Wydaje się, że wskazane przepisy należałoby ujednolić.	Uwaga uwzględniona
113.	**Art. 3 pkt 10 lit. a (dot. art. 110v ust. 1a)**	**UKNF**	1) art. 110v ust. 1a pkt 3 - w odniesieniu do wyrażenia „funkcja kontroli” wymaga ono doprecyzowania. UKNF proponuje następujące brzmienie: „3) pełni (…) zadania kontroli wewnętrznej w domu maklerskim…” 2) art. 110v ust. 1a pkt 4 zdanie wstępne – nie jest jasne wyrażenie „świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej” w kontekście tego, co należy rozumieć przez realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, w szczególności, czy chodzi o umowy o osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, wymaga to doprecyzowania.	Uwaga uwzględniona
114.	**Art. 3 pkt 10 lit. a (dot. art. 110v ust. 1a)**	**IDM**	Proponujemy usunięcie podpunktu 2) *„1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, jest osoba, która:* *1) pełni funkcję członka zarządu lub członka rady nadzorczej lub* *2) ~~pełni obowiązki kierownicze i podlega bezpośrednio członkom zarządu, lub”~~* Wprowadzenie tego zapisu w naszej opinii istotnie negatywnie wpłynie na konkurencyjność branży maklerskiej poprzez faktyczną obniżkę wynagrodzeń dla tych osób. Dodatkowo nie widzimy potrzeby rozszerzania zakresu również na osoby podlegające bezpośrednio zarządowi w sytuacji, kiedy zarząd ponosi pełną odpowiedzialność za wykonywanie tych czynności. Praktyka wskazuje, że bardzo często osoby zatrudnione na stanowiskach kierowniczych pochodzą z branży o wysokiej konkurencyjności i takie zapisy spowodują presję płacową lub spowodują poszukiwanie przez nie zatrudnienia w innej branży, co będzie pogarszało sytuację firm inwestycyjnych. Przepis nie ma odzwierciedlenia w implementowanej Dyrektywie.	Uwaga uwzględniona
115.	**Art. 3 pkt 10 lit. a (dot. art. 110v ust. 1b i 1c)**	**IDM**	Proponowane brzmienie ustawy: *„1b. Dom maklerski, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego wartość aktywów – średnio oraz na zasadzie indywidualnej – nie przekracza 5 000 000 000 euro w czteroletnim okresie bezpośrednio*	Uwaga uwzględniona

			poprzedzającym bieżący rok obrachunkowy, nie sporządza polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych. *1c. Dom maklerski nie stosuje polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych w odniesieniu do pracownika, którego zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza 50 000 euro ani jednej trzeciej jego łącznego rocznego wynagrodzenia."* W tym miejscu warto podkreślić, że w uzasadnieniu projektu wskazano, że: „Główne zmiany wynikające z dyrektywy CRD V dotyczą: (…) zwolnienia małych instytucji oraz pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne ze stosowania polityki wynagrodzeń. W celu zapewnienia zbieżności praktyk nadzorczych oraz wspierania równych warunków prowadzenia działalności przez instytucje i odpowiednią ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w Unii, doprecyzowano zasady stosowania polityki wynagrodzeń poprzez zdefiniowanie kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji oraz wskazano kryteria na potrzeby identyfikacji podmiotów podlegających obowiązkowi sporządzenia i stosowania polityki wynagrodzeń. Uznano bowiem, że wymogi dotyczące odroczenia wypłaty i wypłaty w instrumentach są zbyt uciążliwe i niewspółmierne do korzyści osiąganych pod względem ostrożnościowym w przypadku stosowania tych wymogów w odniesieniu do małych instytucji. Stwierdzono także, że koszty związane ze stosowaniem tych wymogów przekraczają korzyści osiągane pod względem ostrożnościowym w przypadku pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie zmienne, gdyż taka wysokość wynagrodzenia zmiennego nie stwarza dla tych pracowników żadnych zachęt do podejmowania nadmiernego ryzyka lub zachęty te są niewielkie; (…)" W związku z powyższym proponujemy doprecyzowanie art. 3 pkt 10 (brzmienie wskazane powyżej) (zmiana została oznaczona boldem): *1b. Dom maklerski, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego wartość aktywów – średnio oraz na zasadzie indywidualnej – nie przekracza 5 000 000 000 euro w czteroletnim okresie bezpośrednio poprzedzającym bieżący rok obrachunkowy, nie sporządza polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych* ***oraz nie jest zobowiązany do stosowania zasad w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych***. oraz zmianę poniższego art. 3 pkt 10, w zakresie *1c. Dom maklerski nie stosuje polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych w odniesieniu do pracownika, którego zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza 50 000 euro* ~~***ani***~~ ***lub*** *jednej trzeciej jego łącznego*	

			rocznego wynagrodzenia.”, Brzmienie powyższego zapisu w wersji wskazanej w projekcie ustawy przesłanej do konsultacji w praktyce wprowadza dodatkowe ograniczenie w zakresie zwolnienia ze stosowania polityki wynagrodzeń względem rozwiązań dotychczasowych. Celem powinno być zwolnienie spod ograniczeń wynikających z polityki osób, których wynagrodzenie zmienne mieści się w określonych ramach kwotowych (do 50.000 euro) lub nie przekracza jednej trzeciej łącznego rocznego wynagrodzenia.	
116.	**Art. 3 pkt 10 lit. a (dot. art. 110v ust. 1c)**	**NBP**	Zgodnie z treścią projektowanego art. 110v ust. 1c ustawy *„Dom maklerski nie stosuje polityki wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia i uznaniowych świadczeń emerytalnych w odniesieniu do pracownika, którego zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza 50 000 euro ani jednej trzeciej jego łącznego rocznego wynagrodzenia.”*. Zwracamy uwagę, że w obecnym brzmieniu przepis ten pozwalałby na wyłączenie części osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, z wszystkich elementów wspomnianej polityki wynagrodzeń. Tymczasem w art. 1 pkt 27 dyrektywy CRDV dla osób spełniających powyższe kryteria przewidziano wyłączenie z elementów polityki wynagrodzeń określonych tylko w art. 94 ust. 1 lit. l), m) oraz o) zmienionej dyrektywy CRD IV. Sugerujemy zatem odpowiednio ograniczyć zakres wyłączenia przewidzianego w projektowanym art. 110v ust. 1c ustawy.	Uwaga uwzględniona
117.	**Art. 3 pkt 11** zdanie wprowadzające	**UKNF**	powinno być: „dotychczasową treść art. 110x oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu	Uwaga uwzględniona
118.	**Art. 3 pkt 11 (dot. art. 110x ust. 2 pkt 2)**	**UKNF**	W art. 110x: ust. 2 pkt 2 powinien odsyłać do art. 110v ust. 1c, tj. „2) kategorię pracowników, do których nie ma zastosowania art. 110v ust. 1c.”	Uwaga uwzględniona
119.	**Art. 3 pkt 11 (dot. art. 110x ust. 3 pkt 1 lit. a)**	**UKNF**	ust. 3 pkt 1 lit. a powinien brzmieć: „spełnienie przez dom maklerski kryteriów, o których mowa (…)”	Uwaga uwzględniona
120.	**Art. 3 pkt 11 (dot. art. 110x ust. 3 pkt 1 lit. a)**	**NBP**	W projektowanym brzmieniu art. 110x ust. 3 pkt 1 lit a) sformułowanie „spełnianie przez bank kryteriów” zastąpić „spełnianie przez **dom maklerski** kryteriów”, ponieważ zakres podmiotowy zmian do ustawy o obrocie dotyczy domów maklerskich. Dodatkowo, podobnie jak w projektowanym art. 9f ust. 3 ustawy - Prawo bankowe, także w projektowanym art. 110x ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o obrocie instrumentami finansowymi* delegacja dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wydaje się zbyt	Uwaga uwzględniona

			ogólna i powinna zostać doprecyzowana. Minister nie może dowolnie określić wartości aktywów innej niż w art. 9ca ust. 1b. Przepisy art. 94 ust. 4 CRDIV w brzmieniu nadanym przez CRDV wskazują jasno, że wysokość progu wartości aktywów może być tylko podwyższona lub obniżona względem bazowej wartości progu – 5 mld euro – a także wskazują maksymalny limit takiego podwyższenia i dodatkowe warunki, jakie muszą spełniać instytucje, jeśli próg został podwyższony. Prosimy o właściwe przeredagowanie przepisu.	
121.	**Art. 3 pkt 11 (dot. art. 110x ust. 3 pkt 2)**	**UKNF**	w ust. 3 pkt 2 należy poprawić na końcu: „cechy grupy…"	Uwaga uwzględniona
122.	**Art. 3 pkt 11 lit. a (dot. art. 110x ust. 2)**	**IDM**	Proponujemy doprecyzowanie art.100x ust.2pkt 3 w następujący sposób (zmiany zaznaczone kursywą): „3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia: 1) w przypadku ~~podwyższenia~~ *zmiany* progu wartości aktywów: a) spełnienie przez bank kryteriów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia nr 575/2013, b) maksymalny próg nie wyższy niż 15 000 000 000 euro *i nie niższy niż 2 500 000 000 euro*; 2) charakter, skalę, złożoność działalności i strukturę organizacyjną domu maklerskiego, oraz, w stosownych przypadkach, cech grupy, do której należy." Powyższe zmiany tworzą katalog sytuacji, w których rozporządzenie może mieć zastosowanie dając jednocześnie firmom inwestycyjnym stabilną podstawę do kształtowania polityki wynagrodzeń i stabilnej kadry pracowniczej.	Uwaga częściowo uwzględniona
123.	**Art. 3 pkt 12 lit. d (dot. art. 110y ust. 3a-3f)**	**UKNF**	1) UKNF wskazuje, że w art. 110y w dodawanym ust. 3e należy poprawić fundusze własne na kapitał wewnętrzny, ponieważ w art. 110e mowa jest o kapitale wewnętrznym: „3e. Ryzyko, o którym mowa w ust. 3 pkt 4 lit. b, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu w przypadku gdy oszacowana kwota kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 110e,…" 2) Ponadto w art. 110y ust. 3f, w związku ze zmianą w art. 110r i brakiem zaleceń, należy zmienić brzmienie na: „3f. Komisja informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny o nałożeniu na dom maklerski dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych."	1) Uwaga uwzględniona 2) Uwaga niezasadna. Przepis zgodny z dyrektywą.
124.	**Art. 3 pkt 15 (dot. art. 150)**	**UKNF**	UKNF wskazuje, że w brzmieniu punktów dotyczących uprawnień kolejnych podmiotów i instytucji do otrzymywania informacji zasadna jest zmiana sformułowania w lit. n, o i p „na potrzeby…" na „w zakresie niezbędnym do…". Przepisy te określają wyjątki od zasady ochrony	Uwaga uwzględniona

			tajemnicy zawodowej i nie powinny być nadmiernie szerokie, ponadto takie brzmienie będzie zgodne z innymi punktami w art. 150 pkt 15.	
Uwagi do art. 4 (zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym)				
125.	**Art. 4 pkt 3 (dot. art. 17ca ust. 1 i 2)**	**BGK**	Dodanie kolejnych podmiotów, które mogą pozyskiwać od KNF dane chronione. O ile dodanie GIIF może mieć pewne uzasadnienie w roli tego organu w sektorze usług finansowych , to poszerzenie kręgu podmiotów o dyrektorowa izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego wydaje się zdecydowanie nadmiarowe. Proponowane brzmienie: „Art. 17ca. 1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, jednostki analityki finansowej w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. 2019 poz. 1115, 1520 i 2088), Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. 2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura.” Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.	Uwaga nieuwzględniona rozszerzono uzasadnienie projektu.
126.	**Art. 4 pkt 3 (dot. art. 17ca ust. 1)**	**ZBP**	Dodanie kolejnych podmiotów, które mogą pozyskiwać od KNF dane chronione. O ile dodanie GIIF może mieć pewne uzasadnienie w roli tego organu w sektorze usług finansowych , to poszerzenie kręgu podmiotów o dyrektorowa izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego wydaje się zdecydowanie nadmiarowe. Propozycja brzmienia: „Art. 17ca. 1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, ~~dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu~~	Uwaga nieuwzględniona. Ustawowe zadania Krajowej Administracji Skarbowej zostały zawarte w art. 2 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej i są one realizowane przez organy KAS, którymi zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o KAS są:

			~~skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego~~, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, jednostki analityki finansowej w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. 2019 poz. 1115, 1520 i 2088), Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. 2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura." Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, ~~dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego~~, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.	1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej; 3) dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej; 4) dyrektor izby administracji skarbowej; 5) naczelnik urzędu skarbowego; 6) naczelnik urzędu celno-skarbowego.
127.	**Art. 4 pkt 3 (dot. art. 17ca ust. 2)**	**UKNF**	W odniesieniu do obowiązku przekazywania przez Przewodniczącego KNF dokumentów i informacji wskazanych w art. 17ac ust.1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, przepis nie określa do jakich celów takie dane byłyby tym podmiotom przekazywane.	Uwaga nieuwzględniona – zgodnie z brzmieniem przepisu dane będą przekazywane w celu realizacji ustawowych zadań.
Uwagi do art. 5 (zmiany w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym)				
128.	**Art. 5 pkt 1 lit. b (dot. art. 4 pkt 3 lit. a)**	**UKNF**	Należy poprawić zgodnie z obecnym brzmieniem ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm., dalej „ustawa o obrocie"), poprzez nadanie brzmienia: „a) firm inwestycyjnych nieposiadających zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej wykonywanie czynności polegających na nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych, lub świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o **gwarancję emisji**, lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe,"	Zmiana definicji instytucji zostanie dokonana w implementacji dyrektywy IFD
129.	**Art. 5 pkt 1 lit. b (dot. art. 4 pkt 3 lit. a)**	**NBP**	Zmieniany art. 4 pkt 3 ustawy, zawiera definicję „instytucji" odwołującą się do art. 4 ust. 1 pkt 3 CRR, jednak Bank Gospodarstwa Krajowego oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe są na podstawie art. 2 ust. 5 CRDIV wyłączone spod przepisów pakietu CRDIV/CRR. Aby uniknąć wątpliwości co do zakresu podmiotowego nadzoru makroostrożnościowego proponujemy art. 4 pkt 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nadać następujące brzmienie:	Zmiana definicji instytucji zostanie dokonana w implementacji dyrektywy IFD

			„3) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013, z wyłączeniem: *a) firm inwestycyjnych nieposiadających zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej wykonywanie czynności polegających na nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych, lub świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisje usługowe, lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe,* *b) oddziałów instytucji kredytowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. 284, 288 i 321);”.*	
130.	**Art. 5 pkt 2 (dot. art. 5 pkt. 1)**	**NBP**	Obecne brzmienie art. 5 pkt. 1 ustawy wskazuje, że KSF stosuje instrumenty polityki makroostrożnościowej. Taki zapis wydaje się niewłaściwy, ponieważ KSF nie jest bezpośrednio odpowiedzialny za ich nakładanie albo znoszenie – przepisy w dalszej części ustawy określają organy odpowiedzialne za ich nakładanie na instytucje, które powinny je stosować (zgodnie z zasadą *zastosuj lub wyjaśnij*). KSF jest odpowiedzialny za prowadzenie polityki makroostrożnościowej, co realizuje m. in. poprzez rekomendowanie nałożenia instrumentów. W związku z tym proponujemy, aby zmiany w art. 5 nowelizowanej ustawy objęły również pkt 1, któremu proponujemy nadać następujące brzmienie: „*1) stosowanie instrumentów makroostrożnościowych, w szczególności poprzez przedstawianie stanowisk, oraz wydawanie rekomendacji”*.	Uwaga nieuwzględniona Proponowana zmiana nie zmienia normy prawnej
131.	**Art. 5 pkt 3 (dot. art. 9 ust. 2)**	**NBP**	Proponujemy zrezygnować ze zmiany art. 9 ust. 2 ustawy. W raporcie rocznym z działalności przedstawione zostaną informacje o działalności Komitetu. Zmiana polegającą na dookreśleniu formy, w której informacje mają zostać przedstawione wydaje się nadmierna. Jeżeli jednak, zdaniem projektodawcy, jest to niezbędne, proponujemy posłużyć się określeniem „sprawozdanie” (por. art. 12 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim).	Uwaga uwzględniona
132.	**Art. 5 pkt 4 (dot. art. 19)**	**UKNF**	W związku z usunięciem art. 129 ust. 5 CRD IV, którego odpowiednikiem jest art. 19 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, UKNF proponuje ujednolicenie brzemienia art. 19 ust. 2 z nowymi akapitami dodanymi do art. 128 przez CRD V. Wprawdzie jak wskazano w tabeli zgodności te nowe akapity art. 128 CRD V są implementowane w art. 55 ust. 5 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, jednak bez zmian w art. 19 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, staje się on niezgodny z art. 128 CRD V. UKNF proponuje w art. 19 ust. 2 wyrazy zaczynające się od „art. 92 ust. 1” do końca tego ustępu zastąpić wyrazami „na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust.1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a-c rozporządzenia 575/2013, wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a Prawa bankowego lub art. 110y ust.	Uwaga uwzględniona

			3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń wydanych w związku z art. 128 ust. 1 pkt 2 Prawa bankowego uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”	
133.	**Art. 5 pkt 4 (dot. art. 19)**	**NBP**	Zmiany w art. 19 ust. 1 i 2 doprecyzowują, że kapitał wykorzystywany do spełnienia bufora zabezpieczającego nie służy jednocześnie spełnieniu wymogów określonych w art. 92 ust. 1 lit. a-c CRR, co jest konsekwencją dodania nowego wymogu dźwigni. W związku z tym analogiczna zmiana powinna zostać wprowadzona także w art. 21 dotyczącym bufora antycyklicznego. Proponujemy takie samo doprecyzowanie przez dodanie kolejnego punktu do projektu ustawy w brzmieniu: *„w art. 21 w ust. 1 i 3 wyrazy „art. 92 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 1 lit. a c”.”.*	Uwaga uwzględniona
134.	**Art. 5 pkt 9 (dot. art. 34 ust. 1)**	**UKNF**	UKNF proponuje odpowiednią zmianę art. 34 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym uwzględniającym fakt, że zmieniony art. 131 ust. 9 CRD V nie wyznacza już górnej granicy wysokości bufora G-SII.	Uwaga uwzględniona
135.	**Art. 5 pkt 9 lit. a (dot. art. 34 ust. 3 pkt 5)**	**UKNF**	W proponowanym art. 34 ust. 3 pkt. 5) ustawy o nadzorze makroostożnościowym powinno znaleźć się doprecyzowanie, że do każdej kolejnej kategorii powinien być przypisany bufor wyższy o co najmniej 0,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 CRR (na co wskazuje art. 131 ust. 9 CRDV)	Uwaga nieuwzględniona Przepis zgodny z dyrektywą: „Najniższej podkategorii przypisuje się bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a bufor przypisany każdej podkategorii wzrasta o stopień wynoszący co najmniej 0,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia.”.
136.	**Art. 5 pkt 13 (dot. art. 38 ust. 1)**	**UKNF**	Powinno być odniesienie do przepisu CRR – „art. 92 ust. 1 lit. a-c” zamiast „art. 92 ust. 3”.	Uwaga uwzględniona

137.	**Art. 5 pkt 13 (dot. art. 38 ust. 1)**	**BFG**	Projektowany przepis wzbudza wątpliwości co do zgodności z przepisami dyrektywy CRD V: „1. Inna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie większej niż 3% albo większej niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia (bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym)."; Treść uzasadnienia wskazuje, że zmiana w art. 5 pkt 13 odnosząca się do art. 38 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym wynika z faktu, że zmianie uległ maksymalny poziom bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym z 2% do 3%. Natomiast przepisy dyrektywy CRD V mówią, że bufor OSII nakłada się: - do 3 % bez zgody KE, - powyżej 3%, o ile jest zgoda KE. Projektowany przepis art. 38 ust. 1 w brzmieniu „albo większej niż 3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia" nie odzwierciedla przepisów unijnych w zakresie otrzymania zgody KE.	Uwaga uwzględniona
138.	**Art. 5 pkt 13 (dot. art. 38 ust. 1)**	**ZBP**	Art. 5 projektu zmieniający ustawę o nadzorze makroostrożnościowym w punkcie 13)- treść do wyrażenia „albo większej niż 35" powinna zostać wykreślona bowiem sformułowanie „[…] w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie większej niż 3% albo większej niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia" wydaje się niepoprawne i zbędne, mając na uwadze, że kwestia górnego ograniczenia wysokości bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym została sprecyzowana w art. 39 ust. 1 CRD, który wyraźnie mówi o maksymalnym poziomie 3%.	Uwaga częściowo uwzględniona przez zmianę brzmienia przepisu.
139.	**Art. 5 pkt 14 (dot. art. 39)**	**NBP**	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych towarzyszących identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym proponujemy zmianę brzmienia art. 39 ust. 6. KSF na podstawie art. 5 ustawy jest odpowiedzialny za prowadzenie polityki makroostrożnościowej co obejmuje m.in. podejmowanie działań na rzecz ograniczania ryzyka systemowego. Pkt 2 tego przepisu wskazuje, że KSF jest odpowiedzialny za identyfikowanie instytucji finansowych istotnych dla systemu finansowego, za które należy w szczególności uważać G-SII i O-SII, będące istotną częścią sektora bankowego, który ma kluczowe znaczenie dla systemu finansowego w Polsce. Biorąc pod uwagę, że odporność O-SII z definicji wpływa na poziom ryzyka systemowego, prowadzenie polityki makroostrożnościowej przez KSF wymaga także brania pod uwagę poziomu samych buforów kapitałowych nakładanych na O-SII. O ile zatem za nakładanie bufora O-SII odpowiedzialny jest KNF, to powinien realizować to zadanie w porozumieniu z KSF, tak by poza identyfikacją O-SII KSF wyrażał także opinię nt. właściwego z systemowego punktu widzenia (a tylko taki jest brany pod uwagę przy O-SII) poziomu bufora O-SII. Proponujemy	Uwaga uwzględniona

			następującą zmianę art. 39 ust. 6 ustawy doprecyzowującą zakres przedmiotowy Rekomendacji Komitetu: *„6. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu dotyczącą* ***metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów*** ~~*znaczenia systemowego*~~ *innych instytucji o znaczeniu systemowym.”.*	
140.	**Art. 5 pkt 15 (dot. art. 41 pkt 2)**	**UKNF**	Nieprawidłowe odwołanie – w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym w art. 38 ust. 1 nie ma pkt. 2. Wydaje się, że powinno być odwołanie do art. 39 ust. 1a. Dodatkowo, w zmienionym art. 131 ust. 8 lit. b) CRDV mowa o wskaźniku, który ma zastosowanie tylko na poziomie skonsolidowanym do grupy, więc proponujemy doprecyzowanie w tej kwestii.	Uwaga uwzględniona
141.	**Art. 5 pkt 15 (dot. art. 42)**	**UKNF**	W związku z usunięciem art. 131 ust. 13 CRD IV, którego odpowiednikiem jest art. 42 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, proponujemy ujednolicenie brzemienia art. 42 z nowymi akapitami dodanymi do art. 128 przez CRD V. Wprawdzie jak wskazano w tabeli zgodności te nowe akapity art. 128 CRD V są implementowane w art. 55 ust. 5 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, jednak bez zmian w projektowanym art. 42 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, staje się on niezgodny z art. 128 CRD V. UKNF proponuje więc w projektowanym art. 42 po wyrazach „o obrocie instrumentami finansowymi” dodać wyrazy „uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń wydanych w związku z art. 128 ust. 1 pkt 2 Prawa bankowego uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”	Uwaga uwzględniona
142.	**Art. 5 pkt 16 lit. b (dot. art. 45 ust. 3a)**	**UKNF**	W ocenie UKNF, nie jest prawidłowe wskazywanie w przepisie wniosku o ponowne rozpoznanie. Narusza to systematykę przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego oraz przepisach p.p.s.a. (art. 3) Ponadto, zdaniem UKNF, taka redakcja może wywoływać wątpliwości na tle art. 106 kpa. Proponuje się nadać przepisowi brzmienie: „3a. Do opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy **zażalenie”.** Podobnie w art. 46 ust. 3.	Uwaga uwzględniona
143.	**Art. 5 pkt 17 (dot. art. 48)**	**BFG**	W przepisie nie znajdujemy implementacji art. 128 akapit 4 stanowiącego, że instytucje nie wykorzystują kapitału CET1, który jest utrzymywany w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, aby spełnić oparte na ryzyku składniki wymogów określonych w art. 92a i 92b	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy art. 128 akapit 4 powinien zostać

			rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d dyrektywy 2014/59/UE. W naszej opinii, w związku z faktem, że regulacja ta jest silnie związana z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) oraz z uprawnieniem do zakazania wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (M-MDA) – art. 16a BRRD2, przepis ten powinien zostać zaimplementowany w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie chcielibyśmy zwrócić uwagę, że wykluczenie możliwości podwójnego zaliczenia instrumentów CET1 na potrzeby wymogu połączonego bufora i MREL może prowadzić – w okresie od wejścia w życie przepisu do przyjęcia planów przymusowej restrukturyzacji zawierających MREL wyznaczony zgodnie z nową formułą – do wystąpienia przejściowego skokowego wzrostu niedoboru funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w podmiotach. W konsekwencji uznajemy za zasadne stworzenie odpowiednich przepisów przejściowych w tym zakresie. Fundusz zgłosił stosowną propozycję brzmienia przepisu ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, z uwzględnieniem okresu przejściowego, w ramach konsultacji ustawy o zmianie ustawy o BFG implementującą BRRD2.	zaimplementowany w ustawie implementującej Dyrektywę CRDV.
144.	**Art. 5 pkt 17 (dot. art. 48)**	**UKNF**	W związku z usunięciem art. 133 ust. 4 CRD IV, którego odpowiednikiem jest art. 48 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, UKNF proponuje ujednolicenie brzemienia art. 48 z nowymi akapitami dodanymi do art. 128 przez CRD V. Wprawdzie jak wskazano w tabeli zgodności te nowe akapity art. 128 CRD V są implementowane w art. 55 ust. 5 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, jednak bez zmian w projektowanym art. 48 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, staje się on niezgodny z art. 128 CRD V. Proponujemy więc w projektowanym art. 48 po wyrazach „o obrocie instrumentami finansowymi" dodać wyrazy „uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń wydanych w związku z art. 128 ust. 1 pkt 2 Prawa bankowego uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji."	Uwaga uwzględniona
145.	**Art. 5 pkt 17 (dot. art. 46-50)**	**NBP**	Proponowane brzmienie art. 46 nie implementuje w pełni art. 131 ust. 12 w brzmieniu nadanym przez CRDV - nie zawiera przepisu dotyczącego powiadomienia o wyniku przeglądu innych instytucji o znaczeniu systemowym. Postulujemy po proponowanym ust. 3 dodanie ust. 4 w brzmieniu: *„4. Po dokonaniu przeglądu, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego*	1) Uwaga uwzględniona 2) Uwaga nieuwzględniona

			przekazuje informację o wyniku przeglądu instytucji o znaczeniu systemowym, której przegląd dotyczył oraz ERRS, która niezwłocznie przekazuje te wyniki Komisji Europejskiej i EUNB.”. W proponowanym art. 50 ust. 9 zamiany wymaga forma współuczestnictwa Komitetu przy przeprowadzaniu przeglądu bufora ryzyka systemowego, tj. rekomendacja powinna być zastąpiona opinią. Ustawa nakłada na ministra właściwego do spraw instytucji finansowych obowiązek dokonania przeglądu, którego przeprowadzenie i zainicjowanie nie powinny być uzależnione od czynności innego organu (w tym przypadku rekomendacji Komitetu). Natomiast opinia może być wydana po wszczęciu procesu przeglądu. W związku z powyższym proponujemy następujące brzmienie ust. 9: *„9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, co najmniej raz na dwa lata, ocenia adekwatność wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, w tym kategorie instytucji, rodzaje i podzbiory ekspozycji, do których ma on zastosowanie, nałożonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 10, biorąc pod uwagę opinię Komitetu w zakresie, o którym mowa w ust. 11 pkt 1.”.*	
146.	**Art. 5 pkt 17 (dot. art. 47-50)**	**UKNF**	Brakuje przepisów jednoznacznie stwierdzających, że bufor ryzyka systemowego można nałożyć na wszystkie instytucje lub jedynie na ich podzbiór oraz wszystkie ekspozycje, lub ich podzbiór (o czym mowa odpowiednio w art. 133 ust. 1 i 7 CRD V). Implementacja będzie częściowo dokonywana w ramach delegacji dla Ministra do wydania rozporządzenia (art. 50 ust. 10), proponujemy jednak uściślić, że bufor może być nakładany na wszystkie instytucje lub jedynie na ich podzbiór oraz wszystkie ekspozycje, lub ich podzbiór. Mamy wątpliwości, czy obecne brzmienie art. 50 ust. 5 oraz 10 nie narzuca wymogu zgodnie z którym, bufor jest nakładany na wszystkie instytucje i ekspozycje, a zróżnicować można jedynie jego wysokość ze względu na odpowiednie podzbiory i co w rezultacie uniemożliwia nałożenie bufora jedynie na podzbiór instytucji lub ekspozycji.	W ocenie projektodawcy nałożenie bufory wynika z ust. 3 oraz ust. 5.
147.	**Art. 5 pkt 17 (dot. art. 49 ust. 2)**	**ZBP**	Art. 5 pkt 17 - Procedura występowania o zgodę Komisji Europejskiej na utrzymywanie łącznej wartości bufora ryzyka systemowego i bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie powyżej 5% powinna być analogiczna, jak przy ustalaniu bufora ryzyka systemowego na poziomie powyżej 3%, tj. wskazywać na obowiązek uprzedniego uzyskania zgody Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 131 ust. 15 akapit 2 CRDV. Proponowane brzmienie wskazuje natomiast na następczość zgody Komisji Europejskiej (vide „*W przypadku gdy wymóg stanowiący sumę kwot dodatkowego kapitału podstawowego Tier 1 nałożonych na instytucję […] jest wyższy niż 5%, Komisja Nadzoru Finansowego albo minister […] zwraca się do Komisji Europejskiej o zgodę na stosowanie tego wymogu na poziomie wyższym niż 5%.*”).	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy obecnie obowiązujący przepis wskazuje na stosowanie wymogu na poziomie wyższym niż 5%.
148.	**Art. 5 pkt 17 (dot. art. 52**	**UKNF**	W tym przepisie należy uwzględnić wymogi TLAC i MREL (z uwzględnieniem zmian wprowadzanych w tym zakresie przez BRRD2).	Brak przepisu w projekcie.

	ust. 1b)			
149.	**Art. 5 pkt 18 (dot. art. 53 ust. 1)**	**ZBP**	Art. 5 pkt 18 Mając na uwadze obecne brzmienie art. 134 ust. 4 CRDV proponowany w art. 53 ustęp 1a powinien zastępować dotychczasowy ustęp 1, z doprecyzowaniem, że chodzi o sytuację, w której bufor określony na podstawie art. 50 ust. 10 pokrywa inne rodzaje ryzyka, niż bufor określony przez organ innego państwa członkowskiego. Propozycja zapisu: *„[…]instytucja stosuje wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do swoich ekspozycji w tym państwie, jeżeli* ***bufor ten pokrywa inne rodzaje ryzyka, niż bufor określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 10.*** *[…]”* Jednoczesne obowiązywanie art. 53 ust. 1 w dotychczasowym brzmieniu oraz projektowanego art. 53 ust. 1a mogłoby prowadzić w przypadku niektórych stanów faktycznych do sprzeczności.	Uwaga częściowo uwzględniona
150.	**Art. 5 pkt 19 lit. b (dot. art. 55 ust. 5)**	**UKNF**	Jak wskazano w tabeli zgodności, art. 55 ust. 5 ma być implementacją akapitów dodawanych do art. 128 CRD IV. Jednak art. 128 mówi o tym, że ten sam kapitał nie powinien być wykorzystywany na pokrycie różnych wymogów. Dlatego UKNF proponuje odpowiednie zmiany w art. 19, 21, 42 i 48 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym. Natomiast projektowany art. 55 ust. 5 definiuje nie spełnienie wymogu połączonego bufora, więc powinien być implementacją art. 141a CRD V, który dotyczy tego samego (w takim przypadku należałoby z art. 55 ust. 5 usunąć odniesienia do wymogów TLAC i MREL, a odniesienie do wskaźnika dźwigni uzupełnić o art. 92 ust. 1 lit. d CRR).	Uwaga uwzględniona dokonano zmiany w art. 19, 21, 42 oraz 48.
151.	**Art. 5 pkt 19 lit. b (dot. art. 55 ust. 6)**	**NBP**	W naszej opinii projektowane zmiany do ustawy nie implementują w pełni art. 128 w brzmieniu nadanym przez CRDV. W szczególności dotyczy to ostatniego akapitu, w którym wskazano, że kapitał podstawowy Tier I utrzymywany w celu spełnienia wymogu połączonego bufora nie może być jednocześnie zaliczany w celu spełnienia wymogu MREL wyrażonego w relacji do całkowitej ekspozycji na ryzyko (dalej: „MREL-TREA”). Z załączonej tabeli zgodności wynika, że wspominany przepis CRDV jest implementowany w art. 55 poprzez dodanie nowego ust. 5. Niemniej, z dodanego ust. 5 nie wynika, iż kapitał podstawowy Tier I nie może być jednocześnie zaliczany na spełnienie wymogu połączonego bufora oraz MREL-TREA, a jedynie, że nie można dokonywać wypłat w sytuacji, gdyby nie był spełniony zarówno wymóg połączonego bufora, jak i wymóg wskaźnika dźwigni, a także MREL-TREA. W naszej opinii wyraźnie wskazanie w ustawie, że ten sam kapitał podstawowy Tier I nie może być wykorzystany na spełnienie kilku wymogów jest bardzo istotne, zarówno z perspektywy polityki makroostrożnościowej, jak i działań w obszarze przymusowej restrukturyzacji. W przypadku, gdy ten sam kapitał podstawowy Tier I jest stosowany jednocześnie na spełnienie wymogu połączonego bufora i MREL-TREA, ogranicza to możliwość działań makroostrożnościowych, tzn. ewentualne zniesienie buforów nie będzie skutkować faktycznym uwolnieniem kapitału, gdyż ten kapitał nadal pozostaje „zablokowany” na spełnienie innego wymogu, tj. MREL-TREA. Tym samym działania makroostrożnościowe są nieskuteczne. Ponadto z perspektywy organu ds. restrukturyzacji i	Uwaga uwzględniona

			uporządkowanej likwidacji ważne jest także, aby utrzymywany przez banki MREL był stabilny. Zawracamy również uwagę, iż ww. przepis CRDV nie został zawarty w projektowanej nowelizacji ustawy o BFG, która implementuje BRRDII, choć jest on powiązany merytorycznie z wymogiem MREL. W związku z powyższym postulujemy żeby po proponowanym ust. 5 dodać nowy ust. 6 w brzmieniu: *„6. Bank nie wykorzystuje kapitału podstawowego Tier I, który jest utrzymywany w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w ust. 4, w celu spełnienia opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”.* Ponadto, proponujemy zastąpienie w art. 16 słowa „instytucjami” przez słowo „organami”. Artykuł 16 upoważnia KSF do współpracy i zawierania porozumień z podmiotami z innych państw członkowskich, które realizują zadania związane z nadzorem makroostrożnościowym. Obecne brzmienie przepisu określa podmioty z innych państw członkowskich jako instytucje. Jednak pojęcie instytucji jest zdefiniowane w art. 4 pkt. 3 ustawy i oznacza podmioty objęte obowiązkiem spełniania wymogów pakietu CRD/CRR. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy następującą zmianę art. 16: *„Art. 16. Członkowie Komitetu, w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej na rzecz realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1, mogą zawierać porozumienia z* ***organami*** ~~*instytucjami*~~ *realizującymi zadania z tego zakresu w państwach członkowskich, z bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, oraz z ministrami finansów i organami nadzoru nad rynkiem finansowym w państwach członkowskich.”.*	
152.	**Art. 5 pkt 20 lit. a (dot. art. 56 ust. 1b)**	**UKNF**	Należy dopasować brzmienie do zmiany zaproponowanej w ustawie o obrocie poprzez następujące brzmienie: „1b. W przypadku gdy instytucja nie spełnia zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub **dodatkowych wymogów, o których mowa w** art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może dokonać wypłat, o których mowa w ust. 3 i 4, jeżeli spełnia wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2012 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 1a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz wymóg połączonego bufora lub wymóg bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”	Uwaga nieuwzględniona Art. 110 ust. 2a dotyczy zaleceń a nie dodatkowych wymogów.

153.	**Art. 5 pkt 21 lit. a (dot. art. 57a ust. 2)**	**UKNF**	Wyrazy „które uzyskano od dnia podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłat" powinny zostać zastąpione „pomniejszonych o każdą wypłatę" zarówno w stosunku do zysków rocznych jak i śródrocznych. Dodatkowo, odniesienie do art. 56 ust. 31 w przypadku zysków z bieżącego okresu powinno zostać zamienione na odniesienie do art. 56 ust. 3 jak to ma miejsce w przypadku zysków rocznych.	Uwaga uwzględniona
154.	**Art. 5 pkt 22 lit. a (dot. art. 58 ust. 1)**	**UKNF**	UKNF wskazuje na konieczność poprawy odniesienia do wskaźnika dźwigni – po wyrazach „ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a" dodać należy „i ust. 1 lit. d".	Uwaga uwzględniona
155.	**Art. 5 pkt 22 lit. a (dot. art. 58 ust. 2)**	**UKNF**	Brakuje odniesienia do wymogu filara drugiego uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, a odniesienie do art. 92 ust. 3 CRR jest błędne, powinno być odniesienie do art. 429 ust. 4 CRR – obie te kwestie wskazano w art. 141b ust. 6 CRDV, którego omawiany przepis jest implementacją.	Uwaga uwzględniona
156.	**Art. 5 pkt 23 (dot. art. 60)**	**ZBP**	Art. 5 projektu zmieniający ustawę o nadzorze makroostrożnościowym w punkcie 23) powinien zostać dodany zapis o możliwości przedłużenia czasu na złożenie planu ochrony kapitału do 10 dni. Pozwoli to zachować zgodność z CRD.	Uwaga nieuwzględniona Art. 60 ust. 2 wskazuje czas do 10 dni.
Uwagi do art. 9 (przepis przejściowy)				
157.	**Art. 9 pkt 1**	**UKNF**	W związku z uwagą do art. 3 pkt 5 w ocenie KNF niniejszy przepis powinien brzmieć: „art. 1 pkt 3 oraz pkt 21 lit. a, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r."	Uwaga uwzględniona
Dodatkowe propozycje legislacyjne				
158.	**Art. 22b ust. 2a Prawa bankowego**	**UKNF**	Zgodnie z mailem otrzymanym z Ministerstwa Finansów w dniu 20 kwietnia br. (tytuł: CRD IV – uzupełnienie implementacji) i przedstawioną tam propozycją, UKNF rekomenduje dodanie przepisu w brzmieniu: „2a. Komisja Nadzoru Finansowego badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez EUNB." lub „2a. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 5 są sprawdzane przez Komisję Nadzoru Finansowego również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez EUNB.".	Uwaga uwzględniona
159.	**Art. 106d oraz 106e Prawa bankowego**	**KZBS**	Zgodnie z wymaganiami nadzorczymi, tj. Rekomendacją M dotyczącą zarządzania ryzykiem operacyjnym w bankach (rekomendacja 7.14) oraz Rekomendacją D dotyczącą zarządzania obszarami technologii informacyjnej i bezpieczeństwa środowiska teleinformatycznego w bankach (rekomendacja 18.9), banki działające w Polsce uczestniczą w wymianie informacji o zdarzeniach wpływających na profil ryzyka prowadzonej działalności. Związek Banków Polskich, w ramach Systemu Wymiany Informacji (SIW) utrzymuje system SWOZ (System Wymiany Ostrzeżeń o Zagrożeniach). Wdrożony system SWOZ pełni funkcję	Uwaga nieuwzględniona Wykracza poza zakres Dyrektywy

			bazy wiedzy dla sektora bankowego oraz zapewnia gromadzenie i wzajemne powiadamianie banków o nowych zagrożeniach i ryzykach z tytułu zróżnicowanych przestępstw internetowych, kartowych oraz wyłudzeń z wykorzystaniem sfałszowanych dokumentów pojawiających się w sektorze finansowym. System dostarczając wiedzy o zdarzeniach w bankach ogranicza ryzyko oraz skalę możliwych strat w innych bankach. Z uwagi na rolę systemów ochrony instytucjonalnej, jaką jest zapewnienie płynności i wypłacalności każdego z uczestników niezbędne jest doprecyzowanie przepisów prawa bankowego, w sposób zapewniający dostęp **jednostkom zarządzającym systemem ochrony instytucjonalnej, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających** do systemu zapewniającego gromadzenie i wymianę informacji o zagrożeniach występujących w sektorze bankowym i wpływających na profil ryzyka działalności. Dostęp do przedmiotowych informacji, pozwoli na ograniczenie ryzyka oraz strat wynikających z występowania podobnych zdarzeń w banku zrzeszającym oraz bankach spółdzielczych. W związku z powyższym proponujemy nadać następujące brzmienie 1) w art. 106d ust. 1 Prawa bankowego: *„1. Banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów, izby rozliczeniowe utworzone na podstawie art. 67, instytucje utworzone na mocy art. 105 ust. 4,* ***jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających,*** *instytucje pożyczkowe, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, mogą przetwarzać i wzajemnie udostępniać informacje, w tym informacje objęte tajemnicą bankową, w przypadkach:* *1) uzasadnionych podejrzeń, o których mowa w art. 106a ust. 3;* *2) uzasadnionych podejrzeń popełnienia przestępstw dokonywanych na szkodę banków, innych instytucji ustawowo upoważnionych do udzielania kredytów, instytucji kredytowych, instytucji finansowych, instytucji pożyczkowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, i ich klientów, w celu i zakresie niezbędnym do zapobiegania tym przestępstwom;* *3) wykonywania obowiązków w zakresie określonym w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”* 2) art. 106e Prawa bankowego: *„Do przetwarzania danych osobowych przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4,* ***jednostki zarządzające systemem ochrony, o których mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o***	

			funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, *instytucje pożyczkowe, podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, oraz podmioty, o których mowa w art. 59d ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przepisu art. 15 rozporządzenia 2016/679 nie stosuje się w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 106, oraz zapobiegania przestępstwom, zgodnie z art. 106a i art. 106d.".*	
160.	**art. 128d Prawa bankowego**	**UKNF**	UKNF proponuje dodanie art. 128d Prawa bankowego w brzmieniu: „art. 128d 1. Komisja Nadzoru Finansowego, jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany, wydaje zezwolenie na stosowanie przez bank metody wewnętrznej do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych oraz zezwolenie na wprowadzenie rozszerzeń lub zmian znacznych w zakresie metody wewnętrznej. 2. Decyzje o których mowa w ust.1 mogą zawierać warunki i terminy; 3. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje zezwolenie na: 1) inną klasyfikację ekspozycji kredytowych, w szczególności na podstawie wewnętrznych systemów ratingów i metod szacowania oczekiwanych strat, zwanych „modelami ryzyka kredytowego" 2) utworzenie rezerw celowych oraz odpisów aktualizujących należności związanych z ekspozycjami kredytowymi w wysokości wynikającej z oszacowań modeli ryzyka kredytowego, o których mowa w pkt. 1). 4. Decyzje o których mowa w ust.3 mogą zawierać warunki. 5. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 3 w terminie sześciu miesięcy od chwili otrzymania kompletnego wniosku."	Uwaga nieuwzględniona Kwestie te regulują przepisy rozporządzenia CRR, które stosowany jest bezpośrednio – art. 143, art. 312 oraz 363 CRR.
161.	**art. 21 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym**	**UKNF**	W związku z usunięciem art. 130 ust. 5 CRD IV, którego odpowiednikiem jest art. 21 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, UKNF proponuje ujednolicenie brzemienia art. 21 ust. 3 z nowymi akapitami dodanymi do art. 128 przez CRD V. Wprawdzie jak wskazano w tabeli zgodności te nowe akapity art. 128 CRD V są implementowane w art. 55 ust. 5 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, jednak bez zmian w art. 21 ust. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, staje się on niezgodny z art. 128 CRD V. UKNF proponuje w art. 21 ust. 3 wyrazy zaczynające się od „art. 19 ust. 1" do końca tego ustępu zastąpić wyrazami „art. 19 ust. 1, art. 34 ust.1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a-c rozporządzenia 575/2013, wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a Prawa bankowego lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013,	Uwaga uwzględniona

			zaleceń wydanych w związku z art. 128 ust. 1 pkt 2 Prawa bankowego uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”	
162.	**art. 57 ust. 2 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym**	**UKNF**	Nie zaimplementowano zmiany w art. 141 ust. 5 lit (a) i (b) CRD V. Wyrazy „które uzyskano od dnia podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłat” powinny zostać zastąpione „pomniejszonych o każdą wypłatę” zarówno w stosunku do zysków rocznych jak i śródrocznych.	Uwaga uwzględniona
Uzasadnienie				
163.	**Uzasadnienie**	**NBP**	W uzasadnieniu projektu należy wyjaśnić powody, dla których w art. 6 i 8 projektu przyjęto datę 27 czerwca 2019 r. Wymienione przepisy mogą budzić wątpliwości co do zgodności z zasadą *lex retro non agit*.	Obowiązywanie zasady lex retro non agit można wywieść zarówno z przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 42 ustęp 1), jak i z przepisów o randze kodeksowej (art. 3 k.c. oraz art. 1 k.k.). Reguła ta wiąże się głównie z zasadą pewności obrotu prawnego, budowania zaufania obywateli do państwa oraz ochrony praw słusznie nabytych. Jednak art. 6 i 8 projektu stanowią wyjątek od tej zasady, nie tylko ze względu na fakt, że konieczność takiego sformułowania treści przepisu wynika bezpośrednio z treści dyrektywy. Data 27 czerwca 2019 r. wskazana w art. 6 i 8 projektu dotyczy jedynie istnienia określonego stanu prawnego i faktycznego, którego następstwa będą trwały już podczas obowiązywania

				nowych przepisów. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 1998 r. (K. 24/97) wyraził pogląd, że następstwa zdarzeń prawnych zaistniałych pod rządami dawnych przepisów, należy też według nich oceniać, jednakże gdy następstwa te trwają nadal, to w odniesieniu do tego nowego odcinka czasu oceniać je należy już według norm nowej ustawy. O ile więc zdarzenia zapoczątkowane pod rządami dawnych przepisów mają charakter ciągły i trwają nadal, stosuje się do nich przepisy nowe. Naruszenie zasady retroaktywności następowałoby wówczas, gdyby ustawie nadano moc obowiązującą wobec stosunków prawnych zaistniałych i trwających w czasie do wejścia tej ustawy w życie. Przedstawiciele doktryny zauważają również, że w rozważaniach nad zasięgiem czasowym przepisów prawnych należy odróżnić zasadę nieretroakcji od retrospekcji. Naruszenie zakazu retroakcji nie ma miejsca, gdy ustawa nowa jest stosowana do stosunku prawnego powstałego przed dniem wejścia jej w życie, ale tylko na przyszłość – retrospektywna moc wsteczna. Taka sytuacja określana jest

				jako retroaktywność pozorna, czyli zasada bezpośredniego działania ustawy nowej. (E. Łętowska, Polityczne aspekty prawa intertemporalnego (w) Państwo, prawo, obywatel, Wrocław 1989 r., s. 355; A. Wolter, J. Ignatowicz, K. Stefaniuk, Prawo cywilne. Zarys części ogólnej, wydanie II, Warszawa 1998 r., s. 92.)
Ocena Skutków Regulacji				
164.	**OSR**	**BFG**	Pisząc o zmianach w zakresie bufora ryzyka systemowego, wspomniano o możliwości: „uelastycznienia bufora ryzyka systemowego – dotychczas mógł zostać nałożony na sektor finansowy lub jego podzbiór; po zmianach dodatkowo będzie możliwość ustanowienia bufora albo na wszystkie ekspozycje albo na określony podzbiór ekspozycji. Dzięki tej zmianie łatwiejsze stanie się dopasowanie narzędzia do zidentyfikowanego ryzyka systemowego.” Tymczasem możliwość zróżnicowania tego bufora pod względem rodzajów ekspozycji na ryzyko, do których bufor miałby zastosowanie, została wprowadzona już w pierwotnym tekście Ustawy o nadzorze makroostrożnościowym (Dz. U. 2015, poz. 1513, art. 50, ust. 8, pkt 2).	Uwaga uwzględniona
165.	**OSR**	**NBP**	Z punktu widzenia formalnego należy zauważyć, że Narodowy Bank Polski powinien być wskazany w OSR jako podmiot, na który oddziałuje projekt ustawy, w związku z treścią przepisów art. 1 pkt 25 lit. i oraz art. 5 pkt 17 projektu ustawy odnoszących się do kompetencji i zadań Narodowego Banku Polskiego.	Uwaga uwzględniona

2. **Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.**

   Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. **Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.**

   Brak zgłoszeń w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	**Ustawa o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw[1) 2)]**
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału**
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / ÓW	**Termin wejścia w życie zgodny z art. 2 dyrektywy**

Jedn. red.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia** T / N	**Jedn. red.**	**Treść przepisu/ów ustawy**	**Uzasadnienie**
Art. 1 pkt 1	*Artykuł 1* **Zmiany dyrektywy 2013/36/UE** W dyrektywie 2013/36/UE wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 2 ust. 5 i 6 otrzymuje brzmienie: „5.Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: 1) warunków dopuszczenia firm inwestycyjnych do działalności, w zakresie, w jakim działalność ta uregulowana jest dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE;	N			

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:
   1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 7.6.2019, str. 253 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20);
   2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 07.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 04.06.2018, str. 3).
2) Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

	2) banków centralnych; 3) instytucji świadczących żyro pocztowe; 4) w Danii: „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” oraz „KommuneKredit”; 5) w Niemczech: „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, „Landwirtschaftliche Rentenbank”, „Bremer Aufbau-Bank GmbH”, „Hamburgische Investitions- und Förderbank”, „Investitionsbank Berlin”, „Investitionsbank des Landes Brandenburg”, „Investitionsbank Schleswig-Holstein”, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank”, „LfA Förderbank Bayern«, „NRW.BANK”, „Saarländische Investitionskreditbank AG”, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, „Thüringer Aufbaubank”, przedsiębiorstw uznanych na podstawie „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” za organy realizujące politykę mieszkaniową państwa, których główną działalnością nie są operacje bankowe, oraz przedsiębiorstw uznanych w tej ustawie za niekomercyjne przedsiębiorstwa mieszkaniowe; 6) w Estonii: „hoiu-laenuühistud” jako przedsiębiorstwa spółdzielcze, które są uznane w ramach „hoiu-laenuühistu seadus”; 7) w Irlandii: „the Strategic Banking Corporation of Ireland”, “credit unions” i “friendly societies”; 8) w Grecji: „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion); 9) w Hiszpanii: „Instituto de Crédito Oficial”; 10) we Francji: „Caisse des dépôts et consignations”; 11) w Chorwacji: „kreditne unije” oraz „Hrvatska banka za obnovu i razvitak”; 12) we Włoszech: „Cassa depositi e prestiti”; 13) na Łotwie: „krājaizdevu sabiedrības”, przedsiębiorstw uznanych w ramach „krājaizdevu sabiedrību likums” za przedsiębiorstwa spółdzielcze świadczące usługi finansowe wyłącznie na rzecz swoich członków;				

	14) na Litwie: „kredito unijos” innych niż „centrinės kredito unijos”; 15) na Węgrzech: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” oraz „Magyar Export- Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”; 16) na Malcie: „The Malta Development Bank”; 17) w Niderlandach: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, “NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, “NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, “Ontwikkelingsmaatschappij Oost- Nederland NV” oraz “kredietunies”; 18) w Austrii: przedsiębiorstw uznanych za towarzystwa mieszkaniowe działające w interesie publicznym oraz „Österreichische Kontrollbank AG”; 19) w Polsce: Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych oraz Banku Gospodarstwa Krajowego; 20) w Portugalii: „Caixas Económicas” istniejących w dniu 1 stycznia 1986 r., z wyjątkiem tych, które zostały założone jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, i z wyjątkiem „Caixa Económica Montepio Geral”; 21) w Słowenii: „SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”; 22) w Finlandii: “Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” oraz „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”; 23) w Szwecji: “Svenska Skeppshypotekskassan”; 24) w Zjednoczonym Królestwie: “National Savings and Investments (NS&I)”, “CDC Group plc”, “Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, “Crown Agents for overseas governments and administrations”, “credit unions” oraz “municipal banks”. 6. Do celów art. 34 i tytułu VII rozdział 3 podmioty, o których mowa w ust. 5 pkt 1) i pkt 3)–24) niniejszego artykułu, uznaje się za instytucje finansowe.				

Art. 1 pkt 2	2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 dodaje się następujące punkty: „60) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE; 61) „globalna instytucja o znaczeniu systemowym” oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 133) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; 62) „globalna instytucja o znaczeniu systemowym spoza UE” oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym spoza UE zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 134) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; 63) „grupa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 138) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; 64) „grupa z państwa trzeciego” oznacza grupę, w przypadku której jednostka dominująca ma siedzibę w państwie trzecim;”; 65) „polityka wynagrodzeń neutralna pod względem płci” oznacza politykę wynagrodzeń opartą na zasadzie równości wynagrodzeń dla pracowników i pracownic za tę samą pracę lub pracę o tej samej wartości. b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. W celu zapewnienia by wymogi lub uprawnienia nadzorcze ustanowione w niniejszej dyrektywie lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 były stosowane na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej zgodnie z niniejszą dyrektywą i tym rozporządzeniem, terminy „instytucja”, „dominująca instytucja z państwa członkowskiego”, „unijna instytucja dominująca” i „jednostka dominująca” obejmują także: a) finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, którym przyznano zatwierdzenie zgodnie z art. 21a niniejszej dyrektywy; b) wyznaczone instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną	T	Art. 1 pkt 2 lit. a i c	Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896) wprowadza się następujące zmiany: (…) **2)** w art. 4 w ust. 1: **a)** po pkt 11c dodaje się pkt 11d–11t w brzmieniu: „11d) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11e) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11f) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11g) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje	

	dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, w przypadku gdy odnośna dominująca spółka nie podlega zatwierdzaniu zgodnie z art. 21a ust. 4 niniejszej dyrektywy; oraz c) finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej lub instytucje wyznaczone zgodnie z art. 21a ust. 6 lit. d) niniejszej dyrektywy.”;			się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11h) dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11i) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013; 11j) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11k) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013; 11l) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej; 11m) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013;	

				11n) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej; 11o) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013; 11p) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej; 11q) dominująca firma inwestycyjna – dominującą firmę inwestycyjną z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29a rozporządzenia nr 575/2013; 11r) unijna dominująca firma inwestycyjna – unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia nr 575/2013; 11s) dominująca instytucja kredytowa – dominującą instytucję kredytową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29c rozporządzenia nr 575/2013; 11t) unijna dominująca instytucja kredytowa – unijną dominującą instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia nr 575/2013;”, (…) **c)** w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49–53 w brzmieniu: „49) grupa – grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia nr 575/2013; 50) grupa z państwa trzeciego – grupę, w której jednostka dominująca, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, ma siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim;	

				51) kadra kierownicza wyższego szczebla – członka zarządu, dyrektora lub inną osobę, posiadających wiedzę z zakresu ryzyka związanego z działalnością banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz podejmujących decyzje mające wpływ na to ryzyko; 52) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji: a) osobę prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, która została wskazana w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 i …) lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 74 ust. 1 tej ustawy jako podmiot, wobec którego przewidziano podjęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 albo art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zastosowanie co najmniej jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 tej ustawy, lub wykonanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji, b) bank krajowy, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, wobec której w planie przymusowej restrukturyzacji sporządzonym zgodnie z art. 73 tej ustawy przewidziano podjęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 101 ust. 7 albo art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zastosowanie co najmniej jednego z	

				instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 tej ustawy, lub wykonanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny uprawnienia w przymusowej restrukturyzacji; 53) grupa podlegająca przymusowej restrukturyzacji: a) podmiot podlegający przymusowej restrukturyzacji oraz jego podmioty zależne w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, o ile: – nie są podmiotami podlegającymi przymusowej restrukturyzacji, – nie są podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji innych podmiotów podlegających przymusowej restrukturyzacji, – nie są podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które zgodnie z planem przymusowej restrukturyzacji nie wchodzą w skład grupy podlegającej przymusowej restrukturyzacji ani nie są podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów, b) organ centralny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, bank krajowy lub instytucję kredytową trwale powiązane w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 575/2013 z organem centralnym, a także ich podmioty zależne w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w przypadku gdy organ centralny lub co najmniej jeden bank krajowy lub instytucja kredytowa jest podmiotem podlegającym przymusowej restrukturyzacji.”;	

			Art. 4 pkt 9, 14 lit a tiret pierwsze, lit b oraz pkt 15 lit. b oraz pkt 23	**9)** w art. 110a w ust. 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 -20 w brzmieniu: „18) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013; 19) grupie z państwa trzeciego – rozumie się przez to grupę, w której jednostka dominująca, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, ma siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim; 20) unijnej dominującej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia 575/2013.”; **14)** w art. 110h: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;”, **15)** użyte w art. 110i w ust. 1, 2 i 4, w art. 110j w ust. 2, w ust. 4 w pkt 3 i 5 i w ust. 5 w pkt 6, w art. 110k w ust. 2 w pkt 1–3 i w ust. 4, w art. 110m w ust. 3, w art. 110o w ust. 5 oraz w art. 110w w ust. 7 w różnym przypadku wyrazy „grupa kapitałowa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „grupa”;	
			Art. 6 pkt 1 lit. a i b	(…) **b)** ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Komisja wydaje decyzje lub zalecenia, o których mowa w ust. 1, w terminie:	

				1) czterech miesięcy od dnia przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy - w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 1a; 2) czterech miesięcy od dnia sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy - w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2. **23)** w art. 110zi w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;"; Art. 6. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483 oraz z 2020 r. poz. 695) wprowadza się następujące zmiany: **1)** w art. 4: **a)** po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – rozumie się przez to globalną instytucję o znaczeniu systemowym, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia 575/2013;", **b)** pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) grupie – rozumie się przez to grupę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013;", Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10-18[3e] ustawy – Kodeks pracy).	
Art. 1 pkt 3	3) art. 4 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Państwa członkowskie zapewniają, by – w przypadku gdy organy inne niż właściwe organy dysponują uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – te inne organy ściśle współpracowały i konsultowały się z właściwymi organami w odniesieniu do przygotowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz we wszystkich innych sytuacjach, w których taka współpraca	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 5 ust. 3, art. 73 ust. 1, art. 78, art. 91, art. 92 ust. 1 i 4, art. 94, art. 95 ust. 1, art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 2, art. 202 ust. 11. Art. 216, art. 217 ust. 2, art. 259 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, art. 17 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).	

	i konsultacja są wymagane na podstawie niniejszej dyrektywy, dyrektywy 2014/59/UE lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;				
Art. 1 pkt 4	4) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie: „a) informacji, które należy przekazać właściwym organom we wniosku o udzielenie instytucji kredytowej zezwolenia, w tym programu działalności, struktury organizacyjnej i zasad zarządzania przewidzianych w art. 10; b) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji lub, w przypadku gdy nie istnieją znaczne pakiety akcji, do 20 największych akcjonariuszy lub udziałowców, zgodnie z art. 14; oraz”; b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „5. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, skierowane do właściwych organów w celu szczegółowego określenia wspólnej metodyki oceny do celów udzielania zezwoleń zgodnie z niniejszą dyrektywą.”;	N			
Art. 1 pkt 5	5) w art. 9 dodaje się ustępy w brzmieniu: „3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o krajowych przepisach, które wyraźnie zezwalają przedsiębiorstwom innym niż instytucje kredytowe na działalność polegającą na przyjmowaniu od ludności depozytów i innych środków finansowych podlegających zwrotowi. 4. Na podstawie niniejszego artykułu państwa członkowskie nie mogą zwalniać instytucji kredytowych ze stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;	T		W Polsce wszystkie banki są zobowiązane do stosowania przepisów ustawy – Prawo bankowe, która implementuje do polskiego porządku prawnego dyrektywę CRD, oraz rozporządzenia CRR. Zgodnie z art. 5 tejże ustawy czynności bankowe mogą być wykonywany wyłącznie przez banki, zaś jednostki organizacyjne inne niż banki mogą wykonywać czynności bankowe, jeżeli przepisy odrębnych ustaw uprawniają je do tego. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. 2020 poz. 1643 i 1639.), spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe mogą przyjmować depozyty wyłącznie swoich członków. *KE i EBA zostaną poinformowane pisemnie o przepisach, na mocy których SKOK mogą przyjmować depozyty*.	

Art. 1 pkt 6	6) art. 10 otrzymuje brzmienie: *„Artykuł 10* **Program działalności, struktura organizacyjna oraz zasady zarządzania** 1. Państwa członkowskie wymagają, aby do wniosków o udzielenie zezwolenia dołączane były program działalności, który określa planowane rodzaje działalności, oraz struktura organizacyjna instytucji kredytowej, w tym wskazanie jednostek dominujących, finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej w ramach grupy. Państwa członkowskie wymagają również, aby do wniosków o udzielenie zezwolenia dołączany był opis zasad, procedur i mechanizmów, o których mowa w art. 74 ust. 1. 2. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, o ile nie są przekonane co do tego, że zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 74 ust. 1, umożliwiają należyte i skuteczne zarządzanie ryzykiem przez tę instytucję.”;	T	Art. 1 pkt 16 i pkt 17	**16)** w art. 31 w ust. 2 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu: „3b) schemat struktury organizacyjnej grupy, do której należy bank, w tym wskazanie jednostek dominujących w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej z państwa członkowskiego;”; **17)** w art. 36 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) jest przygotowany organizacyjnie do rozpoczęcia działalności, w szczególności posiada system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej pozwalające skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z prowadzeniem działalności bankowej;”; Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 31 ust. 3 pkt 4 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 10-18[3e] ustawy – Kodeks pracy). Podmioty prowadzące działalność w Polsce są zobowiązane do respektowania praw pracowniczych wynikających z ustawy – Kodeks pracy, bez względu na fakt czy podmiot posiada wewnętrzną politykę wynagrodzeń. Ustawa jest aktem nadrzędnym.	
Art. 1 pkt 7	7) art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, jeśli, mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, nie są przekonane co do odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców zgodnie z kryteriami określonymi w art. 23 ust. 1. Stosuje się art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 24.”;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 31 ust. 1, ust. 2 pkt 3, art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe) Ponadto, zgodnie z ustawą – Prawo bankowe, Komisja Nadzoru Finansowego może (ale nie musi) wydać decyzję o braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, a w CRD jest zapis, że odmawia gdy nie jest przekonana.	
Art. 1 pkt 8	8) art. 18 lit. d) otrzymuje brzmienie: „d) nie spełnia już wymogów ostrożnościowych określonych w częściach trzeciej, czwartej lub szóstej – z wyjątkiem wymogów ustanowionych w art. 92a i 92b – rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub nałożonych	T	Art. 1 pkt 28 lit. d	**28)** w art. 138: (…) **d)** w ust. 3:	

	zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) lub art. 105 niniejszej dyrektywy lub nie gwarantuje już zdolności wywiązywania się ze zobowiązań wobec swoich wierzycieli, a w szczególności nie zapewnia już bezpieczeństwa aktywom powierzonym jej przez deponentów;”;			– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, przepisów rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem art. 92a i art. 92b tego rozporządzenia, oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, może, po uprzednim upomnieniu na piśmie:”, – po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) nakazać osobie fizycznej odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości lub nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości 21 312 000 zł; 2b) zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej banku bezpośrednio nadzorującego obszar w którym miało miejsce naruszenie lub członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;”,	
Art. 1 pkt 9	9) dodaje się artykuły w brzmieniu: „*Artykuł 21a* **Zatwierdzanie finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej** 1. Dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijne dominujące finansowe spółki holdingowe i unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej występują o zatwierdzenie zgodnie z niniejszym artykułem. Inne	T	Art. 1 pkt 7 lit. a, pkt 14, pkt 22 oraz pkt 33 - dotyczy art. 21a CRDV	<u>Dot. art. 21a CRDV</u> **7)** w art. 11 w ust. 2: a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) zatwierdzenia albo zwolnienia z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o których mowa w art. 48q i art. 48s,”, **14)** w art. 25g po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:	

	finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej występują o zatwierdzenie zgodnie z niniejszym artykułem w przypadku gdy są zobowiązane do zastosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej. 2. Do celów ust. 1 finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, o których mowa w tym ustępie, udostępniają organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany i, jeżeli jest to różny organ, właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym spółki te mają siedzibę informacje na temat: a) struktury organizacyjnej grupy, której częścią jest dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z jasnym wskazaniem swoich jednostek zależnych i w stosownym przypadku jednostek dominujących, oraz lokalizacji i rodzaju działalności prowadzonej przez każdy z podmiotów w ramach grupy; b) nominacji co najmniej dwóch osób faktycznie kierujących daną finansową spółką holdingową lub daną finansową spółką holdingową o działalności mieszanej i zgodności z wymogami określonymi w art. 121 o kwalifikacjach dyrektorów; c) zgodności z kryteriami określonymi w art. 14 dotyczącym akcjonariuszy i udziałowców, w przypadku gdy jednostką zależną danej finansowej spółki holdingowej lub danej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jest instytucja kredytowa; d) wewnętrznej struktury organizacyjnej i dystrybucji zadań w ramach grupy; e) wszelkie inne informacje, które mogą być niezbędne do przeprowadzenia ocen, o których mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu. W przypadku gdy zatwierdzenie finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej odbywa się równocześnie z oceną, o której mowa w art. 22, właściwy organ do celów tego artykułu koordynuje, w stosownym przypadku, działania z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i, jeżeli			„5a. W przypadku gdy podmiotem składającym zawiadomienie jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, która jest stroną toczącego się postępowania w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w art. 48q ust. 3, albo gdy podmiotem składającym zawiadomienie jest finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, która jest stroną toczącego się postępowania w przedmiocie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, na okres od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 48q ust. 4, do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 48q ust. 3, stała się prawomocna, albo na czas trwania postępowania w przedmiocie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, jednak nie krócej niż na okres 21 dni roboczych.”; **22)** po art. 48p dodaje się rozdział 2b w brzmieniu: „Rozdział 2b Zatwierdzanie działalności finansowych spółek holdingowych oraz finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej Art. 48q. 1. Prowadzenie działalności przez dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, unijną dominującą finansową spółkę holdingową i unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej wymaga zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego. 2. Prowadzenie działalności przez finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, inne niż określone w ust. 1, wymaga zatwierdzenia prowadzenia działalności przez Komisję Nadzoru Finansowego w przypadku gdy	

	jest to różny organ, z właściwym organem w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. W takim przypadku okres oceny, o którym mowa w art. 22 ust. 2 akapit drugi, zostaje zawieszony na okres dłuższy niż 20 dni roboczych, aż do zakończenia procedury określonej w tym artykule. 3. Zatwierdzenia finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej można dokonać na podstawie niniejszego artykułu wyłącznie wtedy, gdy spełnione zostaną wszystkie poniższe warunki: a) wewnętrzne zasady i dystrybucja zadań w ramach grupy są adekwatne w celu spełniania wymogów nałożonych niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej oraz w szczególności, skutecznie przyczyniają się do: (i) koordynowania wszystkich jednostek zależnych danej finansowej spółki holdingowej lub danej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, w tym, w razie potrzeby, w drodze odpowiedniej dystrybucji zadań wśród instytucji będących jednostkami zależnymi; (ii) zapobiegania konfliktom wewnątrzgrupowym lub rozwiązywania ich; oraz (iii) wdrażania ogólnogrupowych polityk określonych przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w całej grupie; b) struktura organizacyjna grupy, której częścią jest dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nie utrudnia ani w żaden sposób nie uniemożliwia skutecznego nadzoru nad instytucjami będącymi jednostkami zależnymi lub instytucjami dominującymi w odniesieniu do indywidualnych, skonsolidowanych lub w stosownych przypadkach subskonsolidowanych wymogów, którym one podlegają. W ocenie tego kryterium uwzględnia się w szczególności:			podmioty te podlegają nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie subskonsolidowanej i do tych podmiotów stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej. 3. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza działalność podmiotów, o których mowa w ust. 1 albo 2, w drodze decyzji. 4. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, zawiera informacje: 1) o strukturze organizacyjnej grupy, do której należy podmiot, o którym mowa w ust. 1 albo 2, oraz o podmiotach należących do tej grupy, w tym adresie, siedzibie i rodzaju prowadzonej działalności; 2) o osobach powołanych na funkcję prezesa i wiceprezesa zarządu spółki albo prezesa i członka zarządu spółki albo prezesa zarządu spółki i osoby zastępującej prezesa zarządu spółki oraz o spełnieniu przez te osoby wymogów, o których mowa w art. 22aa ust. 1–9; 3) niezbędne do oceny, czy zapewnione będzie ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem krajowym lub instytucją kredytową, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2, na bank krajowy lub instytucję kredytową, lub z uwagi na sytuację finansową podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2 - w przypadku gdy podmiotem zależnym podmiotu, o którym mowa w ust. 1 albo 2, jest bank krajowy lub instytucja kredytowa; przepis art. 25h ust. 2 stosuje się odpowiednio; 4) o wewnętrznej strukturze organizacyjnej grupy i podziale zadań w ramach grupy. 5. Komisja Nadzoru Finansowego może żądać przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 albo 2, także innych informacji niż określone w ust. 4, niezbędnych do wydania decyzji, o której mowa w ust. 3. Art. 48r. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza prowadzenie działalności przez podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 albo 2, w przypadku gdy:	

	(i) pozycję danej finansowej spółki holdingowej lub danej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie wielopoziomowej; (ii) strukturę akcjonariuszy; oraz (iii) rolę danej finansowej spółki holdingowej lub danej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w tej grupie; c) zostały spełnione kryteria określone w art. 14 i wymogi ustanowione w art. 121. 4. Zatwierdzenie finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej na podstawie niniejszego artykułu nie jest wymagane, gdy spełnione zostały wszystkie poniższe warunki: a) główną działalnością finansowej spółki holdingowej jest nabywanie pakietów akcji w jednostkach zależnych lub gdy główną działalnością finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej względem instytucji lub instytucji finansowych jest nabywanie pakietów akcji w jednostkach zależnych; b) dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie zostały wyznaczone jako podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w żadnej z grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej grupy zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonej przez odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie dyrektywy 2014/59/UE; c) instytucja kredytowa będąca jednostką zależną została wyznaczona jako podmiot odpowiedzialny za zapewnienie spełniania przez daną grupę wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej, udostępniono jej wszystkie niezbędne środki i upoważniono ją prawnie do skutecznego wywiązania się z tych obowiązków; d) dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie uczestniczą w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania, decyzji operacyjnych ani decyzji finansowych mających wpływ na grupę lub jej jednostki			1) wewnętrzne zasady i podział zadań w ramach grupy zapewniają spełnianie przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej określonych w rozporządzeniu nr 575/2013 wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej oraz przyczyniają się do: a) koordynacji podmiotów zależnych finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, w tym podziału zadań pomiędzy instytucje będące podmiotami zależnymi, b) zapobiegania konfliktom wewnątrzgrupowym lub ich rozwiązywania, c) realizowania ogólnogrupowych polityk określonych przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej; 2) struktura organizacyjna grupy umożliwia sprawowanie nadzoru przez Komisję Nadzoru Finansowego nad bankiem lub domem maklerskim w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, będącym podmiotem zależnym lub podmiotem dominującym, który podlega wymogom rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej; 3) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 22aa ust. 1; 4) z oceny, o której mowa w art. 48q ust. 4 pkt 3 wynika, iż zapewnione będzie ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem krajowym lub instytucją kredytową będących podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. 2. Oceniając spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę: 1) pozycję finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie;	

	zależne będące instytucjami lub instytucjami finansowymi; e) nic nie utrudnia skutecznego nadzoru nad grupą na zasadzie skonsolidowanej. Finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej zwolnione z wymogu zatwierdzenia zgodnie z niniejszym ustępem nie są wyłączone z zakresu konsolidacji określonego w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. 5. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany na bieżąco monitoruje spełnianie warunków, o których mowa w ust. 3, lub w stosownym przypadku w ust. 4. Finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej udostępniają organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany informacje wymagane do bieżącego monitorowania struktury organizacyjnej grupy oraz spełniania warunków, o których mowa w ust. 3, lub w stosownym przypadku w ust. 4. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje te informacje właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. 6. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany stwierdził, że warunki określone w ust. 3 nie są lub przestały być spełniane, dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zostają objęte odpowiednimi środkami nadzorczymi w celu zapewnienia lub przywrócenia, stosownie do przypadku, ciągłości i integralności nadzoru skonsolidowanego i zapewnienia zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej. W przypadku finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej środki nadzorcze uwzględniają w szczególności skutki dla konglomeratów finansowych. Środki nadzorcze, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą obejmować: a) zawieszenie prawa wykonywania głosu z akcji lub udziałów instytucji będących jednostkami zależnymi,			2) strukturę akcjonariuszy podmiotów w grupie; 3) rolę finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w grupie. Art. 48s.1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zwalnia podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 2, z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 2, jeżeli: 1) podstawową działalnością finansowej spółki holdingowej jest nabywanie pakietów akcji w podmiotach zależnych lub podstawową działalnością finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej względem instytucji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub instytucji finansowych jest nabywanie pakietów akcji w podmiotach zależnych; 2) finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie zostały wyznaczone jako podmioty podlegające przymusowej restrukturyzacji w żadnej z grup podlegających przymusowej restrukturyzacji zgodnie z grupowym planem przymusowej restrukturyzacji; 3) bank albo instytucja kredytowa będące podmiotem zależnym zostały wyznaczone do zapewnienia spełniania przez grupę wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej, udostępniono im wszystkie niezbędne środki i upoważniono je do wywiązania się z tego obowiązku; 4) finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie uczestniczą w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania, decyzji operacyjnych ani decyzji finansowych mających wpływ na grupę lub jej podmioty zależne będące instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub instytucjami finansowymi; 5) nadzór nad grupą sprawowany jest na zasadzie skonsolidowanej. 2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 48q ust. 2, przestaną spełniać	

	posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej; b) wydawanie nakazów sądowych lub sankcji wobec finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej, z zastrzeżeniem art. 65–72; c) udzielanie instrukcji lub wskazówek finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej co do przekazywania swoim akcjonariuszom udziałów kapitałowych w instytucjach będących jednostkami zależnymi; d) wyznaczenie na czas określony innej finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub instytucji w ramach grupy jako podmiotu odpowiedzialnego za zapewnienie spełniania wymogów ustanowionych w niniejszej dyrektywie i w rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej; e) ograniczenie lub zakazanie wypłat zysków lub odsetek akcjonariuszom; f) nałożenie na finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wymogu zbycia lub zmniejszenia pakietów akcji w instytucjach lub innych podmiotach sektora finansowego; g) nałożenie na finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej wymogu przedłożenia planu dotyczącego niezwłocznego przywrócenia zgodności z wymogami. 7. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany stwierdził, że warunki określone w ust. 4 przestały być spełniane, dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej występują o zatwierdzenie zgodnie z niniejszym artykułem. 8. W celu podejmowania decyzji w sprawie zatwierdzenia i zwolnienia z wymogu zatwierdzenia, o których mowa, odpowiednio, w ust. 3 i 4, oraz w sprawie środków nadzorczych, o których mowa w ust. 6 i 7, w przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany			warunki, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 48q ust. 2–5 oraz art. 48r stosuje się. W takim przypadku finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej niezwłocznie występuje z wnioskiem o zatwierdzenie działalności.”; **33)** po art. 141f dodaje się art. 141fa i art. 141fb w brzmieniu: „Art. 141fa. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej prowadzi działalność bez wymaganego zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3, albo po uzyskaniu takiego zatwierdzenia przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji: 1) zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów w podmiotach zależnych, będących: a) instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub b) finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub c) finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, lub d) dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego, dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego i unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe	

	jest różny od właściwego organu w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, te dwa organy współpracują ze sobą, prowadząc pełne konsultacje. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przygotowuje ocenę dotycząca kwestii, o których mowa w ust. 3, 4, 6 i 7, stosownie do przypadku, i przekazuję tę ocenę właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. Te dwa organy dołożą wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tej oceny. Wspólna decyzja jest należycie udokumentowana i zawiera uzasadnienie. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje tę wspólną decyzję danej finansowej spółce holdingowej lub danej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej. W razie sporu organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nie podejmują decyzji i kierują sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca od otrzymania stosownego wniosku. Właściwe organy przyjmują wspólną decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie dwumiesięcznego okresu lub po wypracowaniu wspólnej decyzji. 9. W przypadku finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej – jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, jest różny od koordynatora określonego zgodnie z art. 10 dyrektywy 2002/87/WE, do celów podejmowania decyzji lub wspólnych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 6 i 7 niniejszego artykułu, stosownie do przypadku, wymagana jest zgoda koordynatora. W przypadku gdy wymagana jest zgoda koordynatora, spór zostaje przekazany do odpowiedniego Europejskiego Urzędu			władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q - posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego przysługujących finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej; 2) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości; 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej: a) w przypadku osoby prawnej lub finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej niemającej osobowości prawnej: – kwoty 21 312 000 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 21 312 000 zł, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie, b) w przypadku osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie: – kwoty 21 312 000 zł, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie; 4) zawiesić w czynnościach członka zarządu finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;	

	Nadzoru – EUNB lub Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010, który podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca od otrzymania stosownego wniosku. Wszelkie decyzje podjęte na podstawie niniejszego ustępu pozostają bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z dyrektyw 2002/87/WE lub 2009/138/WE. 10. W przypadku odmowy zatwierdzenia danej finansowej spółki holdingowej lub danej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej na podstawie niniejszego artykułu, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia wnioskodawcę o decyzji i o jej powodach w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania wniosku lub, jeśli wniosek jest niekompletny, w terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania pełnych informacji wymaganych do podjęcia decyzji. W każdym przypadku decyzję o zatwierdzeniu lub o odmowie zatwierdzenia podejmuje się w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku. Do odmowy załącza się w razie konieczności jeden ze środków, o których mowa w ust. 6. *Artykuł 21b* **Pośrednia unijna jednostka dominująca** 1. Jeżeli co najmniej dwie instytucje z siedzibą w Unii wchodzą w skład tej samej grupy z państwa trzeciego, muszą one posiadać jedną pośrednią unijną jednostkę dominującą z siedzibą w Unii. 2. Właściwe organy mogą zezwolić instytucjom, o których mowa w ust. 1, na posiadanie dwóch pośrednich unijnych jednostek dominujących, jeżeli stwierdzą, że ustanowienie jednej pośredniej unijnej jednostki dominującej: a) byłoby niezgodne z obowiązkowym wymogiem rozdzielenia działalności narzuconym przez przepisy lub organy nadzorcze państwa trzeciego, w którym znajduje się siedziba zarządu jednostki dominującej grupy z			5) wyznaczyć, na czas określony, inną finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, bank lub dom maklerski w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należące do grupy, jako podmiot obowiązany do zapewnienia spełniania wymogów określonych w ustawie i w rozporządzeniu nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej; 6) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenie lub wstrzymanie wypłat z zysku lub odsetek akcjonariuszom; 7) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedstawienie Komisji Nadzoru Finansowego planu przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu; 8) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zbycie całości lub części posiadanych przez te spółki akcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a-d lub w innych podmiotach sektora finansowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia nr 575/2013; 9) zalecić finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej nabycie przez jej akcjonariuszy udziałów kapitałowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia nr 575/2013 posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a-d; 10) ograniczyć zakres działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. 2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub	

	państwa trzeciego na najwyższym poziomie konsolidacji; lub b) zmniejszałoby możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w porównaniu z dwiema pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi, zgodnie z oceną przeprowadzoną przez właściwy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pośredniej unijnej jednostki dominującej. 3. Pośrednia unijna jednostka dominująca jest instytucją kredytową posiadającą zezwolenie wydane zgodnie z art. 8 lub finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której przyznano zatwierdzenie zgodnie z art. 21a. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku gdy żadna z instytucji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie jest instytucją kredytową lub gdy druga pośrednia unijna jednostka dominująca musi zostać ustanowiona w związku z działalnością inwestycyjną celem spełnienia obowiązkowego wymogu, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, pośrednia unijna jednostka dominująca lub druga pośrednia unijna jednostka dominująca mogą być firmą inwestycyjną posiadającą zezwolenie udzielone zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, która to firma podlega dyrektywie 2014/59/UE. 4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania w przypadku, gdy całkowita wartość aktywów w Unii grupy z państwa trzeciego wynosi mniej niż 40 mld EUR. 5. Do celów niniejszego artykułu całkowita wartość aktywów w Unii grupy z państwa trzeciego stanowi sumę: a) całkowita wartość aktywów każdej instytucji w Unii należącej do grupy z państwa trzeciego, która to kwota wynika z jej skonsolidowanego bilansu lub z ich poszczególnych bilansów, w przypadku gdy bilans instytucji nie jest skonsolidowany; oraz b) całkowita wartość aktywów każdego oddziału grupy z państwa trzeciego posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą 2014/65/UE lub rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014.			podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. 3. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego realizacja planu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, przedstawionego przez finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej nie przywróci zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, lub wskazany termin realizacji planu nie zapewnia przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej termin jego uzupełnienia albo opracowania nowego planu. Art. 141fb. 1. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w art. 48q ust. 3, na wniosek złożony przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej. 2. Komisja Nadzoru Finansowego, po otrzymaniu wniosku, niezwłocznie podejmuje współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, w którym siedzibę ma finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub z właściwym koordynatorem zagranicznym, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym, zwanym dalej „koordynatorem zagranicznym”, w celu wydania decyzji, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska, zarówno co do samego rozstrzygnięcia, jak i jego przesłanek. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje wniosek tym władzom lub koordynatorowi zagranicznemu, wraz ze swoim stanowiskiem w sprawie. 3. Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia w decyzji stanowiska właściwych władz nadzorczych innego państwa lub koordynatora zagranicznego. 4. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję w terminie 2 miesięcy od dnia przekazania wniosku do	

	6. Właściwe organy przekazują EUNB następujące informacje odnoszące się do każdej grupy z państwa trzeciego działającej na obszarze objętym ich jurysdykcją: a) nazwy i całkowitą wartość aktywów nadzorowanych instytucji należących do grupy z państwa trzeciego; b) nazwy i całkowitą wartość aktywów odpowiadających oddziałom, które uzyskały zezwolenie w tym państwie członkowskim zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą 2014/65/UE lub rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, oraz rodzaje działalności, na prowadzenie których instytucje te mają zezwolenie; c) nazwę i rodzaj, o którym mowa w ust. 3, każdej pośredniej unijnej jednostki dominującej ustanowionej w danym państwie członkowskim oraz nazwę grupy z państwa trzeciego, do której jednostka ta należy. 7. EUNB publikuje na swojej stronie internetowej wykaz wszystkich grup z państwa trzeciego działających w Unii oraz ich pośredniej unijnej jednostki dominującej lub pośrednich unijnych jednostek dominujących, w stosownym przypadku. Właściwe organy zapewniają, by każda instytucja podlegająca ich jurysdykcji, która wchodzi w skład grupy z państwa trzeciego, spełniała jeden z następujących warunków: a) posiadała pośrednią unijną jednostkę dominującą; b) była pośrednią unijną jednostką dominującą; c) była jedyną instytucją danej grupy z państwa trzeciego znajdującą się w Unii; lub d) wchodziła w skład grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów w Unii są mniejsze niż 40 mld EUR. 8. W drodze odstępstwa od ust. 1 grupy z państw trzecich działające za pośrednictwem więcej niż jednej instytucji w Unii, których łączna wartość aktywów w Unii wynosi co najmniej 40 mld EUR w dniu 27 czerwca 2019 r., posiadają pośrednią unijną jednostkę dominującą lub, jeżeli zastosowanie ma ust. 2, dwie pośrednie unijne jednostki dominujące do dnia 30 grudnia 2023 r.			właściwych władz nadzorczych innego państwa lub koordynatora zagranicznego. 5. W przypadku wydania decyzji o odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować jeden ze środków, o których mowa w art. 141fa ust. 1. 6. Komisja Nadzoru Finansowego, w uzasadnionych przypadkach, może wydać decyzję o: 1) odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymana wniosku lub jego uzupełnienia; 2) zatwierdzeniu lub o odmowie zatwierdzenia działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymana wniosku. 7. W przypadku gdy przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, nie osiągnięto wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego kieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010 lub do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2001, str. 48, z późn. zm.5)), zwanego dalej „Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych”. 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, albo w przypadku gdy właściwa władza nadzorcza innego państwa lub koordynator zagraniczny skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010 lub do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i	

	9. Do dnia 30 grudnia 2026 r. Komisja, po konsultacji z EUNB, dokonuje przeglądu wymogów nałożonych na instytucje na podstawie niniejszego artykułu i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym uwzględnia się przynajmniej następujące elementy: a) czy wymogi ustanowione w niniejszym artykule są możliwe do spełnienia, konieczne i proporcjonalne oraz czy inne środki byłyby właściwsze; b) czy wymogi nałożone na instytucje w niniejszym artykule powinny zostać zmienione, by odzwierciedlić najlepsze praktyki międzynarodowe. 10. Do dnia 28 czerwca 2021 r. EUNB przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie na temat traktowania oddziałów z państw trzecich zgodnie z przepisami prawa krajowego państw członkowskich. W sprawozdaniu tym uwzględnia się przynajmniej następujące elementy: a) czy i do jakiego stopnia praktyki nadzorcze przewidziane w prawie krajowym w odniesieniu do oddziałów z państw trzecich różnią się między państwami członkowskimi; b) czy różne traktowanie oddziałów z państw trzecich na podstawie prawa krajowego może prowadzić do arbitrażu regulacyjnego; c) czy konieczna i właściwa byłaby dalsza harmonizacja krajowych systemów dotyczących oddziałów z państw trzecich, zwłaszcza w odniesieniu do istotnych oddziałów z państw trzecich. W stosownym przypadku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy oparty na zaleceniach EUNB.		Art. 1 pkt 18 i pkt 21 - dotyczy art. 21b CRDV	Pracowniczych Programów Emerytalnych, Komisja Nadzoru Finansowego zawiesza postępowanie do czasu podjęcia rozstrzygnięcia przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego lub Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych. 9. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję po otrzymaniu rozstrzygnięcia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego lub Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych. 10. Do postępowania w sprawach, o których mowa w: 1) art. 141fa - przepisy ust. 2-9, 2) art. 48s - przepisy ust. 1-9 - stosuje się odpowiednio.”; Ponadto w odniesieniu do art. 21a ust. 9 CRD V należy dodać, że przepisy nie wymagają implementacji, bo w PL funkcję organu nadzoru i koordynatora pełni KNF. <u>Dot. art. 21b CRDV</u> **18)** w art. 37 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wydania zezwolenia na utworzenie banku, jeżeli bank, który ma zostać utworzony, należy do grupy z państwa trzeciego, do której nie należy pośrednia unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 42g, a z przepisów oddziału Db w niniejszym rozdziale wynika obowiązek przynależenia pośredniej unijnej jednostki dominującej do takiej grupy.”; **21)** po art. 42f dodaje się oddział Db w brzmieniu: „Db. Pośrednia unijna jednostka dominująca Art. 42g. 1. Do grupy z państwa trzeciego, do której należą:	

				1) co najmniej dwa podmioty będące bankiem albo finansową spółką holdingową której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub 2) instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub 3) firma inwestycyjna w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub 4) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub 5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1 – należy także jeden podmiot będący pośrednią unijną jednostką dominującą; pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca instytucja kredytowa albo unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q. 2. W przypadku gdy do grupy z państwa trzeciego nie należy bank ani instytucja kredytowa, pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna. 3. Do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, mogą należeć dwa podmioty będące pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi, po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego. Zgody udziela się na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. 4. Komisja Nadzoru Finansowego może wydać zgodę, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy:	

				1) przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą byłoby niezgodne z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, w którym znajduje się siedziba podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji grupy z państwa trzeciego, z których wynika obowiązek rozdzielenia działalności, lub z decyzjami właściwego organu nadzoru tego państwa, z których wynika obowiązek takiego rozdzielenia lub 2) organ właściwy dla pośredniej unijnej jednostki dominującej w sprawach przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą zmniejszyłoby możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji takiej pośredniej unijnej jednostki dominującej. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy obowiązek rozdzielenia działalności, o którym mowa w tym przepisie, związany jest z działalnością o charakterze inwestycyjnym, jednym z podmiotów będących pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna. Art. 42h. 1. W przypadku gdy bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, należą do grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich jest niższa niż 40 000 000 000 euro, przepisu art. 42g nie stosuje się. 2. Łączna wartość aktywów, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę: 1) aktywów każdego z podmiotów o których mowa w art. 42g ust. 1 pkt 1 - 5, należących do grupy z państwa trzeciego, działających na terenie państw członkowskich, wynikającą z bilansu skonsolidowanego lub bilansów tych podmiotów sporządzonych na poziomie jednostkowym, jeżeli podmiot nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu oraz 2) aktywów każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału utworzonego przez bank zagraniczny, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie	

				działalności w państwie członkowskim, oraz każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału zagranicznej osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim. 3. Równowartość w euro aktywów, o których mowa w ust. 1, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego. 4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą: 1) nazwę podmiotów należących do grupy z państwa trzeciego nad którymi Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór i wartość ich aktywów; 2) nazwę oddziału banku zagranicznego należącego do grupy, rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział został upoważniony i wartość jego aktywów; 3) nazwę oddziału zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską, o której mowa w art. 115 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należącego do grupy, rodzaj czynności, o których mowa w art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, do których wykonywania oddział został upoważniony i wartość jego aktywów; 4) nazwę podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy, do której pośrednia unijna jednostka dominująca należy.”; **12)** po art. 110f dodaje się art. 110fa i art. 110fb w brzmieniu: „Art. 110fa. 1. Do grupy z państwa trzeciego, do której należą: 1) co najmniej dwa podmioty będące domem maklerskim albo finansową spółką holdingową, której	

			Art. 4 pkt 12	działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q tej ustawy lub 2) zagraniczna firma inwestycyjna i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub 3) instytucja kredytowa i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub 4) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 1, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1, lub 5) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 1, której działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, i jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 1 – należy także jeden podmiot będący pośrednią unijną jednostką dominującą; pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia 575/2013 albo unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ustawy, o której mowa w pkt 1. 2. W przypadku gdy do grupy z państwa trzeciego nie należy instytucja kredytowa, pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna. 3. Do grupy z państwa trzeciego, o której mowa w ust. 1, mogą należeć dwa podmioty będące pośrednimi unijnymi jednostkami dominującymi, po uzyskaniu zgody Komisji. Zgody udziela się na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.	

				4. Komisja może wydać zgodę, o której mowa w ust. 3, w przypadku gdy: 1) przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą byłoby niezgodne z przepisami obowiązującymi w państwie trzecim, w którym znajduje się siedziba podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji grupy z państwa trzeciego, z których wynika obowiązek rozdzielenia działalności, lub z decyzjami właściwego organu nadzoru tego państwa, z których wynika obowiązek takiego rozdzielenia lub 2) organ właściwy dla pośredniej unijnej jednostki dominującej w sprawach przymusowej restrukturyzacji wyda opinię, zgodnie z którą przynależenie do grupy tylko jednego podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą zmniejszyłoby możliwość przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji takiej pośredniej unijnej jednostki dominującej. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, gdy obowiązek rozdzielenia działalności, o którym mowa w tym przepisie, związany jest z działalnością o charakterze inwestycyjnym, jednym z podmiotów będących pośrednią unijną jednostką dominującą może być unijna dominująca firma inwestycyjna. Art. 110fb. 1. W przypadku gdy dom maklerski, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, należą do grupy z państwa trzeciego, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich jest niższa niż 40 000 000 000 euro, przepisu art. 110fa nie stosuje się. 2. Łączna wartość aktywów, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę: 1) aktywów każdego z podmiotów, o których mowa w art. 110fa ust. 1 pkt 1 - 5, należących do grupy z państwa trzeciego, działających na terenie państw członkowskich, wynikającą z bilansu skonsolidowanego lub bilansów tych podmiotów sporządzonych na	

				poziomie jednostkowym, jeżeli podmiot nie ma obowiązku sporządzania skonsolidowanego bilansu oraz 2) aktywów każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału utworzonego przez bank zagraniczny w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie członkowskim, oraz każdego należącego do grupy z państwa trzeciego oddziału zagranicznej osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie członkowskim. 3. Równowartość w euro aktywów, o których mowa w ust. 1, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roku obrotowego. 4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o grupie z państwa trzeciego działającej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zawierającą: 1) nazwę podmiotów należących do grupy z państwa trzeciego nad którymi Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór i wartość ich aktywów; 2) nazwę oddziału banku zagranicznego w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1, należącego do grupy, rodzaj czynności bankowych, do których wykonywania oddział został upoważniony i wartość jego aktywów; 3) nazwę oddziału zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską, o której mowa w art. 115, należącego do grupy, rodzaj czynności, o których mowa w art. 69, do których wykonywania oddział został upoważniony i wartość jego aktywów; 4) nazwę podmiotu będącego pośrednią unijną jednostką dominującą oraz nazwę grupy, do której pośrednia unijna jednostka dominująca należy.”; Art. 19. 1. Bank, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 42g ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej	

			Art. 19 - dot. Art. 21b CRDV	w art. 1, należące do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy zmienianej w art. 1, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 42h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wynosiła co najmniej 40 000 000 000 euro, dostosowują swoją działalność do wymogów, o których mowa odpowiednio w art. 42g–42h ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r. 2. Dom maklerski, finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, o których mowa w art. 110fa ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 4, należące do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 19 ustawy zmienianej w art. 4, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 110fb ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, wynosiła co najmniej 40 000 000 000 euro, dostosowują swoją działalność do wymogów, o których mowa w art. 110fa i art. 110fb ustawy zmienianej w art. 4 w terminie do dnia 30 grudnia 2023 r. 3. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, na wniosek banku, który należy do grupy z państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 50 ustawy zmienianej w art. 1, której łączna wartość aktywów na terenie państw członkowskich w dniu 27 czerwca 2019 r., ustalona zgodnie z art. 42h ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wynosiła co najmniej 40 000 000 000 euro, stosuje się art. 37 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do postępowań w takich sprawach, wszczętych i niezakończonych przed upływem tego terminu, stosuje się art. 37 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 4. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na wniosek banku innego niż bank, o którym mowa w ust. 4, stosuje się art. 37 ustawy	

				zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 5. Równowartość w euro kwoty, o której mowa w ust. 1-3, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu 27 czerwca 2019 r.	
Art. 1 pkt 10	10) art. 23 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) reputacja, wiedza, umiejętności i doświadczenie, zgodnie z art. 91 ust. 1, wszelkich członków organu zarządzającego, którzy będą kierować działalnością instytucji kredytowej w wyniku planowanego nabycia;”;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe)	
Art. 1 pkt 11	11) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany: a) dodaje się ustęp w brzmieniu: „1a. Państwo członkowskie nakłada na oddziały instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie trzecim wymóg składania właściwym organom co najmniej raz w roku sprawozdań zawierających następujące informacje na temat: a) całkowitych aktywów odpowiadających działalności oddziału, który uzyskał zezwolenie w tym państwie członkowskim; b) płynnych aktywów, które dany oddział ma do dyspozycji, w szczególności dostępności płynnych aktywów w walutach państw członkowskich; c) funduszy własnych, które dany oddział ma do dyspozycji; d) rozwiązań w zakresie ochrony depozytów będących do dyspozycji deponentów w danym oddziale; e) stosowanych przez oddziały rozwiązań w zakresie zarządzania ryzykiem; f) zasad zarządzania, w tym osób pełniących najważniejsze funkcje w działalności danego oddziału; g) planu naprawczego obejmującego dany oddział; oraz h) wszelkie inne informacje, które właściwy organ uzna niezbędne, by umożliwić kompleksowe monitorowanie działalności oddziału.”;	T	Art. 1 pkt 19 i pkt 20	**19)** w art. 40: a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) w przypadku podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, warunki dostępu do systemu wyliczania, o którym mowa w art. 2 pkt 64 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji.”, b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Do postępowania przy tworzeniu oddziału banku zagranicznego w kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 32–38.”, c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „6a. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o: 1) wydanych zezwoleniach na utworzenie oddziału banku zagranicznego oraz o zmianach tych zezwoleń; 2) kwocie całkowitych aktywów i zobowiązań oddziału banku zagranicznego;	

	b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Właściwe organy powiadamiają EUNB o: a) wszystkich zezwoleniach dla oddziałów udzielonych instytucjom kredytowym mającym siedzibę zarządu w państwie trzecim oraz o wszelkich zmianach dotyczących tych zezwoleń; b) całkowitych aktywach i zobowiązaniach oddziałów posiadających zezwolenie i będących oddziałami instytucji kredytowych mających siedzibę w państwie trzecim, zgodnie z ich okresowymi zgłoszeniami; c) nazwie grupy z państwa trzeciego, do której należy oddział posiadający zezwolenie. EUNB publikuje na swojej stronie internetowej wykaz wszystkich oddziałów z państw trzecich posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, ze wskazaniem państwa członkowskiego, w którym posiadają one zezwolenie na prowadzenie działalności.”; c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „2a. Właściwe organy nadzorujące oddziały instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie trzecim oraz właściwe organy instytucji, które są częścią tej samej grupy z państwa trzeciego, blisko współpracują, dążąc do zapewnienia, by cała działalność tej grupy z państwa trzeciego w Unii podlegały kompleksowemu nadzorowi w celu zapobiegania obchodzeniu wymogów mających zastosowanie do grup z państw trzecich na podstawie niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w celu zapobiegania wszelkiemu szkodliwemu wpływowi na stabilność finansową Unii. EUNB ułatwia współpracę właściwych organów do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w tym podczas weryfikowania, czy przestrzega się progu, o którym mowa w art. 21b ust. 4.”;			3) nazwie grupy z państwa trzeciego, do której należy oddział banku zagranicznego. 6b. Informacje, o których mowa w ust. 6a pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego co najmniej raz w roku.”; **20)** po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu: „Art. 40b. 1. Oddział banku zagranicznego przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia przez właściwy organ tego banku, sprawozdanie z prowadzonej działalności za poprzedni rok obrotowy zawierające informacje o: 1) systemie gwarantowania depozytów, w którym uczestniczy oraz o zasadach funkcjonowania tego systemu, o ile nie jest to obowiązkowy system gwarantowania depozytów, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji; 2) wdrożonych zasadach zarządzania ryzykiem; 3) zasadach zarządzania wraz ze wskazaniem osób pełniących kluczowe funkcje; 4) zatwierdzonym przez właściwe władze nadzorcze państwa siedziby tego banku planie naprawy obejmującym dany oddział. 2. Oddział banku zagranicznego przekazuje, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, inne informacje, które są niezbędne w celu monitorowania działalności oddziału. 3. Oddział banku zagranicznego przekazuje, na żądanie Narodowego Banku Polskiego, dane niezbędne do oceny jego sytuacji finansowej oraz stabilności i ryzyka systemu bankowego. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027) oraz przepisy art. 23 ust. 5-8a i art. 23a tej ustawy stosuje się odpowiednio.”;	

				Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 131 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe)	
Art. 1 pkt 12	12) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany: a) lit. g) otrzymuje brzmienie: „g) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*) w związku z zapewnieniem zgodności z tą dyrektywą oraz jednostkami analityki finansowej; b) dodaje się literę w brzmieniu: „h) właściwymi organami lub organami odpowiedzialnymi za stosowanie przepisów dotyczących strukturalnego rozdzielenia w ramach grupy bankowej.”;	T	Art. 1 pkt 6 lit. a	Patrz art. 1 pkt 14 CRDV **6)** w art. 10a: a) w ust. 4 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–13 w brzmieniu: „10) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875 i 1086); (…) Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 150 ust. 1 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Polska nie przyjęła przepisów krajowych wymagających strukturalnego rozdzielenia działań w ramach grupy bankowej.	
Art. 1 pkt 13	13) w art. 57 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „1. Niezależnie od art. 53, 54 i 55 państwa członkowskie zapewniają, by mogła odbywać się wymiana informacji między właściwymi organami a organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie:”;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10a ustawy – Prawo bankowe, art. 150 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, art. 14 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym).	
Art. 1 pkt 14	14) dodaje się artykuł w brzmieniu: *„Artykuł 58a* **Przekazywanie informacji organom międzynarodowym** 1. Niezależnie od art. 53 ust. 1 i art. 54 właściwe organy mogą, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, 3	T	Art. 1 pkt 6	**6)** w art. 10a: a) w ust. 4 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–13 w brzmieniu: „10) udzielenie informacji Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 marca 2018 r.	

	i 4 niniejszego artykułu, przekazywać lub udostępniać niektóre informacje: a) Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu i Bankowi Światowemu do celów ocen na potrzeby programu oceny sektora finansowego; b) Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych na potrzeby ilościowych badań skutków; c) Radzie Stabilności Finansowej na potrzeby jej funkcji nadzorczej. 2. Właściwe organy mogą przekazywać informacje poufne na wyraźny wniosek odpowiedniego organu, jedynie w przypadku gdy są spełnione co najmniej następujące warunki: a) wniosek jest należycie uzasadniony w świetle konkretnych zadań wykonywanych przez organ występujący z wnioskiem zgodnie z jego ustawowym mandatem; b) wniosek jest wystarczająco precyzyjny w odniesieniu do charakteru, zakresu i formy wymaganych informacji oraz w odniesieniu do sposobu ich ujawnienia lub przekazania; c) wymagane informacje są bezwzględnie konieczne do realizacji konkretnych zadań wykonywanych przez organ występujący z wnioskiem i nie wychodzą poza ustawowe zadania powierzone temu organowi; d) informacje są przekazywane lub ujawniane wyłącznie osobom bezpośrednio zaangażowanym w realizację konkretnego zadania; e) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają wymogom dochowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1. 3.W przypadku gdy z wnioskiem występuje jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 1, właściwe organy mogą przekazać wyłącznie informacje zbiorcze lub zanonimizowane, a inne informacje mogą udostępnić jedynie w lokalu danego właściwego organu. 4. W zakresie, w jakim ujawnienie informacji wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych,			o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875 i 1086); 11) udzielenie informacji Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu lub Bankowi Światowemu, na ich wniosek, w zakresie niezbędnym do programów oceny sektora finansowego; 12) udzielenie informacji Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, na jego wniosek, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez ten bank ilościowych badań skutków; 13) udzielenie informacji Radzie Stabilności Finansowej, na jej wniosek, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej mandatu.”, b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu: „4a. Wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 4 pkt 11–13, zawiera w szczególności: 1) uzasadnienie potrzeby udzielenia informacji w odniesieniu do zadań wykonywanych przez wnioskodawcę; 2) określenie charakteru, zakresu i formy informacji oraz sposobu ich ujawniania lub przekazywania; 3) zapewnienie, że informacje: a) są niezbędne do realizacji zadań wykonywanych przez wnioskodawcę i nie wykraczają poza zakres zadań przez niego wykonywanych, b) zostaną przekazane lub ujawnione wyłącznie osobom realizującym zadanie, na potrzeby którego został złożony wniosek, oraz które na mocy przepisów prawa obowiązującego w państwie siedziby wnioskodawcy lub prawa międzynarodowego są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. 4b. Informacje udostępniane wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11–13, przekazywane są wyłącznie zbiorczo lub w formie zanonimizowanej.	

	przetwarzanie danych osobowych przez podmiot, który wystąpił z wnioskiem, prowadzone jest zgodnie z wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679.		Art. 4 pkt 25	4c. Komisja Nadzoru Finansowego może udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 4 pkt 11–13, informacje inne niż określone w ust. 4b, wyłącznie w siedzibie Komisji Nadzoru Finansowego.”; **25)** w art. 150: a) w ust. 1 w pkt 15 w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m–o w brzmieniu: „m) Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu lub Bankowi Światowemu, na ich wniosek, w zakresie niezbędnym do programów oceny sektora finansowego, n) Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych, na jego wniosek, w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez ten Bank ilościowych badań skutków, o) Radzie Stabilności Finansowej, na jej wniosek, w zakresie niezbędnym do wykonywania jej mandatu;”, b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu: „3. Wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, zawiera w szczególności: 1) uzasadnienie potrzeby udzielenia informacji w odniesieniu do zadań wykonywanych przez wnioskodawcę; 2) określenie charakteru, zakresu i formy informacji oraz sposobu ich ujawniania lub przekazywania; 3) zapewnienie, że informacje: a) są niezbędne do realizacji zadań wykonywanych przez wnioskodawcę i nie wykraczają poza zakres zadań przez niego wykonywanych, b) zostaną przekazane lub ujawnione wyłącznie osobom realizującym zadania, na potrzeby którego złożony został wniosek oraz które na mocy przepisów prawa obowiązującego w państwie siedziby wnioskodawcy lub prawa międzynarodowego są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w	

				ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze. 4. Informacje udostępniane wnioskodawcom, o których mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, są przekazywane wyłącznie zbiorczo lub w formie zanonimizowanej. 5. Komisja może udostępnić wnioskodawcom, o których mowa w ust. 1 pkt 15 lit. m–o, informacje inne niż określone w ust. 4, wyłącznie w siedzibie Komisji.”;	
Art. 1 pkt 15	15) w art. 63 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „Państwa członkowskie stanowią, że właściwe organy mogą wymagać zastąpienia osoby, o której mowa w akapicie pierwszym, w przypadku gdy osoba ta narusza swoje obowiązki, o których mowa w akapicie pierwszym.”;	T	Art. 4 pkt 5	**5)** w art. 100: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę lub zobowiązać dom maklerski do zlecenia kontroli tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej wskazanej przez Komisję.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Koszty kontroli zleconej przez Komisję lub kontroli, do której zlecenia Komisja zobowiązała dom maklerski, ponosi Komisja. 1b. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1a, stwierdzono istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.”; Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 135 ustawy – Prawo bankowe).	
Art. 1 pkt 16	16) w art. 64 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze do interwencji w działalność instytucji, finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, które to uprawnienia są niezbędne do wykonywania przez te organy ich funkcji, w tym w	T	Art. 1 pkt 7 lit. b-d, pkt 28 lit. a-b oraz pkt 33 (w	**7)** w art. 11 w ust. 2: (…) **b)** pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) nakazania bankowi ograniczenia lub wstrzymania dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I zgodnie z art. 138 ust. 2 pkt 3,”,	

	szczególności prawo do cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 18, uprawnienia, o których mowa w art. 18, 102, 104 i 105, oraz uprawnienia do podejmowania środków, o których mowa w art. 21a ust. 6.”; b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Decyzje podejmowane przez właściwe organy w ramach wykonywana przez nie uprawnień nadzorczych i uprawnień do nakładania sankcji zawierają uzasadnienie.”;		zakresie art. 141fa ust. 1)	**c)** po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu: „9a) nakazania finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenia lub wstrzymania wypłat z zysku lub odsetek zgodnie z art. 141fa ust. 1 pkt 6,”, **d)** pkt 11–13 otrzymują brzmienie: „11) zawieszenia w czynnościach członków zarządu banku, instytucji finansowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, 12) ograniczenia zakresu działalności banku, oddziału banku zagranicznego, oddziału instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, 13) nałożenia kary finansowej na bank, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej,”, **28)** w art. 138: **a)** w ust. 1: – uchyla się pkt 1a–2a, – pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) ograniczenie ryzyka występującego w działalności banku, w tym ryzyka wynikającego z powierzenia wykonywania czynności, o którym mowa w art. 6a ust. 1;”, – pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane;”, **b)** ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi:	

				1) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę w szczególności model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a; 2) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku: a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji, b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem, c) stwierdzenia, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, że: – bank jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402, – bank nie spełnia wymogów określonych w art. 128 ustawy lub w art. 393 rozporządzenia nr 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów, – korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych, bank mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat,	

				– bank systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnego do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a; 3) ograniczenie lub wstrzymanie dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania przez bank, w celu zwiększania funduszy własnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku; 4) wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”, **33)** po art. 141f dodaje się art. 141fa i art. 141fb w brzmieniu: „Art. 141fa. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej prowadzi działalność bez wymaganego zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3, albo po uzyskaniu takiego zatwierdzenia przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji: 1) zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów w podmiotach zależnych, będących: a) instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub b) finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub c) finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została	

				zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, lub d) dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego, dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego i unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q - posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego przysługujących finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej; 2) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości; 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej: a) w przypadku osoby prawnej lub finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej niemającej osobowości prawnej: – kwoty 21 312 000 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 21 312 000 zł, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat uniknętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie, b) w przypadku osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie:	

				– kwoty 21 312 000 zł, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat uniknięty przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie; 4) zawiesić w czynnościach członka zarządu finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy; 5) wyznaczyć, na czas określony, inną finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, bank lub dom maklerski w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należące do grupy, jako podmiot obowiązany do zapewnienia spełniania wymogów określonych w ustawie i w rozporządzeniu nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej; 6) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenie lub wstrzymanie wypłat z zysku lub odsetek akcjonariuszom; 7) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedstawienie Komisji Nadzoru Finansowego planu przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu; 8) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zbycie całości lub części posiadanych przez te spółki akcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a-d lub w innych podmiotach sektora finansowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia nr 575/2013; 9) zalecić finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej nabycie przez jej akcjonariuszy udziałów kapitałowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia nr	

				575/2013 posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a-d; 10) ograniczyć zakres działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Dodatkowo obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe). Ponadto organ nadzoru wydaje decyzje w oparciu o ustawę - Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 107 § 1 pkt 6 decyzja zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne.	
Art. 1 pkt 17	17) w art. 66 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: „e) niewystąpienia o zatwierdzenie z naruszeniem art. 21a lub wszelkiego innego naruszenia wymogów określonych w tym artykule.”;	T	Art. 1 pkt 33 (w zakresie art. 141fa ust. 1 PB)	**33)** po art. 141f dodaje się art. 141fa i art. 141fb w brzmieniu: „Art. 141fa. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej prowadzi działalność bez wymaganego zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3, albo po uzyskaniu takiego zatwierdzenia przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 48r ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji: 1) zawiesić wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów w podmiotach zależnych, będących: a) instytucjami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 575/2013 lub b) finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, których działalność została zatwierdzona zgodnie z art. 48q, lub c) finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa, lub d) dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego,	

				dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi z państwa członkowskiego i unijnymi dominującymi finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, których działalność została zatwierdzona przez właściwe władze nadzorcze innego państwa albo została zatwierdzona zgodnie z art. 48q - posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego przysługujących finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej; 2) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości; 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej: a) w przypadku osoby prawnej lub finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej niemającej osobowości prawnej: – kwoty 21 312 000 zł lub do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 21 312 000 zł, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat uniknętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie, b) w przypadku osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie: – kwoty 21 312 000 zł, albo – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat uniknętych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej	

				w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie; 4) zawiesić w czynnościach członka zarządu finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy; 5) wyznaczyć, na czas określony, inną finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, bank lub dom maklerski w rozumieniu art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, należące do grupy, jako podmiot obowiązany do zapewnienia spełniania wymogów określonych w ustawie i w rozporządzeniu nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej; 6) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej ograniczenie lub wstrzymanie wypłat z zysku lub odsetek akcjonariuszom; 7) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedstawienie Komisji Nadzoru Finansowego planu przywrócenia zgodności z wymogami, o których mowa w art. 48r ust. 1, wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu; 8) nakazać finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej zbycie całości lub części posiadanych przez te spółki akcji w podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a-d lub w innych podmiotach sektora finansowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia nr 575/2013; 9) zalecić finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej nabycie przez jej akcjonariuszy udziałów kapitałowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia nr 575/2013 posiadanych przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej podmiotach, o których mowa w pkt 1 lit. a-d;	

				10) ograniczyć zakres działalności finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. (…)	
Art. 1 pkt 18	18) w art. 67 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: „q) instytucja dominująca, dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie podejmują żadnych działań, które mogą być wymagane, by zapewnić spełnianie wymogów ostrożnościowych określonych w części trzeciej, czwartej, szóstej lub siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub nałożonych zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) lub art. 105 niniejszej dyrektywy na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej.”;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 167 i art. 167a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 1 pkt 19	19) art. 74 otrzymuje brzmienie: *„Artykuł 74* **Zarządzanie wewnętrzne oraz plany naprawy i plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji** 1. Instytucje posiadają solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące identyfikacji ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone, zarządzaniu tym ryzykiem, jego monitorowaniu i zgłaszaniu oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące należyte procedury administracyjne i księgowe oraz polityki wynagrodzeń i praktyki w tym zakresie, które są zgodne z zasadami należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem i sprzyjają takiemu zarządzaniu ryzykiem. Polityki wynagrodzeń i praktyki w tym zakresie, o których mowa w akapicie pierwszym, są neutralne pod względem płci. 2. Zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, muszą być kompleksowe i proporcjonalne w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka nieodłącznie związanych z danym modelem biznesowym oraz działalnością danej	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 10-18[3e] ustawy – Kodeks pracy oraz ustawa o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania, art. 9, art. 9b, art. 9c, art. 10, art. 31 ust. 3 pkt 3 i 4 ustawy – Prawo bankowe oraz art. 83a ust. 5 i 6, art. 110b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Część przepisów zostanie zaimplementowana w zmienianych rozporządzeniach: rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach oraz rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim.	

	instytucji. Uwzględnia się kryteria techniczne ustanowione w art. 76–95. 3. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w sprawie zasad, procedur i mechanizmów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem ust. 2 niniejszego artykułu. EUNB wydaje wytyczne dla instytucji, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące polityk wynagrodzeń neutralnych pod względem płci. W ciągu dwóch lat po opublikowaniu wytycznych, o których mowa w akapicie drugim, oraz na podstawie informacji zebranych przez właściwe organy, EUNB przedstawi sprawozdanie na temat stosowania przez instytucje polityk wynagrodzeń neutralnych pod względem płci.”;				
Art. 1 pkt 20	20) art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Właściwe organy gromadzą informacje ujawnione zgodnie z kryteriami ujawniania informacji ustanowionymi w art. 450 ust. 1 lit. g), h), i) oraz k) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także informacje udzielone przez instytucje na temat zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, oraz wykorzystują te informacje w celu przeprowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB.”;	T	Art. 1 pkt 4 lit. b

				w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.”,	
Art. 1 pkt 21	21) art. 84 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 84 Ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego 1. Właściwe organy zapewniają, by instytucje wdrożyły wewnętrzne systemy, stosowały standardową metodykę lub uproszczoną standardową metodykę w celu identyfikacji i oceny ryzyka z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych, które wpływają zarówno na wartość ekonomiczną kapitału własnego, jak i na wynik odsetkowy netto z działalności w ramach portfela bankowego instytucji, a także do celów zarządzania takim ryzykiem i jego ograniczania. 2. Właściwe organy zapewniają, by instytucje wdrożyły systemy w celu oceny i monitorowania ryzyka z tytułu potencjalnych zmian spreadów kredytowych, które wpływają zarówno na wartość ekonomiczną kapitału własnego, jak i na wynik odsetkowy netto z działalności w ramach portfela bankowego instytucji. 3. Właściwy organ może nałożyć na daną instytucję wymóg stosowania standardowej metodyki, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wewnętrzne systemy wdrożone przez tę instytucję na potrzeby oceny ryzyka, o którym mowa w tym ustępie, są niezadowalające. 4. Właściwy organ może nałożyć na małą i niezłożoną instytucję zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymóg stosowania standardowej metodyki, jeżeli uważa, że uproszczona standardowa metodyka nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej wynikającego z działalności w ramach portfela bankowego tej instytucji. 5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu, do celów niniejszego artykułu, standardowej metodyki, którą instytucje mogą stosować na potrzeby oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w tym uproszczonej standardowej metodyki dla małych i niezłożonych instytucji zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt	T	Art. 1 pkt 3	**3)** w art. 9b po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. Bank stosuje wewnętrzne systemy oceny ryzyka stopy procentowej albo standardową metodykę lub uproszczoną standardową metodykę, określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 84 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm. 4)), zwanej dalej „dyrektywą 2013/36/UE”. Uproszczoną standardową metodykę może stosować wyłącznie bank będący małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013. 2b. W przypadku gdy wewnętrzne systemy wdrożone przez bank na potrzeby oceny ryzyka stopy procentowej są niezadowalające, w szczególności gdy nie uwzględniają w odpowiedni sposób takiego ryzyka, metod jego identyfikacji i pomiaru lub są niewystarczające dla celów zarządzania takim ryzykiem i jego ograniczania, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać: 1) bankowi stosowanie standardowej metodyki; 2) bankowi, będącemu małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013, stosowanie uproszczonej standardowej metodyki. 2c. W przypadku gdy uproszczona standardowa metodyka nie uwzględnia w odpowiedni sposób ryzyka stopy procentowej, Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać bankowi będącemu małą i niezłożoną instytucją, o której mowa w art. 4 ust.	

	145) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, która zapewnia co najmniej taki sam poziom ostrożności jak standardowa metodyka. EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. 6. EUNB wydaje wytyczne w celu określenia kryteriów: a) dokonywanej przez wewnętrzny system instytucji oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 1; b) dokonywanej przez instytucje identyfikacji ryzyka, o którym mowa w ust. 1, oraz kryteriów zarządzania przez nie tym ryzykiem i jego ograniczania; c) prowadzonych przez instytucje oceny i monitorowania ryzyka, o którym mowa w ust. 2; d)służących ustaleniu, które z wewnętrznych systemów wdrożonych przez instytucje do celów ust. 1 są niezadowalające, o czym mowa w ust. 3. EUNB wyda te wytyczne do dnia 28 czerwca 2020 r.”;			1 pkt 145 rozporządzenia nr 575/2013, stosowanie standardowej metodyki.”; Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 9b ust. 1 ustawy - PB). Część przepisów zostanie zaimplementowana w zmienianych rozporządzeniach: rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach oraz rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim.	
Art. 1 pkt 22	22) art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje polityk i procedur służących do oceny ekspozycji na ryzyko operacyjne, w tym ryzyko modelu i ryzyko wynikające z outsourcingu, oraz do zarządzania takimi ekspozycjami, jak również polityk i procedur stosowanych w razie zdarzeń rzadko występujących, lecz mających poważne skutki. Instytucje określają, co stanowi ryzyko operacyjne do celów wspomnianych polityk i procedur.”;	T		Odpowiednie zmiany zostaną zaimplementowanie w rozporządzeniach zmienianych, które wskazano powyżej (w pkt 21).	
Art. 1 pkt 23	23) w art. 88 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „Państwa członkowskie zapewniają, by dane dotyczące pożyczek udzielonych członkom organu zarządzającego i powiązanych z nimi stron były odpowiednio udokumentowane i udostępniane właściwym organom na ich wniosek.	T	Art. 1 pkt 23	**23)** art. 79b otrzymuje brzmienie: „Art. 79b. 1. Bank, na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego, przekazuje informacje o kredytach, pożyczkach pieniężnych, gwarancjach bankowych oraz poręczaniach udzielonych:	

	Do celów niniejszego artykułu termin „strona powiązana” oznacza: a) współmałżonka, zarejestrowanego partnera zgodnie z prawem krajowym, dziecko lub rodzica członka organu zarządzającego; b) podmiot handlowy, w którym członek organu zarządzającego lub członek jego bliskiej rodziny, o którym mowa w lit. a), posiada znaczny pakiet akcji odpowiadający co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu w tym podmiocie lub na który osoby te mogą wywierać istotny wpływ lub w którym osoby te zajmują stanowiska w kadrze kierowniczej wyższego szczebla lub są członkami organu zarządzającego.”;			1) członkom zarządu i członkom rady nadzorczej banku; 2) osobom zajmującym kierownicze stanowiska w banku; 3) małżonkom, dzieciom lub rodzicom członka zarządu lub rady nadzorczej banku; 4) spółkom, w których osoby, o których mowa w pkt 1–3, posiadają co najmniej 10% udziałów w kapitale lub praw głosu, lub na które te osoby mogą wywierać znaczący wpływ, lub w których te osoby pełnią funkcje członka rady nadzorczej albo kadry kierowniczej wyższego szczebla; 5) akcjonariuszom banku, z wyłączeniem akcjonariuszy posiadających wyłącznie akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w ilości uprawniającej do wykonywania nie więcej niż 5% głosów na walnym zgromadzeniu; 6) w przypadku banku spółdzielczego - członkom tego banku.. 2. Komisja Nadzoru Finansowego może zażądać dokumentów dotyczących kredytów i pożyczek udzielonych podmiotom, o których mowa w ust. 1. 3. Informacje, o którym mowa w ust. 1, przechowuje się nie dłużej niż przez okres 5 lat od dnia: 1) zakończenia sprawowania funkcji – w przypadku informacji dotyczących osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2; 2) zakończenia sprawowania funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej banku przez małżonka, rodzica lub dziecko osób, którym udzielono kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji bankowej lub poręczenia – w przypadku informacji dotyczących osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3; 3) w którym przestały być spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6 – w przypadku informacji dotyczących spółek i osób, o których mowa w ust. 1 pkt 4–6.”;	

Art. 1 pkt 24	24) w art. 89 dodaje się ustęp w brzmieniu: „6.Do dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja, po konsultacji z EUNB, EIOPA i ESMA, dokona przeglądu w celu ustalenia, czy informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)–f), są nadal odpowiednie, uwzględniając wcześniejsze oceny skutków, umowy międzynarodowe i zmiany legislacyjne w Unii, a także czy do ust. 1 można dodać dalsze istotne wymogi dotyczące informacji. Do dnia 30 czerwca 2021 r., na podstawie konsultacji z EUNB, EIOPA i ESMA, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące oceny, o której mowa w niniejszym ustępie, oraz, w stosownych przypadkach, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy.”;	N			
Art. 1 pkt 25	25) w art. 91 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Instytucje, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, ponoszą główną odpowiedzialność za zapewnienie, by członkowie organu zarządzającego zawsze cieszyli się odpowiednio dobrą opinią i posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie do wykonywania swoich obowiązków. Członkowie organu zarządzającego spełniają w szczególności wymagania określone w ust. 2–8. W przypadku gdy członkowie organu zarządzającego nie spełniają wymogów określonych w niniejszym ustępie, właściwe organy są uprawnione do odwołania takich członków z organu zarządzającego. Właściwe organy w szczególności sprawdzają, czy wymogi określone w niniejszym ustępie są nadal spełniane, jeżeli mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub że istnieje podwyższone ryzyko takich czynów w związku z tą instytucją.”; b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie: „7. Organ zarządzający posiada jako całość odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, by zrozumieć działalność instytucji, w tym główne rodzaje ryzyka. Ogólny skład organu zarządzającego odzwierciedla odpowiednio szeroki zakres doświadczenia.	T	Art. 1 pkt 10 i pkt 13	**10)** art. 22aa otrzymuje brzmienie: „Art. 22aa. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej posiadają wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dają rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków. Rękojmia, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, odnosi się w szczególności do reputacji, uczciwości i rzetelności danej osoby oraz zdolności do prowadzenia spraw banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w sposób ostrożny i stabilny. 2. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności danego podmiotu. 3. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej może pełnić jednocześnie nie więcej niż:	

	8. Poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, tak by móc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i by móc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo. Bycie członkiem organów spółek powiązanych lub podmiotów powiązanych samo w sobie nie stanowi przeszkody w działaniu z zachowaniem niezależności osądu."; c) w ust. 12 dodaje się literę w brzmieniu: „f) spójnego stosowania uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi.”;			1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej. 4. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 3, uznaje się: 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w podmiotach należących do tej samej grupy; 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w: a) podmiotach objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub b) podmiotach, w których bank, finansowa spółka holdingowa albo finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013. 5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcji pełnionych przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa. 6. Na wniosek rady nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez bank, finansową spółkę holdingową albo finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, może wyrazić zgodę na pełnienie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego, finansowej spółki holdingowej albo finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 3 i 4, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach. 7. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki	

				holdingowej o działalności mieszanej są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z zarządzaniem bankiem, finansową spółką holdingową i finansową spółką holdingową o działalności mieszanej. 8. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia. 9. Przy wyborze kandydatów na członków zarządu lub rady nadzorczej właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej uwzględnia cechy i kompetencje istotne z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań przez zarząd lub radę nadzorczą. 10. W celu zapewnienia ostrożnego i stabilnego zarządzania, bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej identyfikuje kluczowe funkcje inne niż wymienione w ust. 1, z którymi jest związany zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności umożliwiający wywieranie znaczącego wpływu na kierowanie bankiem, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej zapewniają, że osoby pełniące te funkcje spełniają odpowiednio wymagania, o których mowa w ust. 1. 11. Bank, finansowa spółka holdingowa i finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej żądają od kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej oraz od osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji w banku, finansowej spółce holdingowej lub finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej przedłożenia: 1) dokumentów lub oświadczeń dotyczących: a) zmiany imienia, nazwiska lub obywatelstwa,	

				b) sytuacji materialnej i stanu majątku; 2) informacji niezbędnych do oceny spełniania warunków, o których mowa w ust. 1, dotyczących: a) adresu zamieszkania lub pobytu, b) wykształcenia, zawodu, umiejętności i doświadczenia zawodowego, w tym dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej, ukończonych szkoleń zawodowych, miejsca i stanowiska pracy oraz funkcji pełnionych w organach podmiotów sektora finansowego, c) karalności, postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzonych przeciwko kandydatowi na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osobie ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji, d) nałożonych sankcji administracyjnych, e) sankcji administracyjnych nałożonych na inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej lub osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji, f) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację kandydata na członka zarządu lub rady nadzorczej, lub osoby ubiegającej się o pełnienie innej kluczowej funkcji oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których występował lub występuje jako strona, g) znajomości języka polskiego oraz języków obcych, h) sposobu działania w życiu, środowisku i kontaktach zawodowych oraz sposobu zachowania się wobec osób pokrzywdzonych przez jego działania. 12. Dane osobowe, o których mowa w ust. 11, przechowuje się nie dłużej niż przez okres 25 lat.”; **13)** art. 22d otrzymuje brzmienie: „Art. 22d. 1. W przypadku gdy członek rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej	

				nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa, Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwego organu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z wnioskiem o jego odwołanie albo, w drodze decyzji, odwołać członka rady nadzorczej lub zarządu danego podmiotu. 2. Komisja Nadzoru Finansowego może zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w ust. 1, do czasu podjęcia przez właściwy organ banku, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie. 3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony lub odwołany."; **28)** w art. 138: (…) **f)** ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie: „4a. Członek rady nadzorczej lub zarządu banku jest obowiązany poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, w terminie 30 dni od dnia postawienia zarzutów. 5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka rady nadzorczej lub zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”;	

			Art. 4 pkt 7 i pkt 8 lit. a	**7)** w art. 102c: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie albo, w drodze decyzji, odwołać go.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony albo odwołany.”, c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu: „4. Komisja dokonuje oceny czy członkowie zarządu i rady nadzorczej spełniają wymogi określone w art. 103. W ocenie uwzględnia się w szczególności przypadki uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), lub uzasadnionego podejrzenia usiłowania popełnienia tego przestępstwa z wykorzystaniem działalności domu maklerskiego lub istnienia podwyższonego ryzyka popełnienia tego przestępstwa. 5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, nad którymi, zgodnie z art. 110g, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję .”; **8)** w art. 103: a) w ust. 1e w pkt 1 wyrazy „grupy kapitałowej” zastępuje się wyrazami „grupy, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 138 rozporządzenia 575/2013”, Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141i Prawo bankowe, art. 103 ust. 1 i 1a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	

Art. 1 pkt 26	26) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany: a) uchyla się ust. 1; b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany: (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje, ustanawiając i stosując politykę łącznych wynagrodzeń – obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne – dla kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka tych instytucji, przestrzegały następujących wymogów w sposób, który odpowiada ich wielkości i strukturze organizacyjnej oraz charakterowi, zakresowi i złożoności ich działalności”; (ii) dodaje się literę w brzmieniu: „aa) polityka wynagrodzeń jest neutralna pod względem płci.”; c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Do celów ust. 2 do kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, należą co najmniej: a) wszyscy członkowie organu zarządzającego oraz kadra kierownicza wyższego szczebla; b) pracownicy pełniący obowiązki kierownicze względem funkcji kontrolnych instytucji lub istotnych jednostek gospodarczych; c) pracownicy uprawnieni do znacznego wynagrodzenia w poprzednim roku obrachunkowym, o ile spełniono następujące warunki: (i) wynagrodzenie pracownika wynosi co najmniej 500 000 EUR oraz co najmniej tyle, co średnie wynagrodzenie przyznane członkom organu zarządzającemu i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji, o których mowa w lit. a); (ii) pracownik prowadzi działalność zawodową w ramach istotnej jednostki gospodarczej, a działalność ta jest tego rodzaju, który ma znaczny wpływ na profil ryzyka odnośnej jednostki gospodarczej.”;	T	Art. 1 pkt 4 lit. a i d	**4)** w art. 9ca: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu: „1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, jest osoba, która: 1) pełni funkcję członka rady nadzorczej lub 2) należy do kadry kierowniczej wyższego szczebla lub 3) świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, o ile: a) łączne wynagrodzenie tej osoby w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz b) świadczona praca lub realizowane zadania przez tę osobę w ramach istotnej jednostki gospodarczej mają znaczny wpływ na profil ryzyka tej jednostki. 1b. Bank, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia nr 575/2013, i którego średnia wartość aktywów – obliczona dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy – nie przekracza równowartości w złotych 5 000 000 000 euro, stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie. Stosowanie polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie dotyczy zmiennych składników wynagrodzenia oraz uznaniowych świadczeń emerytalnych. 1c. Bank stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osoby, której zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza równowartości w złotych 50 000 euro ani jednej trzeciej jej łącznego rocznego wynagrodzenia. 1d. Bank może stosować politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie także w przypadku gdy średnia wartość jego aktywów, obliczona zgodnie z ust. 1b:	

				1) jest wyższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie przekracza średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 3 pkt 1 ani równowartości w złotych 15 000 000 000 euro - jeżeli bank ten spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia nr 575/2013, 2) jest niższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie niższa niż od średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 3 pkt 2 - w przypadku gdy przemawiają za tym charakter, skala, złożoność działalności i struktura organizacyjną banku, a w przypadku banku należącego do grupy - cechy grupy, do której bank należy. 1e. Bank może nie stosować polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1c, w przypadku których przemawiają za tym przyjęte w banku praktyki w zakresie wynagrodzeń, i których charakter obowiązków i profil stanowisk uzasadnia takie niestosowanie, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 4.”, (…) **d)** ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Równowartość w złotych kwot w euro, o których mowa w ust. 1a–1d i 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który są przekazywane dane zgodnie z ust. 5.”,	
			Art. 4 pkt 18 lit a i d	**18)** w art. 110v: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu: „1a. Osobą, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, jest osoba, która: 1) pełni funkcję członka rady nadzorczej lub	

				2) należy do kadry kierowniczej wyższego szczebla lub 3) świadczy pracę lub realizuje zadania na rzecz istotnej jednostki gospodarczej, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, o ile: a) łączne wynagrodzenie tej osoby w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 500 000 euro oraz nie mniej niż średnie roczne wynagrodzenie osób, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz b) świadczona praca lub realizowane zadania przez tę osobę w ramach istotnej jednostki gospodarczej mają znaczny wpływ na profil ryzyka tej jednostki. 1b. Dom maklerski, który nie jest dużą instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia 575/2013, i którego średnia wartość aktywów, obliczona dla czteroletniego okresu bezpośrednio poprzedzającego bieżący rok obrachunkowy, nie przekracza równowartości w złotych 5 000 000 000 euro, stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie. Stosowania polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie dotyczy zmiennych składników wynagrodzenia oraz uznaniowych świadczeń emerytalnych. 1c. Dom maklerski stosuje politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie, o którym mowa w ust. 1b, w odniesieniu do osoby, której zmienne roczne wynagrodzenie nie przekracza równowartości w złotych 50 000 euro ani jednej trzeciej jej łącznego rocznego wynagrodzenia. 1d. Dom maklerski może stosować politykę wynagrodzeń w ograniczonym zakresie także w przypadku gdy średnia wartość jego aktywów, obliczona zgodnie z ust. 1b:	

				1) jest wyższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie przekracza średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 1 pkt 1 ani równowartości w złotych 15 000 000 000 euro - jeżeli dom maklerski spełnia kryteria, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c–e rozporządzenia 575/2013, 2) jest niższa niż kwota wskazana ust. 1b, ale nie niższa niż od średniej wartości aktywów określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 1 pkt 2 - w przypadku gdy przemawiają za tym charakter, skala, złożoność działalności i struktura organizacyjną domu maklerskiego, a w przypadku domu maklerskiego należącego do grupy - cechy grupy, do której dom maklerski należy. 1e. Dom maklerski może nie stosować polityki wynagrodzeń w ograniczonym zakresie w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1c, w przypadku których przemawiają za tym przyjęte w domu maklerskim praktyki w zakresie wynagrodzeń, i których charakter obowiązków i profil stanowisk uzasadnia takie niestosowanie, wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110xa ust. 2.”, (…) **d)** ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Równowartość w złotych kwot w euro, o których mowa w ust. 1a -1d i 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który przekazywane są dane zgodnie z ust. 5.”, Przepis w zakresie polityki wynagrodzeń neutralnej pod względem płci zostanie wdrożony w rozporządzeniu Ministra Finansów zmieniającym rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach oraz rozporządzeniu Ministra	

				Finansów zmieniającym rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim.	
Art. 1 pkt 27	27) w art. 94 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: (i) w lit. l) ppkt (i) otrzymuje brzmienie: „(i) akcje lub, w zależności od struktury prawnej danej instytucji, równoważne tytuły własności; lub instrumenty związane z akcjami lub, w zależności od struktury prawnej danej instytucji, równoważne instrumenty niepieniężne;"; (ii) lit. m) otrzymuje brzmienie: „m) znaczna część, a w każdym razie co najmniej 40 %, zmiennego składnika wynagrodzenia, jest odroczona na okres nie krótszy niż od czterech do pięciu lat i jest właściwie dostosowywana do charakteru działalności, związanego z nią ryzyka i działań danego pracownika. W przypadku członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji, które są istotne ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, okres odroczenia nie powinien być krótszy niż pięć lat. Wynagrodzenie płatne w ramach uzgodnień o odroczeniu wypłaty przysługuje nie wcześniej niż to wynika z zasady proporcjonalności. W przypadku szczególnie wysokiego zmiennego składnika wynagrodzenia odroczeniu wypłaty podlega co najmniej 60 % jego kwoty. Długość okresu odroczenia ustala się zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, związanym z nią ryzykiem oraz działaniami danego pracownika;"; b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia klas instrumentów, które spełniają warunki określone w ust. 1 lit. l) ppkt (ii).	T	Art. 1 pkt 5 lit. b Art. 4 pkt 21	Jw. **5)** w art. 9f: (…) **b)** dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, średnią wartość aktywów, o której mowa w: 1) art. 9ca ust. 1d pkt 1, 2) art. 9ca ust. 1d pkt 2 - uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem. 4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia kategorię osób, o których mowa w art. 9ca ust. 1e, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankiem."; **21)** dodaje się art. 110xa w brzmieniu: „Art. 110xa. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, średnią wartość aktywów, o której mowa w: 1) art. 110v ust. 1d pkt 1, 2) art. 110v ust. 1d pkt 2 – uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim. 2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze	

	EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r. Na potrzeby wskazania pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, o czym mowa w art. 92 ust. 3, EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria służące ustaleniu poniższych elementów: a) obowiązki kierownicze i funkcje kontrolne; b) istotne jednostki gospodarcze i znaczny wpływ na profil ryzyka odnośnej jednostki gospodarczej; oraz c) inne kategorie pracowników, których nie wymieniono wyraźnie w art. 92 ust. 3, a których działalność zawodowa wpływa na profil ryzyka tych instytucji w sposób porównywalnie tak istotny jak w przypadku kategorii pracowników, które wymieniono w tym artykule. EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 grudnia 2019 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie."; c) dodaje się ustępy w brzmieniu: „3. W drodze odstępstwa od ust. 1 wymogi określone w lit. l) i m) oraz lit. o) akapit drugi tego ustępu nie mają zastosowania do: a) instytucji, która nie jest dużą instytucją zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 146) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i której wartość aktywów – średnio oraz na zasadzie indywidualnej, zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 – nie przekracza 5 mld EUR w czteroletnim okresie bezpośrednio poprzedzającym bieżący rok obrachunkowy; b) pracownika, którego roczne wynagrodzenie zmienne nie przekracza 50 000 EUR ani jednej trzeciej rocznego łącznego wynagrodzenia tego pracownika.			rozporządzenia kategorię osób, o których mowa w art. 110v ust. 1e, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim."; Ponadto implementację przepisu uzupełnią zmieniane rozporządzenia: - rozporządzenie w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach - rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim.	

	4. W drodze odstępstwa od ust. 3 lit. a) państwo członkowskie może obniżyć lub podwyższyć próg, o którym mowa w tym przepisie, pod warunkiem że: a) instytucja, względem której państwo członkowskie korzysta z tego przepisu, nie jest dużą instytucją zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 146) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w przypadku gdy próg został podwyższony: (i) instytucja spełnia kryteria określone w art. 4 ust. 1 pkt 145 lit. c), d) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz (ii) próg ten nie przekracza 15 mld EUR; b) zmiana progu zgodnie z niniejszym ustępem jest właściwa przy uwzględnieniu charakteru instytucji, zakresu i złożoności jej działalności, jej struktury organizacyjnej lub, w stosownych przypadkach, cech grupy, do której należy. 5. W drodze odstępstwa od ust. 3 lit. b) państwo członkowskie może zdecydować, że pracownicy uprawnieni do rocznego wynagrodzenia zmiennego poniżej progu i odsetka, o których mowa w tej literze, nie podlegają przewidzianemu w tym przepisie odstępstwu ze względu na specyfikę rynku krajowego pod względem praktyk w zakresie wynagrodzenia lub ze względu na charakter obowiązków i profil stanowiska tych pracowników. 6. Do dnia 28 czerwca 2023 r. Komisja, w ścisłej współpracy z EUNB, przeprowadzi przegląd i sporządzi sprawozdanie na temat stosowania ust. 3–5 oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. 7. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, ułatwiające wdrożenie ust. 3, 4 i 5 i zapewniające ich spójne stosowanie.”;				
Art. 1 pkt 28	28) w art. 97 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 uchyla się lit. b); b) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu: „Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego	T	Art. 1 pkt 26 lit. b, d, f	**26)** w art. 133a: (…) **b)** uchyla się ust. 3,	

	artykułu, właściwe organy stosują zasadę proporcjonalności zgodnie z kryteriami ujawniania informacji na mocy art. 143 ust. 1 lit. c.”; c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „4a. Właściwe organy mogą zmodyfikować metodyki stosowania przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w celu uwzględnienia instytucji o podobnym profilu ryzyka, na przykład o podobnych modelach działalności lub o podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji. Takie dostosowane metodyki mogą obejmować ukierunkowane na ryzyko wartości referencyjne i wskaźniki ilościowe, umożliwiają należyte uwzględnienie konkretnych rodzajów ryzyka, na które poszczególne instytucje mogą być narażone, i nie wpływają na specyficzny dla instytucji charakter środków nałożonych zgodnie z art. 104. W przypadku gdy właściwe organy stosują zmodyfikowane metodyki zgodnie z niniejszym ustępem, powiadamiają o tym fakcie EUNB. EUNB monitoruje praktyki nadzorcze i wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, określające sposób, w jaki mają być oceniane podobne profile ryzyka do celów niniejszego ustępu, oraz w celu zapewnienia spójnego i proporcjonalnego stosowania w całej Unii metodyk dostosowanych do podobnych instytucji.”; d) dodaje się ustęp w brzmieniu: „6. Jeżeli w wyniku przeglądu, w szczególności oceny zasad zarządzania, modelu biznesowego lub działalności instytucji, właściwe organy mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że w związku z tą instytucją dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub że istnieje podwyższone ryzyko takich czynów, właściwy organ niezwłocznie powiadamia EUNB oraz organ, który sprawuje nadzór nad tą instytucją zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 i jest właściwy do zapewniania zgodności z tą dyrektywą. W przypadku potencjalnego podwyższonego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu właściwy organ oraz organ, który sprawuje nadzór nad tą instytucją zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 i jest właściwy do zapewniania zgodności z tą dyrektywą, nawiązują współpracę i niezwłocznie powiadamiają EUNB o ich		oraz pkt 27

	wspólnej ocenie. Właściwy organ podejmuje, stosownie do okoliczności, środki zgodnie z niniejszą dyrektywą.”;			„5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, w tym kryteria stosowania zasady proporcjonalności, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.”; **21)** w art. 110y: (…) **f)** ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.”;	
Art. 1 pkt 29	29) w art. 98 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 uchyla się lit. j); b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Przegląd i ocena przeprowadzane przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego. Uprawnienia nadzorcze są wykonywane co najmniej w następujących przypadkach: a) w przypadku gdy wartość ekonomiczna kapitału własnego danej instytucji, o której to wartości mowa w art. 84 ust. 1, zmniejsza się o ponad 15 % jej kapitału Tier I w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych; b) w przypadku gdy dana instytucja doświadcza dużego obniżenia wyniku odsetkowego netto, o którym mowa w art. 84 ust. 1, w następstwie nagłej i nieoczekiwanej	T	Art. 1 pkt 26 lit. a i b oraz pkt 28 lit. c (w zakresie art. 138 ust. 2g)	**26)** w art. 133a: **a)** ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Badanie i ocena nadzorcza obejmuje identyfikację wielkości i charakteru ryzyka, na jakie jest narażony bank, ocenę jakości procesu zarządzania ryzykiem, ocenę poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności banku oraz zarządzania bankiem, w tym zgodności działalności banku z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ze statutem i decyzjami o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku i rozpoczęcie przez niego działalności oraz ocenę działań podjętych przez bank w następstwie zastosowania środków, o których mowa w art. 138, art. 138c i art. 141.”, **b)** uchyla się ust. 3, **28)** w art. 138:	

	zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych. Niezależnie od akapitu drugiego właściwe organy nie są zobowiązane do wykonywania uprawnień nadzorczych, jeżeli na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w niniejszym ustępie, uznają, że zarządzanie przez daną instytucję ryzykiem stopy procentowej wynikającym z działalności w ramach portfela bankowego jest odpowiednie i że ta instytucja nie jest nadmiernie narażona na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego. Do celów niniejszego ustępu termin »uprawnienia nadzorcze« oznacza uprawnienia, o których mowa w art. 104 ust. 1 lub uprawnienie do określania założeń na potrzeby modelowania i założeń parametrycznych – innych niż założenia wskazane przez EUNB na podstawie ust. 5a lit. b) niniejszego artykułu – które instytucje mają odzwierciedlać w swoich obliczeniach wartości ekonomicznej kapitału własnego na mocy art. 84 ust. 1.”; c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „5a. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia do celów ust. 5: a) sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych, o których mowa w ust. 5 akapit drugi lit. a), oraz dwóch scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych, o których mowa w ust. 5 akapit drugi lit. b), w odniesieniu do stóp procentowych dla każdej waluty; b) w świetle standardów ostrożnościowych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym – wspólnych założeń na potrzeby modelowania i założeń parametrycznych, z wyjątkiem założeń dotyczących zachowania, jakie instytucje odzwierciedlają w swoich obliczeniach wartości ekonomicznej kapitału własnego, o którym mowa w ust. 5 akapit drugi lit. a); założenia te ograniczają się do: (i) traktowania kapitału własnego instytucji;		Art. 4 pkt 17 lit. a	(…) **c)** po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2l w brzmieniu: (…) 2i. Ryzyko z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych w ramach portfela bankowego może zostać uznane przez Komisję Nadzoru Finansowego za istotne, w szczególności, gdy: 1) wartość ekonomiczna kapitału własnego banku zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy 2013/36; 2) wynik odsetkowy netto banku obniżył się znacznie, w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1. 2j. Komisja Nadzoru Finansowego może nie zastosować wobec banku nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeśli na podstawie przeglądu i oceny nadzorczej uzna, że zarządzanie przez dany bank ryzykiem stopy procentowej wynikającym z działalności w ramach portfela bankowego jest odpowiednie, a bank nie jest nadmiernie narażony na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego. Implementacji w zakresie uchylenia art. 98 ust. 1 lit. j dokonano poprzez nadanie nowego brzmienia art. 138 ust. 1 i 2, które nie zawiera już kryterium ryzyka systemowego stwarzanego przez bank. **17)** w art. 110r: a) w ust. 2 uchyla się pkt 2,	

	(ii) uwzględnienia, struktury i dyskontowania przepływów pieniężnych wrażliwych na stopy procentowe wynikające z aktywów instytucji, jej zobowiązań i pozycji pozabilansowych, w tym traktowania marży handlowej i innych elementów składowych spreadu; (iii) użycia dynamicznych lub statycznych modeli bilansowych i wynikającego z tego traktowania pozycji wykupionych i pozycji o zbliżającym się terminie zapadalności; c) w świetle standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym – wspólnych założeń na potrzeby modelowania i założeń parametrycznych, z wyjątkiem założeń dotyczących zachowania, jakie instytucje odzwierciedlają w swoich obliczeniach wyniku odsetkowego netto, o którym mowa w ust. 5 akapit drugi lit. b); założenia te ograniczają się do: (i) uwzględnienia i struktury przepływów pieniężnych wrażliwych na stopy procentowe wynikające z aktywów instytucji, jej zobowiązań i pozycji pozabilansowych, w tym traktowania marży handlowej i innych elementów składowych spreadu; (ii) użycia dynamicznych lub statycznych modeli bilansowych i wynikającego z tego traktowania pozycji wykupionych i pozycji o zbliżającym się terminie zapadalności; (iii) okresu, w którym dokonany zostanie pomiar przyszłego wyniku odsetkowego netto; d) ustalenia, co oznacza »duże obniżenie«, o którym mowa w ust. 5 akapit drugi lit. b). EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 czerwca 2020 r. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”; d) dodaje się ustęp w brzmieniu:			Ponadto implementację przepisu uzupełnią zmieniane rozporządzenia: - rozporządzenie w sprawie kryteriów i sposobu przeprowadzania badania i oceny nadzorczej w bankach - rozporządzenie w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim.	

	„8. EUNB ocenia potencjalne włączenie do przeglądu i oceny przeprowadzanych przez właściwe organy ryzyka środowiskowego, społecznego i z zakresu ładu korporacyjnego (ryzyko ESG). Do celów akapitu pierwszego ocena EUNB obejmuje co najmniej następujące elementy: a) opracowanie jednolitej definicji ryzyka ESG, w tym ryzyka fizycznego i ryzyka przejścia; te ostatnie obejmują rodzaje ryzyka związane z amortyzacją aktywów ze względu na zmiany regulacyjne; b) opracowanie odpowiednich kryteriów jakościowych i ilościowych na potrzeby oceny wpływu ryzyka ESG na stabilność finansową instytucji w krótkim, średnim i długim terminie; takie kryteria obejmują procesy testów warunków skrajnych i analizy scenariuszy w celu oceny wpływu ryzyka ESG w ramach scenariuszy o różnym zakresie negatywnych skutków; c) zasady, procedury, mechanizmy i strategie, jakie mają wdrożyć instytucje w celu identyfikacji i oceny ryzyka ESG oraz zarządzania tymi rodzajami ryzyka; d) metody i narzędzia analizy służące ocenie wpływu ryzyka ESG na działalność instytucji w zakresie udzielania kredytów i pośrednictwa finansowego. EUNB przedłoży sprawozdanie ze swoich ustaleń Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 czerwca 2021 r. Na podstawie wyników tego sprawozdania EUNB może, w stosownych przypadkach, wydać wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące jednolitego włączania ryzyka ESG do procesu przeglądu i oceny nadzorczej przeprowadzanych przez właściwe organy.”;				
Art. 1 pkt 30	30) w art. 99 ust. 2 uchyla się lit. b);	T	Art. 1 pkt 26 lit. b	Jw. **26)** w art. 133a: (…) b) uchyla się ust. 3,	

Art. 1 pkt 31	31) uchyla się art. 103;			Patrz art. 1 pkt 28 lit. a CRDV	
Art. 1 pkt 32	32) w art. 104 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Do celów art. 97, art. 98 ust. 4 i 5, art. 101 ust. 4 i art. 102 niniejszej dyrektywy oraz do celów stosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy dysponują co najmniej uprawnieniem do: a) wymagania od instytucji posiadania dodatkowych funduszy własnych przewyższających wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, zgodnie z warunkami określonymi w art. 104a niniejszej dyrektywy; b) wymagania wzmocnienia zasad, procedur, mechanizmów oraz strategii wdrożonych zgodnie z art. 73 i 74; c) wymagania od instytucji przedłożenia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi zgodnie z niniejszą dyrektywą i z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz określenia terminu wdrożenia tego planu, w tym poprawek dotyczących jego zakresu i terminu wdrożenia; d) wymagania od instytucji stosowania szczególnej polityki w zakresie rezerw lub szczególnego traktowania aktywów w kontekście wymogów w zakresie funduszy własnych; e) ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji lub żądania zbycia rodzajów działalności, które stwarzają nadmierne ryzyko dla stabilności instytucji; f) wymagania ograniczenia ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością, produktami i systemami instytucji, w tym działalnością zleconą na zasadzie outsourcingu; g) wymagania od instytucji ograniczenia wysokości wynagrodzenia zmiennego jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia utrzymanie prawidłowej bazy kapitałowej;	T	Art. 1 pkt 28 lit a (w zakresie art. 138 ust. 1 pkt 6 i 8)

	h) wymagania od instytucji przeznaczenia zysków netto na zwiększenie funduszy własnych; i) ograniczenia lub zakazania dokonywania przez instytucję wypłat zysków lub odsetek na rzecz akcjonariuszy, udziałowców lub posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania przez instytucję; j) nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości, w tym w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej; k) nakładania szczególnych wymogów w zakresie płynności, w tym ograniczeń w zakresie niedopasowania terminów zapadalności między aktywami a pasywami; l) wymagania ujawniania dodatkowych informacji. 2. Do celów ust. 1 lit. j) właściwe organy mogą nałożyć na instytucje dodatkowe obowiązki sprawozdawcze lub zwiększyć ich częstotliwość wyłącznie wtedy, gdy odnośny wymóg jest odpowiedni i proporcjonalny z punktu widzenia celu, w którym te informacje są wymagane, a żądane informacje nie powielają się. Do celów art. 97–102 wszelkie dodatkowe informacje, których przekazania można wymagać od instytucji, uznaje się za powielone, jeżeli te same lub zasadniczo te same informacje zostały już w inny sposób przekazane właściwemu organowi lub mogą zostać wygenerowane przez właściwy organ. Właściwy organ nie wymaga od instytucji przekazania dodatkowych informacji, jeżeli otrzymał je już w innym formacie lub w innym stopniu szczegółowości i gdy ten inny format lub inny stopień szczegółowości nie uniemożliwiają właściwemu organowi wygenerowania informacji o tej samej jakości i rzetelności co informacje wygenerowane na podstawie dodatkowych informacji, które zostałyby przekazane w innym przypadku.”; b) uchyla się ust. 3;			ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane, i nie dotyczą informacji będących w posiadaniu Komisji Nadzoru Finansowego.”; Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy. Zgodnie z art. 220 §1 organ administracji publicznej nie może żądać dostarczenia informacji będących w posiadaniu tego organu.	
Art. 1 pkt 33	33) dodaje się artykuły w brzmieniu:	T	Art. 1 pkt 28	<u>W zakresie art. 104a CRDV</u>	

	„Artykuł 104a **Wymóg w zakresie dodatkowych funduszy własnych** 1. Właściwe organy nakładają wymóg w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 104 ust. 1 lit. a), w przypadku, gdy na podstawie przeglądów dokonanych zgodnie z art. 97 i 101 stwierdzą, że w odniesieniu do indywidualnej instytucji zachodzi jedna z następujących sytuacji: a) instytucja ta jest narażona na ryzyka lub elementy ryzyka, które nie są pokryte lub są pokryte w niewystarczającym stopniu, jak określono w ust. 2 niniejszego artykułu, wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402; b) instytucja ta nie spełnia wymogów określonych w art. 73 i 74 niniejszej dyrektywy lub w art. 393 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i jest mało prawdopodobne, by inne środki nadzorcze wystarczyły do zapewnienia spełnienia tych wymogów w stosownym terminie; c) korekty, o których mowa w art. 98 ust. 4, uznaje się za niewystarczające, by umożliwić tej instytucji, w normalnych warunkach rynkowych, sprzedanie lub zabezpieczenie w krótkim czasie swoich pozycji bez ponoszenia znaczących strat; d) z oceny dokonanej zgodnie z art. 101 ust. 4 wynika, że brak zgodności z wymogami dotyczącymi stosowania metody wymagającej uprzedniego pozwolenia prawdopodobnie będzie skutkować niedostatecznymi wymogami w zakresie funduszy własnych; e) instytucja ta wielokrotnie nie była w stanie osiągnąć lub utrzymać odpowiedniego poziomu dodatkowych funduszy własnych, aby zastosować się do wytycznych przekazanych zgodnie z art. 104b ust. 3; f) inne, specyficzne dla instytucji sytuacje uznane przez właściwy organ za powód do istotnych obaw w zakresie nadzoru.		lit. a-c - dot. art. 104a CRDV	**28)** w art. 138: a) w ust. 1: – uchyla się pkt 1a–2a, – pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) ograniczenie ryzyka występującego w działalności banku, w tym ryzyka wynikającego z powierzenia wykonywania czynności, o którym mowa w art. 6a ust. 1;”, – pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej, o ile obowiązki te są adekwatne do celu, w jakim są nakładane;”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi: 1) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę w szczególności model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a; 2) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku: a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji, b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w	

	Właściwe organy nakładają wymogi w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 104 ust. 1 lit. a), wyłącznie po to, by pokryć ryzyko ponoszone przez poszczególne instytucje na skutek ich działalności, w tym ryzyko odzwierciedlające wpływ niektórych czynników sytuacji gospodarczej i rynkowej na profil ryzyka poszczególnych instytucji. 2. Do celów ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu ryzyka lub elementy ryzyka są uznawane za niepokryte lub pokryte w niewystarczającym stopniu wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 wyłącznie wtedy, gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez właściwy organ, z uwzględnieniem nadzorczego przeglądu oceny dokonanej przez instytucje zgodnie z art. 73 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, są wyższe niż wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402. Do celów akapitu pierwszego właściwe organy oceniają, z uwzględnieniem profilu ryzyka poszczególnych instytucji, ryzyka, na które dana instytucja jest narażona, w tym: a) specyficzne dla danej instytucji rodzaje ryzyka lub elementy takich rodzajów ryzyka, które są wyraźnie wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub które nie są wyraźnie uwzględnione w tych wymogach oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402; b) specyficzne dla danej instytucji rodzaje ryzyka lub elementy takich rodzajów ryzyka, co do których jest prawdopodobne, że zostaną niedoszacowane, mimo spełnienia mających zastosowanie wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402. W zakresie, w jakim ryzyko lub elementy ryzyka podlegają rozwiązaniom przejściowym lub przepisom			działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem, c) stwierdzenia, na podstawie wyniku badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, że: – bank jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia nr 2017/2402, – bank nie spełnia wymogów określonych w art. 128 ustawy lub w art. 393 rozporządzenia nr 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów, – korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia nr 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych, bank mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat, – bank systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnego do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a; 3) ograniczenie lub wstrzymanie dokonania wypłaty z zysku netto lub odsetek na rzecz posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania przez bank, w celu zwiększania funduszy własnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku; 4) wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”, c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2l w brzmieniu: „2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego, nakazując bankowi	

	przewidującym zasadę praw nabytych ustanowionym w niniejszej dyrektywie lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, nie uznaje się ich za ryzyko lub elementy takiego ryzyka, co do którego jest prawdopodobne, że zostanie niedoszacowane, mimo spełnienia mających zastosowanie wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402. Do celów akapitu pierwszego kapitał uznawany za odpowiedni pokrywa wszystkie rodzaje ryzyka lub elementy ryzyka uznane za istotne na podstawie oceny ustanowionej w akapicie drugim niniejszego ustępu, które nie są pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 lub są nimi pokryte w niewystarczającym stopniu. Ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego może być uznane za istotne co najmniej w przypadkach, o których mowa w art. 98 ust. 5, chyba że właściwe organy, przeprowadzając przegląd i ocenę, dojdą do wniosku, że zarządzanie przez daną instytucję ryzykiem stopy procentowej wynikającym z działalności w ramach portfela bankowego jest odpowiednie i że ta instytucja nie jest nadmiernie narażona na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego. 3.W przypadku gdy wymagane jest, by dodatkowe fundusze własne uwzględniały inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objęte art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy określają poziom dodatkowych funduszy własnych wymaganych na podstawie ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu jako różnicę między kapitałem uznawanym za odpowiedni zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu a odnośnymi wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402. W przypadku gdy wymagane jest, by dodatkowe fundusze własne uwzględniały ryzyko nadmiernej			przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, określa, że: 1) co najmniej 75% wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych stanowi kapitał Tier I; 2) co najmniej 75% kapitału Tier I, o którym mowa w pkt 1, składa się z kapitału podstawowego Tier I. 2b. W przypadku dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, Komisja Nadzoru Finansowego nakazuje spełnianie takiego wymogu za pomocą kapitału Tier I. 2c. Komisja Nadzoru Finansowego, nakazując bankowi przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, może nakazać spełnianie takiego wymogu większym niż określony w ust. 2a udziałem kapitału Tier I lub kapitału podstawowego Tier I, jeżeli wynika to z potrzeby zwiększenia zdolności absorpcji potencjalnych strat zidentyfikowanych w wyniku badania, o którym mowa w art. 133a. 2d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013; 2) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013; 3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni.	

	dźwigni w niewystarczającym stopniu objęte art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy określają poziom dodatkowych funduszy własnych wymaganych na podstawie ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu jako różnicę między kapitałem uznawanym za odpowiedni zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu a odnośnymi wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013. 4. 4.Instytucja spełnia wymóg w zakresie dodatkowych funduszy własnych nałożony przez właściwy organ na mocy art. 104 ust. 1 lit. a), aby uwzględniać inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, za pomocą funduszy własnych spełniających następujące warunki: a) co najmniej trzy czwarte wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych spełnia się za pomocą kapitału Tier I; b)co najmniej trzy czwarte kapitału Tier I, o którym mowa w lit. a), składa się z kapitału podstawowego Tier I. Instytucja spełnia wymóg w zakresie dodatkowych funduszy własnych nałożony przez właściwy organ na mocy art. 104 ust. 1 lit. a), aby uwzględniać ryzyko nadmiernej dźwigni, za pomocą kapitału Tier 1. W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego właściwy organ może zażądać od instytucji, by spełniła wymóg w zakresie dodatkowych funduszy własnych za pomocą większej części kapitału Tier I lub kapitału podstawowego Tier I, w przypadku gdy jest to konieczne i z uwzględnieniem specyficznej sytuacji danej instytucji. Fundusze własne, które są wykorzystywane do spełnienia wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, nałożonego przez właściwe organy w celu uwzględnienia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, nie są wykorzystywane do spełnienia żadnych z następujących wymogów: a) wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) wymogu połączonego bufora;			2e. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez bank: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013; 2) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym; 3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli zalecenia uwzględniają rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni. 2f. Ryzyko, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c tiret pierwsze, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu w przypadku gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 2 pkt 2, z uwzględnieniem oszacowań kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 2, jest wyższa niż kwota funduszy własnych wynikająca z wymogów określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402. 2g. Komisja Nadzoru Finansowego ocenia ryzyko istotne na jakie narażony jest bank, wynikające z prowadzonej działalności, z uwzględnieniem profilu ryzyka banku oraz: 1) specyficznego dla banku ryzyka, które wyraźnie zostało wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub które w tych przepisach nie zostało wyraźnie uwzględnione;	

	c) wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 104b ust. 3 niniejszej dyrektywy, jeżeli wytyczne te uwzględniają inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni. Fundusze własne, które są wykorzystywane do spełnienia wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, nałożonego przez właściwe organy w celu uwzględnienia ryzyka nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objętego w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie są wykorzystywane do spełnienia żadnych z następujących wymogów: a) wymogu w zakresie funduszy własnych określonego w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013; c) wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 104b ust. 3 niniejszej dyrektywy, jeżeli wytyczne te uwzględniają ryzyka nadmiernej dźwigni. 5. Właściwy organ należycie uzasadnia na piśmie wobec każdej instytucji decyzję o nałożeniu wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych na podstawie art. 104 ust. 1 lit. a), co najmniej jasno przedstawiając pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu. W przypadku określonym w ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu w uzasadnieniu tym podaje się konkretne powody, dla których wydanie wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych nie jest już uznawane za wystarczające. *Artykuł 104b* **Wytyczne dotyczące dodatkowych funduszy własnych** 1. Zgodnie ze strategiami i procedurami, o których mowa w art. 73, instytucje ustalają swój kapitał wewnętrzny na odpowiednim poziomie funduszy własnych, tak aby wystarczał na pokrycie wszystkich rodzajów ryzyka, na które narażona jest dana instytucja, oraz w celu zapewnienia, by fundusze własne danej instytucji mogły			2) specyficznego dla banku ryzyka, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie niedoszacowane mimo spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402. 2h. Do oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 2g pkt 2, nie uwzględnia się ryzyka podlegającego rozwiązaniom przejściowym lub przepisom przewidującym zasadę praw nabytych określonych w rozporządzeniu nr 575/2013. 2i. Ryzyko z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych w ramach portfela bankowego może zostać uznane przez Komisję Nadzoru Finansowego za istotne, w szczególności, gdy: 1) wartość ekonomiczna kapitału własnego banku zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier I, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia nr 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy 2013/36; 2) wynik odsetkowy netto banku obniżył się znacznie, w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1. 2j. Komisja Nadzoru Finansowego może nie zastosować wobec banku nakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeśli na podstawie przeglądu i oceny nadzorczej uzna, że zarządzanie przez dany bank ryzykiem stopy procentowej wynikającym z działalności w ramach portfela bankowego jest odpowiednie, a bank nie jest nadmiernie narażony na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela bankowego. 2k. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie płynności.	

	zaabsorbować potencjalne straty wynikające ze scenariuszy warunków skrajnych, w tym strat stwierdzonych w ramach nadzorczego testu warunków skrajnych, o którym mowa w art. 100. 2. W ramach przeglądów i ocen przeprowadzanych zgodnie z art. 97 i 101 właściwe organy regularnie dokonują przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego ustalonego przez każdą instytucję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w tym wyników testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 100. Na podstawie tych przeglądów właściwe organy określają dla każdej instytucji ogólny poziom funduszy własnych, który uznają za odpowiedni. 3. Właściwe organy przekazują instytucjom swoje wytyczne dotyczące dodatkowych funduszy własnych. Wytyczne dotyczące dodatkowych funduszy własnych oznaczają fundusze własne w kwocie przekraczającej odnośną kwotę funduszy własnych wymaganą na podstawie części trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, rozdziału 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402, art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 128 pkt 6) niniejszej dyrektywy lub na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosownie do przypadku, które są konieczne do osiągnięcia ogólnego poziomu funduszy własnych uznawanego za odpowiedni przez właściwe organy na mocy ust. 2 niniejszego artykułu. 4. Wytyczne dotyczące dodatkowych funduszy własnych wydawane przez właściwe organy na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu są specyficzne dla danej instytucji. Wytyczne mogą dotyczyć rodzajów ryzyka uwzględnionych w wymogach w zakresie dodatkowych funduszy własnych nałożonych na podstawie art. 104 ust. 1 lit. a) wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczą aspektów tych rodzajów ryzyka, które nie są jeszcze objęte tym wymogiem. 5. Fundusze własne, które są wykorzystywane do spełnienia wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych przekazanych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w celu uwzględnienia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, nie są			2l. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja Nadzoru Finansowego informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od banku oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w rozporządzeniu nr 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”, d) w ust. 3: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, przepisów rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem art. 92a i art. 92b tego rozporządzenia, oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, może, po uprzednim upomnieniu na piśmie:”, – po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) nakazać osobie fizycznej odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości lub nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości 21 312 000 zł; 2b) zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej banku bezpośrednio nadzorującego obszar w którym miało miejsce naruszenie lub członka zarządu banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;”,	

	wykorzystywane do spełnienia żadnego z następujących wymogów: a) wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) wymogu ustanowionego w art. 104a niniejszej dyrektywy, nałożonego przez właściwe organy w celu uwzględnienia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz wymogu połączonego bufora. Fundusze własne, które są wykorzystywane do spełnienia wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych przekazanych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w celu uwzględnienia ryzyka nadmiernej dźwigni, nie są wykorzystywane do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych określonego w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogu ustanowionego w art. 104a niniejszej dyrektywy, nałożonego przez właściwe organy w celu uwzględnienia ryzyka nadmiernej dźwigni, oraz wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013. 6. Niedostosowanie się do wytycznych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy instytucja spełnia odnośne wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402, odnośny wymóg w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy oraz, stosownie do przypadku, wymóg połączonego bufora lub wymóg bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie skutkuje ograniczeniami, o których mowa w art. 141 lub 141b niniejszej dyrektywy. *Artykuł 104c* **Współpraca z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji** Właściwe organy powiadamiają odpowiednie organy do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych nałożonym na instytucje zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a)		Art. 1 pkt 26 lit. c - dot. art. 104b CRDV	Ponadto obecnie obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138d ust. 1 ustawy – Prawo bankowe) W zakresie art. 104b CRDV **26)** w art. 133a: (…) **c)** po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5e w brzmieniu: „5a. Na podstawie wyniku procesu badania i oceny nadzorczej, w którym badaniu podlegał kapitał wewnętrzny banku, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje bankowi zalecenia w zakresie oczekiwanego poziomu funduszy własnych, które bank powinien utrzymywać ponad kwotę funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w: 1) art. 138 ust. 2 pkt 2, 2) art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, 3) częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub 4) określonych na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013. 5b. W badaniu kapitału wewnętrznego banku sprawdza się w szczególności, czy kwota funduszy własnych pozwala zaabsorbować potencjalne straty wynikające z testów warunków skrajnych, w tym testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 133b. 5c. Zalecenia dotyczą ryzyka, które nie zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2. 5d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez bank: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia nr 575/2013;	

	oraz o wszelkich wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych, które przekazano instytucjom zgodnie z art. 104b ust. 3.			2) dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2b; 3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia nr 575/2013. 5e. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia nr 575/2013; 2) wymogu dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2a; 3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”, **22)** w art. 56: a) po ust. 1 dodaje się ust 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Instytucja, która nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie powiązaną z wskaźnikiem dźwigni (L-MDA) i niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o jej wysokości. W takim przypadku instytucja nie może dokonywać wypłat, o których mowa w ust. 4, w wysokości przekraczającej L-MDA. 1b. W przypadku gdy instytucja nie wykonuje zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może dokonać wypłat, o których mowa w ust. 3 i 4, jeżeli spełnia:: 1) wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2012 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 oraz 2) wymogi w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz	
			Art. 6 pkt 22 lit. a (w zakresie art. 56 ust. 1b)		

				3) wymóg: a) połączonego bufora lub b) bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”,	
			Art. 1 pkt 28 lit. c– dot. Art. 104c CRDV	W zakresie art. 104c CRDV **28)** w art. 138: (…) **c)** po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2l w brzmieniu: (…) 2k. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie płynności. 2l. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o nałożeniu na bank dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja Nadzoru Finansowego informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Narodowy Bank Polski o zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od banku oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w rozporządzeniu nr 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”,	
			Art. 4 pkt 1 lit. a, pkt 21 lit. c i d - dot. Art.	W zakresie art. 104a CRDV **1)** w art. 3: **a)** po pkt 4z dodaje się pkt 4za i 4zb w brzmieniu: „4za) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i	

			104a CRDV	2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.8)); 4zb) rozporządzeniu 2017/587 - rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387, z późn. zm.9));", **21)** w art. 110y: (…) **c)** w ust. 3: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b, art. 110c art. 110g, art. 110e lub w art. 393 rozporządzenia 575/2013 i jest prawdopodobne, że inne środki nadzorcze nie zapewnią spełnienia tych wymogów,", – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110u, wynika, że: a) działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych, b) dom maklerski jest narażony na ryzyko wynikające z prowadzonej działalności, które nie zostało w całości pokryte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402,	

				c) korekty, o których mowa w art. 105 rozporządzenia 575/2013, są niewystarczające do tego, aby w normalnych warunkach rynkowych dom maklerski mógł sprzedać lub zabezpieczyć w krótkim czasie swoje pozycje bez ponoszenia znaczących strat, d) dom maklerski systematycznie uchyla się od osiągnięcia lub utrzymywania odpowiedniego poziomu i struktury funduszy własnych, niezbędnego do spełnienia zaleceń w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a,", **d)** po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3j w brzmieniu: „3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja, nakazując domowi maklerskiemu przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, określa, że: 1) co najmniej 75% wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych stanowi kapitał Tier I; 2) co najmniej 75% kapitału Tier I, o którym mowa w pkt 1, składa się z kapitału podstawowego Tier I. 3b. W przypadku dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, uwzględniającego ryzyko nadmiernej dźwigni, Komisja nakazuje spełnianie takiego wymogu za pomocą kapitału Tier 1. 3c. Komisja, nakazując domowi maklerskiemu przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych, może nakazać spełnianie takiego wymogu większym niż określony w ust. 3a udziałem kapitału Tier I lub kapitału podstawowego Tier I, jeżeli wynika to z potrzeby zwiększenia zdolności absorpcji potencjalnych strat zidentyfikowanych w wyniku badania i oceny nadzorczej. 3d. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca ryzyko nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu pokryte wymogiem określonym w art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e, a kwotą funduszy	

				własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i siódmej rozporządzenia 575/2013, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013; 2) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013; 3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli zalecenia uwzględniają ryzyko nadmiernej dźwigni. 3e. Dodatkowa kwota kapitału utrzymywana w celu spełniania wymogu dodatkowych funduszy własnych, uwzględniająca rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni, stanowiąca różnicę między kwotą funduszy własnych, o której mowa w art. 110e, a kwotą funduszy własnych wynikającą z wymogów określonych w częściach trzeciej i czwartej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez dom maklerski: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013; 2) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym; 3) zaleceń dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli zalecenia uwzględniają rodzaje ryzyka inne niż ryzyko nadmiernej dźwigni. 3f. Ryzyko, o którym mowa w ust. 3 pkt 4 lit. b, uznaje się za niepokryte w całości lub pokryte w niewystarczającym stopniu w przypadku gdy kwota, rodzaje i struktura kapitału uznawanego za odpowiedni przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 3 pkt 4 , z uwzględnieniem oszacowań kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 110e, jest wyższa niż kwota funduszy własnych wynikająca z wymogów	

				określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402. 3g. Komisja ocenia ryzyko istotne na jakie narażony jest dom maklerski, wynikające z prowadzonej działalności, z uwzględnieniem profilu ryzyka domu maklerskiego oraz: 1) specyficznego dla domu maklerskiego ryzyka, które wyraźnie zostało wyłączone z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia nr 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub które w tych przepisach nie zostało wyraźnie uwzględnione; 2) specyficznego dla domu maklerskiego ryzyka, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie niedoszacowane mimo spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402. 3h. Do oceny ryzyka, o którym mowa w ust. 3g pkt 2, nie uwzględnia się ryzyka podlegającego rozwiązaniom przejściowym lub przepisom przewidującym zasadę praw nabytych określonych w rozporządzeniu nr 575/2013. 3i. Ryzyko z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych w ramach portfela niehandlowego z działalności domu maklerskiego może zostać uznane przez Komisję za istotne, w szczególności, gdy: 1) wartość ekonomiczna kapitału własnego domu maklerskiego zmniejszyła się o ponad 15% jego kapitału Tier 1, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia 575/2013, w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych określonej w dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 98 ust. 5a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad	

				instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE; 2) wynik odsetkowy netto domu maklerskiego obniżył się znacznie, w następstwie nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, określonej w dowolnym z dwóch scenariuszy wstrząsu, o których mowa w pkt 1. 3j. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny o nałożeniu na dom maklerski dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny o zaleceniach, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od domu maklerskiego oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w rozporządzeniu 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”, <u>W zakresie art. 104b CRDV</u> **17)** w art. 110r: (…) **b)** po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu: „2a. Komisja, w ramach badania i oceny nadzorczej, dokonuje przeglądu poziomu kapitału wewnętrznego domów maklerskich oraz wyników testów, o których mowa w art. 110t. Na podstawie tych przeglądów Komisja przekazuje domowi maklerskiemu zalecenia w zakresie dodatkowych funduszy własnych ponad kwotę funduszy własnych obliczoną na podstawie wymogów określonych w: 1) art. 110y ust. 3, 2) art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym,	Art. 4 pkt 17 lit. b - dot. Art. 104b CRDV	

				3) częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2013 i rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 lub 4) określonych na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013. 2b. Zalecenia dotyczą ryzyka, które nie zostało pokryte dodatkowym wymogiem w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 110y ust. 3 pkt 1 i 4. 2c. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia ryzyka nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania przez dom maklerski: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013; 2) dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110y ust. 3b; 3) wymogu bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013. 2d. Fundusze własne utrzymywane zgodnie z zaleceniami w celu pokrycia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni nie są jednocześnie zaliczane na poczet spełniania: 1) wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013; 2) wymogu dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110y ust. 3a; 3) wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.”,	
			Art. 4 pkt 21 lit. d (w zakresie art. 110y	<u>W zakresie art. 104c CRDV</u> **21)** w art. 110y: (…) **d)** po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3j w brzmieniu:	

			ust. 3j) – dot. Art. 104c CRDV	(..) 3j. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 4, Komisja informuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny o nałożeniu na dom maklerski dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych. Komisja informuje również Bankowy Fundusz Gwarancyjny o zaleceniach, o których mowa w art. 110r ust. 2a, jeżeli z zaleceń tych wynika, że od domu maklerskiego oczekuje się utrzymywania funduszy własnych w innej wysokości niż wynikająca z innych wymogów określonych w rozporządzeniu 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym.”,	
Art. 1 pkt 34	34) w art. 105 uchyla się lit. d);	T	Art. 1 pkt 28 lit. a tiret pierwszy Art. 4 pkt 21 lit. b	**28)** w art. 138: **a)** w ust. 1: – uchyla się pkt 1a–2a, **21)** w art. 110y: (…) **b)** w ust. 2 uchyla się pkt 4,	
Art. 1 pkt 35	35) w art. 108 uchyla się ust. 3;	T	Art. 4 pkt 10	**10)** w art. 110e uchyla się ust. 4;	
Art. 1 pkt 36	36) w art. 109 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Właściwe organy wymagają od jednostek dominujących i jednostek zależnych objętych niniejszą dyrektywą spełnienia wymogów określonych w sekcji II niniejszego rozdziału na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, aby zapewnić spójność i należyte dostosowanie zasad, procedur i mechanizmów wymaganych na mocy sekcji II niniejszego rozdziału oraz aby umożliwić przedstawienie wszelkich danych i informacji istotnych z punktu widzenia nadzoru. Właściwe organy zapewniają w szczególności, by jednostki dominujące i jednostki zależne objęte niniejszą dyrektywą wdrażały te zasady, procedury i mechanizmy	N	Art. 1 pkt 4 lit. e	**4)** w art. 9ca: (…) **e)** dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu: „8. Bank będący podmiotem dominującym nie stosuje przepisów ust. 1–7 oraz art. 9cb ust. 1 pkt 1 na zasadzie skonsolidowanej wobec podmiotów zależnych: 1) mających siedzibę na terytorium państw członkowskich, jeżeli stosują one szczególne przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w obowiązujących w tych państwach przepisach stanowiących implementację innych niż dyrektywa 2013/36/UE przepisów prawa Unii Europejskiej lub w	Obecnie obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141k ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110g ust. 2 i art. 110v ust. 8 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także

	w swoich jednostkach zależnych nieobjętych niniejszą dyrektywą, w tym w jednostkach zależnych mających siedzibę w centrach finansowych offshore. Te zasady, procedury i mechanizmy muszą być również spójne i należycie dostosowane, a te jednostki zależne muszą być również w stanie przedstawić wszelkie dane i informacje istotne z punktu widzenia nadzoru. Jednostki zależne, które same nie są objęte niniejszą dyrektywą, spełniają wymogi specyficzne dla danego sektora zasadzie indywidualnej. 3. Wymogi wynikające z sekcji II niniejszego rozdziału dotyczące jednostek zależnych, które same nie są objęte niniejszą dyrektywą, nie mają zastosowania, jeżeli unijna instytucja dominująca może wykazać wobec właściwych organów, że stosowanie przepisów zawartych w sekcji II jest niezgodne z prawem na mocy przepisów państwa trzeciego, w którym dana jednostka zależna posiada swoją siedzibę."; b) dodaje się ustępy w brzmieniu: „4. Wymogów dotyczących wynagrodzeń określonych w art. 92, 94 i 95 nie stosuje się na zasadzie skonsolidowanej wobec: a) jednostek zależnych mających siedzibę w Unii, jeżeli podlegają one szczególnym wymogom dotyczącym wynagrodzeń zgodnie z innymi aktami prawnymi Unii; b) jednostek zależnych mających siedzibę w państwie trzecim, w przypadku gdy podlegałyby one szczególnym wymogom dotyczącym wynagrodzeń zgodnie z innymi aktami prawnymi Unii, gdyby miały siedzibę w Unii. 5. W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu oraz aby uniknąć obchodzenia przepisów określonych w art. 92, 94 i 95, państwa członkowskie zapewniają, by wymogi ustanowione w art. 92, 94 i 95 miały zastosowanie do pracowników jednostek zależnych nieobjętych niniejszą dyrektywą na zasadzie indywidualnej w przypadku gdy: a) jednostka zależna jest spółką zarządzania aktywami albo przedsiębiorstwem świadczącym usługi inwestycyjne i prowadzącym działalność inwestycyjną		Art. 4 pkt 18 lit. e	innych niż ta dyrektywa przepisach prawa Unii Europejskiej lub 2) mających siedzibę w państwie trzecim, jeżeli stosowałyby one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, gdyby miały siedzibę w państwie członkowskim. 9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się wobec osób świadczących pracę lub realizujących zadania na rzecz podmiotów zależnych banku, będących spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia nr 575/2013 lub firmą inwestycyjną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013, albo zagraniczną osobą prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, nieprowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej, które świadczą usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, 3, 4, 6 i 7 ustawy z dnia 29 lipca 200 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz wywierają bezpośredni, istotny wpływ na profil ryzyka działalności banku."; **18)** w art. 110v: (…) **e)** dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu: „9. Dom maklerski będący podmiotem dominującym nie stosuje przepisów ust. 1–8 na zasadzie skonsolidowanej wobec podmiotów zależnych: 1) mających siedzibę na terytorium państw członkowskich, jeżeli stosują one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w obowiązujących w tych państwach przepisach stanowiących implementację innych niż dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE przepisów	polityki wynagrodzeń w domu maklerskim).

	wymienione w pkt 2), 3), 4), 6) i 7) sekcji A załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE; oraz b) pracownicy ci zostali upoważnieni do prowadzenia działalności zawodowej wywierającej bezpośredni istotny wpływ na profil ryzyka działalności instytucji należących do grupy. 6. Niezależnie od ust. 4 i 5 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą stosować art. 92, 94 i 95 na zasadzie skonsolidowanej do szerszego zakresu jednostek zależnych i ich pracowników.”;			prawa Unii Europejskiej lub w innych niż ta dyrektywa przepisach prawa Unii Europejskiej lub 2) mających siedzibę w państwie trzecim, jeżeli stosowałyby one przepisy dotyczące polityki wynagrodzeń określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, gdyby miały siedzibę w państwie członkowskim. 10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się wobec osób świadczących pracę lub realizujących zadania na rzecz podmiotów zależnych domu maklerskiego, będących spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013, firmą inwestycyjną, zagraniczną firmą inwestycyjną nieprowadzącą działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo zagraniczną osobą prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, nieprowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej, które świadczą usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, 3, 4, 6 i 7 oraz wywierają bezpośredni, istotny wpływ na profil ryzyka działalności domu maklerskiego.”; Obecnie obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 110g ustawy o obrocie instrumentami finansowymi)	
Art. 1 pkt 37	37) art. 111 otrzymuje brzmienie: *„Artykuł 111* **Określenie organu sprawującego nadzór skonsolidowany** 1. W przypadku gdy jednostka dominująca jest dominującą instytucją kredytową w państwie członkowskim lub unijną dominującą instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ, który indywidualnie nadzoruje tę dominującą instytucję kredytową w państwie członkowskim lub tę unijną dominującą instytucję kredytową. W przypadku gdy jednostka dominująca jest dominującą firmą inwestycyjną w państwie członkowskim lub unijną	T	Art. 1 pkt 2 lit a, pkt 32 lit. e	**2)** w art. 4 w ust. 1: a) po pkt 11c dodaje się pkt 11d–11t w brzmieniu: „11d) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11e) finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie	

	dominującą firmą inwestycyjną i żadna z jej jednostek zależnych nie jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ, który indywidualnie nadzoruje tę dominującą firmę inwestycyjną w państwie członkowskim lub tę unijną dominującą firmę inwestycyjną. W przypadku gdy jednostka dominująca jest dominującą firmą inwestycyjną w państwie członkowskim lub unijną dominującą firmą inwestycyjną i przynajmniej jedna z jej jednostek zależnych jest instytucją kredytową, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ tej instytucji kredytowej lub – w przypadku gdy występuje kilka instytucji kredytowych – instytucji kredytowej o największej sumie bilansowej. 2. W przypadku gdy jednostką dominującą instytucji jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ, który indywidualnie nadzoruje tę instytucję. 3.W przypadku gdy co najmniej dwie instytucje posiadające zezwolenie w Unii mają tę samą dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez: a) właściwy organ instytucji kredytowej, jeżeli w ramach grupy występuje tylko jedna instytucja kredytowa; b) właściwy organ instytucji kredytowej o największej sumie bilansowej, jeżeli w ramach grupy występuje kilka instytucji kredytowych; lub c) właściwy organ firmy inwestycyjnej o największej sumie bilansowej, jeżeli w ramach grupy nie występuje żadna instytucja kredytowa.			skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11f) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11g) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi właściwych władz nadzorczych innych państw na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11h) dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11i) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013; 11j) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie	

	4. W przypadku gdy wymagana jest konsolidacja na podstawie art. 18 ust. 3 lub 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ instytucji kredytowej o największej sumie bilansowej lub – jeżeli w ramach grupy nie występuje żadna instytucja kredytowa – przez właściwy organ firmy inwestycyjnej o największej sumie bilansowej. 5. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit trzeci, od ust. 3 lit. b) i od ust. 4, w przypadku gdy właściwy organ sprawuje nadzór indywidualny nad więcej niż jedną instytucją kredytową w ramach grupy, organem sprawującym nadzór skonsolidowany jest właściwy organ, który sprawuje nadzór indywidualny nad co najmniej jedną instytucją kredytową w ramach grupy, jeżeli łączna wartość sum bilansowych tych nadzorowanych instytucji kredytowych jest wyższa niż łączna wartość sum bilansowych instytucji kredytowych nadzorowanych indywidualnie przez dowolny inny właściwy organ. W drodze odstępstwa od ust. 3 lit. c), w przypadku gdy właściwy organ sprawuje nadzór indywidualny nad więcej niż jedną firmą inwestycyjną w ramach grupy organem sprawującym nadzór skonsolidowany jest właściwy organ, który sprawuje nadzór indywidualny nad co najmniej jedną firmą inwestycyjną w ramach grupy o łącznej najwyższej sumie bilansowej. 6. W szczególnych przypadkach właściwe organy mogą na mocy wspólnego porozumienia odstąpić od kryteriów określonych w ust. 1, 3 i 4 i wyznaczyć inny właściwy organ do celów sprawowania nadzoru skonsolidowanego, w przypadku gdy stosowanie kryteriów określonych w tych przepisach byłoby niewłaściwe, z uwzględnieniem odnośnych instytucji i relatywnego znaczenia działalności prowadzonej przez nie w poszczególnych państwach członkowskich lub potrzeby zapewnienia ciągłości nadzoru na zasadzie skonsolidowanej sprawowanego przez ten sam właściwy organ. W takich przypadkach unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub instytucja o największej sumie bilansowej,			skonsolidowanej albo na zasadzie subskonsolidowanej jeżeli do tej spółki oraz do innych podmiotów należących do tej samej grupy stosuje się przepisy rozporządzenia nr 575/2013 na zasadzie subskonsolidowanej; 11k) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013; 11l) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej; 11m) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013; 11n) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej; 11o) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013; 11p) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013, podlegającą nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej; 11q) dominująca firma inwestycyjna – dominującą firmę inwestycyjną z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29a rozporządzenia nr 575/2013;	

	zależnie od przypadku, mają prawo do bycia wysłuchanymi zanim właściwe organy podejmą decyzję. 7. Właściwe organy powiadamiają niezwłocznie Komisję i EUNB o każdym porozumieniu objętym zakresem ust. 6.”;			11r) unijna dominująca firma inwestycyjna – unijną dominującą firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29b rozporządzenia nr 575/2013; 11s) dominująca instytucja kredytowa – dominującą instytucję kredytową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29c rozporządzenia nr 575/2013; 11t) unijna dominująca instytucja kredytowa – unijną dominującą instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29d rozporządzenia nr 575/2013;”, **32)** w art. 141f: (…) **e)** w ust. 6: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany w przypadku gdy:”, – uchyla się pkt 1–3, – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) bank krajowy jest dominującą instytucją kredytową lub unijną dominującą instytucją kredytową;”, – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) podmiotami dominującymi wobec banku krajowego są dominujące firmy inwestycyjne lub unijne dominujące firmy inwestycyjne, lub dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, lub dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe z państwa członkowskiego, lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, lub dominujące podmioty nieregulowane w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym - jeżeli do grupy nie należy żadna instytucja kredytowa lub jeżeli bank	

				krajowy ma większą sumę bilansową od jakiejkolwiek instytucji kredytowej z tej grupy;", – uchyla się pkt 5, – dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) łączna suma bilansowa banków krajowych należących do grupy jest większa od każdej z łącznych sum bilansowych instytucji kredytowych mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, należących do tej samej grupy .", Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f ust. 7 i 10 ustawy – Prawo bankowe). Przepisy art. 141f i 141h ustawy – Prawo bankowe rozszerzono na finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej.	
Art. 1 pkt 38	38) art. 113 otrzymuje brzmienie: *„Artykuł 113* **Wspólne decyzje na temat wymogów ostrożnościowych specyficznych dla instytucji** 1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej podejmują wszelkie starania, aby wypracować wspólną decyzję: a) w sprawie zastosowania art. 73 i 97 w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy instytucji w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania art. 104 ust. 1 lit. a) w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy instytucji oraz na zasadzie skonsolidowanej; b) w sprawie środków dotyczących wszelkich ważnych kwestii i istotnych ustaleń związanych z nadzorem nad płynnością, w tym związanych z prawidłowością organizacji i traktowania ryzyka zgodnie z wymogami art. 86 i związanych z potrzebą określenia specyficznych	T	Art. 1 pkt 29	**29)** w art. 138b: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 lub 2 lub art. 133a ust. 5a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. 2. Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, w terminie 4 miesięcy od dnia: 1) dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy - w przypadku decyzji, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2, lub zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a; 2) dostarczenia właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu	

	dla instytucji wymogów dotyczących płynności, zgodnie z art. 105; c) w sprawie wszelkich wytycznych dotyczących dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 104b ust. 3. 2. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, są wypracowywane: a) do celów ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu – w terminie czterech miesięcy od przedłożenia przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany pozostałym odpowiednim właściwym organom sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy instytucji zgodnie z art. 104a; b) do celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu – w terminie czterech miesięcy od przedłożenia przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy instytucji zgodnie z art. 86 i 105; c) do celów ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu – w terminie czterech miesięcy od przedłożenia przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy instytucji zgodnie z art. 104b. We wspólnych decyzjach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, należycie uwzględnia się ponadto ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez odpowiednie właściwe organy zgodnie z art. 73, 97, 104a i 104b. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), przedstawiane są w dokumentach zawierających pełne uzasadnienie, które to dokumenty są przekazywane unijnej instytucji dominującej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. W przypadku braku porozumienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany, na wniosek dowolnego z pozostałych zainteresowanych właściwych organów, konsultuje się z EUNB. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może skonsultować się z EUNB z własnej inicjatywy. 3. W przypadku gdy właściwe organy nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminach, o których mowa w ust. 2			sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy - w przypadku decyzji, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1.”, b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego oraz właściwe władze nadzorcze nie osiągną porozumienia, Komisja Nadzoru Finansowego, wydające decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te władze oraz uzasadnia istotne odstępstwa od opinii właściwych władz nadzorczych, otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 2. 5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję lub zalecenie, o których mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1 lub 2.”, c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 lit. b–e, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środków odpowiadających środkom, o których mowa w ust. 1, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio. 7. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje raz w roku oceny przesłanek oraz skutków wydania decyzji lub zaleceń, o których mowa w ust. 1. Przesłanki oraz skutki decyzji lub zalecenia wydanych w przypadku braku wspólnego stanowiska mogą być poddane ocenie także, jeżeli wystąpi o to właściwa władza nadzorcza.”, d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje właściwym władzom nadzorczym sprawującym nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, informację o przekazanych bankowi zaleceniach, o których mowa w art. 133a ust. 5a.”;	

	niniejszego artykułu, decyzję o zastosowaniu art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a), art. 104b art. 105 niniejszej dyrektywy podejmuje na zasadzie skonsolidowanej organ sprawujący nadzór skonsolidowany po należytym uwzględnieniu oceny ryzyka jednostek zależnych przeprowadzonej przez odpowiednie właściwe organy. Jeżeli przed upływem terminów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie swojej decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Terminy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca od otrzymania stosownego wniosku. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie czteromiesięcznego okresu lub też po wypracowaniu wspólnej decyzji. Decyzję o zastosowaniu art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a), art. 104b i art. 105 niniejszej dyrektywy podejmują odnośne właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, po należytym uwzględnieniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Jeżeli przed upływem terminów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy odraczają podjęcie swojej decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB podejmuje zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Terminy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca od otrzymania stosownego		Art. 4 14 lit. a i b oraz pkt 15	**14)** w art. 110h: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;”, - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) zaleceń w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 110r ust. 2a;”, b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Komisja wydaje decyzje lub zalecenia, o których mowa w ust. 1, w terminie: 1) czterech miesięcy od dnia dostarczenia pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy - w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 1a; 2) czterech miesięcy od dnia dostarczenia pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy - w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2. 3. Komisja w decyzjach lub zalecaniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.”, **15)** użyte w art. 110i w ust. 1, 2 i 4, w art. 110j w ust. 2, w ust. 4 w pkt 3 i 5 i w ust. 5 w pkt 6, w art. 110k w ust. 2 w pkt 1–3 i w ust. 4, w art. 110m w ust. 3, w art. 110o w ust. 5 oraz w art. 110w w ust. 7 w różnym	

	wniosku. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie czteromiesięcznego okresu lub też po wypracowaniu wspólnej decyzji. Decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym pełne uzasadnienie i uwzględniają ocenę ryzyka, opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone przed upływem terminów, o których mowa w ust. 2. Dokument ten jest przekazywany przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany wszystkim zainteresowanym właściwym organom oraz unijnej instytucji dominującej. W przypadku gdy prowadzono konsultacje z EUNB, wszystkie właściwe organy biorą pod uwagę jego porady i wyjaśniają wszelkie istotne odstępstwa od nich. 4. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, i decyzje, o których mowa w ust. 3, podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, są uznawane za rozstrzygające i są stosowane przez właściwe organy w zainteresowanych państwach członkowskich. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu są aktualizowane corocznie lub, w wyjątkowych przypadkach, wtedy, gdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej instytucji dominującej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej zwraca się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z pisemnym i zawierającym pełne uzasadnienie wnioskiem o aktualizację decyzji w sprawie zastosowania art. 104 ust. 1 lit. a), art. 104b i art. 105. W tych wyjątkowych przypadkach aktualizacja może być dokonana na zasadzie dwustronnej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ składający wniosek. 5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania procedury dotyczącej wspólnych decyzji, o której mowa w niniejszym artykule, w odniesieniu do zastosowania art. 73, 86 i 97, art. 104 ust.			przypadku wyrazy „grupa kapitałowa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „grupa”; Ponadto obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 138b ustawy – Prawo bankowe).	

	1 lit. a), art. 104b i art. 105 w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji. EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 lipca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;				
Art. 1 pkt 39	39) w art. 115 dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany jest różny od właściwego organu w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, którym przyznano zatwierdzenie zgodnie z art. 21a, uzgodnienia dotyczące koordynacji i współpracy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są również dokonywane z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma dana jednostka dominująca.”;	T	Art. 1 pkt 32 lit. d	**32)** w art. 141f: (…) **d)** po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. W przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję, o której mowa w art. 48q ust. 3, może zawrzeć z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa sprawującymi nadzór skonsolidowany, a w przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany – z właściwymi władzami nadzorczymi innego państwa, które zatwierdziły działalność dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, o którym mowa w ust. 3. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.”,	
Art. 1 pkt 40	40) w art. 116 wprowadza się następujące zmiany: a) dodaje się ustęp w brzmieniu: „1a. Aby ułatwić zadania, o których mowa w art. 112 ust. 1, art. 114 ust. 1 i art. 115 ust. 1 niniejszej dyrektywy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustanawia kolegia organów nadzoru również w przypadku, gdy wszystkie transgraniczne jednostki zależne unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej	T	Art. 1 pkt 32 lit. j	**32)** w art. 141f: (…) j) ust. 18 otrzymuje brzmienie: „18. W celu wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad bankami działającymi w holdingach, finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia kolegia właściwych władz nadzorczych, zwane dalej	

	spółki holdingowej o działalności mieszanej mają siedziby zarządu w państwach trzecich, pod warunkiem że organy nadzoru w państwach trzecich podlegają wymogom poufności równoważnym wymogom ustanowionym w rozdziale 1 sekcja II niniejszej dyrektywy, i, w stosownych przypadkach, art. 76 i 81 dyrektywy 2014/65/UE."; b) w ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu: „Właściwy organ w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma dana finansowa spółka holdingowa lub dana finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, którym przyznano zatwierdzenie zgodnie z art. 21a, może uczestniczyć w odpowiednim kolegium organów nadzoru.”;			„kolegiami", i przewodniczy tym kolegiom, zapewniając współpracę z właściwymi władzami nadzorczymi z państw trzecich, w których mają siedziby podmioty zależne unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej lub unijnych instytucji dominujących, właściwymi władzami nadzorczymi z państw goszczących istotny oddział banku krajowego oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 17.",	
Art. 1 pkt 41	41) w art. 117 dodaje się ustępy w brzmieniu: „5. Właściwe organy, jednostki analityki finansowej i organy, na których spoczywa publiczny obowiązek nadzorowania podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) dyrektywy (UE) 2015/849 pod kątem zgodności z tą dyrektywą, ściśle współpracują ze sobą w ramach ich odnośnych kompetencji i przekazują sobie nawzajem informacje istotne z punktu widzenia ich odnośnych zadań na mocy niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywy (UE) 2015/849, pod warunkiem że taka współpraca i wymiana informacji nie naruszają toczącego się śledztwa, dochodzenia lub postępowania zgodnie z prawem karnym lub administracyjnym państwa członkowskiego, w którym znajdują się są właściwy organ, jednostka analityki finansowej lub organ, na którym spoczywa publiczny obowiązek nadzorowania podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) dyrektywy (UE) 2015/849. EUNB może – z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – podjąć działania wspierające właściwe organy w przypadku braku porozumienia w sprawie koordynacji działań nadzorczych na mocy niniejszego artykułu. 6. Do dnia 1 stycznia 2020 r. EUNB wyda wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, określające sposób współpracy i wymiany informacji	T	Art. 5 pkt 5 lit. a	Art. 5. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059) wprowadza się następujące zmiany: (…) **5)** w art. 17ca: **a)** w art. 17ca: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. 2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji oraz	

	między organami, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do grup transgranicznych i w kontekście identyfikowania przypadków poważnych naruszeń przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy.”;			Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.”,	
Art. 1 pkt 42	42) art. 119 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Z zastrzeżeniem art. 21a, państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu objęcia finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej nadzorem skonsolidowanym.”;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 141f i art. 141i ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110l ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 1 pkt 43	43) art. 120 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2009/138/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór nad grupą w sektorze ubezpieczeń, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie te przepisy tej dyrektywy, które dotyczą najważniejszego sektora finansowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE.”;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 110l ust. 3 i 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 1 pkt 44	44) w art. 125 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany na podstawie art. 111 niniejszej dyrektywy nad grupą z dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej jest innym organem niż koordynator określony zgodnie z art. 10 dyrektywy 2002/87/WE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i koordynator współpracują ze sobą do celów stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie skonsolidowanej. W celu ułatwienia i zapewnienia skutecznej współpracy organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz koordynator dysponują pisemnymi uzgodnieniami dotyczącymi koordynacji i współpracy.”;	N		W Polsce funkcję organu nadzoru i koordynatora pełni KNF.	
Art. 1 pkt 45	45) w art. 128 po akapicie pierwszym dodaje się akapity w brzmieniu: „Instytucje nie wykorzystują kapitału podstawowego Tier I, który jest utrzymywany w celu spełnienia wymogu	T	Art. 6 pkt 21 lit. b	**21)** w art. 55: (…) **b)** dodaje się ust. 5 w brzmieniu:	

	połączonego bufora, o którym mowa w akapicie pierwszym pkt 6 niniejszego artykułu, aby spełnić którekolwiek z wymogów określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych na podstawie art. 104a niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz wytycznych przekazanych zgodnie z art. 104b ust. 3 niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia innych rodzajów ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni. Instytucje nie wykorzystują kapitału podstawowego Tier I, który jest utrzymywany w celu spełnienia jednego z elementów wymogu połączonego bufora, aby spełnić inne mające zastosowanie elementy wymogu połączonego bufora. Instytucje nie wykorzystują kapitału podstawowego Tier I, który jest utrzymywany w celu spełnienia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w akapicie pierwszym pkt 6 niniejszego artykułu, aby spełnić oparte na ryzyku składniki wymogów określonych w art. 92a i 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d dyrektywy 2014/59/UE.”;			„5. Instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora oraz wymogów określonych w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;	
Art. 1 pkt 46	46) art. 129 i 130 otrzymują brzmienie: *„Artykuł 129* **Wymóg dotyczący utrzymywania bufora zabezpieczającego** 1. Oprócz kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia któregokolwiek z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania bufora zabezpieczającego z kapitału podstawowego Tier I na poziomie 2,5 % ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, stosownie do przypadku zgodnie z częścią pierwszą tytuł II tego rozporządzenia. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zwolnić małe i średnie firmy inwestycyjne z obowiązku spełnienia wymogów ustanowionych w ust. 1,	T	Art. 6 pkt 4 lit. a, pkt 5 i 7	**4)** w art. 19: **a)** w ust. 1 wyrazy „art. 92 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 92 ust. 1 lit. a–c”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i …), uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z	

	jeśli takie zwolnienie nie zagraża stabilności systemu finansowego tego państwa członkowskiego. Decyzje o zastosowaniu zwolnienia, o których mowa w akapicie pierwszym, są w pełni uzasadniane, zawiera wyjaśnienie, dlaczego zwolnienie to nie zagraża stabilności systemu finansowego danego państwa członkowskiego, oraz dokładną definicję małych i średnich firm inwestycyjnych, które mają być objęte zwolnieniem. Państwa członkowskie, które postanowią zastosować zwolnienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, powiadamiają o tym ERRS. ERRS przekazuje takie powiadomienia Komisji, EUNB oraz właściwym i wyznaczonym organom zainteresowanych państw członkowskich. 3. Do celów ust. 2 państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ. 4. Do celów ust. 2 firmy inwestycyjne klasyfikuje się jako małe lub średnie zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE. 5. W przypadku gdy instytucja nie spełnia całkowicie wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom dotyczącym wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3. *Artykuł 130* **Wymóg utrzymania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego** 1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego na poziomie ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pomnożonej przez średnią ważoną wskaźników bufora antycyklicznego obliczaną zgodnie z art. 140 niniejszej dyrektywy, na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, stosownie do przypadku zgodnie z częścią pierwszą tytuł II tego rozporządzenia. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zwolnić małe i średnie firmy inwestycyjne z obowiązku spełnienia wymogów ustanowionych w ust. 1,			dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 i …)."; **5)** w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komitet informuje Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1."; Art. 129 ust. 2 zmienianej dyrektywy CRDV jest zaimplementowany art. 20 ust. 1 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym Art. 129 ust. 3 zmienianej dyrektywy CRDV jest zaimplementowany art. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym **7)** w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komitet informuje Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1."; Art. 130 ust. 1, ust. 2 akapit 1-2, ust. 3-5 jest zaimplementowany art. 21, art. 22 ust. 1, art. 55 ust. 2 i 4, 56 ust. 1 i 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym	

	jeśli takie zwolnienie nie zagraża stabilności systemu finansowego tego państwa członkowskiego. Decyzje o zastosowaniu zwolnienia, o których mowa w akapicie pierwszym, są w pełni uzasadniane, zawierają wyjaśnienie, dlaczego zwolnienie to nie zagraża stabilności systemu finansowego danego państwa członkowskiego, oraz dokładną definicję małych i średnich firm inwestycyjnych, które mają być objęte zwolnieniem. Państwa członkowskie, które postanowią zastosować zwolnienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, powiadamiają o tym ERRS. ERRS niezwłocznie przekazuje takie powiadomienia Komisji, EUNB oraz właściwym i wyznaczonym organom zainteresowanych państw członkowskich. 3.Do celów ust. 2 państwa członkowskie wyznaczają organ, który ma być odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ. 4. Do celów ust. 2 firmy inwestycyjne klasyfikuje się jako małe i średnie zgodnie z zaleceniem 2003/361/WE. 5. W przypadku gdy instytucja nie spełnia całkowicie wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom dotyczącym wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3.				
Art. 1 pkt 47	47) w art. 131 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie wyznaczają organ, który ma być odpowiedzialny za określanie, na zasadzie skonsolidowanej, globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku, innych instytucji o znaczeniu systemowym, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na obszarze ich jurysdykcji. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden organ. Globalną instytucją o znaczeniu systemowym jest: a) grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna	T	Art. 6 pkt 9-19	Art. 131 ust. 1 akapit 1, jest zaimplementowany art. 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym **9)** w art. 33: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Globalną instytucją o znaczeniu systemowym może być: 1) grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub 2) instytucja, która nie jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej	

	dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej; lub b) instytucja, która nie jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Inną instytucją o znaczeniu systemowym może być instytucja albo grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, instytucja dominująca z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego."; b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „2a. Podstawą dodatkowej metody określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym są następujące kategorie: a) kategorie, o których mowa w ust. 2 lit. a)–d) niniejszego artykułu; b) transgraniczna działalność grupy, z wyłączeniem transgranicznej działalności między uczestniczącymi państwami członkowskimi, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014. Każda kategoria otrzymuje równą wagę i składa się z wymiernych wskaźników. W odniesieniu do kategorii, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, wskaźniki są takie same, jak analogiczne wskaźniki określone zgodnie z ust. 2. Rezultatem zastosowania dodatkowej metody określania jest dodatkowy łączny wynik dla każdego ocenianego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, na podstawie którego to wyniku właściwe lub wyznaczone organy mogą podjąć jedno z działań, o których mowa w ust. 10 lit. c). c) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „EUNB, w porozumieniu z ERRS, wyda do dnia 1 stycznia 2015 r., zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wytyczne dotyczące kryteriów określania warunków stosowania niniejszego ustępu w odniesieniu do oceny			finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.", b) uchyla się ust. 2; **10)** w art. 34: (…) **b)** w ust. 3: – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) kategorii wyższych niż czwarta – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie wyższym niż 2,5%.", – uchyla się pkt 6; **11)** w art. 35: a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W przypadku przyporządkowania do kategorii, o której mowa w art. 34 ust. 3 pkt 5, decyzja określa również poziom bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.", b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Komisja Nadzoru Finansowego, w uzasadnionych przypadkach, może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować podmiot, o którym mowa w art. 33 ust. 1, do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, jeżeli na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 36 ust. 1, podmiot ten nie zostałby przyporządkowany do żadnej z tych kategorii, identyfikując jednocześnie ten podmiot jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym. 2b. Komisja Nadzoru Finansowego, po dodatkowej identyfikacji, o której mowa w art. 36 ust. 1a, może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować globalną instytucję o znaczeniu systemowym do kategorii, której odpowiada bufor na niższym poziomie.",	

	innych instytucji o znaczeniu systemowym. Wytyczne te mają uwzględniać międzynarodowe ramy dotyczące krajowych instytucji o znaczeniu systemowym, a także specyfikę unijną i krajową. Po przeprowadzeniu konsultacji z ERRS, EUNB przedstawi Komisji do dnia 31 grudnia 2020 r. sprawozdanie na temat właściwej metodyki do celów opracowania i kalibracji wskaźników bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym."; d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Właściwy organ lub wyznaczony organ mogą na każdą inną instytucję o znaczeniu systemowym nałożyć, na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej lub indywidualnej, stosownie do przypadku, wymóg utrzymywania bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym w wysokości do 3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy uwzględnieniu kryteriów określania innych instytucji o znaczeniu systemowym. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I."; e) dodaje się ustęp w brzmieniu: „5a.Z zastrzeżeniem zezwolenia ze strony Komisji, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, właściwy organ lub wyznaczony organ mogą na każdą inną instytucję o znaczeniu systemowym nałożyć, na zasadzie skonsolidowanej, subskonsolidowanej lub indywidualnej, stosownie do przypadku, wymóg utrzymywania bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym w wysokości przekraczającej 3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I. W terminie sześciu tygodni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, ERRS przedstawia Komisji opinię na temat tego, czy dany bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym uznany został za właściwy. EUNB może również przedstawić Komisji opinię na temat bufora zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W terminie trzech miesięcy od przekazania Komisji przez ERRS powiadomienia, o którym mowa w ust. 7, Komisja, uwzględniając, w stosownych przypadkach, opinie ERRS i EUNB, jeżeli jest przekonana, że bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub			c) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami „ust. 1–2b", d) uchyla się ust. 4; **12)** w art. 36: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Komisja Nadzoru Finansowego dodatkowo identyfikuje globalne instytucje o znaczeniu systemowym i przyporządkowuje je do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, oraz na podstawie kryterium transgranicznej działalności danej grupy, z wyłączeniem transgranicznej działalności między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 806/2014.", b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyjmuje procedury w celu identyfikacji, o której mowa w ust. 1 i 1a, w oparciu o rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 1222/2014 z dnia 8 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Dz. Urz. UE L 330 z 15.11.2014, str. 27, z późn. zm.13)).", **13)** art. 37 otrzymuje brzmienie: „Art. 37. Inną instytucją o znaczeniu systemowym niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, zwaną dalej „inną instytucją o znaczeniu systemowym", może być instytucja albo grupa, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, dominująca instytucja z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013, dominująca	

	części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, które stanowią lub stwarzają przeszkodę dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przyjmuje akt zezwalający właściwemu organowi lub wyznaczonemu organowi na przyjęcie proponowanego środka."; f) ust. 7 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „7. Przed ustaleniem lub modyfikacją bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym właściwy organ lub wyznaczony organ przekazują ERRS powiadomienie na miesiąc przed publikacją decyzji, o której mowa w ust. 5, i na trzy miesiące przed publikacją decyzji właściwego organu lub wyznaczonego organu, o której mowa w ust. 5a. ERRS niezwłocznie przekazuje takie powiadomienia Komisji, EUNB oraz właściwym i wyznaczonym organom zainteresowanych państw członkowskich. Powiadomienia takie szczegółowo określają następujące elementy:"; g) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Bez uszczerbku dla art. 133 i ust. 5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym będącej instytucją lub grupą, na której czele stoi unijna instytucja dominująca, i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, wówczas bufor, który ma zastosowanie na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej w odniesieniu do tej innej instytucji o znaczeniu systemowym, nie przekracza niższej z następujących wartości: a) sumy wyższego z następujących wskaźników: bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym mającego zastosowanie wobec grupy na zasadzie skonsolidowanej oraz 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz b) 3 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wskaźnika, jaki Komisja dopuściła do stosowania wobec grupy na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 5a niniejszego artykułu."; h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:			finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013 lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013."; **14)** w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Inna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie większej niż 3% albo w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a, większej niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia (bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym)."; **15)** w art. 39: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym do wysokości 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.", b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu oraz po otrzymaniu zgody Komisji Europejskiej, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym większy niż 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013.", c) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie,	

	„9.Globalne instytucje o znaczeniu systemowym są podzielone na co najmniej pięć podkategorii. Najniższa granica i granice pomiędzy poszczególnymi podkategoriami ustalane są za pomocą wyników uzyskiwanych przy zastosowaniu metody określania, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Graniczne wyniki między sąsiednimi podkategoriami są wyraźnie określone i zgodne z zasadą występowania stałego liniowego wzrostu znaczenia systemowego, w związku z czym między poszczególnymi podkategoriami występuje liniowy wzrost wymogu dotyczącego dodatkowego kapitału podstawowego Tier I, z wyjątkiem podkategorii piątej i wszelkich dodanych wyższych podkategorii. Do celów niniejszego ustępu znaczenie systemowe oznacza wpływ, jaki trudności, z którymi borykają się globalne instytucje o znaczeniu systemowym, mogą mieć na globalny rynek finansowy. Najniższej podkategorii przypisuje się bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a bufor przypisany każdej podkategorii wzrasta o stopień wynoszący co najmniej 0,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia. 10. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 9 oraz wykorzystując podkategorie i graniczne wyniki, o których mowa w ust. 9, właściwy organ lub wyznaczony organ mogą, kierując się należytym osądem nadzorczym: a) przenieść globalną instytucję o znaczeniu systemowym z niższej do wyższej podkategorii; b) zakwalifikować podmiot, o którym mowa w ust. 1, posiadający łączny wynik, o którym mowa w ust. 2, niższy od granicznego wyniku najniższej podkategorii, do tej podkategorii lub do wyższej podkategorii, kwalifikując go tym samym jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym; c) uwzględniając jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie dodatkowego łącznego wyniku, o którym mowa w ust. 2a, przenieść globalną instytucję o znaczeniu systemowym z wyższej do niższej podkategorii;"; i) uchyla się ust. 11; j) ust. 12 otrzymuje brzmienie:			d) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami „ust. 1–2", e) uchyla się ust. 4, f) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu dotyczącą metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym."; **16)** art. 40–44 otrzymują brzmienie: „Art. 40. Wydając decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1 i 1a, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę, czy bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym nie będzie wywierał nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego Unii Europejskiej poprzez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. Art. 41. W przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, która jest instytucją albo grupą, na czele której stoi unijna instytucja dominująca, i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, bufor, o którym mowa w art. 38 ust. 1, który ma zastosowanie na poziomie indywidualnym lub subskonsolidowanym, nie przekracza niższej z następujących wartości: 1) sumy: a) wyższego z buforów – globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, mającego zastosowanie wobec grupy na zasadzie skonsolidowanej, b) 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 oraz	

	„12. Właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają ERRS o nazwach globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym, a także o odpowiedniej podkategorii, do której zakwalifikowano poszczególne globalne instytucje o znaczeniu systemowym. W powiadomieniu muszą być podane wszystkie powody, dla których kierowano się osądem nadzorczym lub dla których tego nie uczyniono, zgodnie z ust. 10 lit. a), b) i c). ERRS niezwłocznie przekazuje takie powiadomienia Komisji i EUNB i podaje nazwy instytucji do wiadomości publicznej. Właściwe organy lub wyznaczone organy podają do wiadomości publicznej podkategorię, do której zakwalifikowano poszczególne globalne instytucje o znaczeniu systemowym. Właściwy organ lub wyznaczony organ przeprowadzają co roku przegląd określenia globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym oraz zakwalifikowanie globalnych instytucji o znaczeniu systemowym do odpowiednich podkategorii i przekazują wynik zainteresowanej instytucji o znaczeniu systemowym oraz ERRS, która niezwłocznie przekazuje te wyniki Komisji i EUNB. Właściwy organ lub wyznaczony organ podają zaktualizowany wykaz określonych instytucji o znaczeniu systemowym do wiadomości publicznej i podkategorie, do których zakwalifikowano poszczególne określone globalne instytucje o znaczeniu systemowym.”; k) uchyla się ust. 13; l) ust. 14 i 15 otrzymują brzmienie: „14. W przypadku gdy grupa, na zasadzie skonsolidowanej, podlega zarówno buforowi globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, jak i buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym, zastosowanie ma wyższy z nich. 15. W przypadku gdy instytucja podlega buforowi ryzyka systemowego ustalonemu zgodnie z art. 133, bufor ten stosuje się łącznie z buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym lub globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, który ma zastosowanie zgodnie z niniejszym artykułem. W przypadku gdy suma wskaźnika bufora ryzyka systemowego obliczonego do celów art. 133 ust. 10, 11 lub 12 oraz wskaźnika bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, którym podlega ta sama instytucja, jest wyższa niż 5 %, zastosowanie ma procedura określona w ust. 5a niniejszego artykułu.”;			2) 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 lub wskaźnika, o którym mowa w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a. Art. 42. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym utrzymują w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a , ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Art. 43. W przypadku gdy grupa na zasadzie skonsolidowanej podlega wymogowi bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym oraz wymogowi bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym ma zastosowanie wyższy z tych buforów. Art. 44. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o: 1) zidentyfikowanych globalnych instytucjach o znaczeniu systemowym oraz innych instytucjach o znaczeniu systemowym;	

	m) uchyla się ust. 16 i 17; n) ust. 18 otrzymuje brzmienie: „18. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia do celów niniejszego artykułu metodyk, według których właściwy organ lub wyznaczony organ określają instytucję lub grupę, na której czele stoi unijna dominująca instytucja, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, oraz w celu określenia metodyki definiowania podkategorii oraz kwalifikowania do nich globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w oparciu o ich znaczenie systemowe, przy uwzględnieniu wszelkich standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa niniejszym ustępie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;			2) kategoriach przyporządkowania poszczególnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym; 3) uzasadnieniu przyporządkowania do kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3; 4) poziomach nałożonych buforów. 2. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza informacje, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej. 3. Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o zamiarze nałożenia bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym co najmniej na: 1) miesiąc przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1; 2) 3 miesiące przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1a. 4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera: 1) uzasadnienie wprowadzenia albo zmiany bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia ryzyka; 2) ocenę przewidywanego wpływu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej; 3) propozycję wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, który Komisja Nadzoru Finansowego zamierza nałożyć lub zmienić.”; **17)** w art. 45: a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, oraz globalne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1.	

				3. Komisja Nadzoru Finansowego może, w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Komitetu w zakresie, o którym mowa w art. 36, wydać, zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 1–2b. W przypadku zmiany decyzji Komisja Nadzoru Finansowego przyporządkowuje globalną instytucję o znaczeniu systemowym do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3.”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Do opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”, c) uchyla się ust. 4; **18)** art. 46 otrzymuje brzmienie: ,,Art. 46. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym i adekwatności wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym. 2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1. 3. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu w zakresie, o którym mowa w art. 39 ust. 5 i 6, w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, może wydać, zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1 lub 1a. 4. Do opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.”; **19)** art. 47-52 otrzymują brzmienie:	

				,,Art. 47. Instytucja utrzymuje dodatkową kwotę kapitału podstawowego Tier I w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. a - c rozporządzenia 575/2013, w celu zapobiegania ryzyku systemowemu nieobjętemu tym rozporządzeniem, buforem antycyklicznym specyficznym dla instytucji, buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym i ograniczania tego ryzyka, w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 (bufor ryzyka systemowego). Art. 48. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą instytucja utrzymuje w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 47, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez tę instytucję wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a – c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Przepisy art. 43 stosuje się odpowiednio. Art. 49. 1. Bufor ryzyka systemowego stosuje się łącznie z buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym. 2. Jeżeli wymóg stanowiący sumę kwot dodatkowego kapitału podstawowego Tier I nałożony na instytucję na	

				podstawie art. 47 oraz wyższej z kwot nałożonych na tę instytucję na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 38ust. 1 w stosunku do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 miałby być wyższy niż 5%, na stosowanie tego wymogu w takiej wysokości wymagana jest zgoda Komisji Europejskiej. 3. Z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komitetu, występuje: 1) Komisja Nadzoru Finansowego - w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5 %, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, po określeniu przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wskaźnika bufora ryzyka systemowego, bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowej lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym albo 2) minister właściwy do spraw instytucji finansowych - w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5 %, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem określenia, przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, po nałożeniu przez Komisję Nadzoru Finansowego bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowej lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, wskaźnika bufora ryzyka systemowego. 4. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie przysługuje zażalenie. (…)	
Art. 1 pkt 48	48) uchyla się art. 132;	N			
Art. 1 pkt 49	49) art. 133 i 134 otrzymują brzmienie: *„Artykuł 133* **Wymóg utrzymywania bufora ryzyka systemowego** 1. Każde państwo członkowskie może wprowadzić bufor ryzyka systemowego z kapitału podstawowego Tier I w odniesieniu do sektora finansowego lub co najmniej jednego	T	Art. 6 pkt 19 (częściowo – art. 49-52)	**19)** art. 47–52 otrzymują brzmienie: (…) Art. 49. 1. Bufor ryzyka systemowego stosuje się łącznie z buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym.	

	podzbioru tego sektora, wobec wszystkich ekspozycji lub podzbioru ekspozycji zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, aby zapobiegać występowaniu ryzyka makroostrożnościowego lub ryzyka systemowego nieobjętych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 ani art. 130 i 131 niniejszej dyrektywy, rozumianego jako ryzyko zakłócenia w systemie finansowym, które może mieć poważne negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki realnej w danym państwie członkowskim, i ograniczać skutki takiego ryzyka. 2.Instytucje obliczają bufor ryzyka systemowego w następujący sposób: $$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$ gdzie: B_{SR} = bufor ryzyka systemowego r_T = wskaźnik bufora mający zastosowanie do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko danej instytucji; E_T = łączna kwota ekspozycji na ryzyko danej instytucji obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; i = indeks oznaczający podzbiór ekspozycji, o którym mowa w ust. 5; r_i = wskaźnik bufora mający zastosowanie do kwoty ekspozycji na ryzyko podzbioru ekspozycji i; oraz E_i = kwota ekspozycji na ryzyko danej instytucji w odniesieniu do podzbioru ekspozycji i obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. 3. Do celów ust. 1 państwo członkowskie wyznacza organ, który ma być odpowiedzialny za ustalenie bufora ryzyka systemowego i za określenie ekspozycji i podzbiorów instytucji, do których ma on zastosowanie. Organem tym jest właściwy organ albo wyznaczony organ. 4. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu odpowiedni właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, mogą wymagać od instytucji utrzymywania bufora ryzyka systemowego z kapitału podstawowego Tier I obliczonego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub			2. Jeżeli wymóg stanowiący sumę kwot dodatkowego kapitału podstawowego Tier I nałożony na instytucję na podstawie art. 47 oraz wyższej z kwot nałożonych na tę instytucję na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 38ust. 1 w stosunku do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 miałby być wyższy niż 5%, na stosowanie tego wymogu w takiej wysokości wymagana jest zgoda Komisji Europejskiej. 3. Z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2, po zasięgnięciu opinii Komitetu, występuje: 1) Komisja Nadzoru Finansowego - w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5 %, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, po określeniu przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych wskaźnika bufora ryzyka systemowego, bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowej lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym albo 2) minister właściwy do spraw instytucji finansowych - w przypadku gdy przekroczenie wielkości 5 %, o której mowa w ust. 2, miałoby być skutkiem określenia, przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, po nałożeniu przez Komisję Nadzoru Finansowego bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowej lub bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, wskaźnika bufora ryzyka systemowego. 4. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie przysługuje zażalenie. Art. 50. 1. Bufor ryzyka systemowego jest obliczany w odniesieniu do kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, wobec których bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie zgodnie z ust. 8, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub subskonsolidowanej. 2. Instytucja oblicza bufor ryzyka systemowego według wzoru: $$B = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$	

	subskonsolidowanej, stosownie do przypadku zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozporządzenia (UE) nr 575/2013. 5. Bufor ryzyka systemowego może mieć zastosowanie do: a) wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustaliło ten bufor; b) następujących ekspozycji sektorowych znajdujących się w państwie członkowskim, które ustaliło ten bufor: (i) wszystkich ekspozycji detalicznych wobec osób fizycznych, które są zabezpieczone na nieruchomościach mieszkalnych; (ii) wszystkich ekspozycji wobec osób prawnych zabezpieczonych przez hipoteki na nieruchomościach komercyjnych; (iii) wszystkich ekspozycji wobec osób prawnych z wyłączeniem ekspozycji określonych w ppkt (ii); (iv) wszystkich ekspozycji wobec osób fizycznych z wyłączeniem ekspozycji określonych w ppkt (i); c) wszystkich ekspozycji znajdujących się w innych państwach członkowskich, z zastrzeżeniem ust. 12 i 15; d) ekspozycji sektorowych, określonych w lit. b) niniejszego ustępu, znajdujących się w innych państwach członkowskich, jedynie w celu umożliwienia uznania wskaźnika bufora ustalonego przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 134; e) ekspozycji znajdujących się w państwach trzecich; f) podzbiorów dowolnej z kategorii ekspozycji wskazanych w lit. b). 6. EUNB, po konsultacji z ERRS, wyda do dnia 30 czerwca 2020 r., zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wytyczne dotyczące stosownych podzbiorów ekspozycji, do których właściwy organ lub wyznaczony organ mogą zastosować bufor ryzyka systemowego zgodnie z ust. 5 lit. f) niniejszego artykułu. 7. Bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji lub podzbioru ekspozycji, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, wszystkich instytucji lub co najmniej jednego ich podzbioru, dla których to instytucji zgodnie z niniejszą dyrektywą właściwe są organy danego państwa członkowskiego, i jest on ustalany każdorazowo w drodze korekty o kolejne 0,5 punktu			gdzie: B_{SR} – oznacza bufor ryzyka systemowego r_T – oznacza wskaźnik bufora mający zastosowanie do łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji E_T – oznacza łączną kwotę ekspozycji na ryzyko instytucji obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013 i – oznacza podzbiór ekspozycji, o którym mowa w ust. 3 r_i – oznacza wskaźnik bufora mający zastosowanie do kwoty ekspozycji na ryzyko podzbioru ekspozycji i E_i – oznacza kwotę ekspozycji na ryzyko instytucji w odniesieniu do podzbioru ekspozycji i obliczoną zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013. 3. Bufor ryzyka systemowego może mieć zastosowanie do: 1) wszystkich ekspozycji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) ekspozycji sektorowych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) ekspozycji detalicznych wobec osób fizycznych, które są zabezpieczone przez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach mieszkalnych, b) ekspozycji wobec osób prawnych zabezpieczonych przez ustanowienie hipoteki na nieruchomościach komercyjnych, c) ekspozycji wobec osób prawnych, z wyłączeniem ekspozycji określonych w lit. b, d) ekspozycji wobec osób fizycznych, z wyłączeniem ekspozycji określonych w lit. a; 3) wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska; 4) ekspozycji sektorowych określonych w pkt 2 znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska, wyłącznie w celu umożliwienia uznania wskaźnika bufora ustalonego przez to państwo zgodnie z art. 53; 5) ekspozycji znajdujących się w państwach trzecich; 6) podzbiorów dowolnej kategorii ekspozycji wskazanych w pkt 2. 4. Bufor ryzyka systemowego może być zmieniany o 0,5 punktu procentowego lub wielokrotność	

	procentowego lub wielokrotność tej wartości. Istnieje możliwość wprowadzenia różnych wymogów dla różnych podzbiorów instytucji i ekspozycji. Bufor ryzyka systemowego nie uwzględnia rodzajów ryzyka objętych art. 130 i 131. 8. Nakładając wymóg utrzymywania bufora ryzyka systemowego, właściwy organ lub wyznaczony organ przestrzegają następujących zasad: a) bufor ryzyka systemowego nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego; b) bufor ryzyka systemowego ma być poddawany przeglądowi przez właściwy organ lub wyznaczony organ co najmniej raz na dwa lata; c) bufor ryzyka systemowego nie może być wykorzystywany do uwzględniania rodzajów ryzyka objętych art. 130 i 131. 9. Właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, przekazują ERRS powiadomienie przed publikacją decyzji, o której mowa w ust. 13. ERRS niezwłocznie przekazuje takie powiadomienia Komisji, EUNB oraz właściwym i wyznaczonym organom zainteresowanych państw członkowskich. W przypadku gdy instytucja, do której ma zastosowanie co najmniej jeden wskaźnik bufora ryzyka systemowego, jest jednostką zależną, której jednostka dominująca ma siedzibę w innym państwie członkowskim, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają również organy tego państwa członkowskiego. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do ekspozycji znajdujących się w państwach trzecich, właściwy organ lub wyznaczony organ, stosownie do przypadku, powiadamiają także ERRS. ERRS przekazuje niezwłocznie takie powiadomienia organom nadzoru tych państw trzecich. Powiadomienia takie szczegółowo określają następujące elementy: a) ryzyko makroostrożnościowe lub ryzyko systemowe w danym państwie członkowskim;			0,5 punktu procentowego, z tym że w przypadku podwyższenia tego bufora o więcej niż 0,5 punktu procentowego określa się harmonogram, zgodnie z którym instytucje powinny osiągnąć podwyższony poziom tego bufora. 5. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego może być zróżnicowany dla różnych podzbiorów instytucji i ekspozycji. 6. Wskaźnik bufora ryzyka systemowego nałożony na ekspozycje znajdujące się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska jest określany w tej samej wysokości. 7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, co najmniej raz na dwa lata, ocenia adekwatność wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, w tym kategorie instytucji, rodzaje i podzbiory ekspozycji, do których ma on zastosowanie, nałożonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 8, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu w zakresie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1. 8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia: 1) wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego; 2) rodzaje ekspozycji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego, oraz państwa, w których one się znajdują; 3) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego; 4) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego; 5) harmonogram, o którym mowa w ust. 4. 9. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia: 1) rekomendację Komitetu dotyczącą: a) wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, b) rodzajów ekspozycji, do których ma on być stosowany, c) kategorii instytucji, do których ma on być stosowany – wydaną po przeprowadzonej przez Komitet analizie w zakresie wywierania przez bufor ryzyka systemowego nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla	

	b) powody, dla których rozmiar ryzyka makroostrożnościowego lub ryzyka systemowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniając wskaźnik bufora ryzyka systemowego; c) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka systemowego może być skuteczny i proporcjonalny do celów ograniczenia ryzyka; d) ocena prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu; e) wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego, których właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, zamierza wymagać, oraz ekspozycje, do których takie wskaźniki mają zastosowanie, oraz instytucje podlegające takim wskaźnikom; f) w przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji, uzasadnienia, dlaczego organ uważa, że bufor ryzyka systemowego nie powiela funkcjonowania bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym przewidzianego w art. 131. W przypadku gdy decyzja o ustaleniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego prowadzi do obniżenia lub utrzymania wcześniej ustalonego wskaźnika bufora, właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, zapewniają zgodność jedynie z niniejszym ustępem. 10. W przypadku gdy ustalenie lub modyfikacja wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego dla któregokolwiek ze zbiorów lub podzbiorów ekspozycji, o których mowa w ust. 5, podlegających co najmniej jednemu buforowi ryzyka systemowego nie skutkuje wskaźnikiem połączonego bufora ryzyka systemowego na poziomie przekraczającym 3 % względem dowolnej z tych ekspozycji, właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, powiadamiają ERRS zgodnie z ust. 9 na miesiąc przed publikacją decyzji, o której mowa w ust. 13. Do celów niniejszego ustępu, uznanie wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 134 nie wlicza się do progu 3 %. 11. W przypadku gdy ustalenie lub modyfikacja wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego dla któregokolwiek ze zbiorów lub podzbiorów ekspozycji, o			całości lub części systemu finansowego przez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej; 2) opinię, zalecenie lub decyzję, o których mowa w art. 51 ust. 4 i 5; 3) potrzebę zapobiegania ryzyku systemowemu nieobjętemu rozporządzeniem 575/2013, buforem antycyklicznym specyficznym dla instytucji lub buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym; 4) wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010. Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia o zamiarze nałożenia albo zmiany wysokości bufora ryzyka systemowego: 1) Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego oraz 2) w przypadku gdy wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego ma objąć jednostkę zależną jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim - organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego tego państwa członkowskiego. 2. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8, nie przekracza 3%, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych przekazuje nie później niż na miesiąc przed dniem określenia tego wskaźnika. 3. Do progu 3%, o którym mowa w ust. 2, nie wlicza się wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska. 4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 w wysokości od 3% do 5%:	

	których mowa w ust. 5, podlegających co najmniej jednemu buforowi ryzyka systemowego skutkuje wskaźnikiem połączonego bufora ryzyka systemowego na poziomie między 3 % a 5 % względem dowolnej z tych ekspozycji, właściwy organ lub wyznaczony organ państwa członkowskiego ustalającego ten bufor zwracają się do Komisji – w powiadomieniu przekazywanym zgodnie z ust. 9 – o opinię. Komisja przedstawia opinię w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia. Jeśli Komisja wyda opinię negatywną, właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, w państwie członkowskim ustalającym ten bufor ryzyka systemowego stosują się do tej opinii lub wyjaśniają, dlaczego tego nie uczyniły. W przypadku gdy instytucja, do której ma zastosowanie co najmniej jeden wskaźnik bufora ryzyka systemowego, jest jednostką zależną, której jednostka dominująca ma siedzibę w innym państwie członkowskim, właściwy organ lub wyznaczony organ zwracają się do Komisji i ERRS – w powiadomieniu przekazywanym zgodnie z ust. 9 – o zalecenie. Komisja i ERRS przekazują swoje odnośne zalecenia w terminie sześciu tygodni od otrzymania powiadomienia. W przypadku gdy organy jednostki zależnej i jednostki dominującej nie mogą dojść do porozumienia co do wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego mających zastosowane do tej instytucji i w przypadku negatywnych zaleceń zarówno Komisji, jak i ERRS, właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, mogą skierować sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Decyzję o ustaleniu wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego w odniesieniu do tych ekspozycji zawiesza się do czasu podjęcia decyzji przez EUNB. 12. W przypadku gdy ustalenie lub modyfikacja wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego dla któregokolwiek ze zbiorów lub podzbiorów ekspozycji, o których mowa w ust. 5, podlegających co najmniej jednemu buforowi ryzyka systemowego skutkuje wskaźnikiem połączonego bufora ryzyka systemowego przekraczającym 5 % względem dowolnej z tych ekspozycji, właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, zwracają się do Komisji o zezwolenie, zanim zastosują bufor ryzyka systemowego.			1) w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się także o opinię Komisji Europejskiej; w przypadku gdy opinia jest negatywna, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględnia tę opinię albo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem Komitetu, o przyczynach jej nieuwzględnienia; 2) jeżeli wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego ma objąć jednostkę zależną jednostki dominującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, która ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zwraca się o wydanie zalecenia do Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego; powiadomienie wysyła się nie później niż na 6 tygodni przed dniem określenia tego wskaźnika, z zastrzeżeniem ust. 5. 5. Jeżeli zalecenia Komisji Europejskiej i Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, o których mowa w ust. 4 pkt 2, są negatywne, a w sprawie określenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego w wysokości od 3% do 5% nie osiągnięto porozumienia z organem powiadomionym zgodnie z ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010. W takim przypadku określenie wskaźnika bufora ryzyka systemowego następuje po podjęciu decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. 6. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma być określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 przekracza 5%, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych przekazuje nie później niż na trzy miesiące i sześć tygodni przed dniem określenia tego wskaźnika, zwracając się jednocześnie do Komisji Europejskiej o zgodę na określenie go w takiej wysokości. 7. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się także w przypadku gdy bufor ryzyka	

	W terminie sześciu tygodni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, ERRS przekazuje Komisji opinię na temat tego, czy dany bufor ryzyka systemowego uznany został za właściwy. EUNB może również przedstawić Komisji opinię na temat bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 9, Komisja, uwzględniając, w stosownych przypadkach, oceny ERRS i EUNB, jeżeli jest przekonana, że wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego nie pociągają za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przyjmuje akt zezwalający właściwemu organowi lub wyznaczonemu organowi, zależnie od przypadku, na przyjęcie proponowanego środka. 13. Każdy właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, ogłasza ustalenie lub modyfikację co najmniej jednego wskaźnika bufora ryzyka systemowego poprzez publikację na stosownej stronie internetowej. Temu obowiązkowi publikacji podlegają co najmniej następujące informacje: a) wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego; b) instytucje, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego; c) ekspozycje, wobec których wskaźnik lub wskaźniki bufora ryzyka systemowego mają zastosowanie; d) uzasadnienie ustalenia lub modyfikacji wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego; e) datę, od której instytucje stosują ustalony lub zmodyfikowany bufor ryzyka systemowego; oraz f) nazwy państw, w przypadku gdy ekspozycje znajdujące się w tych państwach są uwzględnione w buforze ryzyka systemowego. W przypadku gdy publikacja informacji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. d), może zagrozić stabilności systemu finansowego, nie podaje się w niej tej informacji.			systemowego ma mieć zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich. 8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) opis ryzyka systemowego w Rzeczypospolitej Polskiej; 2) powody, dla których rozmiar ryzyka systemowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniające wysokość wskaźnika bufora ryzyka systemowego; 3) uzasadnienie wprowadzenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia tego ryzyka; 4) ocenę prawdopodobnego wpływu wskaźnika bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej na podstawie dostępnych informacji; 5) wskaźnik bufora ryzyka systemowego i ekspozycje oraz państwa w których one się znajdują, do których ten wskaźnik ma zastosowanie oraz instytucje, które podlegają takim wskaźnikom; 6) w przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji, uzasadnienie, dlaczego bufor ryzyka systemowego dotyczy innego rodzaju ryzyka niż to objęte buforami globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub innej instytucji o znaczeniu systemowym. Art. 52. Komitet zamieszcza informacje o wskaźniku bufora ryzyka systemowego na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, zawierające w szczególności: 1) wysokość obowiązującego wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego; 2) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego; 3) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego; 4) rodzaje ekspozycji i państwa, w których one się znajdują;	

	14. W przypadku gdy instytucja nie spełnia całkowicie wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom dotyczącym wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3. W przypadku gdy te ograniczenia w zakresie wypłat zysków prowadzą do niezadowalającej poprawy poziomu kapitału podstawowego Tier I instytucji w świetle stosownego ryzyka systemowego, właściwe organy mogą przyjąć dodatkowe środki zgodnie z art. 64. 15. W przypadku gdy właściwy organ lub wyznaczony organ, zależnie od przypadku, podejmują decyzję o ustaleniu bufora ryzyka systemowego w oparciu o ekspozycje znajdujące się w innych państwach członkowskich, bufor ten musi mieć jednakowy poziom w odniesieniu do wszystkich ekspozycji znajdujących się w obrębie Unii, chyba że jest ustalony w celu uznania wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego przez inne państwo członkowskie zgodnie z art. 134. *Artykuł 134* **Uznawanie wskaźnika bufora ryzyka systemowego** 1. Inne państwa członkowskie mogą uznać wskaźnik bufora ryzyka systemowego ustalony zgodnie z art. 133 i mogą stosować ten wskaźnik wobec instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie w przypadku ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustaliło ten wskaźnik. 2. W przypadku gdy państwa członkowskie uznają zgodnie z ust. 1 wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, powiadamiają one o tym ERRS. ERRS niezwłocznie przekazuje powiadomienie Komisji, EUNB oraz państwu członkowskiemu, które ustala ten wskaźnik. 3. Podejmując decyzję w sprawie uznania wskaźnika bufora ryzyka systemowego zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie uwzględnia informacje przedstawione zgodnie z art. 133 ust. 9 i 13 przez państwo członkowskie, które ustala ten wskaźnik. 4. W przypadku gdy państwa członkowskie uznają wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla instytucji działających na		Art. 6 pkt 20	5) uzasadnienie określenia wskaźnika lub wskaźników bufora ryzyka systemowego, o ile informacja ta nie zagraża stabilności systemu finansowego.”; **20)** w art. 53: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska ustalił wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla tego państwa, instytucja stosuje wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do swoich ekspozycji w tym państwie, jeżeli bufory pokrywają różne rodzaje ryzyka. W przypadku gdy bufory pokrywają te same rodzaje ryzyka, zastosowanie ma bufor wyższy.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego o określeniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego zgodnie z ust. 2.”; Art. 134 jest zaimplementowany również art. 53 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym	

	podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, ten bufor ryzyka systemowego można stosować łącznie z buforem ryzyka systemowego stosowanym zgodnie z art. 133, pod warunkiem że bufory te pokrywają różne rodzaje ryzyka. W przypadku gdy bufory te uwzględniają te same rodzaje ryzyka, zastosowanie ma wyłącznie bufor wyższy. 5. Państwo członkowskie, które ustala wskaźnik bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 133 niniejszej dyrektywy, może zwrócić się do ERRS o wydanie zalecenia, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, dla co najmniej jednego państwa członkowskiego, które może uznać wskaźnik bufora ryzyka systemowego.”;				
Art. 1 pkt 50	50) w art. 136 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie: „3. Każdy wyznaczony organ co kwartał ocenia natężenie cyklicznego ryzyka systemowego i adekwatność wskaźnika bufora antycyklicznego dla swojego państwa członkowskiego oraz w razie potrzeby ustala lub dostosowuje ten wskaźnik. Każdy wyznaczony organ uwzględnia przy tym:”; b) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Każdy wyznaczony organ ogłasza co kwartał co najmniej następujące informacje na swojej stronie internetowej: a) mający zastosowanie wskaźnik bufora antycyklicznego; b) odpowiedni wskaźnik kredytów do PKB i jego odchylenie od długoterminowej tendencji; c) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2; d) uzasadnienie takiego wskaźnika bufora; e) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora – datę, od której instytucje muszą stosować podwyższony wskaźnik bufora w celu obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego; f) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. e), przypada wcześniej niż 12 miesięcy od daty publikacji zgodnie z niniejszym ustępem – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania;	T	Art. 6 pkt 8	**8)** w art. 24: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych ocenia co kwartał natężenie cyklicznego ryzyka systemowego oraz wysokość i adekwatność wskaźnika bufora antycyklicznego, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu.”, b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) rekomendację Komitetu dotyczącą natężenia cyklicznego ryzyka systemowego oraz wysokości i adekwatności wskaźnika bufora antycyklicznego;”; Art. 136 jest zaimplementowany również art. 24 i 25 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym	

	g) w przypadku obniżenia wskaźnika bufora – zakładany okres, podczas którego nie przewiduje się podwyższania wskaźnika bufora, wraz z uzasadnieniem tego okresu. Wyznaczone organy podejmują wszelkie racjonalne kroki celem koordynacji terminu takiej publikacji. Wyznaczone organy każdorazowo powiadamiają ERRS o zmianie wskaźnika bufora antycyklicznego oraz przekazują jej wymagane informacje określone w akapicie pierwszym lit. a)–g). ERRS publikuje na swojej stronie internetowej wszystkie wskaźniki bufora, o których została powiadomiona, i związane z nimi informacje.”;				
Art. 1 pkt 51	51) w art. 141 ust. 1–6 otrzymują brzmienie: „1. Instytucja, która spełnia wymóg połączonego bufora, nie dokonuje wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym wymóg połączonego bufora nie byłby już spełniany. 2. Instytucja, która nie spełnia wymogu połączonego bufora, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie (MDA) zgodnie z ust. 4 i zgłasza ją właściwemu organowi. W przypadku gdy zastosowanie ma akapit pierwszy, instytucja nie podejmuje żadnego z następujących działań przed obliczeniem MDA: a) dokonanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I; b) podjęcie zobowiązania do wypłaty wynagrodzenia zmiennego lub uznaniowych świadczeń emerytalnych bądź wypłata wynagrodzenia zmiennego, jeżeli zobowiązanie do wypłaty zostało podjęte w czasie, gdy instytucja nie spełniała wymogu połączonego bufora; lub c) dokonanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I. 3. W przypadku gdy instytucja nie spełnia lub nie przekracza swojego wymogu połączonego bufora, nie dokonuje ona wypłaty zysków w wysokości przekraczającej MDA obliczoną zgodnie z ust. 4 w formie jakiegokolwiek działania, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) i c). 4. Instytucje obliczają MDA jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika określonego zgodnie z ust. 6. Od MDA odejmuje się kwoty wynikające z wszelkich	T	Art. 6 pkt 23 i 25 (częściowo – w zakresie art. 58 ust. 1)	**23)** w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 3, oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 3.”; **25)** art. 58 i art. 59 otrzymują brzmienie: „Art. 58. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w: 1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0;	

	działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c). 5. Suma, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z: a) wszelkich zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę zysków lub każdą kwotę wypłaconą wynikającą z działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; powiększonych o b) wszelkie zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pomniejszone o każdą wypłatę zysków lub każdą kwotę wypłaconą wynikającą z działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; pomniejszonych o c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) oraz b) niniejszego ustępu zostały zatrzymane. 6. Współczynnik ustala się w następujący sposób: a) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia dowolnego z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni określonych w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0; b) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia dowolnego z wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni określonych w art. 104 ust. 1 lit. a)			2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,2; 3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,4; 4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,6. (…)” Art. 141 jest zaimplementowany również art. 55-58 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym	

	niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2; c) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni określonych w 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4; d) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni n określonych w 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6; Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora oblicza się w następujący sposób: $\text{Dolny kres kwartyla} = \frac{\text{Wymóg połączonego bufora}}{4} \cdot (Q_n - 1)$ $\text{Górny kres kwartyla} = \frac{\text{Wymóg połączonego bufora}}{4} \cdot Q_n$ gdzie: Q_n = numer porządkowy danego kwartyla.”;				
Art. 1 pkt 52	52) dodaje się artykuły w brzmieniu: *„Artykuł 141a* **Niespełnianie wymogu połączonego bufora** Uznaje się, że instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora do celów art. 141, jeżeli nie posiada funduszy	T	Art. 6 pkt 22 lit. a (częściowo – w zakresi	**22)** w art. 56: **a)** po ust. 1 dodaje się ust 1a i 1b w brzmieniu: „(…) 1b. W przypadku gdy instytucja nie wykonuje zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo	

	własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora i każdego z następujących wymogów: a) wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni na mocy art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy; b) wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni na mocy art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy; c) wymogu określonego w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni na mocy art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy. *Artykuł 141b* **Ograniczenie dotyczące wypłat zysków w razie niespełniania wymogu bufora wskaźnika dźwigni** 1. Instytucja, która spełnia wymóg bufora wskaźnika dźwigni na podstawie art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie dokonuje wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym wymóg bufora wskaźnika dźwigni nie byłby już spełniany. 2. Instytucja, która nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie powiązaną z wskaźnikiem dźwigni (L-MDA) zgodnie z ust. 4 i powiadamia o tym właściwy organ. W przypadku gdy zastosowanie ma akapit pierwszy instytucja nie podejmuje żadnego z następujących działań przed obliczeniem L-MDA: a) dokonanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I; b) podjęcie zobowiązania do wypłaty wynagrodzenia zmiennego lub uznaniowych świadczeń emerytalnych bądź wypłata wynagrodzenia zmiennego, jeżeli zobowiązanie do		e art. 56 ust. 1b) Art. 6 pkt 21 lit. a, 22 (częściowo – w zakresie art. 56 ust. 1a, ust. 2 i ust. 4), pkt 24, 25 (częściowo – w zakresie art. 58 ust. 2 i art. 59), 27	bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może dokonać wypłat, o których mowa w ust. 3 i 4, jeżeli spełnia:: 1) wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2012 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 oraz 2) wymogi w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz 3) wymóg: a) połączonego bufora lub b) bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”, **21)** w art. 55: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Instytucja jest obowiązana przeprowadzać wewnętrzny proces oceny w celu sprawdzenia, czy spełnia wymóg połączonego bufora i wymóg bufora wskaźnika dźwigni. 2. Instytucja nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym wymóg połączonego bufora lub wymóg bufora wskaźnika dźwigni nie byłby spełniony.”, **22)** w art. 56: a) po ust. 1 dodaje się ust 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Instytucja, która nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie powiązaną z wskaźnikiem dźwigni (L-MDA) i niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o jej wysokości. W takim przypadku	

	wypłaty zostało podjęte w czasie, gdy instytucja nie spełniała wymogu bufora wskaźnika dźwigni; lub c) dokonanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I. 3. W przypadku gdy instytucja nie spełnia lub nie przekracza swojego wymogu bufora wskaźnika dźwigni, nie dokonuje ona wypłaty zysków w wysokości przekraczającej L-MDA obliczoną zgodnie z ust. 4 w formie jakiegokolwiek działania, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) i c). 4. Instytucje obliczają L-MDA jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika określonego zgodnie z ust. 6. Od L-MDA odejmuje się kwoty wynikające z dowolnych działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c). 5. Suma, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z: a)zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę zysków lub każdą kwotę wypłaconą w następstwie działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; powiększonych o b) zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pomniejszone o każdą wypłatę zysków lub każdą kwotę wypłaconą w związku z działaniami, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu; pomniejszonych o c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) oraz b) niniejszego ustępu zostały zatrzymane. 6.Współczynnik, o którym mowa w ust. 4, oblicza się w następujący sposób: a) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów przewidzianych w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy służy uwzględnieniu ryzyka nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objętego art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr			instytucja nie może dokonywać wypłat, o których mowa w ust. 4, w wysokości przekraczającej L-MDA. 1b. W przypadku gdy instytucja nie wykonuje zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, może dokonać wypłat, o których mowa w ust. 3 i 4, jeżeli spełnia:: 1) wymogi w zakresie funduszy własnych określone w częściach trzeciej, czwartej i siódmej rozporządzenia 575/2012 oraz w rozdziale 2 rozporządzenia 2017/2402 oraz 2) wymogi w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz 3) wymóg: a) połączonego bufora lub b) bufora wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1a rozporządzenia 575/2013.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Ustalenie MDA oraz L-MDA następuje wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań, które powodują obniżenie kapitału podstawowego Tier I, jeżeli ograniczenie to nie skutkuje niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem istniejących zobowiązań instytucji.”, c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Przed obliczeniem L-MDA instytucja: 1) nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I; 2) nie podejmuje zobowiązań w zakresie wypłat zmiennych składników wynagrodzeń lub uznaniowych świadczeń emerytalnych; 3) nie dokonuje wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do ich wypłaty powstało w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu bufora wskaźnika dźwigni;	

	575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 492 ust. 4 tego rozporządzenia, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni, współczynnik ten wynosi 0; b) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów przewidzianych w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy służy uwzględnieniu ryzyka nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objętego art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 492 ust. 4 tego rozporządzenia, znajduje się w drugim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni, współczynnik ten wynosi 0,2; c) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów przewidzianych w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy służy uwzględnieniu ryzyka nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objętego w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 492 ust. 4 tego rozporządzenia, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni, współczynnik ten wynosi 0,4; d) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów przewidzianych w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy służy uwzględnieniu ryzyka nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objętego art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 492 ust. 4 tego rozporządzenia, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni, współczynnik ten wynosi 0,6. Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu bufora wskaźnika dźwigni oblicza się w następujący sposób:			4) nie dokonuje wypłat z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013.”; **24)** po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu: „Art. 57a. 1. L-MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie obliczeń, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika L-MDA ustalonego zgodnie z art. 58, pomniejszony o kwoty, o których mowa w art. 56 ust. 4. 2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 4, oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, pomniejszonych o każdą wypłatę, o której mowa w art. 56 ust. 4. 3. Od kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.”; **25)** art. 58 i 59 otrzymują brzmienie: „Art. 58. (…) 2. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013 oraz spełnienia wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 492 ust. 4 tego rozporządzenia, znajduje się w:	

	$\text{Dolny kres kwartyla} = \frac{\text{Wymóg bufora wskaźnika dźwigni}}{4} \cdot (Q_n - 1)$ $\text{Górny kres kwartyla} = \frac{\text{Wymóg bufora wskaźnika dźwigni}}{4} \cdot Q_n$ gdzie: Q_n = numer porządkowy danego kwartyla. 7. Ograniczenia nałożone niniejszym artykułem mają zastosowanie wyłącznie w przypadku płatności, które prowadzą do obniżenia kapitału podstawowego Tier I lub do zmniejszenia zysków, i gdy zawieszenie płatności lub brak płatności nie stanowią niewykonania zobowiązania ani warunku wszczęcia postępowania w ramach procedury niewypłacalności mającej zastosowanie do danej instytucji. 8. W przypadku gdy instytucja nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni i planuje wypłacić zyski podlegające podziałowi lub podjąć działania, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, powiadamia o tym właściwy organ i przedstawia informacje wymienione w art. 141 ust. 8, z wyjątkiem jego lit. a) ppkt (iii), oraz informację o L-MDA obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. 9. Instytucje posiadają zasady zapewniające poprawne obliczanie wysokości zysków podlegających podziałowi i L-MDA oraz są w stanie wykazać ich poprawność na żądanie właściwych organów. 10. Do celów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu wypłata zysków związana z kapitałem podstawowym Tier I obejmuje dowolne elementy wymienione w art. 141 ust. 10. **Artykuł 141c** **Niespełnianie wymogu bufora wskaźnika dźwigni** Uznaje się, że instytucja nie spełnia wymogu bufora wskaźnika dźwigni do celów art. 141b niniejszej dyrektywy, jeżeli nie posiada kapitału podstawowego Tier I w kwocie, która jest wymagana do jednoczesnego spełniania wymogu ustanowionego w art. 92 ust. 1a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wymogu ustanowionego w art. 92 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia i w art. 104 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy służy uwzględnieniu ryzyka nadmiernej dźwigni w niewystarczającym stopniu objętego art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;			1) pierwszym kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0; 2) drugim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0,2; 3) trzecim kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0,4; 4) czwartym kwartylu wymogu bufora wskaźnika dźwigni – współczynnik L-MDA wynosi 0,6. 3. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się jako: 1) dolny kres kwartylu – ((wymóg połączonego bufora)/4) x (Qn – 1), 2) górny kres kwartylu – ((wymóg połączonego bufora)/4) x Qn – w których „Qn” oznacza numer porządkowy danego kwartylu. 4. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się jako: 1) dolny kres kwartylu – ((wymóg bufora wskaźnika dźwigni)/4) x (Qn – 1), 2) górny kres kwartylu – ((wymóg bufora wskaźnika dźwigni)/4) x Qn – w których „Qn” oznacza numer porządkowy danego kwartylu. 5. Przez kwartyl, o którym mowa w ust. 1–4, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności. Art. 59. 1. W przypadku gdy instytucja, która nie spełnia wymogu połączonego bufora lub bufora wskaźnika dźwigni, planuje dokonać wypłaty, o której mowa odpowiednio w art. 56 ust. 3 lub 4, niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o: 1) wysokości utrzymywanego przez nią kapitału w podziale na: a) kapitał podstawowy Tier I,	

				b) kapitał dodatkowy Tier I, c) kapitał Tier II – w przypadku wypłaty, o której mowa w art. 56 ust. 3; 2) wysokości zysków z bieżącego okresu i zysków rocznych; 3) MDA obliczonej zgodnie z art. 57 lub L-MDA obliczonej zgodnie z art. 57a; 4) wysokości zysków podlegających podziałowi, które ma zamiar przeznaczyć na: a) wypłatę dywidendy, b) nabycie akcji własnych, c) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013, d) wypłatę zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno w wyniku powstania nowego zobowiązania do ich wypłaty, jak i w przypadku wypłat wynikających z zobowiązania powstałego w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni. 2. Instytucja opracowuje metodę, która pozwala prawidłowo obliczyć wysokość zysków podlegających podziałowi, MDA i L-MDA, oraz przedstawia ją Komisji Nadzoru Finansowego, na jej żądanie.”; **27)** w art. 61: a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) plan podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia zgodności z wymogiem połączonego bufora oraz wymogiem bufora wskaźnika dźwigni i przewidywany okres, w jakim to nastąpi;”, b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Komisja Nadzoru Finansowego ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan, jeżeli uzna, że jego	

				wdrożenie pozwoli utrzymać lub pozyskać wystarczający kapitał, aby umożliwić instytucji spełnienie jej wymogu połączonego bufora i wymogu bufora wskaźnika dźwigni w terminach określonych przez Komisję.”;	
Art. 1 pkt 53	53) w art. 142 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora, lub, w stosownym przypadku, wymogu bufora wskaźnika dźwigni, przygotowuje ona plan ochrony kapitału i przedkłada go właściwemu organowi nie później niż pięć dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu, chyba że właściwy organ zezwoli na dłuższy termin nieprzekraczający 10 dni.”;	T	Art. 6 pkt 26	**26)** w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora lub wymogu bufora wskaźnika dźwigni przygotowuje plan ochrony kapitału, który przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego w terminie 5 dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu.”;	
Art. 1 pkt 54	54) art. 143 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) ogólne kryteria i metodyki stosowane podczas przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97, w tym kryteria na potrzeby stosowania zasady proporcjonalności, o której mowa w art. 97 ust. 4;”;	T		Przepis art. 143 ust. 1 jest zaimplementowany m.in. art. 110r ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi).	
Art. 1 pkt 55	55) art. 146 otrzymuje brzmienie: *„Artykuł 146* **Akty wykonawcze** Zmianę kwoty kapitału założycielskiego określonej w art. 12 i tytule IV, w celu uwzględnienia zmian natury gospodarczej i pieniężnej przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 147 ust. 2.”;	N			
Art. 1 pkt 56	56) po art. 159 dodaje się rozdział w brzmieniu: **„ROZDZIAŁ 1a** **Przepisy przejściowe dotyczące finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej** *Artykuł 159a* **Przepisy przejściowe dotyczące zatwierdzania finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej** Dominujące finansowe spółki holdingowe i dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej już	T	Art. 20	Art. 20. 1. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, które prowadziły działalność w dniu 27 czerwca 2019 r. i po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nadal ją prowadzą, występują do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 28 czerwca 2021 r. 2. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, inne niż podmioty, o których mowa w ust. 1, które prowadzą działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, występują do Komisji Nadzoru	

	istniejące w dniu 27 czerwca 2019 r. występują o zatwierdzenie zgodnie z art. 21a do dnia 28 czerwca 2021 r. Jeżeli finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej nie wystąpi o zatwierdzenie do dnia 28 czerwca 2021 r., podejmuje się stosowne środki na podstawie art. 21a ust. 6. W okresie przejściowym, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, właściwe organy dysponują – do celów nadzoru skonsolidowanego – wszelkimi niezbędnymi uprawnieniami nadzorczymi przyznanymi im niniejszą dyrektywą względem finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej podlegających zatwierdzaniu zgodnie z art. 21a.”;			Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48q ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Podmioty, o których mowa w art. 48q ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, które prowadzą działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą w terminie określonym w ust. 2 wystąpić z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia prowadzenia działalności, o którym mowa w art. 48s ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. W przypadku wystąpienia z takim wnioskiem i uzyskania takiego zwolnienia przepisów ust. 2 nie stosuje się. 4. Do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie wniosków, o których mowa w ust. 1 3, podmioty, o których mowa w ust. 1-3, mogą prowadzić działalność bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 48q ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1. 5. Jeżeli podmioty obowiązane do złożenia wniosków o którym mowa w ust. 1 lub 2 , w terminach, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie wystąpią z takimi wnioskami, przepis art. 141fa ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się.	
Art. 1 pkt 57	57) w art. 161 dodaje się ustęp w brzmieniu: „10. Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja przeprowadzi przegląd i sporządzi sprawozdanie dotyczące wdrożenia i stosowania uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 104 ust. 1 lit. j) i l), oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”.	N			
Art. 2 ust. 1	*Artykuł 2* **Transpozycja** 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 28 grudnia 2020 r., środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie informują one Komisję o tych środkach. Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 29 grudnia 2020 r. Jednakże przepisy niezbędne do zapewnienia zgodności ze zmianami określonymi w art. 1 pkt 21) i 29) lit. a), b) i c) niniejszej dyrektywy	T	Art. 25	Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 10 marca 2021 r.; 2) art. 1 pkt 3, pkt 26 lit. a i lit. c w zakresie art. 133a ust. 5d pkt 1 oraz art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2c pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.; 3) art. 1 pkt 26 lit. c w zakresie art. 133a ust. 5a pkt 4 i ust. 5d pkt 3, pkt 28 lit. b w zakresie art. 138 ust. 2d	

	odnoszącymi się do art. 84 i art. 98 ust. 5 i 5a dyrektywy 2013/36/UE stosuje się od dnia 28 czerwca 2021 r., a przepisy niezbędne do zapewnienia zgodności ze zmianami określonymi w art. 1 pkt 52) i 53) niniejszej dyrektywy odnoszącymi się do art. 141b, 141c i art. 142 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r. Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.			pkt 2, art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 4 i ust. 2c pkt 3 oraz pkt 21 lit. d w zakresie art. 110y ust. 3d pkt 2, art. 6 pkt 21 lit. a, pkt 22 lit. a w zakresie art. 56 ust. 1a i ust. 1b pkt 3 lit. b, pkt 22 lit. b i c, pkt 24, pkt 25 w zakresie art. 58 ust. 2 i 4 i art. 59 oraz pkt 26 - 28, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	
Art. 2 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			
Art. 3	*Artykuł 3* **Wejście w życie** Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
Art. 3	*Artykuł 4* **Adresaci** Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	**Ustawa o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw**
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE**
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / ÓW	**31 grudnia 2013 r.**

Jedn. red.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia** T / N	**Jedn. red.**	**Treść przepisu/ów ustawy**	**Uzasadnienie**
Art. 50 ust. 2 i ust. 3	2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie udostępniają właściwym organom przyjmujących państw członkowskich wszelkie informacje i ustalenia dotyczące nadzoru płynnościowego – sprawowanego zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i tytułem VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy – nad działalnością prowadzoną przez instytucję za pośrednictwem jej oddziałów, w zakresie, w jakim takie informacje i ustalenia są istotne z punktu widzenia ochrony deponentów lub inwestorów w przyjmującym państwie członkowskim. 3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informują właściwe organy wszystkich przyjmujących państw członkowskich o wystąpieniu zaburzenia płynności lub gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że takie zaburzenie płynności wystąpi. Informacje te obejmują również szczegółowe informacje na temat procesu opracowywania i wdrożenia planu naprawczego oraz na temat wszelkich środków w zakresie nadzoru ostrożnościowego podjętych w tym kontekście.	T	Art. 1 pkt 31 Art. 4 pkt 11	31) w art. 141e po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Informacje przekazywane przez Komisję Nadzoru Finansowego właściwym władzom nadzorczym zgodnie z ust. 1 i 2 w zakresie niezbędnym do monitorowania płynności i wypłacalności instytucji kredytowej lub banku są tym władzom nadzorczym przekazywane niezwłocznie.”; 11) w art. 110f w ust. 6: a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) niezwłocznie udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału; 2) niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;”, b) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego	

				działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.”;	
Art. 66 ust. 2 lit. d	2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji administracyjnych i innych środków administracyjne, które obejmują co najmniej: a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie i charakter naruszenia; b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania; c) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, na który składają się odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat, zgodnie z art. 3165 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; **d) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r.;** e) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści; f) zawieszenie praw głosu akcjonariusza lub akcjonariuszy odpowiedzialnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1.	T	Art. 1 pkt 15, 30 i 42 Art. 4 pkt 26	15) w art. 25l w ust. 6 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”; 30) w art. 141: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 138 ust. 3, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w przypadku niewykonania obowiązków określonych w rozdziale 11b, Komisja Nadzoru Finansowego może nakładać na członków rady nadzorczej lub zarządu banku kary pieniężne do wysokości 21 312 000 zł”, 42) w art. 171 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kto bez zezwolenia prowadzi działalność polegającą na gromadzeniu środków pieniężnych innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, w celu udzielania kredytów, pożyczek pieniężnych lub obciążania ryzykiem tych środków w inny sposób, podlega grzywnie do 20 000 000 złotych i karze pozbawienia wolności do lat 5.”. 26) w art. 167a: a) w ust. 1 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”, b) w ust. 2 wyrazy „do wysokości 20 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „do wysokości 21 312 000 zł”.	

	W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c) jest jednostką zależną jednostki dominującej, odpowiedni dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrachunkowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.				
Art. 67 ust. 2 lit. f	2. Państwa członkowskie zapewniają, że w przypadkach, o których mowa w ust. 1, istnieje możliwość stosowania sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych, które obejmują co najmniej: a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie i charakter naruszenia; **b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;** c) w przypadku instytucji, cofnięcie zezwolenia udzielonego instytucji, zgodnie z art. 18; **d) z zastrzeżeniem art. 65 ust. 2, tymczasowy zakaz sprawowania funkcji w instytucjach wobec członka organu zarządzającego instytucji lub wobec każdej innej osoby fizycznej, uznanych za odpowiedzialnych za popełnienie naruszenia;** e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, który obejmuje odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej/zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat, zgodnie z art. 316 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; **f) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r.;**	T	Art. 1 pkt 28 lit. d	Jw. 28) w art. 138: (…) d) w ust. 3: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, przepisów rozporządzenia nr 575/2013, z wyjątkiem art. 92a i art. 92b tego rozporządzenia, oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, może, po uprzednim upomnieniu na piśmie:”, – po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) nakazać osobie fizycznej odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości lub nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości 21 312 000 zł; 2b) zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej banku bezpośrednio nadzorującego obszar w którym miało miejsce naruszenie lub członka zarządu	

	g) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat. W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. e), jest jednostką zależną wobec jednostki dominującej, właściwy dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrachunkowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.			banku odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;”,	
Art. 69 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwy organ przeprowadza ocenę dobrej opinii do celów art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 3, art. 91 ust. 1 i art. 121, sprawdza dane w bazie EUNB dotyczącej sankcji administracyjnych. W przypadku gdy status postępowania odwoławczego zmienił się lub odwołanie było skuteczne, EUNB na wniosek właściwych organów usuwa lub aktualizuje wszelkie odnośne wpisy w bazie danych.	T	Art. 1 pkt 11 Art. 4 pkt 6	11) w art. 22b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Komisja Nadzoru Finansowego, badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.”; 6) w art. 102a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Komisja badając rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków przez osobę, której dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dokonuje weryfikacji informacji również w centralnej bazie sankcji administracyjnych prowadzonej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.”;	
Art. 116 ust. 1	1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustanawia kolegia organów nadzoru w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 112 i 113 oraz art. 114 ust. 1, oraz, z zastrzeżeniem wymogów poufności określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i w prawie Unii, zapewnia w stosownych przypadkach odpowiednią koordynację i współpracę z odpowiednimi organami nadzoru państw trzecich. EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania wydajnego, skutecznego i jednolitego funkcjonowania	T	Art. 4 pkt 16	16) w art. 110j ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, ustanawia kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;	

	kolegiów organów nadzoru, o których mowa w niniejszym artykule, zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W tym celu EUNB uczestniczy w tym procesie, w stosownych przypadkach, i jest uznawany za organ właściwy do tego celu.PL L 176/398 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.6.2013 Kolegia organów nadzoru zapewniają ramy umożliwiające organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB i pozostałym zainteresowanym właściwym organom realizację następujących zadań: a) wymianę informacji między nimi, a także z EUNB zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010; b) akceptację, w stosownych przypadkach, powierzania zadań i delegowania obowiązków na zasadzie dobrowolności; c) określanie programów oceny nadzorczej, o których mowa w art. 99, na podstawie oceny ryzyka grupy zgodnie z art. 97; d) zwiększanie efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie zbędnych powielających się wymogów nadzorczych, włącznie z tymi, które dotyczą wniosków o dostarczenie informacji, o których mowa w art. 114 i art. 117 ust. 3; e) jednolite stosowanie wymogów ostrożnościowych zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 we wszystkich podmiotach należących do grupy instytucji, bez uszczerbku dla możliwości i swobód uznania przewidzianych w przepisach unijnych; f) stosowanie art. 112 ust. 1 lit. c) z uwzględnieniem pracy wykonywanej przez ewentualne inne fora utworzone w tym obszarze.			W zakresie ustawy – Prawo bankowe implementację zapewnia art. 141f ust. 18, który stanowi o obowiązku ustanowienia kolegium właściwych organów nadzoru.	
Art. 162 ust. 1	*Artykuł 162* **Transpozycja** 1. **Do 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.** **Państwa członkowskie stosują te przepisy od 31 grudnia 2013 r.**	T	Art. 25	Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 10 marca 2021 r.; 2) art. 1 pkt 3, pkt 26 lit. a i lit. c w zakresie art. 133a ust. 5d pkt 1 oraz art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2c pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.;	

	Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz EUNB teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. W przypadku gdy dokumenty towarzyszące powiadomieniu o środkach transpozycji przekazane przez państwa członkowskie nie są wystarczające do pełnej oceny zgodności przepisów transpozycyjnych z pewnymi artykułami niniejszej dyrektywy, Komisja może na wniosek EUNB w ramach wykonywania jego zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 lub z własnej inicjatywy wymagać od państw członkowskich przekazania bardziej szczegółowych informacji dotyczących transpozycji i wykonywania tych przepisów i niniejszej dyrektywy.”			3) art. 1 pkt 26 lit. c w zakresie art. 133a ust. 5a pkt 4 i ust. 5d pkt 3, pkt 28 lit. b w zakresie art. 138 ust. 2d pkt 2, art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 4 i ust. 2c pkt 3 oraz pkt 21 lit. d w zakresie art. 110y ust. 3d pkt 2, art. 6 pkt 21 lit. a, pkt 22 lit. a w zakresie art. 56 ust. 1a i ust. 1b pkt 3 lit. b, pkt 22 lit. b i c, pkt 24, pkt 25 w zakresie art. 58 ust. 2 i 4 i art. 59 oraz pkt 26 - 28, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	**Ustawa o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw**
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE**
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / ÓW	**26 marca 2020 r.**

Jedn. red.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia** T / N	**Jedn. red.**	**Treść przepisu/ów ustawy**	**Uzasadnienie**
Art. 64 ust. 5	Artykuł 64 **Zmiany w dyrektywie 2014/65/UE** W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany: (…) 5) art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1.Państwa członkowskie wymagają, aby rynki regulowane przyjęły systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, a także dla wszelkich innych instrumentów finansowych, dla których opracowuje się regulacyjne standardy techniczne zgodnie z ust. 4. Stosowanie minimalnych wielkości zmiany ceny nie uniemożliwia rynkom regulowanym kojarzenia zleceń o dużej skali według wartości pośredniej między bieżącymi cenami kupna i sprzedaży.”;	T	Art. 4 pkt 2 oraz pkt 3	2) w art. 18b dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Spółka prowadząca rynek regulowany może odstąpić od stosowania systemów minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1, w przypadku kojarzenia zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych instrumentów finansowych w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2017/587.”; 3) w art. 73 ust. 6c otrzymuje brzmienie: „6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 2017/587, pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.”;	
Art. 67 ust. 1	Artykuł 67 **Transpozycja** 1.Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 26 czerwca 2021 r. przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 26 czerwca 2021 r. **Jednakże państwa członkowskie**	T	Art. 25	Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 10 marca 2021 r.; 2) art. 1 pkt 3, pkt 26 lit. a i lit. c w zakresie art. 133a ust. 5d pkt 1 oraz art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2c pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.;	

	stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 64 ust. 5 od dnia 26 marca 2020 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.			3) art. 1 pkt 26 lit. c w zakresie art. 133a ust. 5a pkt 4 i ust. 5d pkt 3, pkt 28 lit. b w zakresie art. 138 ust. 2d pkt 2, art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 4 i ust. 2c pkt 3 oraz pkt 21 lit. d w zakresie art. 110y ust. 3d pkt 2, art. 6 pkt 21 lit. a, pkt 22 lit. a w zakresie art. 56 ust. 1a i ust. 1b pkt 3 lit. b, pkt 22 lit. b i c, pkt 24, pkt 25 w zakresie art. 58 ust. 2 i 4 i art. 59 oraz pkt 26 - 28, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	**Ustawa o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw**
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dyrektywa Wypłacalność II)** **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Omnibus II)**
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU / ÓW	**1 stycznia 2016 r.**

Jedn. red.	**Treść przepisu UE**	**Konieczność wdrożenia** T / N	**Jedn. red.**	**Treść przepisu/ów ustawy**	**Uzasadnienie**
Art. 260 ust. 1 akapit trzeci zdanie trzecie dyrektywy Wypłacalność II	Pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą nie podejmuje w odniesieniu do państwa trzeciego żadnej decyzji, która byłaby sprzeczna z decyzją podjętą w odniesieniu do tego państwa trzeciego w przeszłości, chyba że jest to konieczne w celu uwzględnienia istotnych zmian wprowadzonych do systemu nadzoru określonego w tytule I oraz systemu nadzoru danego państwa trzeciego.	T	Art. 7	Art. 7. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 895 i 1180) w art. 416 ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Organ nadzoru pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą nie dokonuje weryfikacji równoważności, o której mowa w ust. 1, w przypadku państwa, wobec którego dokonał już takiej weryfikacji albo gdy takiej weryfikacji dokonał organ nadzorczy z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą, o treści sprzecznej z tymi weryfikacjami, chyba że wynika to z konieczności uwzględnienia istotnych zmian dokonanych w systemie nadzoru, jaki sprawowany jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustawy oraz na terytorium innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie przepisów stanowiących implementację tytułu I dyrektywy 2009/138/WE oraz w odpowiednim systemie nadzoru tego państwa.”.	

Art. 7 dyrektywy Omnibus II	**Transpozycja** 1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 1 oraz art. 2 pkt 1, 3, 6–11, 13, 14, 17–23, 32, 34, 36, 38–44, 46–54, 56–59, 65–70, 72, 75, 76, 80, 81, 84, 85 oraz 86 do dnia 31 marca 2015 r. Niezwłocznie przekazują tekst tych środków Komisji. **2. Państwa członkowskie stosują środki, o których mowa w ust. 1, od dnia 1 stycznia 2016 r.** Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie. 3. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	T	Art. 25	Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 10 marca 2021 r.; 2) art. 1 pkt 3, pkt 26 lit. a i lit. c w zakresie art. 133a ust. 5d pkt 1 oraz art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2c pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 28 czerwca 2021 r.; 3) art. 1 pkt 26 lit. c w zakresie art. 133a ust. 5a pkt 4 i ust. 5d pkt 3, pkt 28 lit. b w zakresie art. 138 ust. 2d pkt 2, art. 4 pkt 17 lit. b w zakresie art. 110r ust. 2a pkt 4 i ust. 2c pkt 3 oraz pkt 21 lit. d w zakresie art. 110y ust. 3d pkt 2, art. 6 pkt 21 lit. a, pkt 22 lit. a w zakresie art. 56 ust. 1a i ust. 1b pkt 3 lit. b, pkt 22 lit. b i c, pkt 24, pkt 25 w zakresie art. 58 ust. 2 i 4 i art. 59 oraz pkt 26 - 28, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
W art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896):			
1.	Art. 110 pkt 6	*„6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa w związku z postępowaniami, o których mowa w przepisach o ochronie informacji niejawnych;”;*	Projektowany przepis daje możliwość organom prowadzących postępowania na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych, do bezpłatnego uzyskiwania niezbędnych informacji z banków, nie tylko w prowadzonych postępowaniach sprawdzających, ale także w postępowaniach kontrolnych oraz w postępowaniach bezpieczeństwa przemysłowego.
2.	Art. 146b ust. 3 i ust. 3a	*w art. 146b:* *a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:* *„3. Wobec banku spółdzielczego Komisja Nadzoru Finansowego może także wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, jeżeli:* *1) bank spółdzielczy nie spełnia obowiązku zrzeszania się, zgodnie z art. 16 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, lub* *2) fundusze własne obniżyły się poniżej poziomu 1 000 000 euro, o którym mowa w art. 5 ust. 1a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.”,* *b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:*	Celem projektowanej zmiany art. 146b ustawy – Prawo bankowe jest umożliwienie wydania decyzji przez Komisję Nadzoru Finansowego o przejęciu banku spółdzielczego przez inny bank w sytuacji, gdy fundusze własne banku spółdzielczego obniżą się poniżej minimum regulacyjnego tj. poziomu 1 000 000 euro. Na bankach spółdzielczych spoczywa obowiązek stałego spełniania wymaganego poziomu funduszy własnych, co jest warunkiem koniecznym kontynuowania działalności. W związku z tym nie przewiduje się nowelizacji art. 5 ust. 1 i 1a i art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, które regulują kwestię obszaru, na którym bank spółdzielczy może prowadzić działalność w zależności od posiadanego kapitału założycielskiego. Projektowana zmiana pozwoli na uniknięcie likwidacji banków spółdzielczych, których fundusze własne obniżą się poniżej 1 000 000 euro, w drodze decyzji Komisji Nadzoru Finansowego zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 4 oraz art. 147 ust. 2 Prawa bankowego.

		„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przepisu art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, w zakresie dotyczącym możliwości ograniczenia przez Komisję Nadzoru Finansowego zakresu działalności banku spółdzielczego związanego z wysokością kapitału założycielskiego, nie stosuje się.";	Obecnie wysokość kapitału założycielskiego dla banku spółdzielczego określa art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449, z późn. zm.). Gdyby fundusze własne banku spółdzielczego spadły poniżej określonego w powyższym przepisie poziomu 1 000 000 euro, bank przestałby spełniać minimalny wymóg kapitałowy niezbędny do jego założenia. Zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 4 oraz art. 147 ust. 2 Prawa bankowego, Komisja Nadzoru Finansowego mogłaby wówczas wydać decyzję o jego likwidacji. Projektowany art. 146b ust. 3a przesądza, że Komisja Nadzoru Finansowego wobec banku spółdzielczego, którego fundusze własne obniżą się poniżej 1 000 000 euro, może podjąć decyzję o jego likwidacji lub połączeniu (a nie o ograniczeniu zakresu działalności banku spółdzielczego). Proponowana zmiana wprowadza do art. 146b ust. 3 dodatkową przesłankę upoważniającą Komisję Nadzoru Finansowego do podjęcia decyzji o przejęciu banku, którego fundusze spadły poniżej minimalnego wymogu kapitałowego, przez inny bank za zgodą banku przejmującego. Ponadto dodaje się w art. 146b ust. 3a, który wyłącza stosowanie przepisu art. 5a ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, w odniesieniu do możliwości ograniczenia przez Komisję Nadzoru Finansowego zakresu działalności banku, którego kapitał założycielski obniżył się poniżej poziomu 1 000 000 euro.
Art. 5. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059)			
3.	Art. 11aa	*„Art. 11aa. 1. W sprawach z zakresu właściwości Komisji, dotyczących wyrażenia zgody na pełnienie funkcji w organach podmiotów podlegających nadzorowi Komisji, stroną postępowania jest wyłącznie wnioskodawca. Przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.*	Urząd Komisji Nadzoru Finansowego prowadzi liczne postępowania administracyjne w przedmiocie wyrażenia zgody na powołanie członków zarządów podmiotów nadzorowanych, zaś obecna linia orzecznicza jest odmienna od dotychczasowego orzecznictwa sądów. Proponowana zmiana jest konsekwencją wydania przez Naczelny Sąd Administracyjny wyroków z dnia 31 października 2019 r. (II GSK 2725/17), z dnia 20 września 2019 r. (II GSK 1407/18) oraz postanowienia NSA z dnia 6 listopada 2019 r. (II GZ 137/19). Obecnie również toczy się już kilka postępowań przed WSA. W orzeczeniach tych wskazano, iż w postępowaniach w przedmiocie wyrażenia zgody przez Komisję Nadzoru Finansowego na powołanie członka zarządu

		2. Odpis ostatecznej decyzji odmawiającej wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, doręcza się osobie, której dotyczył wniosek. *3. W odpisie decyzji doręczanej osobie, o której mowa w ust. 2, pomija się informacje ustawowo chronione, chyba że osoba ta ma dostęp do tych informacji w związku z pełnioną funkcją lub na podstawie przepisów odrębnych.* *4. Osobie, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego na tę decyzję.";*	instytucji nadzorowanej status strony postępowania przysługuje kandydatowi do zarządu. Zdaniem NSA przyznanie kandydatowi do zarządu statusu strony postępowania pozwoli na realizację przez niego konstytucyjnego prawa do sądowej kontroli decyzji administracyjnej. Proponowane rozwiązanie opiera się na następujących założeniach: - w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego w przedmiocie reglamentacji powołania członków organów podmiotów nadzorowanych stroną postępowania w rozumieniu art. 28 Kpa jest wyłącznie podmiot nadzorowany jako inicjujący to postępowanie. W postępowaniu nie bierze udziału kandydat na członka zarządu – taka możliwość jest wprost wykluczona. Wyłączony jest także udział w tego rodzaju sprawach podmiotów na prawach strony (organizacji społecznych); - na Komisji Nadzoru Finansowego spoczywać będzie obowiązek doręczenia kandydatowi odpisu decyzji w przedmiocie odmowy wyrażenia zgody. Ten obowiązek aktualizować się będzie po stronie Komisji Nadzoru Finansowego w przypadku stwierdzenia, że decyzja stała się ostateczna w rozumieniu Kpa; - kandydatowi nie będzie doręczany oryginał decyzji, lecz jej odpis, co istotne – z wyłączeniem informacji chronionych na mocy przepisów szczególnych, chyba że kandydat będzie posiadać tytuł prawny do dostępu do tego rodzaju danych; - doręczenie decyzji administracyjnej będzie służyło realizacji przyznawanego na mocy ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym uprawnienia do jej zaskarżenia do sądu administracyjnego w terminie 30 dni od dnia doręczenia mu odpisu decyzji negatywnej. Podstawową zaletą powyższego rozwiązania jest wyeliminowanie zarzutu, że kandydat na członka zarządu nie ma możliwości doprowadzenia do sądowej kontroli prawidłowości decyzji Komisji Nadzoru Finansowego odmawiającej zgody na powołanie w skład zarządu.

			Sądy administracyjne dostrzegły, iż biorąc pod uwagę treść przepisu art. 77 ust. 2 Konstytucji, ustawa nie powinna nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw. Proponowane rozwiązanie wychodzi naprzeciw ustaleniom sądów administracyjnych wyposażając kandydatów w uprawnienie do zaskarżenia negatywnej decyzji administracyjnej do sądu administracyjnego, jednocześnie nie włączając kandydata w prowadzone postępowanie administracyjne w charakterze strony postępowania administracyjnego. Ponadto, na gruncie proponowanej regulacji realizowane jest konstytucyjne prawo do sądu, gdyż kandydat, wobec którego decyzja administracyjna Komisji Nadzoru Finansowego będzie negatywnie oddziaływać, w tym przede wszystkim wpływać na prawo do wyboru i wykonywania przez niego zawodu, będzie mógł zainicjować postępowanie sądowoadministracyjne, którego przedmiotem będzie kontrola legalności kwestionowanej decyzji ostatecznej. Dodatkowo, nowe przepisy będą stosowane bezpośrednio do zawisłych postępowań administracyjnych pozostaje w zgodzie z przyjętymi standardami prawa międzyczasowego na gruncie regulacji administracyjnoprawnych. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, iż problem intertemporalny zasadniczo powinien rozstrzygać prawodawca poprzez wskazanie odpowiednich reguł prawa międzyczasowego. Tak też należy oceniać przedstawioną propozycję. Jest ona wprowadzona, aby uniknąć jakichkolwiek wątpliwości prawnych co do reguł międzyczasowych. Rozstrzygnięcie kwestii intertemporalnych przez ustawodawcę polegać może na przyjęciu jednej z trzech zasad: - zasady bezpośredniego działania nowego prawa (nowe prawo od momentu wejścia w życie reguluje wtedy także wszelkie zdarzenia z przeszłości); - zasady dalszego obowiązywania dawnego prawa, zgodnie z którą prawo to, mimo wejścia w życie nowych regulacji, nie ma zastosowanie do zdarzeń, które wystąpiły w przeszłości; - zasady wyboru prawa, zgodnie którą wybór reżimu prawnego, mającego zastosowanie do zdarzeń sprzed wejścia w życie nowego prawa pozostawia się zainteresowanym podmiotom.

			Na gruncie prawa administracyjnego dominuje rozwiązanie, które nakazuje organom administracji kierować się zasadą aktualności, zobowiązującą do rozstrzygania sprawy administracyjnej z uwzględnieniem wszelkich okoliczności faktycznych i prawnych istniejących w chwili orzekania. Innymi słowy, uznaje się, że nowe akty normatywne prawa administracyjnego w odniesieniu do sytuacji „dawnych", w tym zawisłych postępowań administracyjnych, powstałych pod rządami starego prawa, powinno stosować są bezpośrednio. Zasada bezpośredniego działania nowego prawa polega bowiem na tym, iż od chwili wejścia w życie nowych norm prawnych, w tym o charakterze formalnym, należy stosować do wszelkich stosunków prawnych, zdarzeń czy stanów rzeczy danego rodzaju, zarówno tych, które dopiero powstaną, jak i tych, które powstały wcześniej, przed wejściem w życie nowych przepisów, ale które trwają w czasie dokonywania zmiany prawa.
Art. 6. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483 oraz z 2020 r. poz. 695):			
4.	Art. 16	*„Art. 16. Członkowie Komitetu, w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej na rzecz realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1, mogą zawierać porozumienia z organami realizującymi zadania z tego zakresu w państwach członkowskich, z bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, oraz z organami nadzoru nad rynkiem finansowym w państwach członkowskich i właściwymi ministrami w tych państwach.";*	Artykuł 16 upoważnia KSF do współpracy i zawierania porozumień z podmiotami z innych państw członkowskich, które realizują zadania związane z nadzorem makroostrożnościowym. Obecne brzmienie przepisu określa podmioty z innych państw członkowskich jako instytucje. Jednak pojęcie instytucji jest zdefiniowane w art. 4 pkt. 3 ustawy i oznacza podmioty objęte obowiązkiem spełniania wymogów pakietu CRD/CRR. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych wprowadzona została zmiana polegająca na zastąpienie w art. 16 słowa „instytucjami" przez słowo „organami".
5.	Art. 19 ust. 2	*„2. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia*	Przepis reguluje kwestię szacowania dodatkowych funduszy własnych w sytuacji określenia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8. Celem jest uniknięcie skokowego wzrostu obciążeń banków związanych ze spełnianiem wymogu MREL po wejściu w życie przepisów implementujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r.

		575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i …), uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 842 i …).";	zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296). Mając na uwadze, że ustawa implementująca dyrektywę CRDV wejdzie w życie przed rozpoczęciem obowiązywania przepisów implementujących dyrektywę BRRDII, konieczne jest wyłączenie stosowania art. 55 ust. ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. Proponowany przepis przejściowy opóźniający wejście w życie przepis stanowiący implementację art. 128 CRDV jest zawarty w innym procedowanym akcie prawnym (ustawa o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw) w związku z implementacją przepisu BRRDII. Nie może być jednak w tej ustawie pozostawiony, bo ustawa o BFG zapewni mu skuteczność dopiero po wejściu jej w życie, podczas gdy przepisy niniejszej ustawy będą już obowiązywały, czyli byłoby to zbyt późno. Przy braku przepisu opóźniającego pojawi się nieuzasadnione luka prawna, a jednocześnie nie będzie to spójne z logiką przepisów.
6.	Art. 21 ust. 3	*„3. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż*	Jak w poz. 5

		ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.";	
7.	Art. 39 ust. 6	*„6. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu dotyczącą metodyki, kryteriów identyfikacji i kalibracji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym.";*	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych towarzyszących identyfikacji innych instytucji o znaczeniu systemowym wprowadza się zmianę brzmienia art. 39 ust. 6. KSF na podstawie art. 5 ustawy jest odpowiedzialny za prowadzenie polityki makroostrożnościowej co obejmuje m.in. podejmowanie działań na rzecz ograniczania ryzyka systemowego. Pkt 2 tego przepisu wskazuje, że KSF jest odpowiedzialny za identyfikowanie instytucji finansowych istotnych dla systemu finansowego, za które należy w szczególności uważać G-SII i O-SII, będące istotną częścią sektora bankowego, który ma kluczowe znaczenie dla systemu finansowego w Polsce. Biorąc pod uwagę, że odporność O-SII z definicji wpływa na poziom ryzyka systemowego, prowadzenie polityki makroostrożnościowej przez KSF wymaga także brania pod uwagę poziomu samych buforów kapitałowych nakładanych na O-SII. O ile zatem za nakładanie bufora O-SII odpowiedzialny jest KNF, to powinien realizować to zadanie w porozumieniu z KSF, tak by poza identyfikacją O-SII KSF wyrażał także opinię nt. właściwego z systemowego punktu widzenia (a tylko taki jest brany pod uwagę przy O-SII) poziomu bufora O-SII. W związku z powyższym wprowadzono zmianę art. 39 ust. 6 ustawy polegającą na doprecyzowaniu zakresu przedmiotowego Rekomendacji Komitetu.

8.	Art. 42	*Art. 42. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym utrzymują w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a , ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.*	Jak w poz. 5
9.	Art. 48	*Art. 48. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, którą instytucja utrzymuje w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 47, nie jest jednocześnie*	Jak w poz. 5

		zaliczana na poczet spełniania przez tę instytucję wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a – c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Przepisy art. 43 stosuje się odpowiednio.	
10.	Art. 55 ust. 5	*„5. Instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora oraz wymogów określonych w art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogu w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o którym mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo*	Jak w poz. 5

		bankowe lub art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, uwzględniającego inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d oraz ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy – Prawo bankowe lub art. 110r ust. 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013 i art. 97 oraz art. 98 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.";	
Ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw			
11.	Art. 11-15	***Art. 11.*** *1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013 wymogów w*	Przepis reguluje kwestię szacowania dodatkowych funduszy własnych w sytuacji określenia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 ustawy zmienianej w art. 8. Celem jest uniknięcie skokowego wzrostu obciążeń banków związanych ze spełnianiem wymogu MREL po wejściu w życie przepisów implementujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/879/UE z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dyrektywę 98/26/WE2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 296). Mając na uwadze, że ustawa implementująca dyrektywę CRDV wejdzie w życie przed rozpoczęciem obowiązywania przepisów implementujących dyrektywę BRRDII, konieczne jest wyłączenie stosowania art. 55 ust.

		zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013. *2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia*	ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. Proponowany przepis przejściowy opóźniający wejście w życie przepis stanowiący implementację art. 128 CRDV jest zawarty w innym procedowanym akcie prawnym (ustawa o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw – UC23) w związku z implementacją przepisu BRRDII. Nie może być jednak w tej ustawie pozostawiony, bo ustawa o BFG zapewni mu skuteczność dopiero po wejściu jej w życie, podczas gdy przepisy niniejszej ustawy będą już obowiązywały, czyli byłoby to zbyt późno. Przy braku przepisu opóźniającego pojawi się nieuzasadnione luka prawna, a jednocześnie nie będzie to spójne z logiką przepisów.

		575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. *3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne*	

		rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. ***Art. 12.*** *1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym*	

		niniejszą ustawą lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą , zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013. *2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a*	

		ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. *3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których*	

		mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. ***Art. 13.*** *1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ,*	

		zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013. *2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających*	

		inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. *3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym, o których mowa w art. 42 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 47 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w*	

		art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. ***Art. 14.*** *1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą , zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym*	

		niniejszą ustawą lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013. *2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b*	

		rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. *3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez instytucje, o których mowa w art. 47 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej*	

		dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. ***Art. 15.*** *1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 27 czerwca 2021 r., instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą , zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o*	

		których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013. *2. W okresie od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98 ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy*	

		Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy. *3. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. instytucja, o której mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie spełnia wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy nie posiada funduszy własnych w kwocie i o jakości, które są wymagane do jednoczesnego spełniania wymogu połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 6, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 575/2013, wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub w art. 110y ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w 92 ust. 1 lit. d i ust. 1a rozporządzenia 575/2013, zaleceń, o których mowa w art. 133a ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub art. 110r ust. 2a ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględniających inne rodzaje ryzyka niż ryzyko nadmiernej dźwigni oraz opartych na ryzyku składników wymogów, o których mowa w art. 92a i art. 92b rozporządzenia 575/2013, i art. 97 oraz art. 98*	

		ustawy zmienianej w art. 8 - w przypadku określenia w tym okresie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 97 i art. 98 tej ustawy.	

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W, F U N D U S Z Y I P O L I T Y K I R E G I O N A L N E J [1)]

z dnia

w sprawie bufora antycyklicznego

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483 oraz z 2020 r. poz. 695 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wskaźnik bufora antycyklicznego wynosi …% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. U. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[2)]), na zasadach indywidualnej i skonsolidowanej.

2. Bufor antycykliczny stosuje się od dnia …

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ….

MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ

---

1) Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (dalej: „ustawa o nadzorze makroostrożnościowym"), minister właściwy do spraw instytucji finansowych ocenia co kwartał wysokość wskaźnika bufora antycyklicznego, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu Stabilności Finansowej (dalej „KSF-M")KSF-M). W dniu … KSF-M podjął uchwałę nr … w sprawie wysokości wskaźnika bufora antycyklicznego oraz przekazania Europejskiej Radzie do Spraw Ryzyka Systemowego informacji dotyczącej bufora antycyklicznego, zgodnie, z którą rekomenduje określenia bufora antycyklicznego na poziomie …% Rekomendacja KSF-M została wydana w oparciu o dokonaną analizę, która uwzględnia m. in. lukę kredytową, czyli odchylenie wskaźnika wartości zadłużenia niefinansowego sektora prywatnego do PKB od jego długoterminowej tendencji, fazę cyklu finansowego w Polsce oraz inne wskaźniki, które odzwierciedlają zagrożenie systemowe z tytułu nadmiernego wzrostu zadłużenia sektora niefinansowego w Polsce.

Projekt rozporządzenia przewiduje obowiązek utrzymywania bufora antycyklicznego, tj. dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I, w wysokości …% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), dalej: „CRR", przez instytucje, o których mowa w art. 4 pkt 3 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym

w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn.zm).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie bufora antycyklicznego **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Anna Wendler anna.wendler@mf.gov.pl, tel. 22 694 58 14	**Data sporządzenia** 12 listopada 2020 r. **Źródło:** Upoważnienie ustawowe: art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (dalej: „ustawa o nadzorze makroostrożnościowym"), minister właściwy do spraw instytucji finansowych ocenia co kwartał wysokość wskaźnika bufora antycyklicznego, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu Stabilności Finansowej (dalej „KSF-M")KSF-M). W dniu … KSF-M podjął uchwałę nr … w sprawie wysokości wskaźnika bufora antycyklicznego oraz przekazania Europejskiej Radzie do Spraw Ryzyka Systemowego informacji dotyczącej bufora antycyklicznego, zgodnie, z którą rekomenduje określenia bufora antycyklicznego na poziomie …% Rekomendacja KSF-M została wydana w oparciu o dokonaną analizę, która uwzględnia m. in. lukę kredytową, czyli odchylenie wskaźnika wartości zadłużenia niefinansowego sektora prywatnego do PKB od jego długoterminowej tendencji, fazę cyklu finansowego w Polsce oraz inne wskaźniki, które odzwierciedlają zagrożenie systemowe z tytułu nadmiernego wzrostu zadłużenia sektora niefinansowego w Polsce.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia przewiduje obowiązek utrzymywania bufora antycyklicznego, tj. dodatkowej kwoty kapitału podstawowego Tier I, w wysokości …% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), dalej: „CRR", przez instytucje, o których mowa w art. 4 pkt 3 ustawy o nadzorze makroostrożnociowym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z informacją udostępnianą przez Europejską Radę do Spraw Ryzyka Systemowego, kilka państw członkowskich podjęło decyzję o określeniu bufora antycyklicznego na poziomie innym niż 0%, tj.:

Bułgaria 0,5%

Czechy 0,5%

Luksemburg 0,25%, a od 01.01.2021 r. będzie obowiązywał w wysokości 0,5%

Norwegia 1%

Słowacja 1%

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	29 banków komercyjnych (w tym 2 zrzeszające) 1 bank państwowy	Wykaz podmiotów sektora bankowego prowadzony przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl – stan na 10 listopada 2020 r.)	Konieczność dostosowania się do regulacji wynikających z projektu

	535 banków spółdzielczych		
Komisja Nadzoru Finansowego	1		Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Najwyższej Izbie Kontroli, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczpospolitej Polskiej, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Izbie Domów Maklerskich, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Radzie Banków Depozytariuszy, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych – ACI Polska.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	gospodarka	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10. Wejście w życie ustawy nie wpłynie na wymienione obszary oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem wejścia w życie rozporządzenia. Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem …

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na kwartalnie przez Komitet Stabilności Finansowej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W, F U N D U S Z Y I P O L I T Y K I R E G I O N A L N E J [1)]

z dnia

w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim[2)]

Na podstawie art. 110x ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288, 568 i …) zarządza się, co następuje:

---

1) Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

2) Niniejsze rozporządzenie:

1) uzupełnia wdrożenie:
   - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20),
   - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20);
2) służy stosowaniu:
   - rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, , Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4),
   - rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4).

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału;
2) szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka;
3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej;
4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń, w tym polityki wynagrodzeń stosowanej w ograniczonym zakresie, i sposób jej ustalania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą”;
2) ECAI – rozumie się przez to zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 98 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”;
3) grupie powiązanych kontrahentów – rozumie się przez to grupę powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia 575/2013;
4) jednostce inicjującej – rozumie się przez to jednostkę inicjującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia 575/2013;

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

5) jednostce sponsorującej – rozumie się przez to jednostkę sponsorującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia 575/2013;

6) kadrze kierowniczej wyższego szczebla – rozumie się przez to osoby fizyczne sprawujące stanowiska kierownicze w domu maklerskim, odpowiedzialne wobec zarządu domu maklerskiego za bieżące zarządzanie domem maklerskim;

7) kontrahencie centralnym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.[4)]);

8) metodach wewnętrznych – rozumie się przez to:
   a) metody wewnętrznych ratingów, o których mowa w art. 143 ust. 1 rozporządzenia 575/2013,
   b) metody wewnętrznych modeli, o których mowa w art. 221, art. 283 i art. 363 rozporządzenia 575/2013,
   c) metody własnych oszacowań, o których mowa w art. 225 rozporządzenia 575/2013,
   d) metody zaawansowanych pomiarów, o których mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
   e) metodę wewnętrznych oszacowań, o której mowa w art. 259 ust. 3 rozporządzenia 575/2013;

9) portfelu niehandlowym – rozumie się przez to pozycje aktywów oraz pozycje pozabilansowe domu maklerskiego, które nie stanowią portfela handlowego domu maklerskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 86 rozporządzenia 575/2013;

10) pozycji sekurytyzacyjnej – rozumie się przez to pozycję sekurytyzacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 62 rozporządzenia 575/2013;

11) ryzyku bazy – rozumie się przez to ryzyko straty powstałej w wyniku niedopasowania pomiędzy aktywem stanowiącym zabezpieczenie a aktywem zabezpieczanym, w szczególności w wyniku rozbieżności cen tych aktywów, w tym ryzyko straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures na indeks giełdowy lub w wyniku

---

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 19.10.2013, str. 2, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84 i str. 190, Dz. Urz. UE L 355 z 12.12.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 63, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 86 z 31.03.2017, str. 3.

zmiany wartości innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu;

12) ryzyku modelu – rozumie się przez to potencjalną stratę, jaką może ponieść dom maklerski w wyniku decyzji, które mogły opierać się na danych uzyskanych przy zastosowaniu modeli wewnętrznych, z powodu błędów w opracowaniu, wdrażaniu lub stosowaniu takich modeli;
13) ryzyku nadmiernej dźwigni – rozumie się przez to ryzyko nadmiernej dźwigni, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia 575/2013;
14) zasadzie skonsolidowanej – rozumie się przez to zasadę skonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;
15) zasadzie subskonsolidowanej – rozumie się przez to zasadę subskonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.

§ 3. 1. Dom maklerski przechowuje i archiwizuje dokumenty i inne nośniki informacji, zawierające sporządzone w związku z organizacją domu maklerskiego, w ramach czynności, o których mowa w rozdziałach 2, 3, 5 i 6, procedury, strategie, sprawozdania, raporty i analizy, oraz prowadzone przez dom maklerski, w ramach takich czynności, polityki, a także dokumenty i nośniki zawierające inne informacje, których sporządzenia lub przekazania wymagają przepisy rozporządzenia.

2. Dom maklerski przechowuje i archiwizuje dokumenty i inne nośniki informacji, o których mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym te dokumenty i inne nośniki sporządzono.

§ 4. Przepisy rozdziałów 1, 2, 5 i 6 stosuje się do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 83a ust. 6 ustawy.

Rozdział 2

System zarządzania ryzykiem w domu maklerskim

§ 5. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża system zarządzania ryzykiem, na które jest lub może być narażony w związku z prowadzoną działalnością oraz systemami i procesami stosowanymi w tej działalności lub czynnikami występującymi w otoczeniu zewnętrznym domu maklerskiego, w szczególności wynikającymi ze stanu cyklu koniunkturalnego. System zarządzania ryzykiem zapewnia adekwatność i prawidłowość procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez dom maklerski działalności przez

odpowiednio zaprojektowane i wdrożone procesy identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka.

2. W ramach systemu zarządzania ryzykiem dom maklerski opracowuje i wdraża wewnętrzne polityki, strategie i procedury w zakresie identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka, biorąc pod uwagę skutki podejmowania ryzyka oraz sposoby zarządzania ryzykiem, włącznie z ryzykiem, jakie niesie otoczenie zewnętrzne, a także zasady sprawozdawczości w tym zakresie.

3. Polityki, strategie i procedury, o których mowa w ust. 2, zatwierdza rada nadzorcza domu maklerskiego.

4. Polityki, strategie i procedury, o których mowa w ust. 2, podlegają weryfikacji w celu ich dostosowania do zmian profilu ryzyka działalności prowadzonej przez dom maklerski i do zmian otoczenia zewnętrznego. Weryfikacji polityk, strategii i procedur dokonuje zarząd domu maklerskiego, co najmniej raz w roku, w szczególności w sytuacji pojawienia się nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz zmian w otoczeniu zewnętrznym, w którym działa dom maklerski.

5. Dom maklerski bada i ocenia, w ramach audytu wewnętrznego, adekwatność i skuteczność wdrożonego systemu zarządzania ryzykiem oraz poziom jego wykorzystywania.

6. Dom maklerski przekazuje radzie nadzorczej pisemne sprawozdania, raporty i istotne informacje dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem.

§ 6. 1. Rada nadzorcza zatwierdza akceptowalny ogólny poziom ryzyka domu maklerskiego (apetyt na ryzyko).

2. Apetyt na ryzyko przyjmowany jest w formie jednolitego dokumentu określającego w sposób jakościowo-ilościowy skłonność domu maklerskiego do podejmowania ryzyka.

3. Apetyt na ryzyko podlega, co najmniej raz w roku, przeglądom pod kątem adekwatności i aktualności przyjętych założeń, z uwzględnieniem w szczególności profilu ryzyka prowadzonej działalności, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz w otoczeniu zewnętrznym domu maklerskiego.

§ 7. 1. Zarząd i rada nadzorcza, w zakresie swojej właściwości, są obowiązani dokładać należytej staranności w zakresie zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym w zakresie identyfikacji, pomiaru lub szacowania, monitorowania i kontroli oraz ograniczania ryzyka.

2. Zarząd i rada nadzorcza, w zakresie swojej właściwości, uczestniczą w:

1) zarządzaniu wszystkimi istotnymi rodzajami ryzyka, o których mowa w § 11 oraz § 12, w dziale IV rozdziale 1 oddziale 2a ustawy i w rozporządzeniu 575/2013;
2) procesie wyceny aktywów;
3) analizie ocen kredytowych sporządzonych przez ECAI, które dom maklerski wykorzystuje na potrzeby zarządzania ryzykiem;
4) analizie wewnętrznych modeli pomiaru ryzyka.

3. Zarząd zapewnia przeznaczenie odpowiednich zasobów do realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2, w szczególności odpowiednich zasobów kadrowych, informatycznych i finansowych.

§ 8. 1. Dom maklerski wyodrębnia w swojej strukturze organizacyjnej jednostkę realizującą funkcję zarządzania ryzykiem, do której zadań należy:

1) opracowanie kompletnego katalogu rodzajów ryzyka, na jakie jest narażony dom maklerski;
2) identyfikacja, pomiar lub szacowanie, monitorowanie i kontrola oraz raportowanie w zakresie istotnych rodzajów ryzyka do organów domu maklerskiego lub jednostek organizacyjnych i stanowisk w domu maklerskim;
3) wspieranie zarządu w zakresie zarządzania ryzykiem przez aktywne zaangażowanie w opracowywanie strategii domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem oraz zaangażowanie w podejmowanie wszystkich decyzji dotyczących zarządzania istotnymi rodzajami ryzyka;
4) wykonywanie czynności związanych z szacowaniem i oceną adekwatności kapitału wewnętrznego, o których mowa w rozdziale 3;
5) przekazywanie organom domu maklerskiego, regularnie, nie rzadziej jednak niż raz na rok, pisemnych sprawozdań z funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem, zawierających w szczególności wskazanie środków podejmowanych w ramach zarządzania ryzykiem.

2. Jednostka realizująca funkcję zarządzania ryzykiem jest niezależna od jednostek realizujących zadania operacyjne, posiada dostateczne uprawnienia i zasoby oraz ma możliwość bezpośredniego przekazywania informacji do zarządu i rady nadzorczej.

3. W razie konieczności jednostka realizująca funkcję zarządzania ryzykiem, niezależnie od obowiązków wobec zarządu, jest uprawniona do bezpośredniego przekazywania informacji radzie nadzorczej, w tym powiadamiania rady nadzorczej o niepokojących

sygnałach i ostrzegania jej, jeżeli zmiany w zakresie ryzyka w znaczącym stopniu wpływają lub mogą wpłynąć na sytuację domu maklerskiego.

4. Kierownik jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem podlega bezpośrednio członkowi zarządu domu maklerskiego, chyba że sam jest członkiem zarządu. W regulaminie organizacyjnym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3 ustawy, kierownika jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem wskazuje się jako kierownika jednostki organizacyjnej lub jednoosobowe stanowisko, któremu to kierownikowi lub jednoosobowemu stanowisku powierza się odpowiedzialność za funkcję zarządzania ryzykiem. W przypadku gdy charakter, skala i złożoność działalności domu maklerskiego nie uzasadniają wyznaczenia odrębnego stanowiska do realizacji wyłącznie tej funkcji, może ją sprawować osoba wchodząca w skład kadry kierowniczej wyższego szczebla, wykonująca także inną funkcję, o ile nie zachodzi konflikt interesów.

5. Kierownik jednostki realizującej funkcję zarządzania ryzykiem jest zatrudniany po konsultacji z radą nadzorczą domu maklerskiego i nie może zostać zwolniony z pełnionej funkcji bez uprzedniej konsultacji z radą nadzorczą i przedstawienia jej przyczyn tego zwolnienia.

§ 9. 1. W skład komitetu do spraw ryzyka mogą wchodzić wyłącznie członkowie rady nadzorczej domu maklerskiego.

2. W przypadku gdy jest to uzasadnione ze względu na wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, skalę i złożoność prowadzonej przez dom maklerski działalności, zadania komitetu do spraw ryzyka mogą być wykonywane jednoosobowo.

3. Członkowie komitetu do spraw ryzyka powinni posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje w zakresie zarządzania ryzykiem, odpowiednie, aby monitorować strategię domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem oraz zgodność działalności domu maklerskiego z przyjętym apetytem na ryzyko.

4. Do zadań komitetu do spraw ryzyka należy:

1) opracowanie projektu dokumentu dotyczącego apetytu na ryzyko domu maklerskiego;
2) opiniowanie opracowanej przez zarząd strategii domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem;
3) wspieranie rady nadzorczej w nadzorowaniu realizacji strategii domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem przez zarząd;

4) weryfikacja polityki wynagrodzeń i zasad jej realizacji pod kątem dostosowania systemu wynagrodzeń do ryzyka, na jakie jest narażony dom maklerski, do jego kapitału, płynności oraz prawdopodobieństwa i terminów uzyskiwania dochodów.

§ 10. 1. Dom maklerski opracowuje jednolity dokument określający zasady przekazywania informacji zarządowi, radzie nadzorczej oraz komitetowi do spraw ryzyka, jeżeli komitet taki został powołany, w zakresie:

1) kwestii istotnych dotyczących zarządzania ryzykiem, w szczególności w zakresie istotnych rodzajów ryzyka, ich poziomu i wpływu na stabilną sytuację finansową domu maklerskiego;
2) realizacji polityk, strategii i procedur związanych z zarządzaniem ryzykiem oraz ich zmian.

2. Rada nadzorcza i komitet do spraw ryzyka, jeżeli komitet taki został powołany, określają zakres, format i częstotliwość informacji dotyczących ryzyka, które mają być przekazywane odpowiednio radzie nadzorczej i komitetowi do spraw ryzyka. Opracowując dokument, o którym mowa w ust. 1, dom maklerski uwzględnia ustalenia rady nadzorczej i komitetu do spraw ryzyka.

§ 11. 1. W ramach polityk, strategii i procedur, o których mowa w § 5 ust. 2, dom maklerski określa w szczególności:

1) w zakresie ryzyka operacyjnego:
   a) procedury zarządzania ryzykiem operacyjnym, obejmujące:
      – definicje ryzyka operacyjnego i zdarzeń ryzyka operacyjnego,
      – tryb i sposób monitorowania strat z tytułu ryzyka operacyjnego oraz ocenę ekspozycji na ryzyko operacyjne,
      – zasady zarządzania ryzykiem operacyjnym, uwzględniające również ryzyko modelu oraz ryzyko związane ze zdarzeniami charakteryzującymi się niską częstotliwością występowania, lecz wysokimi stratami,
      – zasady zarządzania ryzykiem powierzenia wykonywania czynności podmiotom zewnętrznym,
   b) plany utrzymania ciągłości działania oraz plany awaryjne służące zapewnieniu możliwości prowadzenia bieżącej działalności domu maklerskiego i ograniczeniu strat w przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń wewnętrznych i zewnętrznych mogących poważnie zakłócić tę działalność,

c) politykę w zakresie kryteriów wyboru, uzupełniania oraz monitorowania potrzeb kadrowych i planowania zaplecza kadrowego;

2) w zakresie ryzyka kredytowego i ryzyka kontrahenta:

a) system klasyfikacji ekspozycji kredytowych do kategorii ryzyka, obejmujący zasady uzgodnienia i przyporządkowania wartości księgowych składników aktywów i pozycji pozabilansowych do klas ekspozycji ryzyka kredytowego określonych w rozporządzeniu 575/2013,

b) zasady monitorowania ekspozycji,

c) zasady dywersyfikacji portfela ekspozycji stosownie do założeń w zakresie dopuszczalnego poziomu ryzyka kredytowego oraz z uwzględnieniem rynków, na których działa dom maklerski,

d) wewnętrzne zasady oceny ryzyka kredytowego ekspozycji wobec poszczególnych dłużników, papierów wartościowych lub pozycji sekurytyzacyjnych, oraz ryzyka kredytowego na poziomie portfela; zasady te nie mogą opierać się wyłącznie na ocenach kredytowych sporządzonych przez ECAI, przy czym w przypadku gdy dla celów obliczania wymogów kapitałowych dom maklerski stosuje oceny kredytowe sporządzane przez ECAI lub opiera się na fakcie braku posiadania przez ekspozycję takiej oceny, przy ocenie poziomu utrzymywanego kapitału wewnętrznego na ryzyko kredytowe uwzględnia dodatkowo inne istotne informacje pozwalające na dokonanie oceny wiarygodności kredytowej;

3) w zakresie ryzyka rezydualnego – zasady zarządzania ryzykiem wynikającym z mniejszej niż założona przez dom maklerski skuteczności stosowanych technik ograniczania ryzyka kredytowego;

4) w zakresie ryzyka wynikającego z sekurytyzacji:

a) zasady zarządzania ryzykiem pozwalające na dokonanie oceny ryzyka z tytułu przeprowadzonych transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji występującego w szczególności w przypadku złożonych struktur lub instrumentów finansowych, w szczególności w celu pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji – w przypadku domu maklerskiego będącego jednostką sponsorującą, jednostką inicjującą lub gdy dom maklerski posiada pozycję sekurytyzacyjną,

b) plany zachowania płynności mające na celu uwzględnienie skutków planowej i przedterminowej spłaty należności – w przypadku domu maklerskiego inicjującego odnawialne transakcje sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty;

5) w zakresie ryzyka koncentracji:

a) zasady zarządzania ryzykiem koncentracji, w szczególności z tytułu ekspozycji:

– wobec pojedynczego kontrahenta, w tym kontrahentów centralnych,

– wobec grup powiązanych kontrahentów,

– wobec kontrahentów działających w tym samym sektorze gospodarki, regionie geograficznym, prowadzących taką samą działalność lub obrót takimi samymi towarami,

– związanych ze stosowaniem technik ograniczania ryzyka kredytowego,

b) system limitów wewnętrznych w zakresie ryzyka koncentracji, obejmujący zasady ustalania i aktualizowania wysokości limitów, jak również częstotliwości monitorowania ich przestrzegania i raportowania;

6) w zakresie ryzyka rynkowego:

a) zasady identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontroli wszystkich istotnych elementów ryzyka rynkowego, oraz ich ograniczania i zarządzania nimi,

b) mechanizmy zarządzania ryzykiem braku płynności, związanym z brakiem aktywnego rynku, na którym można nabyć lub zbyć dany instrument finansowy,

c) zasady zarządzania ryzykiem bazy, w tym zasady szacowania kapitału wewnętrznego w tym zakresie, w szczególności w przypadku gdy podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, zgodnie z częścią trzecią tytułem IV rozdziałem 2 rozporządzenia 575/2013, dom maklerski dokonał kompensowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, a także w przypadku posiadania przez dom maklerski przeciwstawnych pozycji w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są tożsame pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu, bądź też pod względem obu tych cech;

7) w zakresie ryzyka stopy procentowej w portfelu niehandlowym:

a) zasady zarządzania ryzykiem wynikającym z możliwych zmian stóp procentowych, w odniesieniu do pozycji zaliczanych do portfela niehandlowego,

b) zasady identyfikacji ryzyka stopy procentowej w portfelu niehandlowym, obejmujące w szczególności przeprowadzanie co najmniej raz w roku testów warunków skrajnych przy założeniu nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych o 2 punkty procentowe;

8) w zakresie ryzyka utraty płynności:

a) zasady identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontroli ryzyka utraty płynności oraz raportowania o tym ryzyku w odpowiednich horyzontach czasowych, w tym w horyzoncie śródziennym, które mają na celu zapewnienie utrzymywania przez dom maklerski zasobów płynności adekwatnych do poziomu ryzyka oraz kształtowanie profilu płynności zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie domu maklerskiego,

b) system zarządzania ryzykiem utraty płynności, o którym mowa w lit. a, dostosowany do linii biznesowych, walut, funkcjonowania oddziałów i podmiotów zależnych domu maklerskiego, a także proporcjonalny do charakteru, zakresu i stopnia złożoności prowadzonej działalności, profilu ryzyka i apetytu na ryzyko domu maklerskiego,

c) metody identyfikacji, monitorowania i kontroli źródeł finansowania, uwzględniające bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne dotyczące aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych oraz możliwe skutki materializacji ryzyka utraty reputacji,

d) zasady dokonywania rozróżnienia pomiędzy aktywami stanowiącymi zabezpieczenie zobowiązań a aktywami wolnymi od obciążeń, które są stale dostępne, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz zasady monitorowania obejmujące:

– podmiot, który jest w posiadaniu tych aktywów,

– sytuację w państwie, w którym są prowadzone rejestry lub rachunki, na których są zapisane te aktywa,

– sposób i czas ewentualnego zbycia aktywów,

e) zasady uwzględniania ograniczeń prawnych, statutowych, technicznych i operacyjnych w stosunku do możliwego transferu płynności i aktywów wolnych od obciążeń pomiędzy podmiotami,

f) instrumenty ograniczania ryzyka utraty płynności, w tym system limitów płynnościowych, mające na celu zabezpieczenie płynności domu maklerskiego na

wypadek materializacji scenariuszy warunków skrajnych oraz odpowiednią dywersyfikację struktury finansowania i dostępu do źródeł finansowania,

g) zasady dostosowywania strategii, polityk, procedur wewnętrznych i limitów dotyczących ryzyka płynności do rezultatów testów warunków skrajnych płynności oraz zasady uwzględniania tych rezultatów w planach awaryjnych płynności,

h) awaryjne plany płynności określające właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów domu maklerskiego w innych państwach członkowskich,

i) określenie koniecznych działań operacyjnych niezbędnych w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia awaryjnych planów płynności, o których mowa w lit. h;

9) w zakresie ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej:

a) zasady identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontroli ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej oraz raportowania o tym ryzyku,

b) narzędzia zapewniające ostrożne i prospektywne podejście do zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni, uwzględniające w szczególności obniżenie wartości funduszy własnych w wyniku poniesienia straty finansowej oraz inne okoliczności mogące spowodować materializację ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej.

2. W zakresie ryzyka rynkowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, dom maklerski, stosując zasady określone w art. 345 rozporządzenia 575/2013, zapewnia dostateczny kapitał wewnętrzny na wypadek ryzyka straty istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania a następnym dniem roboczym.

§ 12. W ramach systemu zarządzania ryzykiem dom maklerski opracowuje i wdraża strategie, polityki i procedury zarządzania rodzajami ryzyka innymi niż wymienione w § 11 ust. 1, które zostały zidentyfikowane jako istotne w prowadzonej przez dom maklerski działalności.

§ 13. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem dom maklerski stosuje metody identyfikacji i pomiaru ryzyka związanego z jego działalnością dostosowane do profilu, skali i poziomu ryzyka.

2. Częstotliwość identyfikacji i pomiaru ryzyka jest dostosowana do wielkości oraz charakteru poszczególnych rodzajów ryzyka w działalności domu maklerskiego.

3. Stosowane przez dom maklerski metody identyfikacji i pomiaru ryzyka uwzględniają aktualnie prowadzoną oraz planowaną działalność domu maklerskiego.

4. Stosowane metody lub systemy pomiaru ryzyka, w tym ich założenia, są poddawane okresowej ocenie obejmującej przeprowadzanie testów i weryfikację historyczną.

§ 14. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem dom maklerski przeprowadza testy warunków skrajnych, co najmniej dla wszystkich rodzajów ryzyka, które zostały zidentyfikowane jako istotne w prowadzonej działalności.

2. Dom maklerski w przeprowadzanych testach warunków skrajnych przyjmuje założenia odpowiadające profilowi, skali i poziomowi ryzyka, dające podstawy rzetelnej oceny ryzyka.

3. Dom maklerski przeprowadza testy warunków skrajnych regularnie, co najmniej raz w roku.

4. Przeprowadzenie testów warunków skrajnych jest dokumentowane przez jednostkę realizującą funkcję zarządzania ryzykiem.

5. Zarząd zapoznaje się z wynikami testów warunków skrajnych i przekazuje je radzie nadzorczej.

6. Założenia testów warunków skrajnych podlegają regularnej weryfikacji przez zarząd domu maklerskiego, co najmniej raz w roku, a także w każdej sytuacji wystąpienia nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii prowadzenia działalności domu maklerskiego oraz w otoczeniu zewnętrznym, w którym działa dom maklerski.

§ 15. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem dom maklerski wprowadza system limitów wewnętrznych ograniczających poziom ryzyka występującego w poszczególnych obszarach działania domu maklerskiego, w tym limit wewnętrzny, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, wraz z określeniem rodzajów i wysokości tych limitów. System limitów jest dostosowany do skali i stopnia złożoności prowadzonej działalności.

2. Dom maklerski określa w procedurach zasady ustalania i aktualizowania wysokości limitów wewnętrznych, o których mowa w ust. 1, oraz zasady monitorowania ich przestrzegania i raportowania o przekroczeniach tych limitów.

3. Poziom limitów, o których mowa w ust. 1, jest dostosowany do apetytu na ryzyko domu maklerskiego.

4. Dom maklerski dokumentuje analizy będące podstawą do określenia wysokości limitów wewnętrznych. Dokumenty sporządzone w ramach analiz powinny być

wystarczające do udokumentowania i uzasadnienia określenia wysokości poszczególnych limitów wewnętrznych.

§ 16. Dom maklerski określa sytuacje, w których dopuszczalne jest przekroczenie limitów wewnętrznych, o których mowa w § 15 ust. 1, oraz sposób postępowania w przypadku ich przekroczenia.

§ 17. 1. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym podlega obowiązkom, o których mowa w rozporządzeniu 575/2013, na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, jest obowiązany spełniać wymogi określone w niniejszym rozdziale na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, aby zapewnić spójność i wdrożenie stosowanych przez niego zasad i procedur wymaganych w niniejszym rozdziale oraz aby umożliwić przedstawienie wszelkich danych i informacji wymaganych do celów nadzoru ostrożnościowego przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „Komisją”, lub właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany.

2. Dom maklerski zapewnia wdrożenie zasad i procedur określonych w niniejszym rozdziale odpowiednio w swoich podmiotach zależnych. Dom maklerski zapewnia, aby podmioty zależne, o których mowa w zdaniu pierwszym, były w stanie przedstawić wszelkie dane i informacje wymagane do celów nadzoru ostrożnościowego, chyba że przekazanie tych informacji jest sprzeczne z prawem państwa trzeciego, w którym podmiot zależny ma siedzibę.

Rozdział 3

Szacowanie przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywanie przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego

§ 18. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia przygotowanie i wdrożenie procesu szacowania kapitału wewnętrznego, na który składają się w szczególności:

1) identyfikacja istotnych rodzajów ryzyka;
2) wyznaczanie i utrzymywanie kapitału wewnętrznego;
3) ocena adekwatności modelu szacowania kapitału wewnętrznego do działalności domu maklerskiego;
4) zarządzanie i planowanie kapitałowe.

2. Proces szacowania kapitału wewnętrznego jest odpowiednio udokumentowany i spójny ze strategią domu maklerskiego.

3. Polityki, strategie i procedury wewnętrzne domu maklerskiego dotyczące procesu szacowania kapitału wewnętrznego zatwierdza rada nadzorcza domu maklerskiego.

§ 19. W ramach procesu szacowania kapitału wewnętrznego dom maklerski ustala w szczególności:

1) kryteria uznawania poszczególnych rodzajów ryzyka za istotne;
2) polityki oraz procedury identyfikowania, pomiaru i sprawozdawania o ryzyku występującym w działalności domu maklerskiego;
3) procedury wyznaczania i utrzymywania kapitału wewnętrznego uwzględniające czynniki jakościowe i ilościowe, w tym podstawowe elementy procesu przekształcania miar ryzyka w ujęciu ilościowym w kapitał wewnętrzny;
4) zasady oceny adekwatności przyjętych założeń w ramach wyznaczania kapitału wewnętrznego oraz oceny prawidłowości danych wejściowych i wyników wyznaczania kapitału wewnętrznego z zastosowaniem modeli;
5) cele kapitałowe w zakresie adekwatności kapitałowej (docelowy poziom kapitału);
6) zasady kontroli jakości i poprawności działalności domu maklerskiego w obszarze wyznaczania i utrzymywania kapitału wewnętrznego, zgodnie z zasadami, limitami i procedurami dotyczącymi tego obszaru.

§ 20. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia przeprowadzanie regularnych, nie rzadziej niż raz w roku, przeglądów procesu szacowania kapitału wewnętrznego pod względem dostosowania do charakteru, skali i poziomu złożoności działalności domu maklerskiego.

2. Niezależnie od przeglądów, o których mowa w ust. 1, proces szacowania kapitału wewnętrznego jest na bieżąco dostosowywany przez zarząd domu maklerskiego do zmian w działalności prowadzonej przez dom maklerski, w tym w szczególności w sytuacji pojawienia się nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz w otoczeniu zewnętrznym, w którym działa dom maklerski.

3. Proces szacowania kapitału wewnętrznego i przegląd tego procesu podlega niezależnej ocenie w ramach audytu wewnętrznego domu maklerskiego.

§ 21. 1. W zakresie zarządzania i planowania kapitałowego dom maklerski określa w szczególności:

1) długoterminowe cele kapitałowe domu maklerskiego;
2) preferowaną strukturę kapitału;
3) awaryjne plany kapitałowe.

2. Proces szacowania kapitału wewnętrznego powinien stanowić integralną część systemu zarządzania domem maklerskim oraz podejmowania decyzji o charakterze zarządczym w domu maklerskim.

Rozdział 4

Program oceny nadzorczej oraz badanie i ocena nadzorcza

§ 22. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o domu maklerskim, należy przez to rozumieć dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ust. 1 ustawy.

§ 23. W programie oceny nadzorczej Komisja ustala częstotliwość i intensywność badania i oceny nadzorczej. W programie oceny nadzorczej Komisja uwzględnia:

1) wielkość domu maklerskiego;
2) charakter, skalę i złożoność działalności poszczególnych domów maklerskich;
3) zasadę proporcjonalności.

§ 24. 1. Podstawowym instrumentem przeprowadzania badania i oceny nadzorczej jest nadzór analityczny.

2. W ramach nadzoru analitycznego Komisja analizuje dane przekazywane przez domy maklerskie, w szczególności dotyczące:

1) modelu biznesowego;
2) sytuacji finansowej i kapitałowej;
3) wdrożonych systemów zarządzania ryzykiem, w szczególności informacje o poszczególnych istotnych rodzajach ryzyka związanego z działalnością danego domu maklerskiego;
4) procesu szacowania kapitału wewnętrznego;
5) procesu zarządzania domem maklerskim, ładu korporacyjnego, a także kompetencji członków zarządu i rady nadzorczej do wykonywania obowiązków.

3. Badanie i ocena nadzorcza mogą być realizowane także przez wizytę nadzorczą, o której mowa w art. 37a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1400), oraz kontrolę, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

4. Dla celów badania i oceny nadzorczej Komisja wykorzystuje wyniki nadzorczych testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 110t ustawy.

5. Komisja, po przeprowadzeniu badania i na jego podstawie, wydaje ocenę nadzorczą i informuje o niej dom maklerski.

6. W przypadku uzyskania informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na spełnianie przez dom maklerski wymogów z zakresu adekwatności kapitałowej, Komisja może dokonać uaktualnienia wcześniej przeprowadzonej oceny nadzorczej w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji.

§ 25. 1. Przeprowadzając badanie i ocenę nadzorczą, Komisja uwzględnia:

1) wyniki testu warunków skrajnych przeprowadzonego zgodnie z art. 177 rozporządzenia 575/2013 przez dom maklerski, który stosuje metodę wewnętrznych ratingów;
2) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko koncentracji, a także zarządzanie tym ryzykiem przez dom maklerski, w tym spełnienie przez dom maklerski wymogów określonych w części czwartej rozporządzenia 575/2013 oraz w § 11 ust. 1 pkt 5;
3) rzetelność i sposób stosowania polityk i procedur wdrożonych przez dom maklerski w celu zarządzania ryzykiem rezydualnym związanym z użyciem uznanych technik ograniczania ryzyka kredytowego;
4) stopień, w jakim fundusze własne utrzymywane w związku z sekurytyzacją aktywów domu maklerskiego są wystarczające w świetle istoty ekonomicznej transakcji, w tym stopnia zrealizowanego transferu ryzyka;
5) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko utraty płynności, pomiar tego ryzyka przez dom maklerski i zarządzanie tym ryzykiem, w tym przeprowadzenie analiz scenariuszowych, zarządzanie narzędziami ograniczającymi ryzyko, w szczególności poziom, skład i jakość zasobów płynności oraz skuteczność planów awaryjnych w zakresie płynności;
6) wpływ efektów dywersyfikacji oraz sposób ich uwzględnienia w systemie pomiaru ryzyka;
7) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez dom maklerski stosujący model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z częścią trzecią tytułem IV rozdziałem 5 rozporządzenia 575/2013;
8) lokalizację geograficzną ekspozycji domu maklerskiego;
9) model biznesowy domu maklerskiego;
10) ocenę, czy dom maklerski dokonał wystarczających korekt wyceny w odniesieniu do pozycji lub portfeli objętych portfelem handlowym, o których mowa w art. 105 rozporządzenia 575/2013, w szczególności czy wyceny odzwierciedlają kwoty, jakie dom maklerski w normalnych warunkach rynkowych, w krótkim czasie uzyskałby ze

sprzedaży pozycji lub przeznaczyłby na zabezpieczenie pozycji, bez ponoszenia istotnych strat;

11) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności zaliczonej do portfela niehandlowego;
12) ekspozycję domu maklerskiego na ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej odzwierciedlone przez wskaźniki nadmiernej dźwigni finansowej;
13) weryfikację, czy dom maklerski nie dostarczył ukrytego wsparcia programowi sekurytyzacji, o którym mowa w art. 248 rozporządzenia 575/2013;
14) weryfikację spełniania przez dom maklerski warunków, o których mowa w art. 110u ustawy.

2. Dokonując weryfikacji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, Komisja uwzględnia zmiany w działalności domu maklerskiego oraz wdrożenie i stosowanie metod, o których mowa w art. 110u ustawy, w odniesieniu do nowych usług oraz ocenia, czy dom maklerski właściwie stosuje opracowane i aktualne techniki i praktyki.

Rozdział 5

Wewnętrzne metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, nadzorcza analiza porównawcza metod wewnętrznych, bieżąca weryfikacja przesłanek zgody na stosowanie metod wewnętrznych

§ 26. 1. Dom maklerski, który uzyskał zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej, przekazuje Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, co najmniej raz w roku, wyniki obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych na podstawie stosowanej metody wewnętrznej, wraz z objaśnieniem tej metody.

2. Komisja może, po konsultacji z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, opracować portfele odniesienia, dla których dom maklerski będzie obowiązany obliczać hipotetyczne wymogi w zakresie funduszy własnych, stosując metodę wewnętrzną, na którą uzyskał zezwolenie. W odniesieniu do wyników obliczeń przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do metody zaawansowanego pomiaru, o której mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.

Rozdział 6

Polityka wynagrodzeń

§ 27. 1. Zarząd domu maklerskiego odpowiada za opracowanie, wdrożenie i aktualizację polityki wynagrodzeń obejmującej wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia 575/2013.

2. Rada nadzorcza, nie rzadziej niż raz w roku, dokonuje okresowych przeglądów polityki wynagrodzeń i nadzoruje jej wdrożenie. W przypadku gdy w domu maklerskim został powołany komitet do spraw wynagrodzeń, polityka wynagrodzeń podlega zaopiniowaniu przez ten komitet przed jej zatwierdzeniem przez radę nadzorczą zgodnie z art. 110v ust. 2

ustawy.

3. Polityka wynagrodzeń powinna uwzględniać wielkość domu maklerskiego, ryzyko związane z jego działalnością, jego wewnętrzną organizację, a także zakres i stopień złożoności prowadzonej działalności.

4. Polityka wynagrodzeń obejmuje osoby spełniające kryteria, o których mowa w art. 3 lub art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 30, z późn. zm.[6)]).

5. Dom maklerski prowadzi wykaz stanowisk obejmujących kategorie osób objętych polityką wynagrodzeń.

6. Polityka wynagrodzeń ma na celu:

1) prawidłowe i skuteczne zarządzanie ryzykiem i zapobieganie podejmowaniu ryzyka wykraczającego poza zatwierdzony przez radę nadzorczą apetyt na ryzyko domu maklerskiego;
2) realizację celów strategicznych domu maklerskiego;
3) zapobieganie wystąpieniu konfliktu interesów.

§ 28. Realizacja polityki wynagrodzeń co najmniej raz w roku podlega ocenie w ramach audytu wewnętrznego domu maklerskiego. Raport z przeglądu polityki wynagrodzeń jest

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 21.

przekazywany radzie nadzorczej oraz komitetowi do spraw wynagrodzeń, jeżeli komitet taki został powołany.

§ 29. 1. Osoby wykonujące czynności z zakresu kontroli wewnętrznej, osoby wykonujące zadania nadzoru zgodności działalności z prawem, osoby wykonujące czynności z zakresu audytu wewnętrznego oraz osoby realizujące funkcje zarządzania ryzykiem są wynagradzane za osiąganie celów wynikających z wykonywanych zadań, niezależnie od wyników osiąganych w ramach działalności, którą te osoby kontrolują.

2. Zarząd informuje radę nadzorczą i komitet do spraw wynagrodzeń, jeżeli komitet taki został powołany, o wysokości zmiennych składników wynagrodzenia wypłaconych w ostatnim roku kalendarzowym osobom objętym polityką wynagrodzeń, nie później niż w terminie 2 miesięcy od zatwierdzenia sprawozdania finansowego.

§ 30. Polityka wynagrodzeń określa kryteria ustalania:

1) stałych składników wynagrodzenia oraz
2) zmiennych składników wynagrodzenia zależnych od zrównoważonych i dostosowanych do ryzyka wyników lub innych czynników określonych w polityce wynagrodzeń.

§ 31. 1. Polityka wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzeń powinna uwzględniać następujące zasady:

1) w przypadku gdy wysokość zmiennych składników wynagrodzenia zależy od wyników, podstawą określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena wyników osiągniętych przez daną osobę i daną jednostkę organizacyjną w odniesieniu do ogólnych wyników domu maklerskiego; przy ocenie indywidualnych wyników osiągniętych przez daną osobę bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;
2) ocena wyników, o której mowa w pkt 1, jest oparta o dane z co najmniej trzech ostatnich lat obrotowych, a w przypadku osób sprawujących funkcje w domu maklerskim krócej niż trzy lata – o dane za ten okres;
3) łączna wysokość zmiennych składników wynagrodzenia przyznanych przez dom maklerski nie ogranicza istotnie możliwości podwyższenia funduszy własnych domu maklerskiego;
4) stałe składniki stanowią na tyle dużą część wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie elastycznej polityki wynagrodzeń, w tym poprzez wstrzymanie, ograniczenie, odmowę wypłaty lub realizacji zmiennych składników wynagrodzenia;

5) stosunek zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia nie może przekraczać 100% w odniesieniu do każdej osoby;
6) w przypadku określenia w umowie z osobą objętą polityką wynagrodzeń świadczenia wypłacanego w razie rozwiązania umowy o pracę lub innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji, wysokość wypłacanego świadczenia powinna odzwierciedlać wyniki osiągnięte przez tę osobę za okres co najmniej trzech ostatnich lat sprawowania funkcji w domu maklerskim, a w przypadku osób sprawujących funkcje krócej niż trzy lata – za ten okres; zasady dotyczące świadczeń przypadających z tytułu rozwiązania umowy o pracę lub innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji są określane tak, aby zapobiegały wynagradzaniu złych wyników, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w pkt 1; dom maklerski przewiduje w umowie z osobą objętą polityką wynagrodzeń możliwość wstrzymania, ograniczenia lub odmowy wypłaty lub realizacji tego świadczenia w takiej sytuacji;
7) dom maklerski przewiduje w umowie o pracę lub innej umowie stanowiącej podstawę sprawowania funkcji zawartej z osobą objętą polityką wynagrodzeń możliwość żądania zwrotu świadczeń wypłaconych tej osobie w związku z rozwiązaniem umowy z poprzednim pracodawcą lub podmiotem, z którym ta osoba zawarła umowę o świadczenie usług lub umowę o podobnym charakterze;
8) wyniki finansowe domu maklerskiego przyjmowane w celu określenia zmiennych składników wynagrodzenia powinny uwzględniać poziom ryzyka ponoszonego przez dom maklerski oraz koszt kapitału i konieczność utrzymania właściwego poziomu płynności;
9) dom maklerski uwzględnia w polityce wynagrodzeń obecne i przyszłe ryzyka;
10) co najmniej 50% zmiennych składników wynagrodzenia stanowią:
    a) akcje albo udziały, lub związane z nimi instrumenty finansowe albo odpowiadające im instrumenty niepieniężne,
    b) instrumenty w rozumieniu art. 52 lub art. 63 rozporządzenia 575/2013 lub instrumenty finansowe uprawniające dom maklerski do zamiany ich na instrumenty kapitału podstawowego Tier I, lub instrumenty finansowe, których wartość wykupu może podlegać co najmniej częściowemu obniżeniu;
11) co najmniej 40% zmiennych składników wynagrodzenia jest rozliczana i wypłacana w okresie od czterech do pięciu lat, a w przypadku kadry kierowniczej wyższego szczebla w domu maklerskim, który jest istotny ze względu na swoją wielkość, strukturę

organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, w okresie co najmniej pięciu lat, w równych rocznych ratach płatnych z dołu; wynagrodzenie to jest uzależnione od efektów pracy danej osoby, w okresie oceny, o którym mowa w pkt 2, za jaki przysługuje wynagrodzenie, oraz uwzględnia ryzyko domu maklerskiego; w przypadku zmiennych składników wynagrodzenia opiewających na szczególnie dużą kwotę, określoną w polityce wynagrodzeń, wypłacie w takich terminach podlega nie mniej niż 60% zmiennych składników wynagrodzenia; okres odroczenia wypłaty ustala się z zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, ryzykiem z nią związanym oraz obowiązkami danej osoby;

12) zmienne składniki wynagrodzenia powinny być przyznawane lub wypłacane z uwzględnieniem sytuacji finansowej domu maklerskiego, a gdy jest to uzasadnione – z uwzględnieniem wyników finansowych tego domu maklerskiego lub wyników osiąganych przez jednostkę organizacyjną, w ramach której dana osoba sprawowała funkcję, z tym że dom maklerski może ograniczyć, wstrzymać lub odmówić wypłaty lub realizacji części lub całości zmiennych składników wynagrodzenia, gdy dom maklerski wykazuje stratę; dom maklerski w polityce wynagrodzeń określa szczegółowe kryteria dotyczące ograniczenia, wstrzymania, odmowy wypłaty lub realizacji części lub całości zmiennych składników wynagrodzenia, w szczególności gdy osoba objęta polityką wynagrodzeń:
    a) uczestniczyła w działaniach, których wynikiem były znaczne straty dla domu maklerskiego, lub była ona odpowiedzialna za takie działania,
    b) nie spełniła odpowiednich standardów dotyczących kompetencji i reputacji;
13) polityka wynagrodzeń jest oparta o zasadę równości wynagrodzeń za tę samą pracę lub pracę o tej samej wartości, bez względu na płeć osób wykonujących tę prace;
14) polityka wynagrodzeń w zakresie uznaniowych świadczeń emerytalnych przewiduje ich realizację w formie instrumentów, o których mowa w pkt 10, przy spełnieniu następujących warunków:
    a) dom maklerski wstrzymuje wydanie tych instrumentów na okres pięciu lat od dnia rozwiązania umowy, jeżeli dana osoba nie osiągnęła wieku emerytalnego w dniu jej rozwiązania,
    b) dana osoba zobowiązała się w umowie z domem maklerskim do niezbywania otrzymanych instrumentów przez okres pięciu lat od dnia rozwiązania umowy, jeżeli dana osoba osiągnęła wiek emerytalny w dniu jej rozwiązania;

15) osoby, którym przysługują zmienne składniki wynagrodzenia, nie mogą korzystać z indywidualnych strategii hedgingowych lub ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu podważania skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania.

2. W stosunku do osób objętych polityką wynagrodzeń, które otrzymują zmienne składniki wynagrodzenia w wysokości nie wyższej niż 50% stałych składników wynagrodzenia, przepisów ust. 1 pkt 10, 11 i 13 nie stosuje się.

3. W przypadku domu maklerskiego będącego mikroprzedsiębiorcą albo małym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) polityka zmiennych składników wynagrodzeń powinna uwzględniać zasady określone w ust. 1 pkt 1–5, 8, 9 i 12 oraz następujące zasady:

1) w stosunku do osób pełniących funkcje w organach domu maklerskiego lub będących kadrą kierowniczą wyższego szczebla adekwatną wielkość zmiennych składników wynagrodzenia powinny stanowić instrumenty finansowe, których wartość powiązana jest z wielkością funduszy własnych domu maklerskiego, lub udziały, których wartość powiązana jest z wielkością funduszy własnych domu maklerskiego;
2) wypłata zmiennych składników wynagrodzenia powinna być w odpowiedniej części odroczona w czasie, tak by nie zachęcać osób objętych polityką wynagrodzeń do nadmiernego ryzyka i realizacji krótkoterminowych celów kosztem realizacji długoterminowych celów strategicznych domu maklerskiego.

4. Dla potrzeb stosowania polityki wynagrodzeń niepieniężne składniki wynagrodzeń wycenia się w wartości godziwej.

5. Polityka wynagrodzeń domu maklerskiego wskazuje zasady postępowania w przypadku zakończenia działalności maklerskiej, w zakresie zmiennych składników wynagrodzeń przyznanych a niewypłaconych lub niezrealizowanych, przy poszanowaniu praw osób objętych polityką wynagrodzeń do już przyznanych zmiennych składników wynagrodzeń.

§ 32. 1. Dom maklerski może stosować wyższy maksymalny stosunek zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, o którym mowa w § 31 ust. 1 pkt 5, nie wyższy jednak niż 200%, za zgodą walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w formie uchwały zapadającej większością 2/3 głosów w obecności osób reprezentujących co najmniej połowę kapitału zakładowego; w przypadku braku kworum uchwała zapada większością 3/4 głosów.

3. Zarząd domu maklerskiego ogłasza odpowiednio akcjonariuszom albo udziałowcom w siedzibie lub na stronie internetowej domu maklerskiego, co najmniej na trzy tygodnie przed dniem walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, rekomendację dotyczącą podwyższenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, wskazującą powody i zakres rekomendowanego podwyższenia, w tym w szczególności liczbę osób objętych podwyższeniem oraz pełnione przez nie funkcje, a także wpływ podwyższenia na poziom wymogów kapitałowych domu maklerskiego.

4. Dom maklerski niezwłocznie informuje Komisję o rekomendowanym poziomie podwyższenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, przekazując porządek obrad oraz rekomendację.

5. Dom maklerski informuje Komisję o podjętych uchwałach i przekazuje kopię protokołu walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników nie później niż w terminie trzech dni roboczych od dnia podjęcia uchwał.

6. Polityka wynagrodzeń przewiduje, że dom maklerski jest obowiązany zawrzeć z osobą objętą polityką wynagrodzeń, będącą akcjonariuszem bądź udziałowcem domu maklerskiego, umowę, w której akcjonariusz albo udziałowiec zobowiąże się do niegłosowania osobiście, ani przez pełnomocnika, ani jako pełnomocnik innej osoby, przy podejmowaniu uchwał, o których mowa w ust. 2, nie później niż w terminie miesiąca od dnia powstania obowiązku zawarcia takiej umowy.

7. W przypadku gdy część lub całość zmiennych składników wynagrodzenia jest realizowana w formie instrumentów finansowych, dom maklerski może zastrzec, przy obliczaniu wartości zmiennych składników wynagrodzenia do celów obliczenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, obniżenie wartości instrumentów finansowych z dnia przyznania zmiennego składnika wynagrodzenia o wielkość stanowiącą iloczyn ich wartości z tego dnia oraz stopy dyskontowej, obliczonej w sposób określony w załączniku do rozporządzenia, jeżeli:

1) warunki emisji tych instrumentów finansowych przewidują realizację świadczeń na rzecz ich posiadacza po upływie okresu co najmniej 5 lat od dnia przyznania wynagrodzenia oraz w zawartej umowie z osobą objętą polityką wynagrodzeń

zapewniono wyłączenie zbywalności tych instrumentów przez okres co najmniej pięciu lat lub

2) instrumenty te wydawane są osobie uprawnionej po upływie co najmniej 5 lat od dnia przyznania wynagrodzenia oraz w zawartej umowie z osobą objętą polityką wynagrodzeń zapewniono wyłączenie zbywalności praw do wydania instrumentów finansowych

− z tym że dom maklerski może zastosować stopę dyskontową do nie więcej niż 25% wartości zmiennego składnika wynagrodzenia.

8. W przypadku gdy wynagrodzenie obejmuje gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia, mogą one być przyznane jedynie w momencie nawiązania stosunku pracy lub zawarcia innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji i przysługują one jedynie w pierwszym roku zatrudnienia lub sprawowania funkcji.

9. Dom maklerski jest obowiązany zapewnić w regulaminie pracy, regulaminie wynagradzania, umowie o pracę lub w innej umowie stanowiącej podstawę sprawowania funkcji skuteczność realizacji polityki wynagrodzeń. Postanowienia regulaminu pracy, regulaminu wynagradzania, umowy o pracę lub innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji zapewniają możliwość wstrzymania, ograniczenia, odmowy wypłaty lub realizacji zmiennych składników wynagrodzenia, w szczególności w przypadku gdyby osoby objęte polityką wynagrodzeń uczestniczyły w działaniach, których wynikiem były znaczne straty dla domu maklerskiego, lub gdyby osoby te były odpowiedzialne za takie działania lub nie spełniły odpowiednich standardów dotyczących kompetencji i reputacji. Postanowienia regulaminu pracy, regulaminu wynagradzania, umowy o pracę lub innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji powinny być sformułowane w sposób uniemożliwiający unikanie obowiązków wynikających z polityki wynagrodzeń.

§ 33. W przypadku gdy dom maklerski korzysta z finansowego wsparcia pochodzącego ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436), powinien przewidzieć w umowie o pracę lub innej umowie stanowiącej podstawę pełnienia funkcji możliwość:

1) obniżenia wysokości zmiennych składników wynagrodzeń do ustalonej procentowo wartości zysku netto, jeżeli jest zagrożone utrzymanie stabilnego poziomu funduszy własnych lub jest zagrożone terminowe wycofanie się z finansowego wsparcia pochodzącego ze środków publicznych;

2) restrukturyzacji wysokości wynagrodzeń w sposób zgodny z prawidłowym zarządzaniem ryzykiem i długoterminowym wzrostem dochodów domu maklerskiego, w szczególności obniżenia wynagrodzeń przysługujących zarządowi domu maklerskiego;
3) wypłacenia zarządowi zmiennych składników wynagrodzenia jedynie w wyjątkowych przypadkach.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …

MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej
z dnia
(poz.)

SPOSÓB OBLICZANIA STOPY DYSKONTOWEJ

Stopa dyskontowa, o której mowa w § 32 ust. 7 rozporządzenia, jest obliczana według wzoru:

$$D = \frac{1}{(1 + i + g + id)^{[n]}}$$

gdzie:

D – stopa dyskontowa,

i – stopa inflacji w danym państwie członkowskim lub państwie trzecim,

g – oprocentowanie obligacji skarbowych w krajach Unii Europejskiej – średnia unijna,

id – współczynnik motywacyjny wynikający z długoterminowego odroczenia,

n – liczba lat okresu nabywania uprawnień,

przy czym:

1) i – stopę inflacji w danym państwie członkowskim lub państwie trzecim stanowi wartość:
   a) średniorocznej stopy zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych (HICP) publikowanej przez Eurostat - w przypadku gdy wynagrodzenie ma być wypłacane w walucie emitowanej przez państwo członkowskie będące głównym krajem zatrudnienia danego pracownika,
   b) oficjalnych danych statystycznych odpowiadających danym, o których mowa w lit. a, dostępnych dla kraju emitującego walutę, w której ma być wypłacane wynagrodzenie, albo wartość średniorocznej stopy zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych (HICP) publikowanej przez Eurostat, mającej

zastosowanie do państwa członkowskiego, w którym pracownik wykonuje zasadniczą część swoich obowiązków - w przypadku, gdy wynagrodzenie ma być wypłacane w walucie emitowanej przez państwo trzecie lub przez państwo członkowskie inne niż państwo będące głównym krajem zatrudnienia danego pracownika,

c) średniorocznej stopy zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych (HICP) publikowanej przez Eurostat dla państwa członkowskiego unijnej instytucji dominującej,

d) oficjalnych danych statystycznych odpowiadających średniorocznej stopie zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych (HICP) publikowanej przez Eurostat dostępnych dla państwa trzeciego emitującego walutę albo wartość średniorocznej stopy zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych (HICP) publikowanej przez Eurostat dla państwa członkowskiego unijnej instytucji dominującej - w przypadku gdy wynagrodzenie ma być wypłacone w walucie emitowanej przez państwo trzecie będące głównym krajem zatrudnienia danego pracownika,

e) średniorocznej stopy zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych (HICP) publikowanej przez Eurostat dla państwa członkowskiego unijnej instytucji dominującej - w przypadku gdy głównym krajem zatrudnienia danego pracownika jest państwo trzecie a wynagrodzenie ma być wypłacone w walucie emitowanej przez państwo członkowskie;

2) g – oprocentowanie obligacji skarbowych w krajach Unii Europejskiej - średnia unijna, stanowi wartość:

a) średniego oprocentowania dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej wyznaczonego na podstawie ogłaszanych przez Eurostat stóp oprocentowania długoterminowych obligacji skarbowych o terminie zapadalności co najmniej 10 lat - w przypadku gdy wynagrodzenie ma być wypłacane w walucie emitowanej przez państwo członkowskie ,

b) równoważnych oficjalnych danych statystycznych dostępnych w odniesieniu do państwa emitującego walutę, w której ma być wypłacane wynagrodzenie, albo wartość średniego oprocentowania, o której mowa w lit. a - w przypadku gdy wynagrodzenie ma być wypłacane w walucie emitowanej przez państwo trzecie pracownikom przebywającym głównie poza państwami członkowskimi;

3) id – współczynnik motywacyjny wynikający z długoterminowego odroczenia oblicza się według wzoru:

$$\begin{array}{rcl} id = 10\% & dla & [n] = 5 \\ id = 10\% + 0{,}04n & dla & [n] > 5 \end{array}$$

gdzie:

[n] – liczba pełnych lat odroczenia zmiennego składnika wynagrodzenia,

n – liczba lat okresu nabywania uprawnień.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowane rozporządzenie wykonuje przepisy art. 110x ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.).

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, *tzw. pakietu CRD V/CRR II*, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253), zwaną dalej „dyrektywą CRD V”;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 7.06.2019, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele

rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto.

Projekt rozporządzenia dotyczy w szczególności:

1) kryteriów technicznych dotyczących organizacji i traktowania ryzyka (tytuł VII rozdział 2 sekcja II podsekcja 2 dyrektywy CRD IV) – powyższe kryteria zostały określone w rozdziale 2 projektowanego rozporządzenia (System zarządzania ryzykiem w domu maklerskim) oraz w rozdziale 5 (Wewnętrzne metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych, nadzorcza analiza porównawcza metod wewnętrznych, bieżąca weryfikacja przesłanek zgody na stosowanie metod wewnętrznych); rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie w szczególności art. 110b i 110c oraz 110u ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
2) procesu oceny szacowania kapitału wewnętrznego (tytuł VII rozdział 2 sekcja I dyrektywy CRD IV) – powyższe przepisy zostały określone w rozdziale 3 projektowanego rozporządzenia (Szacowanie przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywanie przeglądów procesu szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego); rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie w szczególności art. 110e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
3) procesu przeglądu i oceny nadzorczej (tytuł VII rozdział 2 sekcja III dyrektywy CRD IV) – powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 4 projektowanego rozporządzenia (Program oceny nadzorczej oraz badanie i ocena nadzorcza); rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie w szczególności art. 110r ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Delegacja ustawowa odnosi się do kryteriów technicznych badania i oceny nadzorczej. Proces ten może być zrealizowany w trybie kontroli bądź wizyty nadzorczej, co stanowi jeden z przejawów określenia technicznych kryteriów procesu prowadzonego przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego;
4) polityki wynagrodzeń (tytuł VII rozdział 2 sekcja II podsekcja 3 dyrektywy CRD IV) – powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 6 projektowanego rozporządzenia

(Polityka wynagrodzeń); rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie w szczególności art. 110v ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Przepisy rozporządzenia określają:

1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału,
2) warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka,
3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej oraz
4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania,

- które pozwolą na pełne dostosowanie regulacji działalności domów maklerskich do przepisów prawa unijnego w tym zakresie, a także określą kryteria techniczne przeprowadzania procesu badania i oceny nadzorczej przez organ nadzoru, wskazując na przejrzysty tryb prowadzenia nadzoru w tym zakresie w oparciu o ryzyko.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy

zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn.zm).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie kapitału wewnętrznego, systemu zarządzania ryzykiem, programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także polityki wynagrodzeń w domu maklerskim **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Anna Wendler anna.wendler@mf.gov.pl, tel. 22 694 58 14	**Data sporządzenia** 12 listopada 2020 r. **Źródło:** Upoważnienie ustawowe: art. 110x ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.) **Nr w Wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Określenie warunków szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego, funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, kryteriów technicznych opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także zakresu i sposobu ustalania polityki wynagrodzeń.

Ponadto dokonuje niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, *tzw. pakietu CRD V/CRR II*, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253), zwaną dalej „dyrektywą CRD V";
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 7.06.2019, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem CRR II".

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do zbliżenia krajowych regulacji do regulacji UE.

Wprowadzenie regulacji prawnych w zakresie przejrzystego trybu prowadzenia nadzoru w oparciu o ryzyko. Rozporządzenie stanowi uzupełnienie transpozycji do polskiego prawa przepisów dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu

Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), tj. dyrektywy CRD IV.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Aktualnie, w zakresie implementacji dyrektywy CRD V, nie występują rozwiązania w innych krajach z uwagi na jednakowy termin na implementację dyrektywy. Zgodnie z informacją dostępną w bazie krajowych środków wykonawczych systemu EUR-lex, na dzień 17 stycznia 2020 r. żadne z państw członkowskich nie notyfikowało wdrożenia dyrektywy CRD V do krajowego porządku prawnego.

Dyrektywa CRD V weszła w życie dwudziestego dnia po ich opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE tj. 27 czerwca 2019 r. Czas przewidziany na jej transpozycję wynosi 18 miesięcy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	29 banków komercyjnych (w tym 2 zrzeszające) 1 bank państwowy 535 banków spółdzielczych	Wykaz podmiotów sektora bankowego prowadzony przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl – stan na 10 listopada 2020 r.)	Konieczność dostosowania się do regulacji wynikających z projektu
Komisja Nadzoru Finansowego	1	www.knf.gov.pl	Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym i opiniowaniu, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Najwyższej Izbie Kontroli, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczpospolitej Polskiej, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Giełdzie Papierów Wartościowych S.A., BondSpot S.A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A., Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Izbie Domów Maklerskich, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Radzie Banków Depozytariuszy, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych – ACI Polska.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10. Wejście w życie ustawy nie wpłynie na wymienione obszary oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem wejścia w życie rozporządzenia. Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 29 grudnia 2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco przez Komisję Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W, F U N D U S Z Y I P O L I T Y K I R E G I O N A L N E J [1)]

z dnia

w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach[2)]

Na podstawie art. 9f ust. 1 oraz art. 128 ust. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896 i …) zarządza się, co następuje:

---

1) Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej (Dz. U. poz. 1719).

2) Niniejsze rozporządzenie:

1) uzupełnia wdrożenie:

– dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 64, Dz. Urz. UE L 203 z 26.06.2020, str. 95 oraz Dz. Urz. UE L 212 z 03.07.2020, str. 20),

– dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2019, str. 253);

2) służy stosowaniu:

– rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, , Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4),

– rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4).

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowy sposób funkcjonowania w bankach systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, w tym tryb anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych;
2) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń, w tym polityki wynagrodzeń stosowanej w ograniczonym zakresie, i sposób jej ustalania;
3) szczegółowy sposób szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego (utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku).

§ 2. 1. System zarządzania ryzykiem, system kontroli wewnętrznej, szacowanie kapitału wewnętrznego i dokonywanie przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku, polityka wynagrodzeń oraz procedury anonimowego zgłaszania naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych funkcjonują w banku na podstawie strategii zarządzania bankiem, strategii zarządzania ryzykiem, polityk, procedur i planów.

2. System zarządzania ryzykiem, system kontroli wewnętrznej oraz proces szacowania kapitału wewnętrznego i utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku odnoszą się do działalności prowadzonej bezpośrednio przez bank oraz uwzględniają funkcjonowanie banku w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, oraz w systemach ochrony, o których mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2020 r. poz. 449 i 695), zwanych dalej „systemami ochrony”.

§ 3. 1. Funkcjonujące w banku system zarządzania ryzykiem i system kontroli wewnętrznej są zorganizowane w banku na trzech niezależnych poziomach.

2. Na pierwszy poziom składa się zarządzanie ryzykiem w działalności operacyjnej banku.

3. Na drugi poziom składa się co najmniej:

1) zarządzanie ryzykiem przez pracowników na specjalnie powoływanych do tego stanowiskach lub w komórkach organizacyjnych, niezależnie od zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 2;
2) działalność komórki do spraw zgodności.

4. Na trzeci poziom składa się działalność komórki audytu wewnętrznego.

5. Na wszystkich trzech poziomach, w ramach systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, pracownicy banku w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych odpowiednio stosują mechanizmy kontrolne, o których mowa w § 36 ust. 1, lub niezależnie monitorują przestrzeganie mechanizmów kontrolnych.

6. W przypadku banków będących uczestnikami systemu ochrony mechanizmy kontrolne na trzecim poziomie oraz niezależne monitorowanie ich przestrzegania stosuje bank zrzeszający zarządzający tym systemem albo zarządzająca tym systemem jednostka zarządzająca, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, zwana dalej „jednostką zarządzającą”.

§ 4. Zarząd banku projektuje, wprowadza oraz zapewnia działanie systemu zarządzania ryzykiem, systemu kontroli wewnętrznej, szacowania kapitału wewnętrznego, utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny i dokonywania przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego, polityki wynagrodzeń oraz procedur anonimowego zgłaszania naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych w szczególności przez:

1) zapewnienie struktury organizacyjnej dostosowanej do wielkości i profilu ponoszonego ryzyka i umożliwiającej skuteczne wykonywanie zadań;
2) opracowanie, przyjęcie i powiązanie strategii zarządzania bankiem z systemem zarządzania ryzykiem, systemem kontroli wewnętrznej, polityką wynagrodzeń oraz procesem szacowania kapitału wewnętrznego i utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku;
3) opracowanie, przyjęcie i wdrożenie strategii i polityk oraz zapewnienie wdrożenia planów, o których mowa w § 2 ust. 1, zgodnie z przyjętymi zasadami legislacji wewnętrznej, oraz monitorowanie ich przestrzegania;

4) ustanowienie odpowiednich zasad raportowania, w tym zasad raportowania zarządu do rady nadzorczej;
5) zapewnienie przejrzystości działań banku oraz przyjęcie i wprowadzenie zasad polityki informacyjnej;
6) wprowadzanie niezbędnych korekt i udoskonaleń systemu zarządzania w przypadku zmiany wielkości i profilu ryzyka w działalności banku oraz czynników otoczenia gospodarczego lub wykrycia nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemu zarządzania.

§ 5. Zarząd banku zapewnia zgodność działania banku z obowiązującymi przepisami prawa, z uwzględnieniem działania banku na podstawie przepisów prawa innego państwa i powiązań banku z innymi podmiotami, które mogłyby utrudnić skuteczne zarządzanie bankiem.

§ 6. 1. Rada nadzorcza sprawuje nadzór nad wprowadzeniem systemu zarządzania ryzykiem, systemu kontroli wewnętrznej, szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku, polityki wynagrodzeń oraz procedur anonimowego zgłaszania naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych oraz ocenia ich adekwatność i skuteczność. W celu realizacji tych zadań rada nadzorcza w szczególności:

1) wybiera członków zarządu posiadających odpowiednie kwalifikacje do sprawowania wyznaczonych im funkcji;
2) zatwierdza przyjętą przez zarząd strategię zarządzania bankiem oraz nadzoruje jej przestrzeganie;
3) monitoruje skuteczność czynności wykonywanych przez członków zarządu w związku z realizacją ich zadań w zakresie systemu zarządzania;
4) nadzoruje przestrzeganie w banku polityk, procedur i planów, o których mowa w § 2 ust. 1.

2. W przypadku banków będących uczestnikami systemu ochrony nadzór nad działalnością komórki audytu wewnętrznego systemu ochrony sprawuje organ nadzorujący system ochrony w rozumieniu art. 22e ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

Rozdział 2

System zarządzania ryzykiem

§ 7. 1. W ramach systemu zarządzania ryzykiem bank zarządza ryzykiem przez identyfikację, pomiar lub szacowanie, kontrolę, monitorowanie ryzyka oraz raportowanie o ryzyku.

2. Niezależnie od funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w banku na podstawie dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1, zarządzanie ryzykiem w banku realizowane jest także na podstawie odpowiednich analiz.

3. W ramach kontroli ryzyka bank zabezpiecza się przed ryzykiem lub je ogranicza, wprowadzając odpowiednie do skali i złożoności działalności banku mechanizmy kontroli ryzyka, w szczególności w postaci limitów, o których mowa w § 14.

4. Zarządzanie ryzykiem w banku realizowane jest przez zarząd w ramach przypisanych mu obowiązków oraz:

1) na pierwszym poziomie, o którym mowa w § 3 ust. 2;
2) na drugim poziomie w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 1.

§ 8. Zarząd banku projektuje, wprowadza oraz zapewnia działanie systemu zarządzania ryzykiem, w szczególności przez:

1) określanie bieżącej i przyszłej gotowości banku do podejmowania ryzyka;
2) opracowywanie i przyjmowanie strategii zarządzania ryzykiem;
3) wprowadzanie podziału realizowanych w banku zadań, zapewniającego niezależność zarządzania ryzykiem na pierwszym poziomie, o którym mowa w § 3 ust. 2, od zarządzania ryzykiem na drugim poziomie w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 1;
4) nadzorowanie zarządzania ryzykiem na pierwszym i drugim poziomie, o których mowa w § 3;
5) opracowywanie i akceptowanie polityk oraz zapewnianie wdrożenia procedur, na podstawie których funkcjonować ma w banku system zarządzania ryzykiem, zgodnie z przyjętymi zasadami legislacji wewnętrznej, oraz monitorowanie ich przestrzegania;
6) nadzorowanie wielkości i profilu ryzyka w banku, w tym ryzyka związanego z działalnością podmiotów zależnych, z uwzględnieniem funkcjonowania banku w holdingach, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe;

7) ustanawianie zasad raportowania przez jednostki organizacyjne, komórki organizacyjne oraz stanowiska organizacyjne banku o rodzajach i wielkości ryzyka w działalności, w sposób umożliwiający monitorowanie poziomu ryzyka w banku.

§ 9. Członek lub członkowie zarządu banku, o których mowa w art. 22a ust. 4 ustawy – Prawo bankowe, odpowiadają w szczególności za:

1) nadzór nad zarządzaniem ryzykiem na drugim poziomie w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 1;
2) dostarczanie zarządowi i radzie nadzorczej banku kompleksowych informacji na temat ryzyka.

§ 10. Rada nadzorcza sprawuje nadzór nad wprowadzeniem systemu zarządzania ryzykiem oraz ocenia adekwatność i skuteczność tego systemu, w szczególności przez:

1) zatwierdzenie określonego przez zarząd banku akceptowalnego ogólnego poziomu ryzyka oraz monitorowanie jego przestrzegania;
2) zatwierdzenie przyjętej przez zarząd banku strategii zarządzania ryzykiem oraz monitorowanie jej przestrzegania;
3) nadzór nad opracowaniem, przyjęciem i wdrożeniem polityk i procedur, na podstawie których funkcjonować ma w banku system zarządzania ryzykiem;
4) nadzór nad wykonywaniem przez członków zarządu obowiązków, o których mowa w § 8 i § 9;
5) określenie zasad raportowania do rady nadzorczej o rodzajach i wielkości ryzyka w działalności, po uprzednim przedstawieniu propozycji przez zarząd, w sposób umożliwiający nadzorowanie systemu zarządzania ryzykiem w banku;
6) coroczną ocenę adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem.

§ 11. 1. W ramach nadzoru nad systemem zarządzania ryzykiem rada nadzorcza może zlecić bieżące monitorowanie systemu zarządzania ryzykiem komitetowi do spraw ryzyka, o którym mowa w art. 9cb ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo bankowe, lub połączonemu komitetowi, o którym mowa w art. 9cb ust. 5 tej ustawy.

2. Bez względu na zlecenie bieżącego monitorowania systemu zarządzania ryzykiem komitetom wskazanym w ust. 1 na radzie nadzorczej spoczywa odpowiedzialność za nadzór i coroczną ocenę adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzkiem.

§ 12. 1. Bank stosuje metody identyfikowania i pomiaru lub szacowania ryzyka, kontroli ryzyka, monitorowania i raportowania o ryzyku związanym z jego działalnością, dostosowane do wielkości i profilu ryzyka.

2. Częstotliwość pomiaru lub szacowania ryzyka dostosowana jest do wielkości oraz profilu i rodzajów ryzyka w działalności banku.

3. Stosowane przez bank metody pomiaru lub szacowania ryzyka uwzględniają aktualnie prowadzoną i planowaną działalność banku oraz kryteria udzielania zezwoleń, o których mowa w art. 329 ust. 1, art. 352 ust. 1 i art. 358 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013", z uwzględnieniem przepisów części trzeciej, tytułu III, rozdziału 2 tego rozporządzenia.

§ 13. 1. W ramach pomiaru ryzyka bank przeprowadza testy warunków skrajnych.

2. Testy warunków skrajnych są przeprowadzane w banku na podstawie założeń zapewniających rzetelny pomiar lub szacowanie ryzyka.

§ 14. 1. W ramach kontroli ryzyka bank stosuje limity dostosowane do wielkości i profilu ryzyka występującego w banku.

2. Przyjęte rodzaje limitów oraz ich wysokość zatwierdza zarząd banku lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku.

3. Bank określa w procedurach zasady ustalania i aktualizowania wysokości limitów, o których mowa w ust. 1, oraz częstotliwość monitorowania ich przestrzegania i raportowania o wynikach tego monitoringu.

4. Wysokość limitów, o których mowa w ust. 1, jest dostosowana do zaakceptowanego przez radę nadzorczą akceptowalnego ogólnego poziomu ryzyka.

5. Analizy będące podstawą do określenia wysokości limitów są odpowiednio udokumentowane.

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 183 z 09.07.2019, str. 14, Dz. Urz. UE L 314 z 05.12.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 18.12.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 204 z 26.06.2020, str. 4.

§ 15. W ramach kontroli ryzyka bank określa sposób postępowania w przypadku przekroczenia limitów, o których mowa w § 14 ust. 1, sposoby wyeliminowania tego przekroczenia oraz środki mające na celu zapobieżenie takim sytuacjom w przyszłości.

§ 16. Monitorowanie ryzyka odbywa się z częstotliwością umożliwiającą dostarczanie radzie nadzorczej, zarządowi i innym wskazanym przez zarząd jednostkom organizacyjnym, komórkom organizacyjnym oraz stanowiskom organizacyjnym banku informacji o zmianach wielkości i profilu ryzyka banku.

§ 17. 1. W banku funkcjonuje system sprawozdawczości zarządczej, wspomagający proces decyzyjny w zakresie zarządzania ryzykiem w banku, na który składa się w szczególności raportowanie o ryzyku.

2. Raportowanie o ryzyku:

1) powinno zawierać rzetelne, dokładne i aktualne dane oraz dostarczać wykorzystywanych w zarządzaniu ryzykiem informacji na temat rodzajów, wielkości i profilu ryzyka w działalności banku;
2) służy ocenie skutków decyzji w zakresie zarządzania ryzykiem w banku i monitorowaniu przestrzegania limitów, o których mowa w § 14 ust. 1.

§ 18. Realizując strategię zarządzania ryzykiem, bank wprowadza i aktualizuje polityki i procedury zarządzania ryzykiem, określające w szczególności:

1) w zakresie ryzyka kredytowego i kontrahenta:
   a) wewnętrzne metody pozwalające na dokonanie identyfikacji, pomiaru lub szacowania ryzyka kredytowego ekspozycji wobec poszczególnych dłużników, papierów wartościowych lub pozycji sekurytyzacyjnych oraz ryzyka kredytowego na poziomie portfela; metody te nie mogą opierać się wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ocenach wiarygodności kredytowej; jeżeli dla celów obliczania wymogów kapitałowych bank stosuje oceny sporządzane przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej lub wymóg kapitałowy oparty jest na fakcie nieposiadania takiej oceny przez ekspozycję, bank nie jest zwolniony z uwzględnienia dodatkowo innych istotnych informacji przy ocenie poziomu utrzymywanego kapitału wewnętrznego,
   b) kryteria oceny zdolności kredytowej klientów banku, umożliwiające ograniczanie ryzyka kredytowego związanego z produktami i usługami, które bank oferuje,

c) zasady dywersyfikacji portfela ekspozycji kredytowych, dostosowane do ustalonego przez bank dopuszczalnego poziomu ryzyka kredytowego, z uwzględnieniem rynków, na których działa bank,

d) zasady zarządzania ryzykiem kredytowania w walutach obcych, za które uznaje się rzeczywiste lub potencjalne zagrożenie dla wyników i kapitałów banku związane z kredytami w walutach obcych udzielanymi kredytobiorcom niezabezpieczonym, rozumianym jako kredytobiorcy detaliczni lub małe i średnie przedsiębiorstwa, nieposiadający dochodu w walucie kredytu lub zabezpieczenia finansowego w postaci instrumentu finansowego, którzy są narażeni na niedopasowanie walutowe pomiędzy walutą kredytu a walutą zabezpieczenia,

e) system klasyfikacji ekspozycji kredytowych do kategorii ryzyka i tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banku zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz. U. z 2019 r. poz. 520) lub system identyfikacji ekspozycji kredytowych, które utraciły wartość, dokonywania odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości bilansowych ekspozycji kredytowych i tworzenia rezerw na pozabilansowe ekspozycje kredytowe,

f) zasady zarządzania ryzykiem rozliczenia lub dostawy, za które uznaje się ryzyko, że instrumenty dłużne, instrumenty kapitałowe, waluty obce lub towary, z wyjątkiem transakcji odkupu i transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, pozostaną nierozliczone po ustalonych datach rozliczenia albo dostawy;

2) w zakresie ryzyka rezydualnego – zasady zarządzania ryzykiem wynikającym z mniejszej niż założona przez bank skuteczności stosowanych w banku technik ograniczania ryzyka kredytowego;

3) w zakresie ryzyka koncentracji, zarówno na poziomie jednostkowym, jak i skonsolidowanym, z uwzględnieniem dużych ekspozycji, rozumianych zgodnie z art. 392 rozporządzenia nr 575/2013, oraz uwzględniając wartość ekspozycji obliczoną zgodnie z art. 389, art. 390 oraz art. 429 ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013 – stanowiące część zasad dotyczących zarządzania ryzykiem kredytowym zasady:

a) zarządzania ryzykiem koncentracji z tytułu ekspozycji wobec każdego kontrahenta, w tym kontrahentów centralnych, grup powiązanych kontrahentów i kontrahentów działających w tym samym sektorze gospodarki, regionie geograficznym,

prowadzących tę samą działalność lub obrót takimi samymi towarami, ekspozycji denominowanych w tej samej walucie lub indeksowanych do tej samej waluty, a także z tytułu stosowania technik ograniczenia ryzyka kredytowego oraz zarządzania ryzykiem koncentracji związanym z dużymi pośrednimi ekspozycjami kredytowymi, takimi jak pojedynczy wystawca zabezpieczenia, uwzględniające zapewnienie spójności w odniesieniu do polityki kredytowej, polityki w zakresie inwestycji kapitałowych oraz polityki w zakresie transakcji pozabilansowych,

b) zarządzania ryzykiem koncentracji wynikającym z ekspozycji wobec podmiotów i osób, o których mowa w art. 79 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe,

c) uwzględniania w testach warunków skrajnych co najmniej scenariuszy istotnego pogorszenia się sytuacji finansowej podmiotów, wobec których bank posiada ekspozycje powodujące ryzyko koncentracji, jak również możliwej do zrealizowania wartości przyjętych zabezpieczeń,

d) przeprowadzania okresowych przeglądów wszystkich ekspozycji powodujących ryzyko koncentracji w celu identyfikacji, pomiaru lub szacowania towarzyszącego im ryzyka oraz umożliwienia podejmowania właściwych decyzji w zakresie zarządzania ryzykiem koncentracji,

e) uwzględniania zasad ustanawiania limitu dużych ekspozycji, o którym mowa w akapicie drugim w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;

4) w zakresie ryzyka wynikającego z sekurytyzacji:

a) zasady zarządzania ryzykiem, pozwalające w szczególności na identyfikację, pomiar lub szacowanie ryzyka z tytułu przeprowadzonych transakcji sekurytyzacyjnych, w tym ryzyka utraty reputacji, występującego w przypadku złożonych struktur czy produktów, w szczególności w celu pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji – dla banku będącego inwestorem, jednostką sponsorującą lub inicjującą, o których mowa w części trzeciej, tytule II, rozdziale 5 rozporządzenia nr 575/2013,

b) plany zachowania płynności, mające na celu uwzględnienie skutków planowej i przedterminowej spłaty należności – dla banku inicjującego odnawialne transakcje sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty, o których mowa w części trzeciej, tytule II, rozdziale 5 rozporządzenia nr 575/2013;

5) w zakresie ryzyka wynikającego ze zmian warunków makroekonomicznych – zasady zarządzania, w tym zabezpieczenia banku przed ryzykiem wynikającym ze zmian

warunków makroekonomicznych oraz jego wpływem na wysokość minimalnych wymogów kapitałowych w przyszłości;

6) w zakresie ryzyka rynkowego – zasady pozwalające na zarządzanie ryzykiem, w tym na pomiar ryzyka rynkowego, które bank uznaje za istotne, przy czym bank powinien zabezpieczać się również przed ryzykiem braku płynności, które może występować na pewnych rynkach;

7) zakresie ryzyka stopy procentowej w portfelu bankowym:

   a) zasady zarządzania ryzykiem wynikające z wewnętrznych systemów oceny ryzyka stopy procentowej albo ze standardowej metodyki lub uproszczonej standardowej metodyki w celu identyfikacji i oceny ryzyka z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych, które wpływają zarówno na wartość ekonomiczną kapitału własnego, jak i na wynik odsetkowy netto w ramach portfela bankowego z działalności banku, a także do celów zarządzania takim ryzykiem i jego ograniczania,

   b) wewnętrzne systemy w celu oceny i monitorowania ryzyka z tytułu potencjalnych zmian spreadów kredytowych, które wpływają zarówno na wartość ekonomiczną kapitału własnego, jak i na wynik odsetkowy netto w ramach portfela bankowego z działalności banku;

8) w zakresie ryzyka operacyjnego:

   a) zasady zarządzania ryzykiem operacyjnym, w tym zasady identyfikacji, rejestracji i monitorowania strat z tytułu ryzyka operacyjnego oraz przyjęte przez bank określenie ryzyka operacyjnego na potrzeby stosowania tych zasad, uwzględniające możliwość wystąpienia straty wynikającej z niedostosowania lub zawodności procesów wewnętrznych, ludzi i systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, obejmujące również ryzyko prawne oraz uwzględniające zdarzenia charakteryzujące się niską częstotliwością występowania, lecz wysokimi stratami,

   b) plany utrzymania ciągłości działania zapewniające ciągłe i niezakłócone działanie banku oraz plany awaryjne służące zapewnieniu możliwości prowadzenia bieżącej działalności banku i ograniczeniu strat w przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń wewnętrznych i zewnętrznych, mogących poważnie zakłócić tę działalność,

   c) zasady zarządzania kadrami, w tym rekrutacji, monitorowania potrzeb kadrowych oraz planowania zaplecza kadrowego,

d) zasady zarządzania ryzykiem powierzenia wykonywania czynności podmiotom zewnętrznym,

e) zasady zarządzania ryzykiem modeli, rozumianym jako ryzyko potencjalnej straty, jaką może ponieść bank w wyniku decyzji, które mogły zasadniczo opierać się na danych uzyskanych przy zastosowaniu modeli wewnętrznych, z powodu błędów w opracowaniu, wdrażaniu lub stosowaniu takich modeli:

– kompleksowo ustalające sposób zarządzania wykorzystywanymi przez bank modelami, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności,

– zapewniające, że stosowane modele, w szczególności ich założenia, są poddawane okresowej ocenie wewnętrznej, uwzględniającej testowanie i weryfikację historyczną,

f) zasady zarządzania ryzykiem systemów, związanym z prawidłowym, efektywnym i bezpiecznym wspieraniem działalności banku przez jego środowisko teleinformatyczne;

9) w zakresie ryzyka płynności i finansowania – zasady zarządzania tym ryzykiem, z uwzględnieniem przepisów rozdziału 7;

10) w zakresie ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej – zasady zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej, o którym mowa w art. 128 ust. 2a ustawy – Prawo bankowe, przy czym w ramach zarządzania ryzykiem stosowane są wskaźniki ryzyka obejmujące wskaźnik określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia nr 575/2013 i wskaźnik niedopasowania między aktywami i zobowiązaniami; w szczególności polityki i procedury mają służyć przeciwdziałaniu przez bank temu ryzyku przez odpowiednie uwzględnianie potencjalnego wzrostu ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej spowodowanego obniżeniem funduszy własnych banku w związku ze spodziewanymi lub zrealizowanymi stratami, w zależności od mających zastosowanie zasad rachunkowości, a w konsekwencji umożliwić bankowi przetrwanie szeregu różnych zdarzeń powodujących napięcia finansowe, dotyczących ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej.

§ 19. Stosowany przez bank model do obliczania współczynników delta dla opcji lub warrantu będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o którym mowa w art. 329 ust. 1, art. 352 ust. 1 i art. 358 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, spełnia następujące warunki:

1) model wyceny opcji lub warrantu zapewnia zgodność z cenami rynkowymi opcji;

2) dokumentacja modelu zawiera co najmniej opis modelu wyceny opcji lub warrantu stanowiącego podstawę obliczania współczynnika delta z uwzględnieniem specyfikacji rodzajów opcji lub warrantu i instrumentów bazowych objętych modelem, sposobu szacowania jego parametrów oraz specyfikacji i weryfikacji założeń modelu;
3) założenia teoretyczne modelu wyceny opcji lub warrantu są spełnione lub bank wykaże, że ich niespełnienie nie wpływa istotnie na wielkość obliczonych współczynników delta;
4) mechanizm dostarczania danych na potrzeby modelu jest niezależny od działalności handlowej banku i osób lub komórek organizacyjnych wykorzystujących obliczone współczynniki delta, przy czym warunek ten można uznać za spełniony również, jeżeli istnieje bieżąca, niezależna weryfikacja danych wprowadzanych przez osoby lub komórki organizacyjne wykorzystujące obliczone współczynniki delta; bank dokumentuje wszystkie wykorzystywane źródła danych oraz powiązania pomiędzy danymi;
5) metody aktualizacji danych zawierają mechanizmy zapewniające poprawność i aktualność danych wykorzystywanych w modelu, przy czym bank posiada odpowiednie procedury, w przypadku gdy danych nie można zaktualizować;
6) bank korzysta ze wszystkich dostępnych źródeł danych; bank może pominąć źródło danych, jeżeli uzna i wykaże, że dane z tego źródła są wyraźnie mniej wiarygodne niż dane z pozostałych źródeł;
7) bank na bieżąco aktualizuje i dokumentuje wykorzystywane źródła danych;
8) bank posiada procedury w zakresie zarządzania ryzykiem w odniesieniu do pkt 4–7;
9) estymacja parametrów modelu zapewnia możliwie najlepsze wykorzystanie dostępnych danych, przy czym bank może stosować uproszczenia lub pominąć dane, o ile wykaże, że nie wpływa to istotnie na wielkość obliczonych współczynników delta lub że pominięcie danych poprawia jakość modelu wyceny opcji lub warrantu;
10) za stosowanie modelu wyceny opcji lub warrantu odpowiada właściwa komórka kontroli ryzyka na drugim poziomie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 1, a stosowanie procedur w zakresie zarządzania ryzykiem zapewnia właściwą kontrolę i weryfikację działania modelu wyceny, w tym jakości danych, estymacji parametrów oraz stosowania modelu, oraz zapewnia niezależność funkcjonowania modelu od działalności handlowej banku i osób lub komórek organizacyjnych wykorzystujących obliczone współczynniki delta.

§ 20. Bank wprowadza zasady zarządzania innymi niż wymienione w § 18 rodzajami ryzyka, które zostały zidentyfikowane jako istotne w prowadzonej działalności bankowej.

§ 21. Przed wprowadzeniem nowego produktu bank przeprowadza proces przygotowawczy, obejmujący w szczególności:

1) analizę zgodności produktu ze strategią zarządzania bankiem i strategią zarządzania ryzykiem;
2) identyfikację istotnych rodzajów ryzyka związanych z produktem w ramach systemu zarządzania ryzykiem;
3) uwzględnienie rodzaju produktu w stosowanych metodach identyfikacji, pomiaru lub szacowania ryzyka;
4) ustalenie limitów, zasad ewidencji księgowej i raportowania;
5) zatwierdzenie wprowadzenia produktu przez zarząd banku lub odpowiednie komitety powołane przez zarząd banku.

§ 22. 1. W banku sprawowany jest nadzór nad ryzykiem związanym z działalnością podmiotów zależnych.

2. Zasady zarządzania ryzykiem w podmiotach zależnych powinny wynikać z przyjętej przez bank strategii zarządzania ryzykiem i być zgodne, z uwzględnieniem rodzaju działalności prowadzonej przez te podmioty, z zasadami określonymi w § 18.

3. W banku dokonywana jest ocena wielkości i profilu ryzyka związanego z działalnością podmiotów zależnych.

Rozdział 3

Polityka wynagrodzeń

§ 23. Przyjęta przez bank polityka wynagrodzeń wspiera:

1) prawidłowe i skuteczne zarządzanie ryzykiem i nie zachęca do podejmowania nadmiernego ryzyka wykraczającego poza zatwierdzony przez radę nadzorczą akceptowalny ogólny poziom ryzyka;
2) realizację strategii zarządzania bankiem i strategii zarządzania ryzykiem oraz ogranicza konflikt interesów.

§ 24. Bank prowadzi wykaz osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, o których mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, określonych

zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 30, z późn. zm.[4)]), z zastrzeżeniem § 29 ust. 3.

§ 25. 1. Polityka wynagrodzeń określa:

1) stałe składniki wynagrodzenia oraz
2) zmienne składniki wynagrodzenia

– z tym że w odniesieniu do członków rady nadzorczej bank może nie wprowadzać podziału wynagrodzenia na stałe składniki wynagrodzenia i zmienne składniki wynagrodzenia oraz nie stosować przepisów rozporządzenia dotyczących zmiennych składników wynagrodzenia.

2. Polityka wynagrodzeń w zakresie zmiennych składników wynagrodzenia, z zastrzeżeniem § 29 ust. 3, uwzględnia następujące zasady:

1) w przypadku gdy wysokość zmiennych składników wynagrodzenia zależy od wyników, podstawą do określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena wyników osoby, o której mowa w § 24, i danej jednostki organizacyjnej oraz wyników banku krajowego w obszarze odpowiedzialności tej osoby, z uwzględnieniem wyników całego banku krajowego; przy ocenie indywidualnych wyników bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;
2) ocena wyników odbywa się za co najmniej trzy lata, tak aby wysokość wynagrodzenia zależnego od wyników uwzględniała cykl koniunkturalny banku i ryzyko związane z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą;
3) gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia mają charakter wyjątkowy i występują jedynie w momencie nawiązania stosunku pracy lub zawarcia innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji i ograniczają się do pierwszego roku zatrudnienia lub sprawowania funkcji;
4) stałe składniki wynagrodzenia stanowią na tyle dużą część wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie elastycznej polityki zmiennych składników wynagrodzenia, w tym obniżanie lub nieprzyznawanie zmiennych składników wynagrodzenia, przy czym bank

---

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 21.

określa odpowiedni stosunek zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia z zastosowaniem następujących zasad:

a) stosunek zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia nie może przekraczać 100% w odniesieniu do każdej osoby, o której mowa w § 24,

b) bank może stosować wyższy maksymalny stosunek zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a, nie wyższy jednak niż 200%, za zgodą odpowiednio walnego zgromadzenia, zebrania przedstawicieli lub rady nadzorczej w przypadku banku państwowego, z zastosowaniem następującej procedury:

- w przypadku banków działających w formie spółki akcyjnej oraz banków spółdzielczych zgoda wyrażana jest w formie uchwały zapadającej większością 2/3 głosów w obecności osób reprezentujących co najmniej połowę kapitału zakładowego; w przypadku braku kworum uchwała zapada większością 3/4 głosów,
- zarząd banku ogłasza odpowiednio akcjonariuszom, udziałowcom lub członkom rady nadzorczej w przypadku banku państwowego, w siedzibie lub na stronie internetowej banku, co najmniej na trzy tygodnie przed dniem odpowiednio walnego zgromadzenia, zebrania przedstawicieli lub posiedzenia rady nadzorczej w przypadku banku państwowego, rekomendację dotyczącą podwyższenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, wskazującą powody i zakres rekomendowanego podwyższenia, w tym w szczególności liczbę osób objętych podwyższeniem oraz pełnione przez nie funkcje, a także wpływ podwyższenia na możliwość spełnienia przez bank wymogów wynikających z przepisów prawa, z uwzględnieniem w szczególności wymogów kapitałowych; w przypadku spółki publicznej ogłoszenie powinno być dokonane na stronie internetowej spółki co najmniej na dwadzieścia sześć dni przed terminem walnego zgromadzenia,
- bank niezwłocznie informuje Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „Komisją”, o rekomendowanym poziomie podwyższenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia, przekazując porządek odpowiednio obrad lub posiedzenia oraz rekomendację,
- bank informuje Komisję o podjętych uchwałach i przekazuje jej kopię protokołu obrad odpowiednio walnego zgromadzenia lub zebrania

przedstawicieli lub posiedzenia rady nadzorczej w terminie czternastu dni od dnia podjęcia uchwał,

– bank obowiązany jest do zawarcia z osobą, o której mowa w § 24, będącą akcjonariuszem bądź udziałowcem banku umowy, w której akcjonariusz albo udziałowiec zobowiąże się do niegłosowania osobiście ani przez pełnomocnika, ani jako pełnomocnik innej osoby, przy podejmowaniu uchwał, o których mowa w tiret pierwszym, nie później niż w terminie miesiąca od dnia powstania obowiązku zawarcia takiej umowy,

c) przy ustalaniu wartości zmiennych składników wynagrodzenia w celu obliczenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia do stałych składników wynagrodzenia bank może, z uwzględnieniem wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego dotyczących hipotetycznej stopy dyskontowej mającej zastosowanie do zmiennych składników wynagrodzenia, zastosować do maksymalnie 25% zmiennych składników wynagrodzenia hipotetyczną stopę dyskontową, pod warunkiem że ta część wynagrodzenia wypłacana jest w instrumentach, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat;

5) łączna wysokość zmiennych składników wynagrodzenia przyznawanego osobom, o których mowa w § 24, nie ogranicza zdolności banku do podwyższenia funduszy własnych banku;

6) świadczenie przypadające z tytułu rozwiązania umowy o pracę lub innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji powinno odzwierciedlać nakład pracy osoby, o której mowa w § 24, jej wydajność i jakość w ciągu ostatnich trzech lat, w trakcie których była ona uznawana za osobę, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, a w przypadku gdy dana osoba była uznawana za osobę, której działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, krócej niż przez trzy lata – za ten okres; zasady dotyczące świadczeń przypadających z tytułu rozwiązania umowy o pracę lub innej umowy stanowiącej podstawę sprawowania funkcji są określane tak, aby zapobiegały wynagradzaniu złych wyników, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w pkt 1; bank przewiduje w umowie z osobą możliwość wstrzymania, ograniczenia lub odmowy wypłaty lub realizacji tego świadczenia w takiej sytuacji;

7) w bankach działających w formie spółki akcyjnej co najmniej 50% zmiennych składników wynagrodzenia mających stanowić zachętę do szczególnej dbałości o długoterminowe dobro banku stanowią:
   a) akcje lub związane z nimi instrumenty finansowe albo odpowiadające im instrumenty niepieniężne,
   b) inne instrumenty w rozumieniu art. 52 lub art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 lub inne instrumenty, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty kapitału podstawowego Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość, które w każdym wypadku odpowiednio odzwierciedlają wiarygodność kredytową banku kontynuującego działalność i są przeznaczone do wykorzystania jako zmienne składniki wynagrodzenia

   – przy czym bank ma obowiązek zapewnienia w polityce wynagrodzeń, regulaminie pracy, regulaminie wynagradzania, umowie o pracę lub innej umowie stanowiącej podstawę sprawowania funkcji przez osobę, o której mowa w § 24, że osoba ta nie może zbyć tych instrumentów wcześniej, niż wynika to z zasad określonych przez bank;
8) co najmniej 40% zmiennych składników wynagrodzenia wypłaca się po zakończeniu okresu oceny, za jaki to wynagrodzenie przysługuje, przy czym wypłata następuje nie wcześniej niż w ciągu 4 do 5 lat, a w przypadku rady nadzorczej banku istotnego, z zastrzeżeniem ust. 1 pkt 2, oraz kadry kierowniczej wyższego szczebla banku istotnego, nie krótszy niż 5 lat, w równych rocznych ratach płatnych z dołu; wynagrodzenie to jest uzależnione od efektów pracy danej osoby, w okresie oceny, o którym mowa w pkt 2, za jaki przysługuje wynagrodzenie, oraz uwzględnia ryzyko banku; w przypadku zmiennych składników wynagrodzenia opiewających na szczególnie dużą kwotę, określoną w polityce wynagrodzeń, wypłacie w takich terminach podlega nie mniej niż 60% zmiennych składników wynagrodzenia; okres odroczenia wypłaty ustala się zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, ryzykiem z nią związanym oraz obowiązkami danej osoby; bank przewiduje w polityce wynagrodzeń, regulaminie pracy, regulaminie wynagradzania, umowie o pracę lub innej umowie stanowiącej podstawę sprawowania funkcji przez tę osobę, że wypłata zmiennych składników wynagrodzenia tej osobie może być ograniczana lub wstrzymywana w sytuacji, o której mowa w art. 142 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;
9) zmienne składniki wynagrodzenia, w tym również część, o której mowa w pkt 8, są przyznawane lub wypłacane, gdy jest to odpowiednio uzasadnione sytuacją finansową

całego banku krajowego, jego wynikami, efektami pracy jednostki organizacyjnej, w której osoba, o której mowa w § 24, była zatrudniona, oraz efektami pracy tej osoby;

10) bank ma obowiązek zapewnienia w polityce wynagrodzeń, regulaminie pracy, regulaminie wynagradzania, umowie o pracę lub innej umowie stanowiącej podstawę sprawowania funkcji, skuteczności realizacji polityki wynagrodzeń; polityka wynagrodzeń, regulamin pracy, regulamin wynagradzania, umowa o pracę lub inna umowa stanowiąca podstawę sprawowania funkcji zapewniają możliwość wstrzymania, ograniczenia, odmowy wypłaty lub realizacji zmiennych składników wynagrodzenia; bank określa szczegółowe kryteria dotyczące wstrzymania, ograniczenia, odmowy wypłaty lub realizacji zmiennych składników wynagrodzenia; takie kryteria obejmują w szczególności sytuacje, w których dana osoba, o której mowa w § 24:
    a) uczestniczyła w działaniach, których wynikiem były znaczne straty banku, lub była odpowiedzialna za takie działania,
    b) nie spełniła odpowiednich standardów dotyczących rękojmi bezpiecznego i ostrożnego zarządzania bankiem;
11) polityka wynagrodzeń jest oparta o zasadę równości wynagrodzeń za tę samą pracę lub pracę o tej samej wartości, bez względu na płeć osób wykonujących tę pracę;
12) polityka uznaniowych świadczeń emerytalnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia nr 575/2013, zwanych dalej „uznaniowymi świadczeniami emerytalnymi”, stanowić ma zachętę do szczególnej dbałości o długoterminowe dobro banku, w szczególności przez uwzględnienie następujących zasad:
    a) uznaniowe świadczenia emerytalne osoby, o której mowa w § 24, która rozwiązuje z bankiem umowę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, wypłacane są w postaci instrumentów, o których mowa w pkt 7, przy czym w umowie o pracę lub innej umowie z tą osobą stanowiącej podstawę sprawowania funkcji lub w innych stosownych regulacjach bank przewiduje wstrzymanie wydania tych instrumentów na okres 5 lat od dnia rozwiązania umowy,
    b) uznaniowe świadczenia emerytalne osoby, o której mowa w § 24, która osiąga wiek emerytalny, wypłacane są w postaci instrumentów, o których mowa w pkt 7, przy czym osoba ta zobowiązuje się w umowie z bankiem do niezbywania tych instrumentów przez okres 5 lat od dnia rozwiązania umowy;
13) świadczenia przyznane przez bank osobie, o której mowa w § 24, w związku z rozwiązaniem umowy z poprzednim pracodawcą lub z podmiotem, z którym ta osoba

zawarła umowę o świadczenie usług lub umowę o podobnym charakterze, stanowią zmienny składnik wynagrodzenia i podlegają zasadom wypłaty określonym w polityce wynagrodzeń;

14) osoby, o których mowa w § 24, zobowiązują się do niekorzystania z indywidualnych strategii hedgingowych lub ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu podważania skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania;

15) zmienne składniki wynagrodzenia powinny być rozliczane i wypłacane w sposób przejrzysty, zapewniający efektywną realizację polityki wynagrodzeń; regulamin pracy, regulamin wynagradzania, umowa o pracę lub inna umowa stanowiąca podstawę sprawowania funkcji powinny być sformułowane w sposób uniemożliwiający unikanie obowiązków wynikających z polityki wynagrodzeń;

16) w przypadku banków, które korzystają z pomocy państwa, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436) lub ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124, z 2019 r. poz. 1798):

   a) w przypadku zagrożenia spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych, określonych w przepisach prawa oraz wynikających z indywidualnych decyzji dotyczących banku oraz terminowego wycofania się ze wsparcia publicznego, zmienne składniki wynagrodzenia są ściśle ograniczone do odsetka dochodu netto,

   b) bank dostosowuje wysokość i składniki wynagrodzenia w celu wsparcia prawidłowego zarządzania ryzykiem i długoterminowego wzrostu wyników banku, w tym wprowadza ograniczenia wynagrodzeń zarządu banku,

   c) zmienne składniki wynagrodzenia wypłaca się członkom zarządu banku jedynie w uzasadnionych przypadkach;

17) objęte polityką wynagrodzeń kryteria określania:

   a) stałych składników wynagrodzenia, zależnych od doświadczenia zawodowego i zakresu odpowiedzialności związanej z pełnioną funkcją, oraz

   b) zmiennych składników wynagrodzenia, zależnych od zrównoważonych i dostosowanych do ryzyka wyników lub innych czynników określonych w polityce wynagrodzeń

   – są w polityce wynagrodzeń wyraźnie wyodrębnione.

3. Ograniczony zakres polityki wynagrodzeń, o którym mowa w art. 9ca ust. 1b ustawy – Prawo bankowe, nie obejmuje zasad, o których mowa w ust. 2 pkt 7, 8 i 12.

§ 26. Wyniki banku przyjmowane w celu określenia zmiennych składników wynagrodzenia powinny uwzględniać koszt ryzyka banku, koszt kapitału i ryzyko płynności w perspektywie długoterminowej, z zastrzeżeniem § 29 ust. 3.

§ 27. Kierownicy komórki audytu wewnętrznego, komórki do spraw zgodności, komórki prawnej, komórek organizacyjnych odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem na drugim poziomie w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 1, oraz za sprawy kadrowe są wynagradzani w zakresie wynagrodzenia zmiennego za osiągnięcie celów wynikających z pełnionych przez nich funkcji, a ich wynagrodzenie nie może być uzależnione od wyników finansowych uzyskiwanych w kontrolowanych przez nich obszarach działalności banku.

§ 28. Zmienne składniki wynagrodzenia osób, o których mowa w § 24, odpowiedzialnych za zarządzanie ryzykiem na drugim poziomie w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 1, kierowanie komórką do spraw zgodności oraz kierowanie komórką audytu wewnętrznego, są opiniowane i monitorowane przez komitet do spraw wynagrodzeń lub, jeżeli nie powołano takiego komitetu, przez radę nadzorczą banku.

§ 29. 1. Wdrożenie polityki wynagrodzeń podlega niezależnemu wewnętrznemu przeglądowi dokonywanemu nie rzadziej niż raz w roku. Raport z przeglądu przedstawiany jest radzie nadzorczej i komitetowi do spraw wynagrodzeń, jeżeli taki komitet został powołany.

2. Bank stosuje przepisy niniejszego rozdziału odpowiednio do formy prawnej, w jakiej działa, rozmiaru działalności, ryzyka związanego z prowadzoną działalnością, wewnętrznej organizacji oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności prowadzonej działalności. Polityka wynagrodzeń w podmiotach zależnych banku powinna być zgodna z zasadami określonymi w niniejszym rozdziale, z uwzględnieniem rodzaju działalności prowadzonej przez te podmioty.

3. W Banku Gospodarstwa Krajowego polityki wynagrodzeń nie stosuje się do pracowników, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1907). Składniki wynagrodzenia, o których mowa w § 25 ust. 1 pkt 1 i 2, tych pracowników ustala się zgodnie z art. 11a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1198).

Rozdział 4

System kontroli wewnętrznej

§ 30. System kontroli wewnętrznej funkcjonuje w sposób zapewniający osiąganie celów, o których mowa w art. 9c ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

§ 31. 1. Bank wyodrębnia procesy uznane za istotne w oparciu o strategię zarządzania bankiem, model biznesowy banku, wpływ danego procesu na wynik finansowy i adekwatność kapitałową banku, strategię zarządzania ryzykiem oraz apetyt na ryzyko.

2. Bank dokonuje powiązania procesów uznanych za istotne z celami, o których mowa w art. 9c ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

§ 32. 1. Do obowiązków zarządu banku należy zaprojektowanie, wprowadzenie oraz zapewnianie we wszystkich jednostkach organizacyjnych, komórkach organizacyjnych i stanowiskach organizacyjnych banku funkcjonowania adekwatnego i skutecznego systemu kontroli wewnętrznej, który obejmuje funkcję kontroli, komórkę do spraw zgodności i komórkę audytu wewnętrznego oraz zapewnia niezależność, o której mowa w § 39, i środki finansowe, o których mowa w § 40 ust. 3.

2. Zarząd banku zapewnia funkcjonowanie systemu kontroli wewnętrznej w podmiotach zależnych.

3. Zarząd banku podejmuje działania mające na celu zapewnienie ciągłości działania systemu kontroli wewnętrznej, w tym właściwej współpracy wszystkich pracowników banku w ramach funkcji kontroli oraz współpracy z komórką do spraw zgodności, komórką audytu wewnętrznego, a także zapewnienie dostępu pracownikom tych komórek do niezbędnych dokumentów źródłowych, w tym zawierających informacje prawnie chronione w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych.

4. W przypadku wykrycia nieprawidłowości przez system kontroli wewnętrznej zarząd banku podejmuje odpowiednie działania w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, w tym określone środki naprawcze i dyscyplinujące.

5. W ramach zapewniania przez system kontroli wewnętrznej przestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych oraz standardów rynkowych:

1) zarząd banku odpowiada za efektywne zarządzanie w banku ryzykiem braku zgodności, rozumianym jako ryzyko skutków nieprzestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych oraz standardów rynkowych;

2) zarząd banku odpowiada za opracowanie polityki zgodności, zapewnienie jej przestrzegania i składanie radzie nadzorczej lub komitetowi audytu, jeżeli został powołany, raportów w sprawie zarządzania w banku ryzykiem braku zgodności;
3) polityka zgodności zawiera podstawowe zasady zapewniania zgodności działania banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi przez wszystkich pracowników banku, w tym podstawowe zasady zapewniania zgodności na pierwszym poziomie, o którym mowa w § 3 ust. 2, i na drugim poziomie, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 2, oraz wyjaśnia główne elementy procesu zarządzania ryzykiem braku zgodności, o których mowa w § 37 pkt 4–8;
4) w przypadku wykrycia nieprawidłowości w stosowaniu polityki zgodności zarząd banku podejmuje odpowiednie działania w celu usunięcia tych nieprawidłowości, w tym środki naprawcze lub dyscyplinujące.

§ 33. Zarząd banku, nie rzadziej niż raz w roku, informuje radę nadzorczą o sposobie wypełnienia zadań, o których mowa w § 32 ust. 1.

§ 34. 1. Rada nadzorcza sprawuje nadzór nad wprowadzeniem systemu kontroli wewnętrznej.

2. W ramach nadzoru nad działalnością banku rada nadzorcza monitoruje skuteczność systemu kontroli wewnętrznej w oparciu o informacje uzyskane od komórki do spraw zgodności, komórki audytu wewnętrznego, zarządu banku oraz komitetu audytu, jeżeli został powołany.

3. Rada nadzorcza dokonuje corocznej oceny adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej, w tym corocznej oceny adekwatności i skuteczności funkcji kontroli, komórki do spraw zgodności oraz komórki audytu wewnętrznego.

4. Jeżeli w banku został powołany komitet audytu, rada nadzorcza przeprowadza oceny, o których mowa w ust. 3, na podstawie opinii tego komitetu.

5. W ramach zapewniania przez system kontroli wewnętrznej przestrzegania przepisów prawa, regulacji wewnętrznych oraz standardów rynkowych rada nadzorcza banku:

1) nadzoruje wykonywanie obowiązków przez zarząd dotyczących zarządzania ryzykiem braku zgodności;
2) zatwierdza politykę zgodności banku;
3) co najmniej raz w roku ocenia stopień efektywności zarządzania ryzykiem braku zgodności przez bank.

§ 35. Na funkcję kontroli, o której mowa w art. 9c ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe, składają się:

1) mechanizmy kontrolne;
2) niezależne monitorowanie przestrzegania mechanizmów kontrolnych;
3) raportowanie w ramach funkcji kontroli.

§ 36. 1. Bank posiada co najmniej następujące rodzaje mechanizmów kontrolnych dostosowanych do specyfiki banku:

1) procedury;
2) podział obowiązków;
3) autoryzacja, w szczególności autoryzacja operacji finansowych i gospodarczych;
4) kontrola dostępu;
5) kontrola fizyczna;
6) proces ewidencji operacji finansowych i gospodarczych w systemach: księgowym, sprawozdawczym i operacyjnym;
7) inwentaryzacja;
8) dokumentowanie odstępstw;
9) wskaźniki wydajności;
10) szkolenia.

2. Bank przypisuje kluczowe mechanizmy kontrolne procesom, o których mowa w § 31.

3. Bank zapewnia dokumentację funkcji kontroli w szczególności przez:

1) rejestrowanie każdej operacji, transakcji, produktu i usługi oraz opis systemu, procesu, struktury organizacyjnej, a także struktury holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jeżeli bank funkcjonuje w ramach takiego holdingu;
2) opis, w formie matrycy funkcji kontroli, powiązania celów, o których mowa w art. 9c ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z procesami w działalności banku, które przez bank zostały uznane za istotne, oraz kluczowymi mechanizmami kontrolnymi i niezależnym monitorowaniem przestrzegania tych mechanizmów kontrolnych.

§ 37. Do obowiązków komórki do spraw zgodności należy:

1) opracowanie regulaminu funkcjonowania komórki do spraw zgodności, określającego co najmniej cel, zakres i szczegółowe zasady działania komórki do spraw zgodności;
2) wykonywanie czynności określonych w pkt 4–8 na podstawie regulaminu funkcjonowania komórki do spraw zgodności oraz procedur i metodyk;

3) dokumentowanie czynności określonych w pkt 4–8;
4) identyfikowanie ryzyka braku zgodności, w szczególności przez analizę przepisów prawa, regulacji wewnętrznych banku, standardów rynkowych oraz wyników wewnętrznych postępowań wyjaśniających przeprowadzanych przez komórkę do spraw zgodności;
5) ocena ryzyka braku zgodności przez pomiar lub szacowanie tego ryzyka;
6) projektowanie i wprowadzanie, bazujących na ocenie ryzyka braku zgodności, mechanizmów kontroli ryzyka braku zgodności;
7) monitorowanie wielkości i profilu ryzyka braku zgodności po zastosowaniu mechanizmów kontroli ryzyka braku zgodności;
8) okresowe przekazywanie raportów w zakresie ryzyka braku zgodności do zarządu i rady nadzorczej lub komitetu audytu, jeżeli został powołany.

§ 38. Do obowiązków komórki audytu wewnętrznego należy:
1) opracowanie regulaminu funkcjonowania komórki audytu wewnętrznego, określającego co najmniej cel, zakres i szczegółowe zasady działania komórki audytu wewnętrznego;
2) przeprowadzanie badań audytowych na podstawie regulaminu funkcjonowania komórki audytu wewnętrznego oraz procedur i metodyk badania;
3) przeprowadzanie badań audytowych obejmujących badanie adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej w całej działalności banku, w tym mechanizmów kontroli ryzyka, o których mowa w § 7 ust. 3, oraz mechanizmów kontrolnych, o których mowa w § 36 ust. 1;
4) przeprowadzanie badań audytowych zgodnie z zakresem i częstotliwością określonymi w planach audytu i dostosowanymi do zidentyfikowanych obszarów ryzyka i poziomu jego istotności;
5) odpowiednie dokumentowanie badania audytowego;
6) sprawdzanie efektywności realizacji zaleceń wydanych przez komórkę audytu wewnętrznego w ramach badań audytowych;
7) okresowe przekazywanie raportów do zarządu i rady nadzorczej lub komitetu audytu, jeżeli został powołany, w szczególności w zakresie realizacji planów audytu, wyników przeprowadzonych badań audytowych oraz statusu realizacji zaleceń wydanych po przeprowadzonych badaniach audytowych.

§ 39. 1. W banku funkcjonują mechanizmy zapewniające niezależność komórki audytu wewnętrznego oraz komórki do spraw zgodności.

2. Zarząd i rada nadzorcza zatwierdzają regulamin funkcjonowania komórki do spraw zgodności i komórki audytu wewnętrznego.

3. Osoba kierująca komórką audytu wewnętrznego oraz osoba kierująca komórką do spraw zgodności mają zapewniony bezpośredni kontakt z członkami zarządu i rady nadzorczej.

4. Osoba kierująca komórką audytu wewnętrznego oraz osoba kierująca komórką do spraw zgodności lub osoby je zastępujące uczestniczą w posiedzeniach zarządu banku.

5. Osoba kierująca komórką audytu wewnętrznego oraz osoba kierująca komórką do spraw zgodności lub osoby je zastępujące uczestniczą w posiedzeniach rady nadzorczej i komitetu audytu, jeżeli został powołany, w przypadku gdy przedmiotem posiedzenia są zagadnienia związane z systemem kontroli wewnętrznej, w tym zapewnianiem zgodności,

audytem wewnętrznym lub zarządzaniem ryzykiem.

6. Powołanie osoby kierującej komórką audytu wewnętrznego oraz osoby kierującej komórką do spraw zgodności odbywa się za zgodą rady nadzorczej.

7. Odwołanie osoby kierującej komórką audytu wewnętrznego oraz osoby kierującej komórką do spraw zgodności odbywa się za zgodą rady nadzorczej po uprzednim wysłuchaniu tych osób przez radę nadzorczą.

8. W banku funkcjonuje szczegółowy tryb kontroli wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w komórce audytu wewnętrznego oraz komórce do spraw zgodności, zapewniający niezależność i obiektywizm wypełniania przez nich zadań oraz umożliwiający zatrudnianie osób o odpowiednich kwalifikacjach, doświadczeniu i umiejętnościach, o których mowa odpowiednio w § 40 ust. 1 i 2.

9. W banku istnieją mechanizmy chroniące pracowników komórki audytu wewnętrznego i komórki do spraw zgodności przed nieuzasadnionym wypowiedzeniem umowy o pracę.

10. W przypadku zmiany na stanowisku kierującego komórką audytu wewnętrznego lub kierującego komórką do spraw zgodności bank niezwłocznie informuje o tym Komisję wraz ze wskazaniem przyczyny zmiany.

11. Komórka audytu wewnętrznego nie może być łączona z innymi komórkami organizacyjnymi, funkcjami i stanowiskami w banku. Pracownicy tej komórki nie mogą wykonywać innych obowiązków niż wynikające z jej zadań.

12. Komórka do spraw zgodności nie może być łączona z innymi komórkami organizacyjnymi, funkcjami i stanowiskami w banku. Pracownicy tej komórki nie mogą wykonywać innych obowiązków niż wynikające z zadań tej komórki.

13. Przepisu ust. 12 nie stosuje się do banków spółdzielczych zrzeszonych w bankach zrzeszających.

§ 40. 1. Pracownicy komórki audytu wewnętrznego posiadają kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności w zakresie badania ryzyka występującego w działalności banku oraz mają dostęp do wszelkich niezbędnych informacji.

2. Pracownicy komórki do spraw zgodności posiadają kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności w zakresie zarządzania ryzykiem braku zgodności występującym w działalności banku oraz mają dostęp do wszelkich niezbędnych informacji.

3. Zarząd jest odpowiedzialny za zapewnienie środków finansowych niezbędnych do skutecznego wykonywania zadań oraz systematycznego podnoszenia umiejętności i kwalifikacji przez pracowników komórki audytu wewnętrznego oraz komórki do spraw zgodności.

§ 41. 1. Zasady określone w § 30–40 stosuje się odpowiednio w przypadku banków spółdzielczych, w których na podstawie art. 10 ustawy – Prawo bankowe kontrola wewnętrzna jest wykonywana przez bank zrzeszający.

2. Zasady określone w § 30–40 stosuje się odpowiednio w przypadku banków spółdzielczych lub banków zrzeszających, w których na podstawie art. 22i ust. 4 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających kontrola wewnętrzna została powierzona organowi zarządzającemu systemem ochrony.

§ 42. Przepisy rozporządzenia nie wyłączają stosowania obowiązków wynikających z innych przepisów dotyczących warunków technicznych i organizacyjnych, regulujących działalność:

1) banku prowadzącego działalność maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi” – w zakresie wykonywania działalności maklerskiej;

2) banku powierniczego, o którym mowa w art. 3 pkt 36 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – w zakresie działalności związanej z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych.

§ 43. W przypadku banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w zakresie czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 tej ustawy:

1) system kontroli wewnętrznej poza obowiązkami określonymi w § 30–40 zapewnia:
   a) badanie zgodności działalności banku i czynności wykonywanych w ramach tej działalności przez osoby powiązane, z regulacjami rynków, na których działa bank, regulacjami Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., izb rozliczeniowych i izb rozrachunkowych, o których mowa w art. 68a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz giełdowych izb rozrachunkowych, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312), których uczestnikiem jest bank,
   b) skuteczność procedur dotyczących przepływu informacji poufnych i informacji stanowiących tajemnicę zawodową oraz zabezpieczenia dostępu do nich,
   c) skuteczność procedur dotyczących rozpatrywania skarg i wniosków klientów oraz prowadzenia rejestru skarg,
   d) skuteczność procedur dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
2) komórka do spraw zgodności, poza obowiązkami określonymi w § 37, oraz z uwzględnieniem mechanizmów, o których mowa w § 39, i środków finansowych, o których mowa w § 40 ust. 3:
   a) identyfikuje, ocenia przez pomiar lub szacowanie, kontroluje, monitoruje i raportuje o ryzyku braku zgodności z przepisami prawa regulującymi wykonywanie czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz doradza i świadczy bieżącą pomoc osobom powiązanym wykonującym czynności w ramach prowadzonej przez bank działalności, w wypełnianiu przez nich obowiązków zgodnie z przepisami prawa regulującymi wykonywanie tych czynności,
   b) w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz do roku, sporządza i przesyła do zarządu i rady nadzorczej raport odnośnie do zapewniania zgodności działalności banku z przepisami prawa regulującymi wykonywanie czynności, o

których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zawierający w szczególności opis środków podejmowanych w przypadkach niezgodności z przepisami prawa regulującymi wykonywanie tych czynności przez bank;

3) komórka audytu wewnętrznego, poza obowiązkami określonymi w § 38, oraz z uwzględnieniem mechanizmów, o których mowa w § 39, i środków finansowych, o których mowa w § 40 ust. 3:

   a) przeprowadza badania audytowe obejmujące badanie stosowanych systemów oraz wdrożonych regulaminów i procedur pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez bank obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących wykonywanie czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz sprawdza efektywność realizacji zaleceń wydanych w ramach badań audytowych,

   b) w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz do roku, sporządza i przesyła do zarządu i rady nadzorczej raport z wykonywania przez komórkę audytu wewnętrznego powierzonych jej zadań, zawierający informacje, czy podjęto odpowiednie środki naprawcze w banku w przypadku ewentualnych nieprawidłowości.

§ 44. W przypadku banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w zakresie czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 tej ustawy, kierujący komórką do spraw zgodności pełni jednocześnie rolę inspektora nadzoru zgodności wykonującego czynności nadzoru zgodności z przepisami prawa regulującymi wykonywanie tych czynności.

Rozdział 5

Procedury anonimowego zgłaszania naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych

§ 45. 1. Bank opracowuje i wdraża procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych, zwanych dalej „naruszeniami”.

2. Przez obowiązujące w banku procedury, o których mowa w ust. 1, rozumie się wszelkie akty wewnętrzne, w tym regulaminy, instrukcje, systemy i rozwiązania przyjęte w danym banku.

3. Bank zapewnia możliwość zgłaszania przez pracowników naruszeń za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału komunikacji.

4. Procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń określają co najmniej:

1) sposób odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń, zapewniający w szczególności możliwość odbierania zgłoszeń bez podawania tożsamości przez pracownika dokonującego zgłoszenia;
2) sposób ochrony pracownika dokonującego zgłoszenia, zapewniający co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
3) sposób ochrony danych osobowych pracownika dokonującego zgłoszenia oraz, osoby której zrzuca się dokonanie naruszenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1);
4) zasady zapewniające zachowanie poufności pracownikowi dokonującemu zgłoszenia, w przypadku gdy pracownik ten ujawnił swoją tożsamość lub jego tożsamość jest możliwa do ustalenia;
5) wskazanie osób odpowiedzialnych za odbieranie zgłoszeń naruszeń, z uwzględnieniem, że w przypadku gdy zgłoszenie dotyczy członka zarządu, powinno być ono przyjęte przez radę nadzorczą;
6) sposób przekazywania członkowi zarządu, o którym mowa w ust. 5, lub radzie nadzorczej oraz pracownikom, jednostkom organizacyjnym i komórkom organizacyjnym wyznaczonym zgodnie z ust. 6 informacji związanych ze zgłoszeniem naruszenia, niezbędnych do prawidłowej weryfikacji tego zgłoszenia, z uwzględnieniem ograniczenia zakresu przekazywanych informacji odpowiednio do celów realizowanych przez procedurę oraz treści zgłoszenia naruszenia;
7) rodzaj i charakter działań następczych podejmowanych na skutek:
   a) odebrania zgłoszenia naruszenia,
   b) weryfikacji zgłoszenia naruszenia
   – oraz sposób koordynacji tych działań;
8) termin usunięcia przez bank danych osobowych zawartych w zgłoszeniach naruszeń;

9) w przypadku pozytywnej weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszenia termin powiadomienia przez członka zarządu wskazanego zgodnie z ust. 5 albo przez radę nadzorczą, gdy zgłoszenie dotyczy członka zarządu, osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, o dokonanym zgłoszeniu naruszenia oraz o przeprowadzonej procedurze weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszenia, z zastrzeżeniem zachowania poufności, o której mowa w pkt 4.

5. Zarząd ustala wewnętrzny podział kompetencji wskazujący członka zarządu, do którego są zgłaszane naruszenia oraz odpowiedzialnego za bieżące funkcjonowanie procedur anonimowego zgłaszania naruszeń. Wewnętrzny podział kompetencji podlega zatwierdzeniu przez radę nadzorczą.

6. Członek zarządu, o którym mowa w ust. 5, lub rada nadzorcza, po otrzymaniu zgłoszenia, wyznacza pracowników, jednostki organizacyjne lub komórki organizacyjne odpowiedzialne za podejmowanie i koordynowanie weryfikacji zgłoszenia naruszenia oraz podejmowanie działań następczych.

7. Zarząd jest odpowiedzialny za adekwatność i skuteczność procedur anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń.

8. W przypadku negatywnej weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszenia i oddalenia podejrzeń w nim zawartych członek zarządu wskazany zgodnie z ust. 5 albo rada nadzorcza, gdy zgłoszenie dotyczy członka zarządu, niezwłocznie powiadamiają osobę, której zarzucono dokonanie naruszenia, o dokonanym zgłoszeniu naruszenia oraz o przeprowadzonej procedurze weryfikacji zasadności zgłoszenia naruszenia, z zastrzeżeniem zachowania poufności, o której mowa w ust. 4 pkt 4.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, bank niezwłocznie usuwa ze swoich systemów dane osobowe zawarte w zgłoszeniu naruszenia, pozostawiając w systemach, przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokonano zgłoszenia, inne informacje zawarte w zgłoszeniu naruszenia oraz informacje o podjętych działaniach

następczych.

10. W przypadku banków będących uczestnikami systemu ochrony informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 9, przekazywane są również do banku zrzeszającego zarządzającego tym systemem albo do jednostki zarządzającej.

11. Członek zarządu, o którym mowa w ust. 5, regularnie, nie rzadziej niż raz na pół roku, przekazuje radzie nadzorczej informacje o otrzymanych istotnych zgłoszeniach naruszeń.

12. Rada nadzorcza, w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w roku, ocenia adekwatność i skuteczność procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników naruszeń.

13. Bank przeprowadza wstępne i regularne szkolenia pracowników banku w zakresie zgłaszania naruszeń, w szczególności obowiązujących w tym zakresie procedur.

Rozdział 6

Szacowanie kapitału wewnętrznego i utrzymywanie funduszy własnych na poziomie wynikającym z polityki banku

§ 46. 1. W banku funkcjonuje proces szacowania kapitału wewnętrznego wynikającego z ryzyka występującego w działalności banku.

2. W celu utrzymywania funduszy własnych na poziomie wynikającym z polityki banku oraz ryzyka występującego w działalności banku bank uwzględnia następujące elementy składające się na zarządzanie kapitałowe:

1) długoterminowe cele kapitałowe banku;
2) preferowaną strukturę kapitału;
3) kapitałowe plany awaryjne;
4) utrzymywanie poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku.

§ 47. Niezależnie od funkcjonowania w banku procesu szacowania kapitału wewnętrznego oraz przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego na podstawie dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1, szacowanie kapitału wewnętrznego oraz dokonywanie takich przeglądów są realizowane w banku na podstawie odpowiednich analiz. Zarządzanie kapitałowe oraz dokonywanie przeglądów procesu zarządzania kapitałowego są realizowane w banku na podstawie polityk, procedur, planów i analiz.

§ 48. Zarząd banku odpowiada za skuteczność procesu szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego oraz dokonywania przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego, wprowadzając niezbędne korekty w razie zmiany poziomu ryzyka w działalności banku oraz czynników otoczenia gospodarczego.

§ 49. 1. Zarząd banku odpowiada za opracowanie, wprowadzenie oraz aktualizację polityki w zakresie szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego oraz dokonywania przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego.

2. Rada nadzorcza banku zatwierdza politykę w zakresie szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego oraz dokonywania przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego.

§ 50. Zarząd banku jest odpowiedzialny za oszacowanie kapitału wewnętrznego na poziomie zapewniającym pokrycie wszystkich istotnych rodzajów ryzyka.

§ 51. Proces szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzanie kapitałowe oraz dokonywanie przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego są odpowiednio udokumentowane.

§ 52. 1. Proces szacowania kapitału wewnętrznego uwzględnia strategię zarządzania ryzykiem oraz obejmuje w szczególności:

1) kryteria uznawania poszczególnych rodzajów ryzyka za istotne;
2) proces ustalania kapitału wewnętrznego w zależności od poziomu ryzyka w banku;
3) mechanizmy kontroli ryzyka w obszarze szacowania kapitału wewnętrznego i utrzymywania poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku.

2. Proces szacowania kapitału wewnętrznego jest dostosowany do wielkości i profilu ryzyka w banku.

§ 53. 1. Zarząd banku jest odpowiedzialny za przeprowadzenie regularnych przeglądów strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego, tak aby były odpowiednie do wielkości i profilu ryzyka w banku.

Proces szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzanie kapitałowe podlegają przeglądowi nie rzadziej niż raz do roku.

2. Niezależnie od okresowych przeglądów proces szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzanie kapitałowe są odpowiednio dostosowywane, w szczególności w sytuacji pojawienia się nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz środowisku zewnętrznym, w którym działa bank.

§ 54. Proces szacowania kapitału wewnętrznego oraz proces przeglądu strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego i zarządzania kapitałowego podlegają okresowej ocenie, dokonywanej przez komórkę audytu wewnętrznego.

§ 55. 1. Bank, który podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, zgodnie z częścią trzecią, tytułem IV, rozdziałem 2 rozporządzenia nr 575/2013, dokonał kompensowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, oszacowuje odpowiedni kapitał wewnętrzny zapewniający zabezpieczenie przed bazowym ryzykiem straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures lub innego produktu, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu. Bank dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego w przypadku, gdy posiada przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu bądź też pod względem obu tych cech.

2. Stosując zasady określone w art. 345 rozporządzenia nr 575/2013, bank oszacowuje odpowiedni kapitał wewnętrzny na pokrycie ryzyka straty istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania a następnym dniem roboczym.

Rozdział 7

Zasady zarządzania ryzykiem płynności i finansowania

§ 56. W ramach zasad zarządzania ryzykiem płynności bank w szczególności wprowadza:

1) polityki i procedury dotyczące zarządzania ryzykiem płynności z uwzględnieniem adekwatnych horyzontów czasowych, w tym horyzontu śródziennego, zapewniające utrzymywanie przez bank odpowiednich buforów płynnościowych, proporcjonalne do wielkości, zakresu i stopnia złożoności działalności, profilu ryzyka i tolerancji ryzyka płynności oraz dopasowane do linii biznesowych, walut, jednostek organizacyjnych i podmiotów zależnych banku;
2) zasady funkcjonowania mechanizmu alokacji w odniesieniu do kosztów płynności, korzyści i ryzyka;
3) zasady ustalania tolerancji ryzyka płynności w odniesieniu do wszystkich istotnych linii biznesowych;

4) zasady zarządzania ryzykiem płynności, uwzględniające bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne w ramach aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikające z nich możliwe skutki ryzyka utraty reputacji;
5) zasady zarządzania ryzykiem finansowania, rozumianym jako zagrożenie niedostatku stabilnych źródeł finansowania w perspektywie średnio- i długoterminowej, skutkujące rzeczywistym lub potencjalnym ryzykiem niewywiązania się przez bank z zobowiązań finansowych w momencie ich wymagalności w perspektywie średnio- i długoterminowej, bądź w całości, bądź związanym z koniecznością poniesienia nieakceptowalnych kosztów finansowania;
6) zasady dokonywania rozróżnienia pomiędzy aktywami stanowiącymi zabezpieczenie zobowiązań a wolnymi od obciążeń aktywami, które są stale dostępne, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych;
7) zasady uwzględniania podmiotu, u którego znajdują się aktywa wolne od obciążeń, państwa, w którym aktywa te są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze lub na rachunku, a także ich kwalifikowalności oraz monitorowania możliwości uruchomienia aktywów we właściwym czasie; wymogu wprowadzenia takich zasad nie stosuje się do banków spółdzielczych zrzeszonych w banku zrzeszającym, będących uczestnikami systemu ochrony, jeżeli podmiotami, u których znajdują się aktywa wolne od obciążeń, są wyłącznie bank zrzeszający lub spółka zależna od banku zrzeszającego;
8) zasady uwzględniania istniejących ograniczeń prawnych i operacyjnych w stosunku do możliwego transferu płynności i aktywów wolnych od obciążeń pomiędzy podmiotami, zarówno wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i poza nim;
9) podlegające regularnym przeglądom mechanizmy kontroli ryzyka ograniczające ryzyko płynności, w tym system limitów, bufory płynnościowe i plany finansowania, zapewniające odporność banku na szereg różnych skrajnych warunków;
10) zasady opracowywania scenariuszy warunków skrajnych dotyczących poziomu płynności i mechanizmów kontroli ryzyka ograniczających ryzyko płynności, z uwzględnieniem:
    a) konieczności dokonywania co najmniej raz w roku przeglądu założeń scenariuszy warunków skrajnych,
    b) zasady, że scenariusze warunków skrajnych dotyczą w szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego

przeznaczenia do celów sekurytyzacji lub innych jednostek specjalnego przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu nr 575/2013, w stosunku do których bank pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarcza znaczące wsparcie na utrzymanie płynności;

11) zasady uwzględniania w scenariuszach warunków skrajnych uwarunkowań wewnętrznych, systemowych oraz stanowiących połączenie różnych wariantów, z uwzględnieniem możliwych interakcji, przy czym scenariusz łączny nie powinien stanowić prostej agregacji poszczególnych scenariuszy, ale zakładać wystąpienie szoku systemowego i ponadprzeciętnych problemów banku jednocześnie; scenariusze powinny uwzględniać różne okresy i natężenie warunków skrajnych;
12) zasady dostosowywania polityk i procedur, w tym limitów dotyczących ryzyka płynności do rezultatów testów warunków skrajnych płynności oraz uwzględniania tych rezultatów w planach awaryjnych płynności;
13) zatwierdzone przez zarząd plany awaryjne płynności określające właściwe działania i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do jednostek organizacyjnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, z uwzględnieniem że plany te powinny być testowane co najmniej raz w roku oraz uaktualniane na podstawie rezultatów testów warunków skrajnych;
14) zasady dotyczące podejmowania z wyprzedzeniem koniecznych działań operacyjnych w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia planów awaryjnych płynności, o których mowa w pkt 13, przy czym działania te obejmują posiadanie zabezpieczenia dostępnego w trybie natychmiastowym na potrzeby pozyskania finansowania z banku centralnego, w tym w walucie innego państwa członkowskiego lub walucie państwa trzeciego, w stosunku do którego bank posiada ekspozycje, oraz – jeżeli to konieczne z punktu widzenia operacyjnego – na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, którego waluty dotyczy ekspozycja.

Rozdział 8

Przepis końcowy

§ 57. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …

MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnień zawartych w art. 9f ust. 1 oraz art. 128 ust. 6 *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.).

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, *tzw. pakietu CRD V/CRR II*, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału (Dz. Urz. UE L 150 z 07.06.2019, str. 253), zwaną dalej „dyrektywą CRD V”;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 150 z 7.06.2019, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto.

Zawarte w rozporządzeniu przepisy doprecyzowują obowiązki banków w zakresie systemu zarządzania ryzykiem, polityki wynagrodzeń, systemu kontroli wewnętrznej, oceny adekwatności kapitału wewnętrznego, a także zgłaszania przez pracowników naruszeń wewnątrz firmy inwestycyjnej za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału. Odnoszą się one m.in. do kwestii organizacji systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej na trzech, niezależnych i wzajemnie uzupełniających się poziomach, zgodnie z wytycznymi wskazanymi przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w *Wytycznych w sprawie zarządzania wewnętrznego (GL 44)* z 2011 roku oraz wytycznymi Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego wskazanymi w *Corporate governance principles for banks* z 2015 roku. W rozporządzeniu, m.in. w oparciu o ww. wytyczne, wprowadzany jest tzw. model trzech poziomów (linii) obrony, na który składa się system zarządzania ryzykiem wraz z systemem kontroli wewnętrznej (2 systemy razem). Na pierwszy poziom składa się zarządzanie ryzykiem w działalności operacyjnej banku, a więc zarządzanie ryzykiem przez jednostki biznesowe w toku prowadzonych działań biznesowych i sprzedażowych. Na drugi poziom składa się, co najmniej, zarządzanie ryzykiem przez pracowników na specjalnie powoływanych do tego stanowiskach lub w komórkach organizacyjnych, niezależnie od zarządzania ryzykiem na pierwszym poziomie, co oznacza niezależne komórki i departamenty zarządzania ryzykiem (np. departament ryzyka kredytowego, departament ryzyka rynkowego i płynności) oraz działalność komórki do spraw zgodności. Na trzeci poziom składa się działalność komórki audytu wewnętrznego, który zgodnie z art. 9c ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo bankowe ma za zadanie badanie i ocenę, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności obu systemów, czyli systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej. Przez wszystkie trzy poziomy przechodzi, przynależna systemowi kontroli wewnętrznej, funkcja kontroli w postaci mechanizmów kontrolnych oraz niezależnego monitorowania mechanizmów kontrolnych. Oznacza to, że zgodnie z projektem rozporządzenia, nie może być jednej osoby w banku całościowo odpowiedzialnej za funkcję kontroli, gdyż przestrzeganie mechanizmów kontrolnych i niezależne monitorowanie przestrzegania mechanizmów jest zadaniem każdego z pracowników banku na każdym z poziomów, w związku z wykonywaniem przypisanych im obowiązków służbowych. Rozporządzenie wzmacnia status komórek organizacyjnych systemu kontroli wewnętrznej działających na drugim i trzecim poziomie, wprowadzając obowiązek zatwierdzenia przez radę nadzorczą powołania i odwołania kierujących komórka do spraw zgodności i komórką audytu wewnętrznego, oraz informowania o zmianach na tych stanowiskach Komisji Nadzoru Finansowego, co może stanowić sygnał ostrzegawczy dla Komisji odnośnie naruszenia w banku obowiązków prawnych realizowanych przez te komórki.

W zakresie systemu kontroli wewnętrznej, w tym komórki do spraw zgodności i komórki audytu wewnętrznego, rozporządzenie określa także obowiązki banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284, 288 i 568). Przepisy niniejszego rozporządzenia nie wyłączają jednak stosowania obowiązków wynikających z innych przepisów dotyczących warunków technicznych i organizacyjnych regulujących działalność banku prowadzącego działalność maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 29 lipca

2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz banku powierniczego, o którym mowa w art. 3 pkt 36 tej ustawy – w zakresie działalności związanej z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych. Oznacza to, iż w przypadku banku prowadzącego działalność maklerską oraz w przypadku banku powierniczego niniejsze rozporządzenie nie znosi, wynikających z ustawowego nakazu wydzielenia organizacyjnego, obowiązków posiadania systemów wewnętrznych i komórek organizacyjnych, w tym procedur anonimowego powiadamiania o naruszeniach, w sposób przewidziany odrębnymi przepisami prawa regulującymi działalność maklerską i działalność powierniczą, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Ponadto doprecyzowuje się przepisy w zakresie szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego, o którym mowa w art. 128 ust. 1a i 1b ustawy – Prawo bankowe. W rozporządzeniu pojęcie *„stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego”* uzupełniono o *„utrzymywanie poziomu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny banku”*. Ma to na celu dokładne odzwierciedlenie charakteru procesu utrzymywania kapitału wewnętrznego przez bank, który polega na utrzymywaniu funduszy własnych na poziomie nie niższym niż oszacowany kapitał wewnętrzny, co gwarantuje odpowiednie zabezpieczenie podmiotu na wypadek materializacji ryzyka związanego z działalnością banku, uwzględnianego w procesie szacowania kapitału wewnętrznego.

Biorąc pod uwagę całą procedurę określoną w przepisach § 25 ust. 2 pkt 4 – obowiązek zawarcia umowy, o której mowa w § 25 ust. 2 pkt 4 lit. b) tiret piąte powstaje w momencie, gdy dana osoba będąc akcjonariuszem/udziałowcem banku staje się osobą, o której mowa w § 24 rozporządzenia tzn. zostaje objęta polityką wynagrodzeń.

Przez osoby powiązane, o których mowa w § 43 pkt 1-2, należy rozumieć odpowiednio osoby, o których mowa w art. 82 ust. 3a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
Rozporządzenie stanowi uzupełnienie transpozycji do polskiego prawa przepisów dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), zwanej dalej „CRD IV” oraz dostosowanie prawa krajowego do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), w szczególności w poniżej wymienionych obszarach dotyczących:

1. kryteriów technicznych dotyczących organizacji i traktowania ryzyka (Rozdział 2 Sekcja II Podsekcja 2 CRD IV); powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 2 projektowanego

rozporządzenia – System zarządzania ryzykiem oraz w Rozdziale 7 – Zasady zarządzania ryzykiem płynności i finansowania; projektowane rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie art. 9b i art. 9cb ustawy;

2. polityki wynagrodzeń (Rozdział 2 Sekcja II CRD IV); powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 3 projektowanego rozporządzenia – Polityka wynagrodzeń; projektowane rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie art. 9ca ustawy;

3. kontroli wewnętrznej (Rozdział 2 Sekcja II Podsekcja 1 CRD IV); powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 4 projektowanego rozporządzenia – System kontroli wewnętrznej; projektowane rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie art. 9c ustawy, przy czym, zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy Prawo bankowe, w przypadku banków zrzeszających lub banków spółdzielczych będących uczestnikami systemu ochrony, o którym mowa w art. 22b ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2016 r. poz. 1826), kontrola wewnętrzna, o której mowa w art. 9c ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo bankowe, wykonywana jest w tych bankach na zasadach określonych w umowie systemu ochrony;

4. zgłaszania naruszeń (art. 71 ust. 3 CRD IV); powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 5 projektowanego rozporządzenia – Procedury anonimowego zgłaszania naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych; projektowane rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie art. 9 ust. 2a ustawy;

5. procesu oceny szacowania kapitału wewnętrznego (Rozdział 2 Sekcja I CRD IV); powyższe przepisy zostały określone w Rozdziale 6 projektowanego rozporządzenia – Szacowanie kapitału wewnętrznego i utrzymywanie funduszy własnych na poziomie wynikającym z polityki banku; projektowane rozporządzenie doprecyzowuje w tym zakresie art. 128 ustawy.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem …

Ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn.zm).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, polityki wynagrodzeń oraz szczegółowego sposobu szacowania kapitału wewnętrznego w bankach **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Anna Wendler anna.wendler@mf.gov.pl, tel. 22 694 58 14;	**Data sporządzenia** 10 listopada2020 r. **Źródło** Upoważnienie ustawowe (art. 9f ust. 1 oraz art. 128 ust. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.). **Nr w Wykazie prac**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu jest dokonanie niezbędnych zmian w krajowym porządku prawnym w związku z wejściem w życie regulacji prawnych Unii Europejskiej dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji finansowych, tzw. pakietu CRD V/CRR II, który obejmuje:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/878 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów zwolnionych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału, zwaną dalej „dyrektywą CRD V”;

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012, zwane dalej „rozporządzeniem CRR II”.

Dyrektywa CRD V oraz rozporządzenie CRR II stanowią elementy pakietu legislacyjnego obejmującego również zmiany rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozporządzenie w sprawie SRM) i dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków lub BRRD). Pakiet ten jest wynikiem gruntownej reformy przeprowadzonej przez UE, która dotyczyła zmiany ram regulacyjnych w zakresie usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych prowadzących działalność w sektorze finansowym UE. Zmiany zostały przeprowadzone w odpowiedzi na kryzys finansowy, który rozpoczął się w latach 2007–2008, i stanowią odzwierciedlenie standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Mimo, że wspomniane reformy zwiększyły stabilność i odporność systemu finansowego na wiele rodzajów możliwych przyszłych kryzysów, nie rozwiązały one jednak w sposób kompleksowy wszystkich zidentyfikowanych problemów. Celem dyrektywy CRD V oraz rozporządzenia CRR II jest zatem uzupełnienie programu reform poprzez usunięcie pozostałych niedociągnięć i wdrożenie pewnych niezrealizowanych jeszcze elementów reformy, które mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności instytucji, ale które to elementy zostały dopiero niedawno sfinalizowane przez podmioty odpowiedzialne za ustanawianie ogólnoświatowych standardów, tj. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej, m.in.: wiążącego wskaźnika dźwigni lub wskaźnika stabilnego finansowania netto.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest inicjatywa legislacyjna, która prowadzi do zbliżenia krajowych regulacji do regulacji UE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Aktualnie, w zakresie implementacji dyrektywy CRD V, nie występują rozwiązania w innych krajach z uwagi na jednakowy termin na implementację dyrektywy. Zgodnie z informacją dostępną w bazie krajowych środków wykonawczych systemu EUR-lex, na dzień 17 stycznia 2020 r. żadne z państw członkowskich nie notyfikowało wdrożenia dyrektywy CRD V do krajowego porządku prawnego.

Dyrektywa CRD V weszła w życie dwudziestego dnia po ich opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym UE tj. 27 czerwca 2019 r. Czas przewidziany na jej transpozycję wynosi 18 miesięcy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	29 banki komercyjne (w tym 2 zrzeszające) 1 bank państwowy 535 banków spółdzielczych	Wykaz podmiotów sektora bankowego prowadzony przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (www.knf.gov.pl – stan na 10 listopada 2020 r.)	Konieczność dostosowania do obowiązków informacyjnych
Komisja Nadzoru Finansowego	1		Konieczność zapewnienia dostępu do danych nadzorczych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Giełdzie Papierów Wartościowych S. A., BondSpot S. A., Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S. A., Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych, Związkowi Maklerów i Doradców, Izbie Domów Maklerskich, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Radzie Banków Depozytariuszy, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych oraz Stowarzyszeniu Rynków Finansowych – ACI Polska.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	gospodarka							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
Projekt zasadniczo nie przewiduje zmian w zakresie obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10. Wejście w życie ustawy nie wpłynie na wymienione obszary oraz sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi w momencie wejścia w życie rozporządzenia. Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem …
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco przez Komisję Nadzoru Finansowego.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)